

මජ්ඣිමනිකායෙ

උපරිපණ්ණාස-විකා

1. දෙවදහවග්ගො

1. දෙවදහසුත්තවණ්ණනා

1. දිබ්බන්ති කාමගුණෙහි කීළන්ති, ලළන්ති, තෙසු වා විහරන්ති, විජයසමත්ථතායොගෙන පච්චත්ථිකෙ විජෙතුං ඉච්ඡන්ති; ඉස්සරියට්ඨානාදිසක්කාරදානග්ගහණං තංතංඅත්ථානුසාසනඤ්ච කරොන්තා වොහරන්ති, පුඤ්ඤානුභාවජපත්තාය ජුතියා ජොතෙන්ති වාති දෙවා වුව්චන්ති රාජානො. තථා හි තෙ චතුහි සඬගභවත්ථුහි ජනං රඤ්ජයන්තා සයං යථාචුත්තෙහි විසෙසෙහි රාජන්ති දිබ්බන්ති සොහන්තිති ව, “රාජානො”ති වුව්චන්ති. තත්ථාති තස්මිං නිගමදෙසෙ. සාති පොක්ඛරණි. තන්ති තං, “දෙවදහ”න්ති ලද්ධනාමං පොක්ඛරණිං උපාදාය, තස්ස අදුරභවත්තාති කෙවි. සබ්බං සුඛාදිභෙදං වෙදයිතං. පුබ්බෙති පුරිමජාතියං. කතකම්මපච්චයාති කතස්ස කම්මස්ස පච්චයභාවතො ජාතං කම්මං පටිච්ච. තෙන සබ්බාපි වෙදනා කම්මඵලභුතා ඵව අනුභවිතබ්බාති දස්සෙති. තෙනාහ “ඉමිනා”තිආදි. අනියමෙන්වා වුත්තන්ති, “සන්ති, හික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා ඵවංවාදිනො”ති ඵවං ඉමෙ නාමාති අවිසෙසෙන්වා වුත්තමත්ථං. නියමෙන්වාති, “ඵවංවාදිනො, හික්ඛවෙ, නිගණ්ඨා”ති ඵවං විසෙසෙන්වා දස්සෙති.

කලිසාසනන්ති පරාජයං. කලීති හි අනත්ථො වුව්චති, කලීති සසති විජ්ජරතීති කලිසාසනං, පරාජයො. කලීති වා කොධමානාදිකිලෙසජාති, තාය පන අයුත්තවාදිතා කලිසාසනං. තං ආරොපෙතුකාමො විභාවෙතුකාමො . යෙ කම්මං කතං අකතං වාති න ජානන්ති, තෙ කථං තං ඵදිසන්ති ජානිස්සන්ති. යෙ ච කම්මං පභෙදතො න ජානන්ති, තෙ කථං තස්ස විපාකං ජානිස්සන්ති; විපාකපරියොසිතභාවං ජානිස්සන්ති, යෙ ච පාපස්ස කම්මස්ස පටිපක්ඛමෙව න ජානන්ති; තෙ කථං තස්ස පහානං කුසලකම්මස්ස ච සම්පාදනවිධිං ජානිස්සන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො, “උත්තරි පුච්ඡායපි එසෙව නයො”ති ආහ.

2. කිඤ්චාපි වුළුදුක්ඛක්ඛන්ධෙපි, (ම. නි. 1.180) “ඵවං සන්තෙ”ති ඉමිනා තෙසං නිගණ්ඨානං අජානනභාවො ඵව උජුකං පකාසිතො හෙට්ඨා දෙසනාය තථා පවත්තන්තා. තථා හි අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.180) වුත්තං – “ඵවං සන්තෙති තුම්භාකං ඵවං අජානනභාවෙ සිති”ති, තථාපි තත්ථ උපරිදෙසනාය සම්බද්ධො ඵවමත්ථො වුව්චමානො යුජ්ජති, න අඤ්ඤාටාති දස්සෙතුං ඉධ, “මහානිගණ්ඨස්ස ඵවතෙ සච්චෙ සන්තෙති අත්ථො”ති වුත්තං. එත්තකස්ස ඨානස්සාති යථාචුත්තස්ස පඤ්චපරිමාණස්ස කාරණස්ස.

3. අනෙකචාරං විසරඤ්ජනං ඉධ ගාළිභාපලෙපනං, න සාටකස්ස විය ලිත්තතාති ආහ – “බහලුප...පෙ.... ලිත්තෙන වියා”ති. වුත්තමෙව, න පුත වත්තබ්බං, තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති අධිප්පායො.

ඉමෙසං නිගණ්ඨානං තාදිසස්ස තෙසං අභාවතො, “ජානනකාලො සියා”ති පරිකප්පවසෙන වදති. තෙන ඵවං ජානිතුං තෙහි සක්කා සියා, තෙසඤ්ච දස්සනං සච්චං සියා. යස්මා තෙසං දස්සනං අසච්චං, තස්මා තෙ න ජානිංසුති දස්සෙති. චතුසු කාලෙසුති චණුමුඛස්ස පරිකන්තනකාලො, සල්ලස්ස ඵසනකාලො, අබ්බුහනකාලො, චණුමුඛෙ අගදඩගාරඔදහනකාලොති ඉමෙසු චතුසු කාලෙසු. සුද්ධන්තෙති සුද්ධකොට්ඨාසෙ, දුක්ඛස්ස අනවසෙසතො නිජ්ජීරණට්ඨෙත නිද්දුක්ඛභාවෙති අත්ථො. එකාය උපමායාති, “සල්ලෙන විද්ධස්ස හි විද්ධකාලෙ වෙදනාය පාකට්ඨකාලො වියා”ති ඉමාය එකාය උපමාය. තයො අත්ථාති පුබ්බෙ අනුචම්භා වා නො වා, පාපකම්මං අකරිම්භා වා නො වා, ඵවරූපං වා පාපකම්මං අකරිම්භාති ඉමෙ තයො අත්ථා. චතුහි උපමාහීති චණුමුඛපරිකන්තනාදීහි චතුහි උපමාහි. එකො අත්ථොති, “එත්තකං දුක්ඛං නිජ්ජීණිණ”න්තිආදිනා වුත්තො එකො අත්ථො. සො හි දුක්ඛනිජ්ජීරණභාවසාමඤ්ඤා එකො අත්ථොති වුත්තො.

4. ඉමෙ පන නිගණ්ඨා. ආසඩ්ධකාය විද්ධොස්මිති සඤ්ඤං උප්පාදෙන්වා. පච්චාහරිතුන්ති පච්චාවත්තිතුං, පරිහරිතුන්ති අත්ථො.

5. අතීතවාදං සද්දහන්තානන්ති, “අත්ථි ඛො, හො, නිගණ්ඨා පුබ්බෙ පාපකම්මං කත”න්ති ඵවං අතීතංසං ආරබ්භ පවත්තං මහානිගණ්ඨස්ස වාදං සද්දහන්තානං. භූතත්තාති යථාභූතත්තා කිං අවිපරිතමෙව අත්ථං ආරම්මණං කත්වා පවත්තාති පුච්ඡති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සහ ධම්මෙනාති සහධම්මො, සො ඵව සහධම්මිකො යථා

“වෙනයිකො”නි (අ. නි. 8.11; පාරා. 8). “ධම්මො”නි එත්ථ කාරණං අධිප්පෙනන්ති ආහ – “සහෙතුකං සකාරණ”න්ති. පටිහරති පටිච්ඡන්තෙතිති පටිභාරො, වාදො එව පටිභාරො වාදපටිභාරො; තං, උත්තරන්ති අත්ථො. තෙනාහ – “පච්චාගමනකවාද”න්ති, වොදනං පටිච්ඡන්තෙත්වා පටිපාකතිකකරණන්ති අත්ථො. තෙසන්ති ඉදං ආවුත්තිවසෙන ගහෙනබ්බං, “තෙසං සද්ධාප්පෙදකවාදං නාම තෙසං දස්සෙති”නි.

6. අවිජ්ජා අඤ්ඤාණා සම්මොහානි පරියායවචනමෙනං. අවිජ්ජානි වා අවිජ්ජාය කරණභූතාය. අඤ්ඤාණොනානි අජානනෙන. සම්මොහෙනානි සම්මුඤ්ඤානෙන මහාමුල්ලිකාය. සාමංයෙව ඔපක්කමිකා එතරහි අත්තනො උපක්කමහෙතු දුක්ඛවෙදනං වෙදියමානං – “යංකිඤ්ඤායං...පෙ.... පුබ්බෙකතහෙතු”නි විපරිතතො සද්දහථ. පුබ්බෙකතහෙතුවාදසඤ්ඤිතං විපල්ලාසග්ගාහං ගණ්හථ.

7. දිට්ඨධම්මො චූච්චනි පච්චක්ඛෙහුතො, තත්ථ වෙදිතබ්බං එලං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං. තෙනාහ – “ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකදායක”න්ති. පයොගෙනානි කායිකෙන පයොගෙන වා වාචසිකෙන වා පයොගෙන. පධානෙනානි පදහනෙන වෙනසිකෙන උස්සාහනෙන. ආසන්නෙන භවත්තරෙ විපාවෙතුං න සක්කා, පගෙව දුරෙති දස්සෙතුං, “දුතිසෙ වා තතියෙ වා අත්තභාවෙ”නි චූත්තං. නිබ්බත්තකභාවතො සුඛවෙදනාය හිතන්ති සුඛවෙදනීයං. සා පන විපාකවෙදනාභාවතො එකත්තතො ඉට්ඨාරම්මණා එව හොතිති ආහ “ඉට්ඨාරම්මණවිපාකදායක”න්ති. විපරිතන්ති අනිට්ඨාරම්මණවිපාකදායකං. නිජ්ජන්තෙති සද්ධං අඤ්ඤාන කම්මෙන නිබ්බත්තෙ. සම්පරායවෙදනීයස්සානි උපපජ්ජවෙදනීයස්ස අපරාපරියවෙදනීයස්ස. එවං සත්තෙපිති කාමං පරිපක්කවෙදනීයන්ති දිට්ඨධම්මවෙදනීයමෙව චූච්චනි, තථාපි අත්ථෙත්ථ අතිසයො දිට්ඨධම්මවිසෙසභාවතො පරිපක්කවෙදනීයස්සානි දස්සෙතුං, “අයමෙත්ථා”නිආදි චූත්තං. යස්මිං දිවසෙ කතං, තතො සත්තදිවසබ්බන්තරෙ.

තත්තානි තස්මිං පරිපක්කවෙදනීයකම්මස්ස සත්තදිවසබ්බන්තරෙ විපාකදානෙ. එකචාරං කසිත්වා නිසීදි ඡාතජ්ඣන්තො හුත්වා. ආගච්ඡන්ති ආහ – “උස්සුරෙ හත්තං ආහරිසිත්ථා”නි දොමනස්සං අනුජ්ජාදෙත්වා යථා කතපුඤ්ඤං අනුමොදති. විජ්ජොතමානං දිස්වා, “කිං නු බො ඉදම්පි තප්පකාරො, මම චිත්තචිකප්පමත්තං, උදාහු සුචණ්ණමෙවා”නි විමංසන්තො යට්ඨියා පහරිත්වා.

වාළයක්ඛසඤ්චරණත්තා රාජගහපවාරස්ස නගරෙ සහස්සභණ්ඩිකං වාරෙසුං. උප්පන්නරාගො වූළාය ඩංසි. රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්වානි තං පවත්ති රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්වා. මල්ලිකාය වත්ථු ධම්මපදවත්ථුමිහි (ධ. ප. අට්ඨ. 2.මල්ලිකාදෙව්වත්ථු) ආගතෙන නයෙන කථෙත්තබ්බං.

මරණසන්තිකෙපි කතං, පගෙව තතො පුරෙතරං අතීතත්තභාවෙසු ව කතං. ඉධ නිබ්බත්තිතවිපාකොති චූත්තො අවස්සංභාවිභාවතො. සම්පරායවෙදනීයමෙව භවත්තරෙ විපාකදායකභාවතො. ඉධ නිබ්බත්තිතගුණොත්ථෙව චූත්තො, න ඉධ නිබ්බත්තිතවිපාකොති විමුත්තිභාවතො. පරිපක්කවෙදනීයන්ති වෙදිතබ්බං හෙට්ඨා චූත්තපරිපක්කවෙදනීයලක්ඛණානතිවත්තනතො. සබ්බලහුං ඵලදායිකානි එතෙන ඵලුප්පාදනසමත්ථතායොගෙන කම්මස්ස පරිපක්කවෙදනීයතානි දස්සෙති.

චතුප්පඤ්චක්ඛන්ධඵලතාය සඤ්ඤාහවුපගං කම්මං බහුවෙදනීයන්ති චූත්තං. එකඛන්ධඵලත්තා අසඤ්ඤාහවුපගං කම්මං අප්පවෙදනීයං. කෙච්ඡ පන, “අරුපාවචරකම්මං බහුකාලං වෙදිතබ්බඵලත්තා බහුවෙදනීයං, ඉතරං අප්පවෙදනීයං. රුපාරුපාවචරකම්මං වා බහුවෙදනීයං, පරිත්තකම්මං අප්පවෙදනීය”න්ති වදන්ති. සවිපාකං කම්මන්ති පච්චයන්තරසමවායෙ විපාකුප්පාදනසමත්ථං, න ආරද්ධවිපාකමෙව. අවිපාකං කම්මන්ති පච්චයවෙකල්ලෙන විපච්චිතුං අසමත්ථං අහොසිකම්මාදිහෙදං.

8. දිට්ඨධම්මවෙදනීයාදීනන්ති දිට්ඨධම්මවෙදනීයාදීනං දසන්තං කම්මානං උපක්කමෙන කම්මානං අඤ්ඤාථාභාවස්ස අනාපාදනීයත්තා යථාසභාවෙනෙව කම්මානි තිට්ඨන්ති. තත්ථ නිගණ්ඨානං උපක්කමො නිජ්ජයොජනොති ආහ “අඵලො”නි. නිගණ්ඨානං පදහනස්ස මිච්ඡාචායාමස්ස නිජ්ජලභාවප්පවෙදනො පධානච්ඡෙදකවාදො. පරෙහි චූත්තකාරණෙහිති යෙහි කාරණෙහි නිගණ්ඨානං වාදෙසු දොසං දස්සෙත්ති. තෙහි පරෙහි චූත්තකාරණෙහි. න හි ලක්ඛණයුත්තෙන හෙතුනා විනා පරවාදෙසු දොසං දස්සෙතුං සක්කා. තෙනාහ “සකාරණා හුත්වා”නි. නිගණ්ඨානං වාදා ව අනුවාදා වානි නිගණ්ඨෙහි චූච්චමානා සකසකසමයප්පවෙදිකා වාදාවෙව සාවකෙහි චූච්චමානා තෙසං අනුවාදා ව. විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං කාරණං ආගච්ඡන්තිති, “අයමෙත්ථ දොසො”නි තත්ථ තත්ථ විඤ්ඤාහි පණ්ඩිතෙහි ගරහාරහං කාරණං උපගච්ඡන්ති, පාපුණන්තිති අත්ථො. තස්සත්ථොතිආදීසු අයං සඞ්ඛෙපත්ථො, “චූත්තනායෙන පරෙහි චූත්තෙන කාරණෙන සකාරණා හුත්වා දොසදස්සනවසෙන නිගණ්ඨානං වාදා අනුප්පත්තා, තතො එව තං වාදං අප්පසාදනීයභාවදස්සනෙන සොසෙත්තා හෙතුසම්පත්තිවොහාරසුක්ඛෙනෙව මිලාපෙත්තා දුක්ඛකම්මකාරිනොතිආදයො දස ගාරස්භාපදෙසා උපගච්ඡන්ති”නි.

9. සඞ්ගතිභාවහෙතුනි තත්ථ තත්ථ යදිච්ඡාය සමුට්ඨිතසඞ්ගතිනිමිත්තං. සා පන සඞ්ගති නියතිලක්ඛණානි ආහ “නියතිභාවකාරණා”නි. අච්ඡෙජ්ජසුත්තාචුතඅහෙජ්ජමණි විය හි පටිනියතතා නියතිපවත්තිති. ඡලෙහිජානිහෙතුනි

දෙවදහසුන්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. පඤ්චත්තයසුත්තවණ්ණනා

21. එකෙති එත්ථ එක-සද්දො අඤ්ඤත්ථො, න ගණනාදිඅත්ථොති තං දස්සෙන්නො “එකච්චෙ”ති ආහ. යං පන පාළියං “සන්ති”ති චුත්තං. තෙන තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානාය අවිච්ඡින්නා; තතො ව නෙසං මිච්ඡාගහණතො සිලිලකරණවිවෙචනෙහි අත්තනො දෙසනාය කිව්වකාරිතා අවිතථතා ව දීපිතා හොති. පරමත්ථසමුණ්ඩාත්මණෙසු අපරන්තකප්පිකතාය ලෙසොපි නත්ථිති ආහ “පරිබ්බජ්ජපගතභාවෙනා”ති ආදි. සස්සතාදිවසෙන අපරන්තං කප්පෙත්තිති අපරන්තකප්පිනො, තෙ එව අපරන්තකප්පිකා. යස්මා තෙහි අපරන්තං පුරිමතරසිද්ධෙහි තණ්හාදිට්ඨිකප්පෙහි කප්පෙත්වා ආසෙවනබලවතාය ව විකප්පෙත්වා අපරභාගසිද්ධෙහි අභිනිවෙසභූතෙහි තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහෙහි ගණ්හන්ති අභිනිවිසන්ති පරාමසන්ති; තස්මා චුත්තං – “අපරන්තං කප්පෙත්වා විකප්පෙත්වා ගණ්හන්ති”ති. තණ්හුපාදානවසෙන කප්පනගහණානි වෙදිතබ්බානි. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං. චුත්තම්චි වෙතං මහානිද්දෙසෙ උද්දානතො සඬ්ඛෙපතො. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනානි තණ්හාය දිට්ඨියා ව වසෙන. දිට්ඨියා වා උපනිස්සයභූතාය සහජාතාය අභිනන්දනකාය ව තණ්හාය සස්සතාදිආකාරොන අභිනිවිසන්තස්ස මිච්ඡාගාහස්ස ව වසෙන. අනාගතධම්මවිසයාය අධිප්පෙතත්තා අනාගතකාලවාචකො ඉධ අපර-සද්දො. රූපාදිබන්ධවිනිමුත්තස්ස කප්පනවත්ථුනො අභාවා අත්ත-සද්දො භාගවාචකොති ආහ – “අනාගතං බන්ධකොට්ඨාස”න්ති. කප්පෙත්වාති ව තස්මිං අපරන්තෙ තණ්හාය නාහිනිවෙසානං සමත්තනං පරිනිට්ඨාපනමාහ. ධීතාති තස්සා ලද්ධියා අවිජ්ජනං.

අනුගතාති ආරම්මණකරණවසෙන අනු අනු ගතා අපරන්තෙ පවත්තා. ආරබ්භාති ආලම්බිත්වා. විසයො හි තස්සා දිට්ඨියා අපරන්තො. විසයභාවතො එව හි සො තස්සා ආගමනට්ඨානං ආරම්මණපච්චයො වාති චුත්තං “ආගම්ම පටිච්චා”ති. අධිවචනපදානීති පඤ්ඤත්තිපදානි, දාසාදීසු සිරිවඩ්ඪකාදිසද්දො විය වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පවත්ති යා අධිවචනං පඤ්ඤත්ති. අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාවෙ, චූච්චති වචනං, උපරි වචනං අධිවචනං, උපාදානභූතරූපාදීනං උපරි පඤ්ඤාපියමානා උපාදාපඤ්ඤත්තිති අත්ථො, තස්මා පඤ්ඤත්තිදීපකපදානීති අත්ථො. පඤ්ඤත්තිමත්තඤ්ඤෙනං චූච්චති, යදිදං, “අත්තා ලොකො”ති ව, න රූපවෙදනාදයො විය පරමත්ථො. අධිකචුත්තිතාය වා අධිමුත්තිකයොති දිට්ඨියො චූච්චන්ති. අධිකඤ්ඤි සභාවධම්මෙසු සස්සතාදිං පකතිආදිං දුඛාදිං ජීවාදිං කායාදිඤ්ඤව අභූතමත්ථං අප්ඤ්ඤාපෙත්වා දිට්ඨියො පවත්තන්තිති. අභිවදන්තිති, “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අභිනිවිසිත්වා වදන්ති, “අයං ධම්මො, නායං ධම්මො”ති ආදිනා විවදන්ති. අභිවදනකිරියාය අප්පාපි අවිච්ඡෙදභාවදස්සනත්ථං චත්තමානකාලවචනං.

සඤ්ඤා එතස්ස අත්ථිති සඤ්ඤිති ආහ “සඤ්ඤාසමච්චි”ති. නත්ථි එතස්ස රොගො භඩ්ගොති අරොගොති අරොගසද්දස්ස නිව්ච්චරියායතා වෙදිතබ්බා. රොගරහිතතාසිසෙන වා නිබ්බිකාරතාය නිව්ච්චනං පටිජානාති දිට්ඨිගතිකොති ආහ “අරොගොති නිව්ච්චො”ති. ඉමිනාති, “සඤ්ඤි අත්තා අරොගො පරං මරණං”ති ඉමිනා වචනෙන. සොළස සඤ්ඤිවාදානි – රූපිචතුක්කං, අරූපිචතුක්කං, අත්තවාචතුක්කං, එකන්තසුඛිචතුක්කන්ති – ඉමෙසං චතුත්තං චතුක්කානං වසෙන සොළස සඤ්ඤිවාදා කථිතා. ඉමෙසුයෙව පුරිමානං ද්විත්තං චතුක්කානං වසෙන අට්ඨ සඤ්ඤිවාදා අට්ඨ ව නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා වෙදිතබ්බා. සත්ත උච්ඡෙදවාදානි මනුස්සත්තභාවෙ කාමාවචරදෙවත්තභාවෙ රූපාවචරදෙවත්තභාවෙ චතුබ්බිධාරූප්පත්තභාවෙ වචිත්වා සත්තස්ස උච්ඡෙදපඤ්ඤාපනවසෙන සත්ත උච්ඡෙදවාදා කථිතා. අසතො විනාසාසම්භවතො අත්ථිභාවනිබන්ධනො උච්ඡෙදවාදොති චුත්තං “සතොති විජ්ජමානස්සා”ති. යාවායං අත්තා න උච්ඡිජ්ජති, තාව විජ්ජති එවාති ගහණතො නිරුද්ධවිනාසො ඉධ උච්ඡෙදොති අධිප්පෙතොති ආහ “උපච්ඡෙද”න්ති. විසෙසෙන නාසො විනාසො, අභාවො, සො පන මංසවක්ඛු-පඤ්ඤාවක්ඛු-දස්සනපට්ඨිකමොවාති ආහ “අදස්සන”න්ති. අදස්සනෙ හි නාස-සද්දො ලොකෙ නිරුද්ධො. භවවිගමන්ති සභාවාපගමනං යො හි නිරුද්ධවිනාසවසෙන උච්ඡිජ්ජති, න සො අත්තනො සභාවෙනෙව තිට්ඨති.

පඤ්ඤව දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදානි පඤ්ඤාමගුණසුඛමනුභොගවසෙන චතුබ්බිධාරූප්ප්ඤ්ඤානසුඛපරිභොගවසෙන ව දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තිපඤ්ඤාපනවාදා. දිට්ඨධම්මොති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන උපලද්ධධම්මො. තත්ථ යො අනින්ද්‍රියවිසයො, සොපි සුපාකට්ඨාවෙන ඉන්ද්‍රියවිසයො විය හොතිති ආහ – “දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො චූච්චති”ති. තෙනෙව ව, “තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධඅත්තභාවස්සෙනං අධිවචන”න්ති චුත්තං. සඤ්ඤිති ආදිවසෙන තිභාකාරෙහි සත්තන්ති සඤ්ඤි අසඤ්ඤි නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිති ඉමෙහි ආකාරෙහි විජ්ජමානං, සදා උපලබ්ධමානං සස්සතන්ති අත්ථො. සඤ්ඤි අත්තාතිආදීනි තිණි දස්සනානි. සත්තඅත්ථවසෙන එකන්ති සස්සතස්ස අත්තනො වසෙන එකං දස්සනං. ඉතරානි ද්වෙති උච්ඡෙදවාද-දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදසඤ්ඤිතානි ද්වෙ දස්සනානි. තිණි හුත්වා පඤ්ඤව හොන්තිති ඉදං, “සත්තඅත්ථවසෙන එක”න්ති සඬ්ඛගවසෙන චුත්තස්ස සඤ්ඤිති ආදිවිභාගවසෙන චුත්තත්තා සුච්ඤ්ඤෙයාන්ති අට්ඨකට්ඨායං න උද්ධට්ඨං.

22. රූපී වාති එත්ථ (දී. නි. ටී. 1.76-77) යදි රූපං අස්ස අත්ථිති රූපිති අයමත්ථො අධිප්පෙතො. එවං සති රූපවිනිමුත්තෙන අත්තනා භවිතබ්බං සඤ්ඤාය විය රූපස්සපි අත්තනියත්තා. න හි සඤ්ඤි අත්තාති එත්ථ සඤ්ඤා අත්තා. තථා හි චුත්තං සුමඬ්ගලවිලාසිනියං (දී. නි. අට්ඨ. 1.76-77) “තත්ථ පවත්තසඤ්ඤාඤ්ඤස්ස සඤ්ඤාති ගහෙත්වාති චුත්ත”න්ති. එවං සත්තෙ, “කසිණරූපං අත්තාති ගණ්හාති”ති ඉදං කථන්ති? න බො පනෙතං එවං.

දට්ටබ්බං - “රූපං අස්ස අත්ථිති රූපි”ති, අප්ථං බො “රූප්පනසිලො රූපි”ති. රූප්පනස්ථෙත්ථ රූපසරික්ඛතාය කසිණරූපස්ස වඩ්ඪිතාවඩ්ඪිතකාලවසෙන විසෙසාපත්ති, සා ච නත්ථිති න සක්කා වත්තුං පරිත්තවිපුලතාදිවිසෙසසබ්භාවතො. යදි එවං ඉමස්ස වාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬගහො න යුජ්ජතිති? නො න යුජ්ජති කායභෙදතො උද්ධං අත්තතො නිබ්බිකාරතාය තෙන අධිප්පෙත්තතා. තථා හි වුත්තං “අරොගො පරං මරණං”ති. අප්ථං වා “රූපං අස්ස අත්ථිති රූපි”ති වුවිච්චානෙපි න දොසො. කප්පනාසිද්ධෙනපි හි භෙදෙන සාමිනිද්දෙසදස්සනතො යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරීර”න්ති. රූප්පනං වා රූප්පනසභාවො රූපං, තං එතස්ස අත්ථිති රූපි, අත්තා “රූපිනො ධම්මා”තිආදිසු (ධ. ස. 11 දුකමානිකා) විය. එවස්ථ කත්ථා රූපසභාවත්තා අත්තතො “රූපං අත්තා”ති වචනං ඥායාගතමෙවාති “කසිණරූපං අත්තාති ගණ්හාති”ති වුත්තං. අරූපිනිති එත්තාපි වුත්තනසානුසාරෙන යථාරහං අත්ථො වත්තබ්බො. සන්තසුබ්බං මුඤ්චිත්ථා තබ්බිපරිතස්ස ගහණෙ කාරණං නත්ථිති ලාභී, “කසිණරූපං අත්තා”ති ගණ්හාතිති ලාභිතක්කිනො යිපෙත්ථා, සෙසතක්කි ලාභිග්ගහණෙනෙව ගහිතා. අනුස්සුතිතක්කිකොපි සුද්ධතක්කිකොපි වා නිරිඬකුසත්තා තක්කනස්ස කසිණරූපමිති අත්තාති කදාවිපි ගණ්හෙය්‍යාති වුත්තං - “උභොපි රූපාති ගණ්හාතියෙවා”ති. සුද්ධතක්කිකස්ස උභයග්ගහණං න කතං, තස්මා සාසඬිකවචනං.

කසිණුග්ගාටිමාකාස-පට්ඨාපරිච්ඡේදාණං-නත්ථිභාවආකිඤ්ඤායතනාති අරූපසමාපත්තිනිමිත්තං. යිපෙත්ථා සඤ්ඤාක්ඛන්ධන්ති ඉදං සඤ්ඤාය අත්තනියතං භද්දෙය කත්ථා වුත්තං. “රූපිං වා”ති එත්ථ වුත්තනයෙන පන අත්ථෙ වුවිච්චානෙ සඤ්ඤාක්ඛන්ධං බහිද්ධා අකත්ථා “අරූපධම්මෙ”ඉව්චෙව වත්තබ්බං සියා. මිස්සකග්ගාභවසෙනාති රූපාරූපසමාපත්තිනං නිමිත්තාති එකජ්ඣං කත්ථා, “එකො අත්තා”ති, තත්ථ පචත්තසඤ්ඤාදස්ස, “සඤ්ඤා”ති ගහණවසෙන. අයඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකො රූපාරූපසමාපත්තිලාභිතාය තංනිමිත්තං රූපභාවෙන අරූපභාවෙන ච ගහෙත්ථා උපතිට්ඨති, තස්මා, “රූපි අරූපි වා”ති අභිනිවෙසං ජනෙති අජ්ඣන්තවාදිනො විය තක්කමත්තෙනෙව වා රූපාරූපධම්මෙ මිස්සකවසෙන ගහෙත්ථා, “රූපි ච අරූපි ච අත්තා හොති”ති. තක්කගාහෙනෙවාති සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බමභාවජ්ජත්තධම්මා විය ච අච්චන්තසුබ්බමභාවජ්ජත්තියා සඬ්චිචසාධනාසමත්ථතාය ථම්මකුට්ටහත්ථපාදානං සඬ්ඛානො විය නෙව රූපි, රූපසභාවානතිවත්තනතො න අරූපිති එවං පචත්තතක්කගාහෙන. ලාභිවසෙනපි වා අත්තානත්තිකවතුත්ථවාදෙ වක්ඛමානනයෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤාපටිපක්ඛවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන තත්ථ දෙසකාලභෙදවසෙන තතියවතුත්ථවාදා ඉච්ඡිතා; ඉධ කාලවත්ථු භෙදවසෙනාති අයමෙව විසෙසො. කාලභෙදවසෙන චෙත්ථ තතියවාදස්ස පචත්ති රූපාරූපනිමිත්තානං සහ අනුපට්ඨානතො; වතුත්ථවාදස්ස පන වත්ථුභෙදවසෙන පචත්ති රූපාරූපධම්මානං සමුහතො, “එකො අත්තා”ති තක්කවසෙනාති තත්ථ වක්ඛමානනයානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

යදිපි අට්ටසමාපත්තිලාභිනො දිට්ඨිගතිකස්ස වසෙන සමාපත්තිභෙදෙන සඤ්ඤානානත්තසමිභවතො දුතියදිට්ඨිපි සමාපන්තකවසෙන ලබ්භති; තථාපි සමාපත්තියං එකරූපෙනෙව සඤ්ඤාය උපට්ඨානතො, “පට්ඨෙදිට්ඨි සමාපන්තකවාරෙන කථිතා”ති ආහ. තෙනෙවෙත්ථ සමාපන්තකග්ගහණං කතං. එකසමාපත්තිලාභිනො එව වා වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමාපත්ති භෙදෙන සඤ්ඤාභෙදසමිභවෙපි බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණෙ සඤ්ඤානානත්තෙන ඔළාරිකෙන නානත්තසඤ්ඤිති, “දුතියදිට්ඨි අසමාපන්තකවාරෙනා”ති ආහ. අවඩ්ඪිතකසිණවසෙන පරිත්තසඤ්ඤිතං, වඩ්ඪිතකසිණවසෙන අප්පමාණසඤ්ඤිතං දස්සෙතුං, “තතියදිට්ඨි සුජ්ජමත්තෙන වා සරාවමත්තෙන වා”තිආදි වුත්තං. “අඬ්ගුට්ඨප්පමාණො වා අත්තා යවජ්ජමාණො, අණුමත්තො වා අත්තා”තිආදිදස්සනවසෙන (උදා. අට්ඨ. 54; දී. නි. පි. 1.76-77) පරිත්තො සඤ්ඤිති පරිත්තසඤ්ඤි. කපිලකණාදාදයො (විහ. අනුට්. 189) විය අත්තතො සබ්බගතභාවපටිජානනවසෙන අප්පමාණො සඤ්ඤිති අප්පමාණසඤ්ඤිති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ටබ්බො.

එතන්ති, “රූපිං වා”තිආදිනා යථාවුත්තඅත්තවාදං. එකෙසන්ති එකච්චානං. උපාතිවත්තතන්ති අතික්කමන්තානං. නිද්ධාරණෙ වෙනං සාමිච්චනං. විඤ්ඤාණකසිණමෙකෙ අභිවදන්තිති යොජනා. තෙනාහ - “සඤ්ඤං...පෙ.... අභිවදන්ති”ති. තත්ථ “සඤ්ඤං යිපෙත්ථා සෙසාති තිණ්”ති ඉදං සඤ්ඤාය වතුක්කමිපි පරිපුණ්ණමෙව ගහෙත්ථා, අපරෙ අට්ඨකන්ති වදන්ති. තදුභයන්ති තං සඤ්ඤාඅට්ඨකන්ති වුත්තං උභයං. පරතො ආචි භවිස්සතිති, “වතස්සො රූපසඤ්ඤි”තිආදිනා උපරි පකාසෙස්සති. වක්ඛති හි - “කොට්ඨාසතො අට්ඨ, අත්ථො පන සත්ත සඤ්ඤා හොන්ති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.22). එත්ථාති, “එතං වා පනා”ති එතස්මිං වාකො. සමතික්කමිතුං සක්කොන්ති තත්ථ ආදිනවදස්සෙන තදුද්ධං ආනිසංසදස්සෙන ව බුහිතසද්ධාදි ගුණත්තා, විපරියායෙන අසක්කුණනං වෙදිතබ්බං. යෙ සක්කොන්ති, තෙව ගහිතා තෙසංයෙව වසෙන වක්ඛමානස්ස විසෙසස්ස වත්තුං සක්කුණෙය්‍යත්තා. සක්කොන්තානස්ථ තෙසං උපාතිවත්තනං අත්තතො ඤාණබලානුරූපන්ති ඉමමත්ථං උපමාය දස්සෙතුං, “තෙසං පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අප්පමාණන්ති අප්පමාණාරම්මණො, අප්පමාණාරම්මණතා වස්ස ආගමනවසෙන වෙදිතබ්බො අනන්තාරම්මණතො වා. න හි ආරම්මණෙ අනන්තන්ති පරමානන්තස්ස පමාණං වා ගණ්හාති. සුබ්බක්ඛෙහි අනිඤ්ජනතො රූපවිරාගභාවනාවිසෙසතාය ච ආනෙඤ්ජං පත්ථා තිට්ඨති, අයං නො අත්තාති අභිවදන්තා තිට්ඨන්ති. විඤ්ඤාණකසිණමෙකෙති විඤ්ඤාණස්ථායතනං එකෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තාති වදන්ති. තෙනාහ - “විඤ්ඤාණස්ථායතනං තාව දස්සෙතු”න්ති. තස්ස පන ආරම්මණභූතං කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ පචත්තවිඤ්ඤාණන්ති අපරෙ. තඤ්ඤි කසිණං මනසිකාරවසෙන, “විඤ්ඤාණකසිණ”න්ති, විඤ්ඤාණස්ථ තං ආරම්මණට්ඨෙත ආයතනස්ථාති, “විඤ්ඤාණස්ථායතන”න්ති ච වුවිච්චති. ආකිඤ්ඤායතනමෙකෙති එත්ථාපි එසෙව නයො.

තයිදන්ති ය-කාරො පදසන්ධිකරොති ආහ “තං ඉද”න්ති. දිට්ඨිගතන්ති යථා වුත්තං “සඤ්ඤී අත්තා”ති එවං වුත්තං දිට්ඨිං. දිට්ඨියෙව හි දිට්ඨිගතං “මුත්තගතං (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11), සඬ්ඛාරගත”න්තිආදීසු (මහානි. 41) විය. ගන්තබ්බභාවතො වා දිට්ඨියා ගතමත්තං දිට්ඨිගතං, දිට්ඨියා ගහණමත්තන්ති අත්ථො. දිට්ඨිපකාරො වා දිට්ඨිගතං. ලොකියා හි විධයුත්තගතපකාරසද්දෙ සමානත්ථෙ ඉච්ඡන්ති. දිට්ඨිපච්චයො දිට්ඨිකාරණං, අච්ඡජාදි දිට්ඨිවිධානන්ති අත්ථො. තත්ථ අච්ඡජාපි හි දිට්ඨිවිධානං උපනිස්සයාදිභාවතො. යථාහ – “අස්සුතවා, භික්ඛවෙ, පුටුප්පතො අරියානං අදස්සාවි අරියධම්මස්ස අකොවිදො”තිආදි (ධ. ස. 1007). එස්සොපි දිට්ඨිවිධානං. යථාහ “තදපි එස්සපච්චයා”ති (දී. නි. 1.118-124). සඤ්ඤාපි දිට්ඨිවිධානං. යථාහ “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”ති (සු. නි. 880; මහානි. 109). විතක්කොපි දිට්ඨිවිධානං. යථාහ – “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892; මහානි. 121). අයොනිසොමනසිකාරොපි දිට්ඨිවිධානං. යථාහ – “තස්සෙවං මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්ථි මෙ අත්තාති තස්ස සච්චතො ථෙතතො දිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති (ම. නි. 1.19). දිට්ඨාරම්මණන්ති දිට්ඨිආරම්මණභූතං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. තෙනාහ – “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදි (පටි. ම. 1.130). රූපවෙනාදිච්ඡිත්තස්ස දිට්ඨියා ආරම්මණස්ස අභාවතො අනාදියිත්වා ඉදමෙව දස්සෙති – “ඉමිනා පච්චයෙන ඉදං නාම දස්සනං ගතිත”න්ති. ඉමිනා පච්චයෙනාති වා එත්ථ පච්චයග්ගහණෙන ආරම්මණමිති ගතිතමෙවාති දට්ඨබ්බං.

තදෙවාති දිට්ඨිගතඤ්චෙව දිට්ඨිපච්චයඤ්ච. රූපසඤ්ඤානන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. එවං-සද්දො පකාරත්ථො, “යදි රූපසඤ්ඤාන”න්තිආදිනා පකාරෙන වුත්තසඤ්ඤානන්ති අත්ථො. නිරූපක්කිලෙසා නිවරණාදි උපක්කිලෙසවිමුත්තිතො. උත්තමා පණිතභාවප්පත්තිතො, තතො එව සෙට්ඨා, සෙට්ඨත්තා එව උත්තරිතරාභාවතො අනුත්තරියා. අක්ඛායනීති උපට්ඨාති. ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසඤ්ඤාය විසුං වුච්චමානත්තා චතුත්ථාරූපසඤ්ඤාය ච ඉමස්මිං සඤ්ඤීවාදෙ අනොතරණතො, “යදි ආරූප්පසඤ්ඤානන්ති ඉමිනා ආකාසානඤ්චායනන-විඤ්ඤාණඤ්චායනනසඤ්ඤා”ඉච්චෙව වුත්තං. ඉතරෙහි පන ද්විතීති, “යදි එකත්තසඤ්ඤානං, යදි නානත්තසඤ්ඤාන”න්ති ඉමෙහි ද්විතී පදෙහි. සමාපන්තකචාරො ව තථා ඉධ කට්ඨොති අධිප්පායො. කොට්ඨාසතො අට්ඨ සඤ්ඤා චතුක්කද්වයසඬ්ඛගතො. එකත්තසඤ්ඤීපදං යථෙත්වා අත්ථතො පන සත්ත සඤ්ඤා භොන්ති අග්ගතිතග්ගහණෙනාති අධිප්පායො. තෙනාහ – “සමාපන්තක...පෙ.... සඬ්ඛතිතොයෙවා”ති.

සඤ්ඤාගතන්ති සඤ්ඤාවසෙන ගතං, සඤ්ඤාසඬ්ඛගං ගතං වා. තස්ස පන අදිට්ඨිගතස්සපි උපලබ්ධමානත්තා, “සද්ධිං දිට්ඨිගතෙනා”ති වුත්තං. පච්චයෙහි සමාගන්ත්වා කතන්ති සහ කාරණභූතෙහි පච්චයෙහි තෙනෙව සහ කාරණභාවෙන සමාගන්ත්වා නිබ්බන්තිතං; පටිච්චසමුප්පන්නන්ති අත්ථො. සඬ්ඛතත්තා ඔලාරිකං උප්පාදවයඤ්ඤාත්තසඬ්ඛාවතො. යස්ස හි උප්පාදො පඤ්ඤායති, වයො පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාත්තං පඤ්ඤායති, තං බණෙ බණෙ භිජ්ජනසභාවතො පස්සන්තස්ස පාකච්ඡතවිකාරං ඔලාරිකං සියා. න චෙත්ථ මග්ගඵලධම්මා නිදස්සෙතබ්බා තෙසං තථා අනනුපස්සිතබ්බතො; තෙසමිපි සඬ්ඛතභාවෙන ඉතරෙහි සමානායොගක්ඛමතාය දුන්නිවාරයභාවතො. තථා හි “අසෙසවිරාගනිරොධා”ති (උදා. 3) වචනතො මග්ගස්සපි නිස්සරණභාවෙන “අත්ථි බො පන සඬ්ඛාරානං නිරොධො”ති නිබ්බානමෙවෙත්ථ පටියොගභාවෙන උද්ධටං “නිරුජ්ඣන්ති එත්ථා”ති කත්වා. නිරොධසඬ්ඛානං නිබ්බානං නාම අත්ථිති එත්ථ, – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අසඬ්ඛත”න්ති සුත්තපදං (උදා. 73) ආනෙත්වා චත්තබ්බං. නිබ්බානදස්සිති සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිබ්බානදස්සි, තතො එව ඉතරාහිසමයත්ථසිද්ධියා තං සඬ්ඛතං අතික්කන්තො.

23. අට්ඨසු අසඤ්ඤීවාදෙසුති ඉදං චුත්මජාලෙ (දී. නි. 1.78-80) ආගතනයෙන වුත්තමෙව හි සන්ධාය හෙට්ඨා, “සඤ්ඤීති ඉමිනා අට්ඨ අසඤ්ඤීවාදා කට්ඨා”ති වුත්තං. ඉධ පන චත්තාරො වාදා එව උද්ධටා. තෙනාහ “අසඤ්ඤී”තිආදි. එස නයො පරතො “අට්ඨසු නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙසු”ති එත්ථාපි. සඤ්ඤාය සති තාය වෙදනාගාහසඬ්ඛාවතො “ආබාධනට්ඨෙන සඤ්ඤා රොගො”ති වුත්තං. දුක්ඛතාසුලයොගතො කිලෙසාසුච්චග්ගරණතො උප්පාදපරාහඬ්ඛෙහි උද්ධමාතපක්කපභිජ්ජනතො ව සඤ්ඤා ගණ්ඨො; ස්වායමත්ථො දොසදුට්ඨතාය එව භොතීති ආහ – “සදොසට්ඨෙන ගණ්ඨො”ති. පිළාජනනතො අත්තොතුදනතො දුරුද්ධරණතො ව සඤ්ඤා සල්ලං; ස්වායමත්ථො අත්තභාවං අනුපවිසිත්වා අට්ඨානෙනාති ආහ “අනුපවිට්ඨට්ඨෙන සල්ල”න්ති. පටිසන්ධිග්ගහණෙ විඤ්ඤාණං කුතොවි ආගතං විය භොතීති වුත්තං “පටිසන්ධිවසෙන ආගති”න්ති. ගතින්ති පචත්තිං. සා පන තාසු ගතිසු වුත්ති භොතීති වුත්තං – “වුත්තිවසෙන ගති”න්ති; වඩ්ඪනවසෙන සනපබන්ධවසෙනාති අත්ථො. තෙනාහ “අපරාපර”න්ති. අපරාපරඤ්චි පබන්ධවසෙන පචත්තමානං විඤ්ඤාණං නන්දුපසෙවනං; ඉතරං බන්ධත්තයං වා නිස්සාය අභිවුද්ධිං පතිට්ඨං මහත්තඤ්ච පාපුණාතීති. පච්චිච්චවසෙන වා ගතිං, නික්ඛෙපවසෙන වුත්තිං, තතො අපරාපරඤ්ච රූපපචත්තනවසෙන උපපත්තිං, ඉන්ද්‍රියපරිපාකවසෙන වුඩ්ඪිං තස්ස තස්ස කම්මස්ස කතුපවිතභාවෙන විරුල්භිං; තස්ස කම්මස්ස ඵලනිබ්බන්තියා වෙසුල්ලන්ති යොජෙතබ්බං.

කාමඤ්ඤීවාදිආදිනා “අඤ්ඤත්‍ර රූපා”තිආදිකා වොදනා ලක්ඛණවසෙන වුත්තාති දස්සෙත්වා අයඤ්ච නයො වොදනාය අවිසිට්ඨවිසයතාය සියා; විසිට්ඨවිසයා පනායං වොදනාති දස්සෙතුං, “අයං පන පඤ්ඤො”තිආදි වුත්තං. එත්තකෙ බන්ධෙති යථාවුත්තෙ රූපවෙදනාදිකෙ චත්තාරො බන්ධෙ. අඤ්ඤත්‍ර රූපාති ඉමිනා යත්ථ කත්ථවි රූපෙන විනා විඤ්ඤාණස්ස පචත්ති නත්ථිති දීපිතං භොති. භවවිසෙසවොදනාය සභාවතො එව විඤ්ඤාණෙන විනා රූපස්සපි

පවත්නි නත්ථිති දිපිතං හොතිති ආහ - “අරුපභවෙපි රූපං, අසඤ්ඤාභවෙ ව විඤ්ඤාණං අත්ථි”ති. නිරොධසමාපන්නස්සාති සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නස්සපි විඤ්ඤාණං අත්ථි. බ්‍යඤ්ජනච්ඡායාය වෙ අත්ථං පටිබාහසීති යදි සද්දත්ථමෙව ගහෙත්වා අධිප්පායං න ගණ්හසි නෙය්‍යත්ථං සුත්තන්ති. එත්ථ ව අසඤ්ඤාභවෙ නිබ්බත්තසත්තවසෙන පට්ඨවාදො; සඤ්ඤං අත්තතො සමනුපස්සතිති එත්ථ චුත්තනයෙන සඤ්ඤංයෙව අත්තාති ගහෙත්වා තස්ස කිඤ්චනභාවෙන ධීතාය අඤ්ඤාය සඤ්ඤාය අභාවතො අසඤ්ඤීති පවත්තො දුතියවාදො; තථා සඤ්ඤාය සහ රූපධම්මෙ සබ්බෙ එව වා රූපාරූපධම්මෙ අත්තාති ගහෙත්වා පවත්තො තතියවාදො; තක්කග්ගාභවසෙනෙව පවත්තො චතුත්ථවාදො. තෙසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙපි අසඤ්ඤාභවෙ නිබ්බත්තස්ස සත්තස්ස චුතිපටිසන්ධිසු; සබ්බත්ථ වා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං අසමත්ථාය සුචුමාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවපටිජානනවසෙන පට්ඨවාදො; අසඤ්ඤීවාදෙ චුත්තනයෙන සුචුමාය සඤ්ඤාය වසෙන සඤ්ජානනසභාවතාපටිජානනවසෙන ව දුතියවාදාදයො පවත්තාති. එවමෙත්ථ එතෙසං වාදානං සබ්භාවො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

24. යත්ථ න සඤ්ඤා, තත්ථ ඤාණස්ස සම්භවො එව නත්ථිති ආහ - “අසඤ්ඤා සම්මොහො”ති, අසඤ්ඤාභාවො නාම සම්මොහප්පවත්තීති අත්ථො. යථා නිය්‍යන්තිති නිය්‍යානියාති බහුලං වචනතො කත්තුසාධනො නිය්‍යානියසද්දො, එවං ඉධ විඤ්ඤාතබ්බසද්දොති ආහ - “විජානාතීති විඤ්ඤාතබ්බ”න්ති, විජානනං විඤ්ඤාණන්ති අත්ථො. තෙන දිට්ඨසුත්තමුත්තවිඤ්ඤාතබ්බමත්තෙනාති දිට්ඨසුත්තමුත්තවිඤ්ඤාණප්පමාණෙනාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ - “පඤ්චද්වාරිකසඤ්ඤාපවත්තිමත්තෙනා”ති, නිබ්බිකප්පභාවතො පඤ්චද්වාරිකසඤ්ඤාපවත්තිසමෙන භාවනාහිනිභාරොනාති අත්ථො. ඔළාරිකසඬ්ඛාරප්පවත්තිමත්තෙනාති ඔළාරිකානං සඬ්ඛාරානං පවත්තියා. ඔළාරිකසඬ්ඛාරාති වෙන්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනපරියොසානා සමාපත්තිධම්මා අධිප්පෙනා. උපසම්පදන්ති යෙ සඤ්ඤාය, අසඤ්ඤාභාවෙ ව දොසං දිස්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං වණ්ණෙන්නාපි රූපජ්ඣානපටිලාභමත්තෙන තස්ස සම්පාදනං පටිලාභං අධිගමං පඤ්ඤපෙන්නී, තෙසං තස්ස බ්‍යසනං අක්ඛායති අනුපායභාවතො. තෙනාහ “විනාසො”තිආදි. චූට්ඨානන්ති සදිසසමාපජ්ජනපුබ්බකං පරිචූට්ඨානං. සමාපත්ති එව තෙසං නත්ථි අනධිගතන්තා. ඔළාරිකසඬ්ඛාරප්පවත්තියා අත්තමසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඬ්ඛාරප්පවත්තියාපි පත්තබ්බන්ති න අක්ඛායති තෙපි සමතික්කමීත්වා පත්තබ්බතො. සඬ්ඛාරානන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං. අවසෙසාති ඉතො පරං සුචුම්භාවො නාම නත්ථිති සුචුම්භාවාපත්තියා අවසෙසා. තෙනාහ - “භාවනාවසෙන සබ්බසුචුම්භාවං පත්තා සඬ්ඛාරා”ති. එතන්ති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං, පත්තබ්බං නාම හොති තාදිසසඬ්ඛාරප්පත්තියං තබ්බොභාරතො. සබ්බතං සමෙච්ච සම්භුයා පච්චයෙහි කතන්තා.

25. “යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සතො සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙන්නී”ති (ම. නි. 3.25) වක්ඛමානන්තා සබ්බද්ධියං විපරිවත්තමානෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා, “තත්‍රා”ති භගවතා චුත්තන්ති ආහ - “තත්‍රාති සත්තසු උච්ඡේදවාදෙසු භුම්ම”න්ති. උද්ධං සරන්ති උද්ධං ගතං සරන්තාති තං දස්සෙන්නො ආහ “උද්ධං චූච්චති”තිආදි. සරන්තාති යත්ථ පත්ථෙන්නි න ලහන්ති, තං ජානන්තා. ආසත්තින්ති ආසිසනං. පෙච්චාති පරලොකෙ. වාණ්ජුපමා වියාති භවපරියාපන්නඵලවිසෙසාපෙක්ඛාය පටිපජ්ජනතො. සක්කායස්ස භයාති සත්තො කායොති සක්කායො, පරමත්ථතො විජ්ජමානො ධම්මසමුහොති කත්වා උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං, තතො භායනෙන. මා බීයි මා පරික්ඛයං අගමාසි. මා ඔසිදි මා හෙට්ඨා භස්සි. අබ්භන්ති ආකාසං මා උන්ද්‍රියි මා හිජ්ජිත්වා පති. ගද්දලෙන බද්ධො ගද්දලබද්ධො. දළ්භන්ධමහො විය බීලො විය ව සක්කායො දුම්මොවතියතො. සා විය දිට්ඨිගතිකො තස්ස අනුපරිවත්තනතො. දණ්ඩකො විය දිට්ඨි ඡේදනකරණාය අසමත්ථභාවකරණතො. රජ්ජු විය තණ්හා බන්ධනතො ව, ආරම්මණකරණවසෙන සමන්තාගමනවසෙන ව සම්බද්ධභාවතො. තෙන චුත්තං - “දිට්ඨිදණ්ඩකෙ පචෙසිතාය තණ්හාරජ්ජුයා”ති.

26. භගවා අත්තතො දෙසනාච්ලාසෙන වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයවසෙන (චතුරත්තාරිස අපරන්තකප්පිකවාදා තත්ථ තත්ථ අන්තොගධාති) උද්දෙසවසෙන පඤ්චෙව සම්ගහෙත්වා යථුද්දෙසං නිගමෙන්නො, “ඉමානෙව පඤ්චායතනාති”ති ආහ. තත්ථ දුක්ඛස්ස නිමිත්තභාවතො දිට්ඨිගතානං කාරණට්ඨෙන ආයතනත්ථොති චුත්තං - “ඉමානෙව පඤ්ච කාරණාති”ති. සඤ්ඤීආදිවසෙන තිණි උච්ඡේදවාදොති වත්තාරි භාජිතාති. ඉතරං පන දිට්ඨධම්මනිබ්බානං කුභිං පට්ඨං? සරූපතො අභාජිතන්තා යථාභාජිතෙසු වාදෙසු කත්ථ අන්තොගධන්ති පුච්ඡති. උද්දෙසෙ පන සරූපතො ගහිතමෙව, “දිට්ඨධම්මනිබ්බානං වා පනෙකෙ අභිවදන්ති”ති. ඉතරො එකත්තසඤ්ඤීවාදෙ නානත්තසඤ්ඤීවාදෙ අන්තොගධන්ති දස්සෙන්නො “එකත්ත...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති ආහ යථාසුබ්බඤ්චෙන. චුත්තං. පට්ඨො හි දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදො නානත්තසඤ්ඤීවාදෙ අන්තොගධො, ඉතරෙ වත්තාරො එකත්තසඤ්ඤීවාදෙ.

27. අතීතකොට්ඨාසසඬ්ඛානන්ති අතීතං බන්ධකොට්ඨාසසඬ්ඛානං පුබ්බන්තං. පුබ්බෙ නිචුත්ථධම්මවිසයා කප්පනා ඉධාධිප්පෙනා, තස්මා අතීතකාලවාචකො ඉධ පුබ්බසද්දො, රූපාදිබන්ධවිනිමුත්තඤ්ච කප්පනාවත්ථු නත්ථි, අන්තසද්දො ව කොට්ඨාසවාචකො. තෙන චුත්තං “අතීතකොට්ඨාසසඬ්ඛානං පුබ්බන්තං කප්පෙත්වා”ති. “කප්පෙත්වා”ති ව තස්මිං පුබ්බන්තෙ තණ්හායනාහිනිවිසානං සමත්ථනං පරිනිට්ඨාපනං වදති. සෙසම්පීති “පුබ්බන්තානුදිට්ඨි”ති එවමාදිකං. පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරන්ති “අපරන්තානුදිට්ඨිතො”තිආදිසු චුත්තප්පකාරං. එකෙකස්මිඤ්ච අත්තාති ආහිතො අභංමානො එත්ථාති කත්වා, ලොකොති ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපාති

තබ්බිපාකා වානි කත්වා, තං තං ගහණවිසෙසං උපාදාය පඤ්ඤාපනං හොතිති ආහ - “රූපාදිසු අඤ්ඤතරං අත්තානි ව ලොකොති ව ගහෙත්වා”ති. සබ්බදාහාවෙන සස්සතො. අමරො නිව්චො ධුවොති තස්සෙව වෙවචනාති. මරණාහාවෙන අමරො, උප්පාදාහාවෙන සබ්බකාලං වත්තනතො නිව්චො, ටීරට්ඨෙන විකාරාහාවෙන ධුවො, යථාහානිආදිනා යථාචුත්තමත්ථං නිද්දෙසපටිසම්භිදාපාළිහි විහාවෙති. අයඤ්ච අත්ථො “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, වෙදනං... සඤ්ඤං... සබ්බාරො... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.130-131) ඉමිස්සා පඤ්චවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චුත්තො. “රූපවත්ත”න්තිආදිකාය (පටි. ම. 1.130-131) පන පඤ්චදසවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන වත්තාරො වත්තාරො ඛන්ධො, “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤං - “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙන්නිති අයම්පි අත්ථො ලබ්භති, තථා එකං ඛන්ධං, “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤං “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙන්නිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එසෙව නයොති ඉමිනා යථා “රූපාදිසු අඤ්ඤතරං අත්තානි ව ලොකොති ව ගහෙත්වා සස්සතො...පෙ.... ධුවො”ති අත්ථො චුත්තො; එවං අසස්සතො අනිව්චො අධුවො උච්ඡිජ්ජති විනස්සති න හොති පරං මරණං; නිව්චො ව අනිව්චො ව නෙවනිව්චො නානිව්චොති එවමාදිමත්ථං අනිදිස්සති.

වත්තාරො සස්සතවාදාති ලාභිවසෙන තයො, තක්කිවසෙන එකොති එවං වත්තාරො. පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණලාභී තිත්ථියො මන්දපඤ්ඤො අනෙකජාතිසතසහස්සමත්තං අනුස්සරති, මජ්ඣිමපඤ්ඤො දස සංවට්ටව්චට්ටකප්පානි, තික්ඛපඤ්ඤො වත්තාරීස සංවට්ටව්චට්ටකප්පානි, න තතො පරං. සො එවං අනුස්සරන්තො අත්තා ව ලොකො වානි අභිවදති. තක්කි පන තක්කපරියාහතං විමංසානුචරිතං සයංපටිහානං සස්සතො අත්තා ව ලොකො වානි අභිවදති. තෙන චුත්තං - “ලාභිවසෙන තයො, තක්කිවසෙන එකොති එවං වත්තාරො සස්සතවාදා”ති. එතෙනෙව ව අධිව්චසමුප්පත්තිකවාදො විය සස්සතවාදො කස්මා දුට්ඨොන න විහත්තොති වෙ? පටික්ඛිත්තත්තානි දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව, “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති වාදෙ අයමයුත්තතාවිභාවනා - යදි හි පරෙන පරිකප්පිතො අත්තා, ලොකො වා සස්සතො සියා, තස්ස නිබ්බිකාරතාය පුරිමරූපාවිජ්ජනතො කස්සචි විසෙසාධානස්ස කාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අභිතතො නිවත්තනත්ථං හිතෙ ව පටිපත්තිඅත්ථං උපදෙසො එව නිජ්ජයොජනො සියා සස්සතවාදිනො. කථං වා සො උපදෙසො පවත්නියති විකාරාහාවතො; එවඤ්ච අත්තතො අප්පාකාසස්ස විය දානාදිකිරියා හිංසාදිකිරියා ව න සම්භවති; තථා සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ව අනුභවනනිබන්ධො එව සස්සතවාදිනො න යුජ්ජති කම්මබ්බදාහාවතො, ජාතිආදිනං අසම්භවතො කුතො විමොක්ඛො. අථ පන ධම්මමත්තං තස්ස උප්පජ්ජති වෙව විනස්සති ව, යස්ස වසෙනායං කිරියාදිවොහාරොති වදෙය්‍ය. එවම්පි පුරිමරූපාවිජ්ජනන අවට්ඨිතස්ස අත්තතො ධම්මමත්තන්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං; තෙ වා පනස්ස ධම්මා අවත්ථාභුතා තතො අඤ්ඤො වා සියුං අනඤ්ඤො වා, යදි අඤ්ඤො, න තානි තස්ස උප්පන්නාහිපි කොචි විසෙසො අත්ථි. යො හි කරොති පටිසංවෙදෙති වචනි උපපජ්ජති වානි ඉච්ඡිතං. තස්මා තදවත්ථො එව යථාචුත්තදොසො, කිඤ්ච ධම්මකප්පනාපි නිරත්ථකා සියා. අථ අනඤ්ඤො, උප්පාදවිනාසවත්තිහි අවත්ථාහි අනඤ්ඤස්ස අත්තතො තාසං විය උප්පාදවිනාසසම්භවාපත්තිතො කුතො නිව්චතාවකාසො. තාසම්පි වා අත්තතො විය නිව්චතාති ඛන්ධනවිමොක්ඛානං අසම්භවො එවානි න යුජ්ජති එව සස්සතවාදො; න වෙත්ථ කොචි වාදී ධම්මානං සස්සතභාවෙ පරිසුද්ධං යුත්තිං වත්තුං සමත්ථො අත්ථි; යුත්තිරහිතඤ්ච වචනං න පණ්ඩිතානං විත්තමාරාධෙතිති විඤ්ඤුහි ඡඩ්ඨිතො එවායං සස්සතවාදොති.

සත්ත උච්ඡෙදවාදාති එත්ථ තෙ සරූපමත්තතො හෙට්ඨා දස්සිතා එව, තත්ථ ද්වෙ ජනා උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හන්ති ලාභී ව අලාභී ව. තත්ථ ලාභී නාම දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණලාභී දිබ්බෙන වක්ඛුතා අරහතො චුතිං දිස්වා උපපත්තිං අපස්සන්තො. යො වා පුටුප්පනානම්පි චුතිමත්තමෙව දට්ඨුං සක්කොති, පුබ්බයොගාහාවෙන පරිකම්මාකරණෙන වා උපපාතං දට්ඨුං න සක්කොති. සො “තත්ථ තත්ථෙව අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති. අලාභී - “කො පරලොකං ජානාති, එත්තකො ජීවිට්ඨයො, යාව ඉන්ද්‍රියගොවරො”ති අත්තතො ධිතුයා හත්ථග්ගණ්හනකරාජා විය කාමසුඛද්ධිතාය වා, “යථා රුක්ඛපණ්ණානි රුක්ඛතො පතිතානි න පටිසන්ධියන්ති, එවං සබ්බෙපි සත්තා අප්පටිසන්ධිකමරණමෙව ගච්ඡන්ති, ජලබ්බිබ්බුළුකුපමා සත්තා”ති තක්කමත්තවසෙන වා උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති. තත්ථ යං හෙට්ඨා චුත්තං - “මනුස්සත්තභාවෙ කාමාවචරදෙවත්තභාවෙ රූපාවචරදෙවත්තභාවෙ චතුබ්බිධඅරූපත්තභාවෙ වචිත්වා සත්තස්ස උච්ඡෙදපඤ්ඤාපනවසෙන සත්ත උච්ඡෙදවාදා කථිතා”ති. තත්ථ යුත්තං තාව පුරිමෙසු තිසු වාදෙසු “කායස්ස හෙදා”ති චුත්තං; පඤ්චවොකාරහවපරියාපන්නං අත්තභාවං ආරබ්භ පවත්තත්තා තෙසං වාදානං, න යුත්තං චතුරොකාරහවපරියාපන්නං අත්තභාවං නිස්සාය පවත්තෙසු චතුත්ථාදිසු චතුසු වාදෙසු, “කායස්ස හෙදා”ති චුත්තං. න හි අරුපිනං කායො අත්ථිති? සච්චමෙනං, රූපහවෙ පවත්තවොහාරොනෙව දිට්ඨිගතිකො අරුපහවෙපි කායවොහාරමාරොපෙත්වා ආහ “කායස්ස හෙදා”ති. යථා දිට්ඨිගතිකෙහි දිට්ඨියො පඤ්ඤත්තා, තථෙව හගවා දස්සෙසිති. අරුපකායභාවතො වා එස්සාදිධම්මසමුහභුතෙ අරුපත්තභාවෙ කායනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො.

එත්ථාහ - “කාමාවචරදෙවත්තභාවාදිනිරවසෙසවිභවපතිට්ඨාපකානං දුතියවාදිනං යුත්තො අපරන්තකප්පිකභාවො අනාගතද්ධිවිසයත්තා තෙසං වාදානං; න පන දිට්ඨිගතික-පච්චක්ඛභුත-මනුස්සත්තභාව-සමුච්ඡෙදපතිට්ඨාපකස්ස පඨමවාදස්ස පච්චුප්පන්නවිසයත්තා”ති. යදි එවං යථා හි දුතියාදිවාදානං, පුරිමපුරිමවාදසඬිගහිතස්සෙව අත්තතො උත්තරුත්තරහවොපපත්තියා සමුච්ඡෙදනතො යුජ්ජති අපරන්තකප්පිකතා, තථා ව “නො ව ඛො, හො, අයං අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමුච්ඡින්නො හොති”තිආදි චුත්තං. එවං අනාගතස්සෙව මනුස්සත්තභාවසමුච්ඡෙදස්ස අධිප්පෙතත්තා පඨමවාදස්සපි අපරන්තකප්පිකතා යුජ්ජති. එවං සබ්බස්සපි පුබ්බත්තතො ආගතස්ස උච්ඡෙදපඤ්ඤාපනවසෙන ඉධ පුබ්බත්තකප්පිකෙසු දෙසනා ගතා. එතෙ උච්ඡෙදවාදා හෙට්ඨා

අපරන්තකප්පිකෙසු දෙසනා ගතා. එතෙ උච්ඡේදවාදා හෙට්ඨා අපරන්තකප්පිකෙසු තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡේජනී, න තතො උද්ධං පවත්ති අත්ථීති දස්සනත්ථං වුත්තා. ජලබුබ්බුළුකුපමා හි සත්තාති තස්ස ලද්ධි.

ඉධාති පුබ්බන්තකප්පිකෙසු. ඉධෙව මනුස්සන්තභාවාදිකෙ උච්ඡේජනී විනට්ඨවිනාසවසෙන. එවං අනාගතෙ අනුප්පත්තිදස්සනපරානං උච්ඡේදවාදානං අපරන්තකප්පිකෙසු ගහණං; පුබ්බන්තතො පන ආගතස්ස අත්තනො ඉධෙව උච්ඡේදදස්සනපරානං පුබ්බන්තකප්පිකෙසු ගහණං. ඉතො පරං න ගච්ඡතීති පන ඉදං අත්ථතො ආපන්නස්ස අත්ථස්ස දස්සනං. සත්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු ව එකච්චසස්සන්තීති පවත්තො එකච්චසස්සන්තවාදො . සො පන බ්‍රහ්මකායික-බ්බිඬාපදොසික-මනොපදොසිකත්තභාවතො වච්ඡවා ඉධාගතානං තක්කිනො ව උප්පජ්ජනවසෙන චතුබ්බිධොති ආහ “චත්තාරො එකච්චසස්සන්තවාදා”ති. “සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සන්තවාදා”ති ඉදං තෙහි සස්සන්තාවෙන ගය්හමානානං ධම්මානං යථාසභාවදස්සනවසෙන වුත්තං, න පනෙකච්චසස්සන්තමතදස්සනවසෙන. තස්ස හි සස්සන්තාහිමතං අසඬ්ඛතමෙවාති ලද්ධි. තථා හි වුත්තං (දී. නි. 1.49) බ්‍රහ්මජාලෙ – “චත්තන්ති වා මනොති වා විඤ්ඤාණන්ති වා අයං අත්තා නිව්චො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිසමං තථෙව යස්සති”ති. න හි යස්ස භාවස්ස පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතභාවං පටිජානාති; තස්සෙව නිව්චධූවාදිභාවො අනුමිමත්තකෙන න සක්කා පටිඤ්ඤාතුං. එතෙන, “උප්පාදවයධූවතායුත්තභාවා සියා නිව්චා, සියා අනිව්චා, සියා න චත්තබ්බා”තිආදිනා පවත්තස්ස සත්තභඩ්ගවාදස්ස අයුත්තතා විභාවතා හොති.

තත්ථායං (දී. නි. ටී. 1.38) අයුත්තතාවිභාවතා – යදි, “යෙන සභාවෙන යො ධම්මො අත්ථීති වුච්චති, තෙනෙව සභාවෙන සො ධම්මො නත්ථී”තිආදිනා වුච්චෙය්‍ය, සියා අනෙකන්තවාදො; අථ අඤ්ඤෙත, සියා න අනෙකන්තවාදො; න චෙත්ථ දෙසන්තරාදිසම්බද්ධභාවො යුත්තො චත්තුං තස්ස සබ්බලොකසිද්ධන්තා විවාදාභාවතො. යෙ පන චදන්ති – “යථා සුවණ්ණසංඝෙ මකුටෙ කතෙ සංභාවො තස්සති, මකුටභාවො උප්පජ්ජති, සුවණ්ණභාවො තිට්ඨතියෙව, එවං සබ්බභාවානං කොච්ච ධම්මො නස්සති, කොච්ච උප්පජ්ජති, සභාවො පන තිට්ඨති”ති. තෙ චත්තබ්බා – කිං තං සුවණ්ණං, යං සංඝෙ මකුටෙ ව අවට්ඨිතං? යදි රූපාදි, සො සද්දො විය අනිව්චො, අථ රූපාදිසමුහො, සමුහො නාම සම්මුතිමත්තං. තස්ස වොහාරමත්තස්ස අත්ථිතා නත්ථිතා නිව්චතා වා න චත්තබ්බා. තස්ස පරමත්ථසභාවෙන අනුපලබ්භනතොති අනෙකන්තවාදො න සියා. ධම්මා ව ධම්මිතො අඤ්ඤෙ වා සියුං අනඤ්ඤෙ වා. යදි අඤ්ඤෙ, න තෙසං අනිව්චතාය ධම්මි අනිව්චො අඤ්ඤත්තා. න හි රූපා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අඤ්ඤත්තා, න ව රූපෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණසද්දො හොති; කිඤ්ච ධම්මකප්පනාපි නිරන්ථිකා සියා ධම්මිතො නිව්චානිව්චතාය අසිජ්ඣනතො අථ අනඤ්ඤෙ; උප්පාදවිනාසවන්තෙහි අනඤ්ඤස්ස ධම්මිතො තෙසං විය උප්පාදවිනාසසබ්භාවතො කුතො නිව්චතාවකාසො, තෙසමිපි වා ධම්මිතො විය නිව්චතාපත්ති සියා. අපිච නිව්චානිව්චනචත්තබ්බරූපො අත්තා ව ලොකො ව පරමත්ථතො විජ්ජමානතාපටිජානනතො යථා නිව්චාදිනං අඤ්ඤතරං රූපං, යථා වා දීපාදයො. න හි දීපාදිනං උදයබ්බයසභාවානං නිව්චානිව්චනචත්තබ්බසභාවතා සක්කා චත්තුං ජීවස්ස නිව්චාදිසු අඤ්ඤතරං රූපං වියාති එවං සත්තභඩ්ගස්ස විය සෙසභඩ්ගානම්පි අසම්භවොයෙවාති සත්තභඩ්ගවාදස්ස අයුත්තතා වෙදිතබ්බාති.

එත්ථ ව, “ඉස්සරො නිව්චො, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිව්චා”ති එවං පවත්තවාදා සත්තෙකච්චසස්සන්තවාදා; සෙය්‍යථාපි ඉස්සරවාදාදයො. “පරමාණුවො නිව්චා ධූවා, ද්විඅණුකාදයො අනිව්චා”ති එවං පවත්තවාදා සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සන්තවාදා; සෙය්‍යථාපි කණාදවාදාදයො. නනු ව “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති; එතස්මිං වාදෙ චක්ඛාදිනං අසස්සන්තාසන්තිට්ඨානං යථාසභාවාවබොධො එව, තයිදං කථං මිච්ඡාදස්සන්තීති, කො එවමාහ – “චක්ඛාදිනං අසස්සන්තභාවසන්තිට්ඨානං මිච්ඡාදස්සන්තීති? අසස්සන්තෙසුයෙව පන කෙසඤ්චි ධම්මානං සස්සන්තභාවාහිනිවෙසො ඉධ මිච්ඡාදස්සන්තං; තෙන පන එකවාරෙ පවත්තමානෙන චක්ඛාදිනං අසස්සන්තභාවාවබොධො විදුසිතො සංසට්ඨභාවතො; විසසංසට්ඨො විය සප්පිමණ්ඩො සකිච්චකාරණාසමත්තතාය සම්මාදස්සන්තපක්ඛෙ යපෙනබ්බතං නාරහති. අථ වා අසස්සන්තාවෙන නිව්ච්ඡාපි චක්ඛුආදයො සමාරොපිතජීවසභාවා එව දිට්ඨිගති කෙහි ගය්හන්තීති තදවබොධස්ස මිච්ඡාදස්සන්තාවො න සක්කා නිවාරතුං. තථා හි වුත්තං බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.49) – “චක්ඛුන්ති වා... පෙ.... කායොති වා අයං මෙ අත්තා”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා අසඬ්ඛතාය සඬ්ඛතාය ව ධාතුයා වසෙන යථාක්කමං එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා; එකච්චෙ අසස්සන්තාති එවං පවත්තො විහජ්ජවාදොපි එකච්චසස්සන්තවාදො ආපජ්ජතීති එවංපකාරා වොදනා අනොකාසා හොති අවිපරිතධම්මසභාවසම්පටිපත්තිභාවතො.

න මරතීති අමරා. කා සා? “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා (දී. නි. 1.62) නයෙන පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි ව වාචා ව, අමරාය දිට්ඨියා වාචාය විච්චො බෙපොති අමරාවික්ඛෙපො. සො එතස්ස අත්ථීති අමරාවික්ඛෙපො. අථ වා අමරාති එකා මච්ඡනීති, සා උමුච්ඡන්තනිමුච්ඡන්තාදිවසෙන උදකෙ සන්ධාවමානා ගාහං න ගච්ඡති; එවමෙවං අයම්පි වාදො ඉතො විතො ව සන්ධාවති, ගාහං නාගච්ඡතීති අමරාවික්ඛෙපො, සො එව අමරාවික්ඛෙපිකො. ස්වායං වාදො මුසාවාදඅනුයොග්ගන්දරාගමොහභෙතුකතාය චතුධා පවත්තොති ආහ – “චත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා වුත්තා”ති. නනු චෙත්ථ (දී. නි. ටී. 1.65-66) චතුබ්බිධොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදිකෙ ධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීති ව යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො, තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤං පුට්ඨො පුච්ඡාය වික්ඛෙපනමත්තං ආපජ්ජතීති තස්ස කථං දිට්ඨිගතිකභාවො. න හි අචත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතමත්ථං අජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන දිට්ඨිගතිකතා යුත්තාති? න හෙවං පුච්ඡාවික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා ඉච්ඡිතා, අථ බො මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. සස්සන්තවසෙන මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව හි මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීති ව, යාථාවතො අප්පටිපජ්ජමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙතුං අසමත්ථතාය මුසාවාදාදිභයෙන ව වික්ඛෙපං ආපජ්ජතීති. තථා හිස්ස වාදස්ස සස්සන්තදිට්ඨිසඬ්ගහො වුත්තො. අථ වා පුඤ්ඤපාසානං, තබ්බිපාකානඤ්ච

අනවබෝධෙන, අසද්දහනෙන ව, “තබ්බිසයාය පුච්ඡාය චික්ඛෙපකරණංයෙව යුත්තං සුන්දරඤ්චා”ති, බන්තිං රුචිං උප්පාදෙන්වා අභිනිවිසන්තස්ස උප්පන්නා විසුංයෙවෙකා එසා දිට්ඨි සන්තභභිගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බා. තථා චෙව චුත්තං – “පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි චෙව වාචා වා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.61). කථං පනස්සා සස්සතදිට්ඨිසඬ්ඨගහො? උච්ඡේදවසෙන අනභිනිවෙසනො. “නත්ථි කොච්ඡි ධම්මානං යථාභූතවෙදී විවාදබහුලත්තා ලොකස්ස; ‘එවමෙව’න්ති පන සද්දන්තරෙන ධම්මෙ නිජ්ඣානනා අනාදිකාලිකා ලොකෙ”ති ගාභවසෙන සස්සතලෙසොපෙත්ථ ලබ්භතියෙව.

අමති ගච්ඡති එත්ථ සභාවො ඔසානන්ති අන්තො, මරියාදො, සො එතස්ස අත්ථිති අන්තවා. තෙනාහ “සපරියන්තො”ති. අවධිභිතකසිණස්ස පුග්ගලස්ස එවං හොතිති යොජනා. දුතියවාදො “අනන්තවා ලොකො”ති වාදො. තතියවාදො “අන්තවා ව අනන්තවා වා”ති වාදො. චතුත්ථවාදො “නෙවන්තවා නානන්තවා”ති වාදො. එතෙ එව වත්තාරො වාදිනො සන්ධාය බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.53) – “අන්තානන්තිකා අන්තානන්තං ලොකස්ස පඤ්ඤපෙත්ති චතුභි වත්ථුභි”ති චුත්තං. තත්ථ (දී. නි. ටී. 1.53) යුත්තං තාව පුරිමානං තිණ්ණං වාදීනං අන්තන්තඤ්ච අනන්තන්තඤ්ච අන්තානන්තන්තඤ්ච ආරබ්භ පවත්තවාදන්තා අන්තානන්තිකත්තං. පච්ඡිමස්ස පන තදුභයපටිසෙධවසෙන පවත්තවාදන්තා කථමන්තානන්තිකත්තන්ති? තදුභයපටිසෙධවසෙන පවත්තවාදන්තා එව. යස්මා පටිසෙධවාදොපි අන්තානන්තවිසයො එව තං ආරබ්භ පවත්තන්තා. අපරෙ ආහු – “යථා තතියවාදෙ සම්භෙදවසෙන එතස්සෙව අන්තවන්තතා අනන්තතා ව සම්භවති, එවං තක්කිවාදෙපි කාලභෙදවසෙන උභයසම්භවතො අඤ්ඤමඤ්ඤපටිසෙධෙන උභයඤ්ඤෙව චුච්චති. කථං? අන්තවන්තතාපටිසෙධෙන හි අනන්තතා චුච්චති, අනන්තතාපටිසෙධෙන ව අන්තවන්තතා, අන්තානන්තානඤ්ච තතියවාදභාවො කාලභෙදස්ස අධිප්පෙතන්තා. ඉදං චුත්තං හොති යස්මා අයං ලොකසඤ්ඤිතො අන්තා ඤායිති අධිගතවිසෙසෙහි අනන්තො කදාචි සක්ඛි දිට්ඨො අනුසුයාති; තස්මා නෙවන්තවා. යස්මා පන තෙහි එව කදාචි අන්තවා සක්ඛි දිට්ඨො අනුසුයාති, තස්මා න පන අනන්තවා”ති. යථා ව අනුස්සුතිතක්කිවසෙන, එවං ජාතිස්සරතක්කිආදීනඤ්ච වසෙන යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. අයඤ්ඤි තක්කිකො අවධිභිතභාවපුබ්බකත්තා පටිභාගනිමිත්තානං වධිභිතභාවස්ස වධිභිතකාලවසෙන අපච්චක්ඛකාරිකාය අනුස්සවාදිමත්තෙ යත්වා – “නෙවන්තවා”ති පටික්ඛිපති, අවධිභිතකාලවසෙන පන “නානන්තො”ති. න පන අන්තවන්තතානන්තතානං අච්චන්තමභාවෙන යථා තං “නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤි”ති, අවස්සඤ්ච එතං එවං විඤ්ඤාතබ්බං, අඤ්ඤථා චික්ඛෙපපක්ඛංයෙව භජෙයා චතුත්ථවාදො. න හි අන්තවන්තතානන්තතාතදුභයවිනිමුත්තො අන්තතො පකාරො අත්ථි, තක්කිවාදී ව යුත්තිමග්ගකො, කාලභෙදවසෙන ව තදුභයමපි එකස්මිං න න යුජ්ජතිති. අනන්තරචතුක්කන්ති එකත්තසඤ්ඤිති ආගතසඤ්ඤිචතුක්කං.

එකන්තසුඛිති එකන්තෙනෙව සුඛි. තං පනස්ස සුඛං දුක්ඛෙන අවොම්ඤ්සං හොතිති ආහ “නිරන්තරසුඛි”ති. එකන්තසුඛමෙවාති ඉදං සුඛබහුලතං සන්ධාය චුත්තං. අතීතාසු සත්තසු ජාතීසුති ඉදං තතො පරං ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන අනුස්සරිතුං න සක්කාති කත්වා චුත්තං. තාදිසමෙවාති සුඛසමභිගිමෙව අත්තභාවං. “එවං සුඛසමභිගි”ති තං අනුස්සරන්තස්ස ජාතිස්සරස්ස අතීතජාතියමපි ඉධ විය දුක්ඛපුට්ඨස්ස තං අනුස්සරන්තස්ස.

සබ්බෙසමපිති ලාභීනං තක්කිනමපි. තථාති ඉමිනා “සබ්බෙසමපි”ති ඉදං පදං ආකඩ්ඪති. කාමාවචරං නාම අදුක්ඛමසුඛං අනුළාරං අවිභූතන්ති ආහ “චතුත්ථජ්ඣානවසෙනා”ති. චතුත්ථජ්ඣානං කාරණභූතං එතස්ස අත්ථි, තෙන වා නිබ්බන්තන්ති චතුත්ථජ්ඣානිකං. මජ්ඣන්තස්සාති මජ්ඣන්තභූතස්ස මජ්ඣන්තවෙදනාබහුලස්ස. මජ්ඣන්තභූතට්ඨානමෙව අන්තතො මජ්ඣන්තතාපත්තමෙව භූතපුබ්බං අනුස්සරන්තස්ස. එකච්චසස්සතිකාති එකච්චසස්සතවාදිනො චුත්තා. පුග්ගලාධිට්ඨානෙන හි එකච්චසස්සතිකා. එස නයො සෙසෙසුපි. අධිච්චසමුප්පන්නවාදො සස්සතවාදසමුද්දිට්ඨොති කත්වා “ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිකා”ති ව චුත්තං.

28. දිට්ඨද්ධාරන්ති යථාචුත්තානං දිට්ඨිනං අනියානිකභාවදස්සනවසෙන පදුද්ධරණං. පච්චත්තංයෙව ඤාණන්ති අපරප්පච්චයං අත්තනියෙව ඤාණං. තං පන අත්තපච්චක්ඛං හොතිති ආහ “පච්චක්ඛඤාණ”න්ති. සුවණ්ණස්ස විය දොසාපගමෙන උපක්කිලෙසවිගමෙන ඤාණස්ස විසුද්ධන්ති ආහ “පරිසුද්ධන්ති නිරුපක්කිලෙස”න්ති. කිලෙසන්ධකාරවිගමතො සප්පභාසමුප්පලමෙව හොතිති චුත්තං – “පරියොදාතන්ති පභස්සර”න්ති බාහිරසමයස්මිම්පි හොන්ති ඤානස්ස සමිජ්ඣනතො. මයමිදං ජානාමාති “සස්සතො අන්තා ව ලොකො ව ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති ව මිච්ඡාගාභවසෙන අඤ්ඤාණභාගමෙව පරිබ්‍රහෙත්වා තතො එව යථාගතිනං ගාහං සන්ධාය – “මයමිදං අත්ථං තත්ථ ජානාමා”ති එවං තත්ථ මිච්ඡාගාහෙ අවිජ්ජමානං ඤාණකොට්ඨාසං ඔතාරෙන්තියෙව අනුප්පවෙසෙන්නියෙව. න තං ඤාණං, මිච්ඡාදස්සනං නාමෙතං, කිං පන තං මිච්ඡාදස්සනං නාම? සස්සතො අන්තා ව ලොකො වාතිආදීනා මිච්ඡාහිනිවෙසභාවතො. තෙනාහ “තදපි...පෙ.... අත්ථො”ති. යං තං දිට්ඨියා උපනිස්සයභූතං ඤාණං, තං සන්ධායාහ – “ජානනමත්තලක්ඛණත්තා ඤාණභාගමත්තමෙවා”ති. ඤාණමපි හි දිට්ඨියා උපනිස්සයො හොතියෙව ලාභීනො ඉතරස්ස ව තථා තථා මිච්ඡාහිනිවෙසතො. අනුපාතිවත්තනතො අනතික්කමනතො. අසාධාරණතො න උපාතිවත්තන්ති එතෙනාති අනුපාතිවත්තනං, තතො. උපාදානපච්චයතොති උපාදානස්ස පච්චයභාවතො. එතෙන ඵලපවාරෙනෙව උපාදානමාහ. යදි බ්‍රහ්මජාලෙ ආගතා සබ්බාපි දිට්ඨියො ඉධ කථිතා හොන්ති, එවං සන්තෙ ඉදං සුත්තං බ්‍රහ්මජාලසුත්තෙන එකසද්දන්ති ආහ – “බ්‍රහ්මජාලෙ පනා”තිආදි. “අඤ්ඤානු රූපං අඤ්ඤානු වෙදනා සක්කායංයෙව අනුපරිධාවන්ති”ති වචනතො ඉධ සක්කායදිට්ඨි ආගතා. බ්‍රහ්මජාලං කථිතමෙව හොති තත්ථ

ආගතානං ද්වාසට්ඨියාපි දිට්ඨිනං ඉධාගතත්තා. සස්සතුච්ඡේදාහිනිවෙසො අත්තාහිනිවෙසපුබ්බකො, “අත්තා සස්සතො අත්තා උච්ඡේදො”ති පවත්තනතො.

30. ද්වාසට්ඨී...පෙ.... දස්සෙතුන්ති කථං පනායමත්ථො “ඉධ, හික්ඛවෙ, එකච්චො”ති ආදිපාළියා දස්සිතො හොතිති? අප්පභීතසක්කායදිට්ඨිකස්ස පුබ්බත්තාපරන්තදිට්ඨිඋපාදියනභොතනතො. පරිච්චාගෙනාති වික්ඛම්භනෙන. චතුත්ථජ්ඣානනිරොධා තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරතීති එත්ථ න පරිභීතචතුත්ථජ්ඣානස්ස තතියජ්ඣානං භවති, තතියජ්ඣානා වුට්ඨිතස්ස පන චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨිතස්ස ච තතියං පටිලොමනයෙන සම්භවති. තෙනාහ “අයං පනෙත්ථා”ති ආදි. එවංසම්පදම්ඳං වෙදිතඛිබන්ති “පටිවෙකා පිති නිරුජ්ඣති”ති ඉදං, “නිරාමිසසුඛස්සනිරොධා”ති එත්ථ විය වුට්ඨානනිරොධවසෙන වුත්තන්ති වෙදිතඛිබන්ති අත්ථො. භීතජ්ඣානපරියාදානකදොමනස්සන්ති නිවරණසහගතදොමනස්සමාහ. තඤ්චි ඥානපරියාදානකරං. කම්මතීයභාවොති සමාපත්තිං පත්තො විය සමාපත්තිසමාපජ්ජනභාවෙ කම්මක්ඛම්භාවො. සොමනස්සවිධුරත්තා දොමනස්සං වියාති දොමනස්සන්ති වුත්තං. “උප්පජ්ජති පටිවෙකා පිති”ති පුන වුත්තා පිති ඥානද්වයපිති. යං යානං ඡායා ජහතීති යං පදෙසං ආතපෙන අභිභුයාමානං ඡායා ජහති. තත්ථ ආතපෙ ඡායාති පදෙසෙන ආතපසඤ්ඤිතානං භූතසම්බතානං පහානට්ඨානමාහ. තෙනාහ “යස්මිං යානෙ”ති ආදි.

31. නිරාමිසං සුඛන්ති තතියජ්ඣානසුඛං දුරසමුස්සාරිතකාමාමිසත්තා.

32. අදුක්ඛමසුඛන්ති චතුත්ථජ්ඣානවෙදනං, න යං කිඤ්චි උපෙක්ඛාවෙදනං.

33. නිග්ගහණොති මමංකාරභාවෙන කිඤ්චිපි අගණ්හන්තො. නිබ්බානස්ස සප්පායන්ති නිබ්බානාධිගමස්ස, නිබ්බානස්සෙව වා අවිලොමවසෙන එකන්තිකුපායතාය සප්පායං. තෙනාහ “උපකාරභුත”න්ති. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු තෙභූමකධම්මෙසු. එතන්ති එතං යථාවුත්තසම්ථභාවනාය කිලෙසානං වික්ඛම්භනං. සබ්බත්ථ නිකන්ති යා අසුක්ඛාපිතත්තා කථං නිබ්බානස්ස උපකාරපටිපදා නාම ඡාතං? න ඡායතෙ වාත්තාධිප්පායො. සබ්බත්ථාති පුබ්බත්තානුදිට්ඨිආදිකෙ සබ්බස්මිං. අග්ගණ්හනවසෙනාති තණ්හාගාහෙන අග්ගහණවසෙන. යත්ථ හි තණ්හාගාහො විමොචිතො, තත්ථ දිට්ඨිමානග්ගාහා සුක්ඛා විය හොන්ති තදෙකට්ඨභාවතො. තාදිසස්ස නිබ්බානගාමීති පටිපදා එව ආසන්තො, න දුරෙ. තෙන වුත්තං – “උපකාරපටිපදා නාම ඡාතං”න්ති. තාදිසස්ස ව සන්තොගමස්මිති ආදිකා සමනුපස්සනා අධිමානපක්ඛෙ තිට්ඨතීති ආහ – “අභිවදතීති අභිමානෙන උපවදතී”ති. ඉදමෙව උපාදියතීති නියමාභාවතො “අට්ඨාරසවිධම්පි”ති වුත්තං. සෙසපදෙපි එසෙව නයො. දිට්ඨිපාදානෙ සති සෙසඋපාදානසම්භවො අවුත්තසිද්ධොති තදෙව උද්ධටං.

සෙ ආයතනෙ වෙදිතඛිබෙති නිරොධස්ස කාරණං නිබ්බානං වෙදිතඛිබං. ද්විත්තං ආයතනානන්ති වක්ඛායතනාදීනං ද්විත්තං ආයතනානං. පටික්ඛෙපෙන නිබ්බානං දස්සිතං වෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන.

න ගාධතීති න පතිට්ඨාති. අතොති අස්මා නිබ්බානා. සරාති තණ්හා. සඬ්ඛාරපටික්ඛෙපෙනාති සඬ්ඛාරකදෙසභූතානං චතුත්තං මහාභූතානං පටික්ඛෙපෙන.

විඤ්ඤාණන්ති විසිට්ඨෙන ඤාණෙන ජානිතඛිබං. තතො එව අනිදස්සනං අවක්ඛුච්ඤ්ඤායං අනින්දියගොචරං. අනන්තන්ති අන්තරහිතං, නිච්චන්ති අත්ථො. සබ්බතො පහන්ති කිලෙසන්ධකාරාභාවතො ව සමන්තතො පහස්සරං. “සබ්බතො පප”න්ති වා පායො, සබ්බතො පතතිත්ථන්ති අත්ථො. වත්තාරිසකම්මට්ඨානසම්බාහෙනි තිත්ථෙහි ඔතරිත්වා අනුපටිසිතඛිබං අමතසරන්ති වුත්තං හොති. අනුපාදා කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙන්වා විමුච්චන්ති එත්ථාති අනුපාදාවිමොක්ඛො, නිබ්බානං. අනුපාදා විමුච්චති එතෙනාති අනුපාදාවිමොක්ඛො, අග්ගමග්ගො. අනුපාදාවිමොක්ඛන්තිකතාය පන අරහත්තඵලං අනුපාදාවිමොක්ඛොති වුත්තං. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

පඤ්චත්තයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. කිත්තිසුත්තවණ්ණනා

34. භවොති පරිත්තො. අභවොති මහන්තො. වුද්ධිඅත්ථො හි අයං අ-කාරො, “සංවරාසංවරො, ඵලාඵල”න්ති ආදිසු විය, තස්මා භවාභවහෙතුති වුද්දකස්ස මහන්තස්ස වා භවස්ස හෙතු, තං පටිච්චාසිසමානොති අත්ථො. තෙනාහ – “තස්මිං තස්මිං භවෙ සුඛං වෙදිස්සාමි”ති ආදි.

35. ලොකුත්තරබොධිපක්ඛියධම්මෙ උද්දිස්ස පුපුර්ජනානං විවාදො සම්භවතිති ආහ – “ලොකියලොකුත්තරාව කමීතා”ති. ලොකියාපි හි බොධිපක්ඛියධම්මා ලොකුත්තරධම්මාධිගමස්ස ආසන්නකාරණත්තා විසෙසකාරණන්ති යාව අඤ්ඤෙහි ලොකියධම්මෙහි අභිවිසිට්ඨොති කත්වා, “ඉමෙසු සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මෙසු”ති අවිසෙසෙන වුත්තං. අත්ථතො නානං හොතීති අත්ථතො හෙදො හොති බොධිපක්ඛියධම්මානං සමධිගතත්තා. න හි කායාදයො

භාවෙනබ්බා, සතියෙව පන භාවෙනබ්බාති. බ්‍යඤ්ජනතො නානං හෙදං. ඉමිනාපි කාරණෙනාති ඉමායපි යුත්තියා. ඉදානි නං යුත්තිං දස්සෙන්නො – “අත්ථඤ්ච බ්‍යඤ්ජනඤ්චා”තිආදිමාහ . තත්ථ සමානෙත්වාති සුත්තන්තරතො සමානෙත්වා, සුත්තන්තරපදෙහි ච සමානෙත්වා. අඤ්ඤාති අඤ්ඤතො, භූතතො අපගතං කත්වාති අත්ථො. මිච්ඡා රොපිතභාවොති අයාථාවතො යපිතභාවො. අත්ථඤ්ච බ්‍යඤ්ජනඤ්ච විඤ්ඤාපනකාරණමෙවාති අවිපරිත්තත්ථස්ස සද්දස්ස ච බුද්ධිනාහෙතුකාය.

37. ඉධ ධම්මචිනයට්ඨානෙ සතියෙව සතිපට්ඨානන්ති ගහිතා, අත්ථතො සමෙති නාම යාථාවතො අත්ථස්ස ගහිතන්තා. අසභාවනිරුත්තිභාවතො බ්‍යඤ්ජනතො නානත්තන්ති නං ලිඬිගහෙදෙන වචනහෙදෙන ච දස්සෙන්නො, “සතිපට්ඨානොති චා සතිපට්ඨානාති චා මිච්ඡා රොපෙථා”ති ආහ. අප්පමත්තකන්ති අනුමත්තං සල්ලභුකං, න ගරුතරං අධනිතං කත්වා වත්තබ්බමිපි ධනිතං සොසවන්තං කත්වා රොපිතෙ වුත්තදොසාභාවතොති තෙනාහ – “නිබ්බුතිං පත්තුං සක්කා හොති”ති.

බ්‍යඤ්ජනස්ස මිච්ඡාරොපනං න විසෙසන්තරායකරං හොතිති ඤාපනත්ථං, චතුසු මග්ගෙසු පඤ්ඤං කථෙත්වාච පරිනිබ්බුතො. සුත්තන්තබ්‍යඤ්ජනං සන්ධායෙනං වුත්තං – “අප්පමත්තකං බො පනා”ති.

38. අථ චතුත්ථවාරෙ විවාදො කස්මා ජාතො? යාවතා නෙසං වචනං අත්ථතො වෙච සමෙති බ්‍යඤ්ජනතො වාති අධිප්පායො. සඤ්ඤාය විවාදොති කිඤ්චාපි සමෙති අත්ථතො වෙච බ්‍යඤ්ජනතො ච, සඤ්ඤා පන නෙසං අවිසුද්ධා, තාය සඤ්ඤාය වසෙන විවාදො ජාතොති දස්සෙන්නො “අහ”න්තිආදිමාහ. අහං සතිපට්ඨානන්ති වදාමි, අයං සතිපට්ඨානොති වදතිති එවං තෙසං ඤාණං හොතිති ඉමමත්ථං, “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති.

39. න වොදනත්ථාය වෙගායිතබ්බන්ති සීසං සීසං න වොදනා කාතබ්බාති අත්ථො. තස්මාති යස්මා එකච්චො කොධනභාවෙන එවං පටිප්ථරි, තස්මා. අනාදානදිට්ඨිති ආදියිත්වා අනභිනිවිසනතො අනාදානදිට්ඨි අදළ්භග්ගාහී. පක්ඛිපන්නො වියාති ගිලිත්වා පක්ඛිපන්නො විය.

උපසානොති චිත්තප්පසානො ඵරසුපසානො විය. චණ්ඩපට්ඨස්ස වියාති චණ්ඩ සට්ඨස්ස විය දුක්ඛුප්පත්ති චිත්තදුක්ඛුප්පත්ති. ද්වෙ වාරෙ වත්වාපි විසප්පෙතිති සුප්පට්ඨස්සග්ගි එවං පගෙච වොදිතමත්තෙ විස්සප්පෙති චෙති අධිප්පායො . කථනවසෙන ච කායචිත්තකිලමථො. එවරුපොති සහසා අවිස්සප්පෙන්නෙන වොදකස්ස විහෙසාවාදො හුත්වාපි අක්කොධනාදිසභාවො.

උපෙක්ඛාති සකෙන කම්මෙන පඤ්ඤායිස්සතිති තස්මිං පුග්ගලෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛණං. උපෙක්ඛං අතිමඤ්ඤති නාම තස්ස අනාවාරස්ස අනප්ඤ්ඤාපෙක්ඛණතො.

40. වචනසඤ්චාරොති පෙසුඤ්ඤවසෙන අඤ්ඤාචචනුපසංභාරො. දිට්ඨිපළාසොති යුගග්ගාහවසෙන ලද්ධි. සා පන චිත්තස්ස අනාරාධනයභාවො සත්ථුචිත්තස්ස අනාරාධකභාවො. කලහොති අධිකරණුප්පාදවසෙන පවත්තො විග්ගහො භණ්ඩනස්ස පුබ්බභාගො.

යෙන කාරණෙනාති යෙන ධම්මෙන සත්ථුසාසනෙන. තමෙව හි සන්ධාය වදති – “ධම්මොති සාරණියධම්මො අධිප්පෙතො”ති. එත්ථාති “ධම්මස්ස වානුධම්ම”න්ති එත්ථ. ධම්මොති සම්බුද්ධස්ස තස්ස තථා පවත්තං බ්‍යාකරණං යථා විවාදාපන්නා සඤ්ඤත්තිං ගවිජන්ති. තෙනාහ – “තෙසං භික්ඛූනං සඤ්ඤත්තිකරණං”න්ති. තදෙව බ්‍යාකරණං අනුධම්මොති භික්ඛූනා වුවිචමානො අනුපවත්තො ධම්මො. තෙනාහ – “තදෙව බ්‍යාකරොති නාමා”ති. කොච්ඡි යො කොච්ඡි. සහධම්මිකො සකාරණො. අඤ්ඤත්ථො අයං කිං සද්දොති ආහ “අඤ්ඤො”ති. අස්සාති වුත්තනයෙන පටිපන්නභික්ඛූනො, තස්ස පටිපත්ති න කෙනවි ගරහණියා හොතිති අත්ථො. සෙසං සබ්බං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

කිත්තිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. සාමගාමසුත්තවණ්ණනා

41. ද්වෙධිකජාතාති ජාතද්වෙධිකා සඤ්ජාතහෙදා. ද්වෙජ්ඣජාතාති දුච්චිභාවං පත්තා. භණ්ඩන්ති පරිභාසන්ති එතෙනාති භණ්ඩනං, විරුද්ධචිත්තතා. තන්ති භණ්ඩනං. ධම්මචිනයන්ති පාවචනං. චතුප්පන්නා මුඛසත්තිහි. සහිතං මෙති මය්ගං වචනං සහිතං සිලිට්ඨං පුබ්බාපරසම්බන්ධං අත්ථයුත්තං. තෙනාහ “අත්ථසංහිත”න්ති. අධිවිණ්ණන්ති ආවිණ්ණං. විපරාවත්තන්ති විරොධදස්සනවසෙන පරාවත්තිතං, පරාවත්තං දුසිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ – “විරකාලවසෙන...පෙ.... නිවත්ත”න්ති. පරියෙසමානො වර, තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා සික්ඛාහීති අත්ථො. සවෙ සක්කොසි, ඉදානිමෙව මයා වෙදීතදොසං නිබ්බෙයෙහි. මරණමෙවාති අඤ්ඤමඤ්ඤාසාතවසෙන මරණමෙව.

නාට්‍යත්‍යස්‍ය ඉමෙති නාට්‍යත්‍යයා. තෙ පන තස්‍ය සිස්‍යාති ආහ “අත්තෙවාසිකෙසු”ති. පුරිමපටිපත්තිතො පටිනිවත්තනං පටිවානං, තං රූපං සභාවො එතෙසන්ති පටිවානරූපා. තෙනාහ “නිවත්තනසභාවා”ති. කථනං අත්ථස්‍ය ආචික්ඛනං. පචෙදනං තස්‍ය හෙතුදාහරණානි ආහරිත්වා බොධනං. න උපසමාය සංවත්තතිති අනුපසමසංවත්තනං, තදෙව අනුපසමසංවත්තනිකං, තස්‍මිං. සමුස්‍සිතං හුත්වා පතිට්ඨාහෙතුභාවතො උපං පතිට්ඨාති ආහ – “භින්නදුපෙනි භින්නපතිට්ඨෙ”ති. දුපෙනා වා ධම්මස්‍ය නියායනභාවො වෙදිතබ්බො, අඤ්ඤධම්මෙ අභිභූයා සමුස්‍සිතට්ඨෙත. සො නිගණ්ඨස්‍ය සමයෙ කෙහිවි අභින්නසම්මතොපි භින්නො විනට්ඨෙයෙව සබ්බෙන සබ්බං අභාවතොති භින්නදුපො. සො එව නියායනභාවො වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිතුකාමානං පටිසරණං, තං එත්ථ නත්ථීති අප්පටිසරණො, තස්‍මිං භින්නදුපෙ අප්පටිසරණෙති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ආවරියප්පමාණන්ති ආවරියමුට්ඨි හුත්වා පමාණභූතං. නානානිභාරෙතාති නානාකාරෙත. “විවාදො න උප්පජ්ජී”ති වත්වා තස්‍ය අනුප්පත්තිකාරණං දස්‍සෙන්නො, “සත්ථා හි...පෙ.... අවිවාදකාරණං කත්ථාව පරිනිබ්බාසී”ති වත්වා තං විවරිතුං “හගචතා හි”තිආදි වුත්තං. පතිට්ඨා ව අවස්‍සයො ව, “අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසන”න්ති විනිච්ඡයෙන මහාපදෙසා, පඤ්ඤාකාරණානි ව, යස්මා තෙසු පතිට්ඨාය තෙ අවස්‍සාය ධම්මවිනයධරා ව නිච්ඡයං ගච්ඡන්ති. තථා හි සුත්තන්තමහාපදෙසතො විනයෙ කෙනවි පුච්ඡිතො අත්ථො චතුත්තං පඤ්ඤාකාරණානං වසෙන සුචිනිච්ඡිතරූපො, තස්මා ධම්මවිනයො ඉධ සත්ථු කිච්චං කාතුං සක්කොතිති ආහ – “තෙනෙවා”තිආදි, තස්මා උළාරාය දෙසනාය භාජනන්ති අධිප්පායො.

42. පටිපට්ඨං කත්ථා ආහරිතබ්බතො, සච්චං කාරිතබ්බතො පාහනං මූලන්ති ආහ – “කථාපාහන”න්ති, ධම්මකථාය මූලකාරණන්ති අත්ථො. යෙසං වසෙන විවාදො උප්පන්නො, තෙයෙව අධම්මවාදිතො, තෙසං තාව සො අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තතු, තතො අඤ්ඤෙසං දෙවමනුස්‍සානං කථන්ති, වොදනා පරම්පරාය සංකිලෙසවත්ථුභාවතොති පරිභාරො. තෙනාහ – “කොසම්බකක්ඛන්ධකෙ වියා”තිආදි.

43. අභිඤ්ඤා දෙසිතාති අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය ජානිත්වා බොධිතා. පතිස්‍සයමානරූපාති අපදිස්‍ය පතිස්‍සයමානා ගරුකවසෙන නිස්‍සයමානසභාවා. තෙනාහ – “උපනිස්‍සාය විහරන්ති”ති, ගරුතරං නිස්‍සයං කත්ථා විහරන්තිති අත්ථො. පරිවාරෙ පඤ්ඤත්තානීති, “ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා”ති, එවං නිද්ධාරෙත්ථා පරිවාරපාළියං (පරි. 336) ආසඬකරවසෙන යපිතානි. “එවඤ්ච පන, භික්ඛවෙ, ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යා”ති (පාරා. 39, 42, 43) විහඬගපායවසෙනෙව හි තානි හගචතා පඤ්ඤත්තානි. තානි යපෙත්ථා සෙසානි සබ්බසික්ඛාපදානි අධිපාතිමොක්ඛං නාමාති, ඉදං ගොබලීබද්දඤායෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං තෙසමපි අධිපාතිමොක්ඛභාවතො.

තත්‍රායං නයොති තස්මිං සුප්පජ්ජනාය අප්පමත්තකභාවෙ අයං වක්ඛමානො. තානීති පණිතභොජනානි. යො කොචිති භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා. දුක්කච්චත්ථුකන්ති යං කිඤ්චි දුක්කථාපත්තිවත්ථුකං. තෙනාති සුප්පජ්ජනභාවෙන මූලාපත්තිවිතික්කමස්‍ය අණුමත්තතාය.

පුබ්බභාගමග්ගන්ති ලොකියමග්ගං. තත්‍රාති තස්මිං පුබ්බභාගමග්ගං නිස්‍සාය විවාදප්පාදෙ. ඔභාසඤාණන්ති ඔභාසස්‍ය උප්පත්තිහෙතුභූතං ඤාණං. තත්ථ පන සො මග්ගසඤ්ඤභාවෙන මග්ගො ව චතුබ්බිධොති සුතත්තා, “පට්ඨමග්ගො නාමා”තිආදිමාහ. එවන්ති එවං අසන්දිද්ධං අපරිසඬිකිතං පරිච්චත්තං කත්ථා කම්මට්ඨානං කථෙතුං න සක්කොති.

චෙතියං න දිට්ඨන්ති තස්‍ය කතං උපං වදති. නින්දියෙ පුපුප්පජ්ජනභාවෙ ඨිතං පාසංසං අරියභාවං ආරොපෙත්ථා තං මිච්ඡාලද්ධිං අභිනිවිස්‍ය පග්ගස්‍ය වොහරණතො සග්ගොපි මග්ගොපි වාරිතොයෙවාති. වුත්තඤ්ඤො –

“යො නින්දියං පසංසති, තං වා නින්දති යො පසංසියො;
විචිනාති මුඛෙන සො කලිං, කලිනා තෙන සුඛං න වින්දති”ති. (සු. නි. 663; සං. නි. 1.180-181; අ. නි. 4.3; නෙත්ති. 92);

“බණෙනෙව අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථකම්මට්ඨානකථං ආචික්ඛිස්‍සාමි”ති හි ඉමිනා තත්ථ කොහඤ්ඤම්පි දිස්‍සති; ඉතරෙසු පන වත්තබ්බමෙව නත්ථී. උප්පාටෙත්ථාති උද්ධරිත්වා. “අථ තෙ භික්ඛු”තිආදි සෙසං නාම. “අමතං තෙ පරිභුඤ්ජන්ති, යෙ කායගතාසතිං පරිභුඤ්ජන්ති”ති (අ. නි. 1.600) වචනං දුග්ගහිතං ගණ්භාපෙත්ථා, “එත්තාවතා වො අමතං පරිභුත්තං නාම භවිස්‍සති”ති ආහ.

44. එවන්ති ආකාරලක්ඛණමෙතං, න ආකාරනියමනං. තෙන ඉමිනාව කාරණෙන ව යො විවාදො උප්පජ්ජෙය්‍යාති වුත්තං හොති. ගරුස්මිං ගරුති පවත්තං විත්තං ගරුච්ඡයත්තා තංසභවරිත්තං ගරු, තස්‍ය භාවො ගාරවං, ගරුකරණං, තං එත්ථ නත්ථීති අගාරවො. තෙනාහ “ගාරවවිරහිතො”ති. ගරුස්‍ය ගාරවවසෙන පතිස්‍සයනං පතිස්‍සොති වුච්චති නිවවුත්තිතා, තප්පටිපක්ඛතො අප්පතිස්‍සොති ආහ – “අප්පතිස්‍සයො අනිවවුත්ති”ති. එත්ථ යථායං පුග්ගලො සත්ථරි අගාරවො නාම හොති, තං දස්‍සෙතුං, “එත්ථ පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තිසුකාලෙසු

උපට්ඨානං න යාතීති ආදී සමුදායකිත්තන අනවසෙසදස්සනං, අවයවතො පන අගාරවසිද්ධි යථා තං සාමඤ්ඤතො සික්ඛාපදසමාදානං තබ්බිසෙසො හෙදො. එස න යො සෙසෙසුපි.

සක්කව්වං න ගච්ඡති ආදරවසෙන න ගච්ඡති. සඬ්ඝෙ කතොයෙව හොති සඬ්ඝපරියාපන්නත්තා තස්ස, යථා සඬ්ඝං උද්දිස්ස දින්නං එකෙන භික්ඛුනා පටිග්ගහිතං සඬ්ඝස්ස දින්නමෙව හොති. අපරිපුරයමානොව සික්ඛාය අගාරවො. තෙනාහ භගවා – “සික්ඛාය න පරිපුරකාරි”ති (ම. නි. 2.135). අත්තනො පරිසාය උප්පන්නං විවාදමුලං විසෙසතො අත්තනා වූපසමෙතබ්බතො අත්තනො ව අනත්ථාවහතො “අප්ඤ්ඤා”න්ත්වෙව වුත්තං. එස න යො බහිද්ධාති එත්ථාපි.

46. ඡයානානීති ඡමුලානි. යථා සමනවසෙන සමථානං විවාදාදිසු අධිකත්තුභාවො, එවං විවාදාදීනං තෙහි අධිකත්තබ්බතාපීති ආහ – “වූපසමනත්ථාය...පෙ.... අධිකරණානි”ති. තෙන අධිකරණසද්දස්ස කම්මත්ථතං ආහ. සමථා වා සමනවසෙන අධිකරියන්ති එත්ථාති අධිකරණානි, විවාදාදෙයො.

විවාදො උප්පන්නමත්තොව හුත්වා පරතො කක්ඛලත්ථාය සංවත්තනතො යං වත්ථුං නිස්සාය පඨමං උප්පන්නො විවාදානුසාරෙන මූලකං විය අනුබන්ධරොගො තමෙව තදඤ්ඤං වා වත්ථුං කත්වා පවඩ්ඪන්තො විවාදාධිකරණං පත්වා උපරි වඩ්ඪති නාම, අනුවාදාපත්තිකිව්වාධිකරණං පත්වා විවාදස්ස ව වඩ්ඪනං පාකට්ඨමෙව. තෙන වුත්තං – “වත්තාරි අධිකරණානි පත්වා උපරි වඩ්ඪන්තො සො විවාදො”ති. උප්පන්නානං උප්පන්නානන්ති (දී. නි. ටී. 3.331) උට්ඨිතානං උට්ඨිතානං. සමථත්ථන්ති සමනත්ථං.

අට්ඨාරසහි වත්ථුහිති ලක්ඛණවචනමෙතං යථා “යදි මෙ ඛ්‍යාධි දාහෙය්‍යං. දාතබ්බමිදමොසධ”න්ති (සං. නි. ටී. 2.3.39-42; කඬ්ඛා. අහි. ටී. අධිකරණසමථවණ්ණනා), තස්මා තෙසු අඤ්ඤතරෙන විවදන්තා, “අට්ඨාරසහි වත්ථුහි විවදන්ති”ති වූවිවන්ති. උපවදනාති අක්කොසො. වොදනාති අනුයොගො.

අධිකරණස්ස සම්මුඛාව චිනයනතො සම්මුඛාවිනයො. සන්නිපතිතපරිසාය ධම්මවාදීනං යෙභ්‍යාසාය යෙභ්‍යාසිකකම්මස්ස කරණං යෙභ්‍යාසිකා. කාරකසඬ්ඝස්ස සාමග්ගිවසෙන සම්මුඛිභාවො, න යථා තථා කාරකපුග්ගලානං සම්මුඛතාමත්තං. භූතතාති තච්ඡතා. සච්චපරියායො හි ඉධ ධම්ම-සද්දො “ධම්මවාදී”ති ආදිසු (දී. නි. 1.9) විය. චිනෙති එතෙනාති චිනයො, තස්ස තස්ස අධිකරණස්ස වූපසමාය භගවතා වුත්තවිධි, තස්ස චිනයස්ස සම්මුඛතා චිනයසම්මුඛතා. විවාදවත්ථුසඬ්ඛාතෙ අත්ථෙ පච්චත්ථිකා අත්ථපච්චත්ථිකා, තෙසං අත්ථපච්චත්ථිකානං. සඬ්ඝසම්මුඛතා පරිභායති සම්මතපුග්ගලෙහෙව වූපසමනතො.

නන්ති විවාදාධිකරණං. “න ඡන්දාගතිං ගච්ඡති”ති ආදිනා (පරි. 383) වුත්තං පඤ්චඩ්ගසමන්නාගතං. ගුල්භකාදිසු අලප්පස්සන්තාය පරිසාය ගුල්භකො සලාකග්ගාහො කාතබ්බො; ලප්පස්සන්තාය විවට්ඨකො, බාලුස්සන්තාය සකණ්ණප්පකො. යස්සා කිරියාය ධම්මවාදිනො බහුතරා, සා යෙභ්‍යාසිකාති ආහ – “ධම්මවාදීනං යෙභ්‍යාසායා”ති ආදි.

එවං විනිවිජ්ජන්ති ආපත්තිං දස්සෙත්වා රොපනවසෙන විනිවිජ්ජනං, පටිකම්මං පන ආපත්තාධිකරණසමථෙ පරතො ආගමිස්සති. න සමණසාරුප්පං අස්සාමණකං, සමණෙහි අකාතබ්බං, තස්මිං. අප්ඤ්ඤාචාරෙ විනික්කමෙසති. පටිවරතොති පටිච්ඡාදෙන්තස්ස. පාපුස්සන්තාය පාපියො, පුග්ගලො, තස්ස කාතබ්බකම්මං තස්සපාපියසිකං.

සම්මුඛාවිනයෙනෙව වූපසමො නත්ථි පටිඤ්ඤාය, තථාරූපාය බන්තියා වා චිනා අවූපසමනතො. එත්ථාති ආපත්තිදෙසනායං. පටිඤ්ඤාතෙ ආපන්නභාවාදිකෙ කරණකිරියා, “ආයතිං සංවරෙය්‍යාසි”ති, පරිවාසදානාදිවසෙන ව පවත්තං වචිකම්මං පටිඤ්ඤාකකරණං.

යථානුරූපන්ති “ද්විහි වතුහි තිහි එකෙනා”ති එවං වුත්තනයෙන යථානුරූපං. එත්ථාති ඉමස්මිං සුත්තෙ, එතස්මිං වා සමථවිවාරෙ. විනිවිජ්ජනයොති විනිවිජ්ජයෙ නයමත්තං. තෙනාහ “විත්ථාරො පනා”ති ආදි.

47. සඬ්ඛෙපතොව වුත්තො, න සමථක්ඛන්ධකෙ විය විත්ථාරතො. තථාති ඉමිනා “ධම්මා”ති පදං ආකඩ්ඪති, එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, එවමාදිනා ඉමිනා පකාරෙනාති වාති වුත්තං හොති. බොධිපක්ඛියධම්මානං එකන්නානවප්පභාවතො නත්ථි අධම්මභාවො, භගවතො දෙසිතාකාරං භාපෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා වා කථනං යථාධම්මං අකතන්ති කත්වා අධම්මභාවොති දස්සෙන්නො ආහ – “තයො සතිපට්ඨානා”ති ආදි.

නිය්‍යානිකන්ති සපාටිහිරං අප්පට්ඨානං හුත්වා පවත්තති. තථෙවාති ඉමිනා “එවං අම්භාක”න්ති ආදිනා වුත්තමත්ථං ආකඩ්ඪති. භූතෙන...පෙ.... කාතබ්බකම්මං ධම්මො නාම යථාධම්මං කරණතො, වුත්තවිපරියායතො ඉතො පරං අධම්මො. අයං චිනයො නාම රාගාදීනං සංවරණතො පහානතො පටිසඬ්ඛානතො ව. අයං අචිනයො නාම රාගාදීනං අචිනයනතො. අයං චිනයො නාම යථාචිනයකරණතො, වුත්තවිපරියායෙන ඉතරො අචිනයො.

වත්පුසමපත්තිආදිනා එව සබ්බෙසං විනයකම්මානං අකුප්පතාති ආහ – “වත්පුසමපත්ති...පෙ.... අයං විනයො නාමා”ති, තප්පට්ඨකත්තො අවිනයො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “වත්පුසමපත්ති”තිආදි.

සම්මාපට්ඨපත්තියා නයනට්ඨෙත යථාචුත්තො ධම්මො එව නෙත්ති, තතො එව සත්තස්ස විය රජ්ජු අසිට්ඨපවත්තිහෙතුකාය ධම්මරජ්ජුති අත්ථො චුත්තො. සුත්තන්තපරියායෙන තාව දස කුසලකම්මපථා ධම්මොති එවං චුත්තා. සා එව වා හොතු ධම්මනෙත්ති, යො ඉධ ඉමිස්සා වණ්ණනාය, “ජත්තිංස බොධිපක්ඛියධම්මා”තිආදිනා ධම්මෙන ව විනයෙන ව චුත්තො, සො එව වා ධම්මනෙත්ති හොතුති ආනෙත්වා යොජනා. තාය ධම්මනෙත්තියා සමෙති තාය යථාචුත්තාය ධම්මනෙත්තියා සංසන්දනි, එකලක්ඛණමෙව හොතිති අත්ථො. එවං විවාදවත්පුභූතො ධම්මො චෙ “ධම්මො”ති, අධම්මො චෙ “අධම්මො”ති, විනයො චෙ “විනයො”ති, අවිනයො චෙ “අවිනයො”ති නිවිජ්ජනන්තෙන එකච්චානං විවාදාධිකරණමෙව දස්සිතං තස්ස වූපසමධම්මානං අපරියොසාපිතත්තා.

48. තං පනෙතන්ති විවාදාධිකරණං පච්චාමසති. වාරෙ අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන පත්තෙපි. ද්විතීති යස්මිං ආවාසෙ විවාදාධිකරණං උප්පන්නං, තත්ථ වාසිති ද්විතීපි භික්ඛුහි අතිරෙකතරා.

49. ඛන්ධසාමන්තන්ති ආපත්තික්ඛන්ධභාවෙන සමිපං. ආපත්තිසාමන්තං නාම පුබ්බභාගා ආපජ්ජිතබ්බආපත්ති. මෙටුනරාගවසෙන කායසංසග්ගෙ දුක්ඛට්ඨස්ස වත්ථුති ආහ – “පයමපාරාජිකස්ස පුබ්බභාගෙ දුක්ඛට්ඨ”න්ති. සෙසානං තිණ්ණං පාරාජිකානං පුබ්බභාගෙ පුල්ලච්චයමෙව.

50. පරික්කම්ත්වා උපක්කම්ත්වා. ආපත්තාධිකරණං දස්සිතං තත්ථෙව විසෙසතො පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බතාය ඉච්ඡිතබ්බත්තා.

52. කම්මස්ස වත්ථු දස්සිතං න සමථොති අධිප්පායො. නනු වායං සමථාධිකාරොති? සච්චං, සමට්ඨස්ස පන කාරණෙ දස්සිතෙ සමථො දස්සිතොව හොතිති දස්සෙතුං “ඵවරුපස්ස හි”තිආදි චුත්තං.

53. ඉදං කම්මන්ති “ඉදං අමිභාකං භණ්ඩනජානාන”න්තිආදිනා චුත්තකම්මං. තිණ්ණවත්ථාරකසදිසත්තාති තංසදිසතාය තබ්බොභාරොති දස්සෙති යථා – “එස බ්‍රහ්මදත්තො”ති. ආකාරමත්තමෙව තිණ්ණවත්ථාරකකම්මං නාම, න පන තස්ස සබ්බසො කරණවිධානං. තෙනාහ “ඛන්ධකෙ”තිආදි. ගිහීනං භීනෙන බ්‍රංසනවම්භනං යථා “තිලසංගුළිකා නත්ථි”ති. ධම්මිකපටිස්සවෙසු විසංවාදනවසෙන ආපන්නා ආපත්ති. අස්සාති කිව්වාධිකරණස්ස. සම්මුඛාවිනයෙනෙව වූපසමො සඨස්සම්මුඛතාදිනාව වූපසමනතො.

54. සොතාපත්තිඵලසවිජිකිරියවචනතො කොසම්ඛියසුත්තෙ (ම. නි. 1.492) සොතාපත්තිමග්ගසම්මාදිට්ඨි කථිතා, ඉධ පන “දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ච්චෙව චුත්තත්තා, “ඉමස්මිං සුත්තෙ සොතාපත්තිඵලසම්මාදිට්ඨි චුත්තාති වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං. පාපකම්මස්ස අප්පතා මහන්නතා සාවජ්ජභාවස්ස මුදුනික්ඛතාවෙන වෙදිතබ්බාති ආහ “අණුන්ති අප්පසාවජ්ජං. පුලන්ති මහාසාවජ්ජ”න්ති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

සාමගාමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. සුනක්ඛන්තසුත්තවණ්ණනා

55. හෙට්ඨිමග්ගෙහි ඤාතමරියාදාය පජානනතො අඤ්ඤා, මග්ගපඤ්ඤා. තස්ස ඵලභාවතො අග්ගඵලපඤ්ඤා, තංසගගතා සම්මාසඨිකප්පාදයො ව “අඤ්ඤා”ති චුත්තාති ආහ “අඤ්ඤාති අරහත්ත”න්ති. චතුහි පදෙහි කථිතා, “පරිවිණ්ණා මෙ භගවා”තිආදිසු විය න එකපදෙනෙව. “ලොකුත්තරො ධම්මො අධිගතො මයා”ති මඤ්ඤනාමත්තං අධිමානොති දස්සෙන්නො, “අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤිතො”තිආදිමාහ.

56. ඉදං යානන්ති ඉදං ඔභාසාදිසම්මුතිහෙතුභූතං උළාරතරං උදයබ්බයඤාණං. උළාරතරභාවෙන හි තං මග්ගඵලපඤ්ඤාය පච්චයො හුත්වා යාථාවතො දුබ්බිඤ්ඤායායාය විපස්සකං විසංවාදෙති. තෙනාහ “අච්ඡුතං අන්ධකාර”න්ති. ඉමං පඤ්ඤන්ති ඉමං සුත්තං ගම්භීරං ලොකුත්තරපටිසංයුත්තං අත්තනා ඤාතුං ඉච්ඡිතං අත්ථං. උග්ගහෙත්වාති කෙවලං පිටකසම්පාදනවසෙනෙව උග්ගණ්හිත්වා. තෙනාහ “අජානිත්වා”ති. විසෙවමානාති කිලෙසවිසෙ අවමානෙත්තා, සාසනස්ස වා අනුපකාරවිරූපපච්චයෙ සෙවමානා. ඵවමස්සාති එවං චුත්තනයෙන තෙසං කරණහෙතු අස්ස විත්තස්ස ධම්මදෙසනාවසෙන පවත්තස්ස. අඤ්ඤථාභාවො අදෙසෙතුකාමතා හොති. තන්ති යථාචුත්තමත්ථං සන්ධාය. එතන්ති “තස්සපි හොති අඤ්ඤථත්ත”න්ති එවං චුත්තං.

58. කිලෙසෙහි ආමසියතිති ආමිසං, ලොකෙපරියාපන්නං ආමිසන්ති ඉධ පඤ්ඤා කාමගුණා අධිප්පෙතාති තෙසු වට්ඨාමිසභාවෙපි ලභිතෙ කාමාමිසභාවො සිද්ධොති ආහ – “වට්ඨාමිසකාමාමිසලොකාමිසභූතෙසු”ති. කාමගුණා හි වට්ඨස්ස වඩ්ඪනතො වට්ඨාමිසං, කාමෙතබ්බතො කාමතණ්හාය ආමසිතබ්බතො කාමාමිසං, යෙහුයානො

සත්තලොකස්ස ආමිසභාවතො ලොකාමිසං. කාමගුණසභාගාති කාමගුණානුලොමා කාමගුණපටිසංයුත්තා. ආනෙඤ්ජසමාපත්තිපටිසංයුත්තායාති කිලෙසිඤ්ජනරහිතතාය ඉධ ආනෙඤ්ජාති අධිප්පෙනාහි හෙට්ඨිමාහි අරුපසමාපත්තිහි පටිසංයුත්තාය. එවරුපොති ලොකාමිසභූතෙසු පච්චයෙසු අධිමුත්තො තත්තිත්තො තග්ගරුකො තප්පබ්භාරො. එත්තාවතාති එවං සද්ධානං මනුස්සානං දස්සනෙන තෙසං පවත්තිතාසයෙන ව. සීසං නික්ඛන්තං හොතිති ලාභාසාය සීසං ඛනි නික්ඛන්තං විය හොති. උදරං ඵලිතන්ති අතිබහුභණ්ඩං පක්ඛිපියමානං පසිබ්බකං විය ලද්ධබ්බස්ස අතිපහුතභාවෙන උදරං ජීතං හොති.

59. යථා පුරිමා ද්වෙ අරුපසමාපත්තියො අත්තනො පච්චනිකකිලෙසෙහි අනිඤ්ජනතො “අනිඤ්ජා”ති වුච්චන්ති, එවං ඉතරාපි. තං පවුත්තන්ති ලොකාමිසසංයොජනං විගතං.

60. නිසංසන්ති “එත්තකො අය”න්ති පරිච්ඡෙදන්ති අත්ථො. සිලෙසෙනාති වම්මකාරසිලෙසාදිසිලෙසෙන, වජිරලෙපසිලෙසෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. තං භින්තන්ති ආනෙඤ්ජසංයොජනං භින්තං විධම්තං සමතික්කන්තං තාසු සමාපත්තිසු අපෙක්ඛාභාවතො. අප්ඤ්ඤාසයෙන අසම්බද්ධත්තා වුත්තං – “ද්වෙධාහින්තා සෙලා විය හොති”ති. තෙනාහ – “තං සමාපජ්ජිස්සාමිති විත්තං න උප්පජ්ජති”ති.

61. වත්තන්ති ඡඩ්ඛිතං, විස්සට්ඨන්ති අත්ථො.

62. උපරිසමාපත්තිලාභිනොති එත්ථ උපරිසමාපත්තිහි අරහත්තඵලසමාපත්ති අධිප්පෙනා, අරහතො ව ග්ගාධිගමෙනෙව අනාගාමිඵලසමාපත්ති, සෙක්ඛානං විසයා හෙට්ඨිමා ඵලසමාපත්තියො පටිප්පස්සද්ධා. ලොකියා පන නිකන්තිප්පභානෙන පටිනිස්සට්ඨාති ආහ – “හෙට්ඨා...පෙ.... න උප්පජ්ජති”ති.

63. “පඤ්ච බො ඉමෙ, සුනක්ඛන්ත, කාමගුණ”තිආදිනා ආරද්ධදෙසනා, “සම්මා නිබ්බානාධිමුත්තො පුරිසපුග්ගලො”ති අරහත්තකිත්තනෙන නිට්ඨාපිතාති තතො පරං, “යානං බො පනා”තිආදිකා දෙසනා, “පාටියෙක්කො අනුසන්ධි”ති වුත්තා. තෙනාහ “හෙට්ඨා හී”තිආදි. තත්ථ යථා බිණාසවස්ස සමාපත්තිලාභිනොති යොජනා, එවං වා බිණාසවස්ස සුක්ඛවිපස්සකස්සාති යොජෙතබ්බො. පටික්ඛිත්තං අට්ඨකථායං. තස්ස පටික්ඛෙපස්ස කාරණං දස්සෙතුං. “සමාපත්තිලාභිනො හී”තිආදි වුත්තං. යථා සුක්ඛවිපස්සකො අධිමානිකො සමාපත්තිලාභිනො සමානායොගක්ඛමො අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤිතාය හෙදාභාවතො, එවං සුක්ඛවිපස්සකො බිණාසවො සමානායොගක්ඛමො බිණාසවභාවෙන විසෙසාභාවතො, තස්මා “සමාපත්තිලාභිමිති කථිතෙ ඉතරොපි කථිතොව හොති”ති වුත්තං. ද්විත්තං භික්ඛුනන්ති සමාපත්තිලාභිනො අධිමානිකස්ස බිණාසවස්ස ව. තෙනෙවාහ “පුට්ඨජනස්ස තාවා”තිආදි.

යදග්ගෙනාති යෙන භාගෙන. යදිපි බිණාසවස්ස අසප්පායාරම්මණං කිලෙසානං උප්පත්තියා පච්චයො න හොති තෙසං සබ්බසො සමුච්ඡින්නත්තා. සත්තවිහාරපරිපන්ථො පන සියා විසභාගතොති වුත්තං – “බිණාසවස්සපි අසප්පායමෙවා”ති. තෙනාහ – “විසං නාම...පෙ.... විසමෙවා”ති. එතෙන “යථා විසජානනං අප්පමාණං, විකාරුප්පාදනතො පන තං පරිහරිතබ්බං, එවං පරිඤ්ඤාතම්පි වත්තු අත්ථවිසෙසාභාවෙන එකරුපමෙවාති තං පරිහරිතබ්බමෙවා”ති දස්සෙති. තෙනාහ “න හී”තිආදි. න හී අසංවුතෙන භවිතබ්බං අසාරුප්පභාවතො. යුත්තපයුත්තෙනෙවාති සභාගාරම්මණස්ස ආලොකනාදිසු යුත්තෙනෙව භවිතුං වට්ටති.

64. යත්ථ සයං නිපතති උප්පජ්ජති, තස්ස සන්තානස්ස විප්පසන්නවසෙන රුප්පනතො, විසසඬ්ඛාතස්ස දුක්ඛස්ස මූලභාවතො ව “අවිජ්ජාසඬ්ඛාතො විසදොසො”ති වුත්තං. රුප්පතීති කත්තබ්බාදිමුච්ඡාපාදනෙන විකාරං උප්පාදෙති. අනුද්ධංසෙයාති විබාධෙයා. රාගො හි උප්පජ්ජමානොව කුසලචිත්තප්පවත්තියා ඕකාසං අදෙන්තො තං විබාධති; තථාභූතො සද්ධාසිනෙහස්ස සමථවිපස්සනාහිවුඩ්ඪියා වමනෙන ව තං විසොසෙති මිලාපෙති. තෙනාහ “සොසෙයා මිලාපෙයා”ති. සග්ගණසෙසන්ති ගහෙතබ්බවිසං සාවසෙසං කත්ථාති අත්ථො. න අලං න සමත්ථන්ති අනලං. සුකපරියායො පාළියං වුත්තො සුක-සද්දොති ආහ – “විභිසුකාදි ව සුක”න්ති.

සඋපාදානසල්ලද්ධාරො විය අප්පහිනො අවිජ්ජාවිසදොසො දට්ඨබ්බො මහානත්ථුප්පාදනතො. අසප්පාය...පෙ. ... අසංවුතකාලො දට්ඨබ්බො අත්තභාවස්ස අපරිහරණභාවතො. මරණං විය සික්ඛං පච්චක්ඛාය භීනායාවත්තනං අධිසීලසඬ්ඛාතස්ස ආයුනො අපෙතත්තා. මරණමත්තං දුක්ඛං විය ආපත්තියා ආපජ්ජනං යථාවුත්තස්ස ආයුනො උපපිළුතකභාවතො. ඉම්නාව නයෙන ඔපම්මසංසන්දනන්ති එත්ථ අනුපාදිසෙසසල්ලද්ධාරො විය පහිනො අවිජ්ජාවිසදොසො; සප්පාය...පෙ.... සුසංවුතකාලො, තදුගයෙන වණෙ පුට්ඨත්තං න ගතෙ මරණාභාවො විය සික්ඛාය අපච්චක්ඛානං, මරණමත්තදුක්ඛාභාවො විය අඤ්ඤාතරාය සංකිලිට්ඨාය ආපත්තියා අනාපජ්ජනන්ති යොජනා වෙදිතබ්බො.

65. සතියාති එත්ථ යස්මා “අරියායා”ති න විසෙසිතන්ති ආහ – “සති පඤ්ඤාගතිකා”තිආදි. පඤ්ඤා චෙත්ථ ලොකියා අධිප්පෙනා, න ලොකුත්තරාති ආහ – “පරිසුද්ධාය විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති.

බිණාසවස්ස බලන්නී උළාරතමෙසු දිබ්බසද්දෙසසුපි ආරම්මණෙසු මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අනුපනමනගෙතුභූතං සුසංවුත්තකාරිසඬ්ඛානං බිණාසවබලං දස්සෙන්නො, “සංවුත්තකාරී”ති වුත්තං, උක්කංසගතසතිවෙපුල්ලත්තා යථා අසංවරස්ස අසංවරො හොති, එවං සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤාබලෙන චක්ඛාදිද්වාරානි සංවරිත්වා දස්සනාදිකිව්වකාරී. එවං ඡානිත්වානි “උපධි දුක්ඛස්ස මූල”න්ති එවං විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය ඡානිත්වා. උපධියති දුක්ඛං එතෙහිති උපධි, කිලෙසාති ආහ – “කිලෙසුපධිපහානා නිරුපධි”ති. තතො එව උපාදියති දුක්ඛං එතෙහිති කිලෙසා “උපාදානා”තිපි වුව්චන්තිති ආහ – “නිරුපාදානොති අත්ථො”ති. උපධි සම්මදෙව බියන්ති එත්තාති උපධිසඬ්ඛයො, නිබ්බානන්ති ආහ – “උපධිනං සඬ්ඛයභූතෙ නිබ්බානෙ”ති. ආරම්මණතොති ආරම්මණං කත්වා තදාරම්මණාය ඵලවිමුත්තියා විමුත්තො. කාමුපධිස්මිං කායං උපසංහරිස්සතිති “කාමෙසෙවිස්සාමි”ති තත්ථ කායං උපනාමෙස්සති; කායුපසංහාරො තාව තිට්ඨතු, තථා චිත්තං වා උප්පාදෙස්සතිති එතං කාරණං නත්ථීති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

සුනක්ඛත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. ආනෙඤ්ජපස්සායසුත්තවණ්ණනා

66. ඛණපහඬ්ගුතාය න නිව්වා න ධූවාති අනිව්වා. තතො එව පණ්ඩිතෙහි න ඉව්වා න උපගන්තබ්බාතිපි අනිව්වා. සො වායං අනිව්චත්ථො උදයවයපරිච්ඡින්නතාය වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්නො, “හුත්වා අභාවට්ඨොන අනිව්වා”ති ආහ; උප්පජ්ජිත්වා විතස්සනතොති අත්ථො. අයඤ්ච අනිව්චතා චක්ඛමානා ච තුව්ඡාදිතා ද්වින්නම්පි කාමානං සාධාරණොති ආහ – “චත්ථුකාමාපි කිලෙසකාමාපි”ති. රිත්තා විචිත්තා, තෙසං නිව්චසාරාදීනං අත්තති අභාවතො තෙහි විසුංභූතා. යථා පන සබ්බසො සභාවරහිතමාකාසං “තුච්ඡං රිත්ත”න්ති වුව්චති, න එවමෙනෙ. එතෙ පන කෙවලං නිව්චසාරාදිවරහතො එව තුව්ඡා රිත්තාති දස්සෙන්නො “න පනා”තිආදිමාහ. “න හි තුව්ඡමුට්ඨි නාම නත්ථී”ති ඉදං ලොකසමඤ්ඤාවසෙන වුත්තං, ලොකසමඤ්ඤා ලොකියකථා න ලඬ්ඝිතබ්බා.

මුසාති ඉත්තරපච්චුපට්ඨානතාය න දිස්සතිති ආහ “මුසාති නාසනකා”ති. විසංවාදනට්ඨොන වා මුසා. එතෙ හි අසුභාදිසභාවාපි බාලානං සුභාදිභාවෙන උපට්ඨගන්තා සුභාදිග්ගහණස්ස පච්චක්ඛමානාවෙන සත්තෙ විසංවාදෙන්නී. තස්සනසභාවාති ඛණභඬ්ගුත්තා ඉත්තරපච්චුපට්ඨානතාය දිස්සමානා වියපි හුත්වා අපඤ්ඤායනකපකතිකා. තෙනාහ “බෙත්තං වියා”තිආදි. ධම්මසද්දො චෙත්ථ “ඡාතිධම්මාන”න්තිආදියු (දී. නි. 2.398) විය පකතිපරියායො, තථා සභාවසද්දො වාති දට්ඨබ්බං. මොසධම්මාති මොසනපකතිකා, කුසලහණ්ඩගරණසභාවාති අත්ථො. මායාකතන්ති මායාය කතං උදකාදිමණිආදිආකාරෙන මායාදිතා උපට්ඨාපිතං; මායාකතං විය මායාකතං අඤ්ඤාසභාවා හුත්වා අතථා උපට්ඨගන්තො. තෙනාහ “යථා”තිආදි. චක්ඛුපථෙ එව කතවිජ්ජාය, න තතො පරන්ති වුත්තං – “දස්සනුපථා රෙ ඨිතස්සෙව තථා පඤ්ඤායති”ති. තයිදං සම්බරවිජ්ජාවසෙන වුත්තං.

එවං තාවකාලිකභාවෙන කාමානං මායාකතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තතො අඤ්ඤෙත්ති පකාරෙන දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි වුත්තං. අනිව්වාදිසභාවානං කාමානං නිව්වාදිසභාවදස්සනං විපල්ලාසසගතතාය වෙදිතබ්බං. බාලානං ලාපනතොති අපරිඤ්ඤාතචත්ථුකානං අත්ථබාලානං පුග්ගලානං විපල්ලාසගෙතුතො. මනුස්සලොකෙ යත්ථා මනුස්සානං වා වසෙන හගවතා භාසිතත්තා වුත්තං – “දිට්ඨධම්මිකා කාමාති මානුසකා පඤ්ච කාමගුණා”ති. තතො එව ච “සම්පරායිකාති තෙ යථෙත්වා අවසෙසා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ දිට්ඨධම්මා පච්චක්ඛමානාවා ආරම්මණභූතා එතාසං අත්ථීති දිට්ඨධම්මිකා. සම්පරායිකෙ කාමෙ ආරබ්භ උප්පන්නසඤ්ඤා සම්පරායිකා. තෙ සමෙව්ච ධියති එත්ථ ආණාති ධෙයාං, ආණාපවත්තිට්ඨානං. මාරස්ස ධෙයාන්ති මාරධෙයාං තස්ස ඉස්සරියපචිත්තනත්තා. තෙනාහ “යෙහි”තිආදි. ගහිතන්ති විසයවිසයිභාවෙන ගහිතං, ආරම්මණවසෙන ආරම්මණකරණවසෙන ච ගහිතන්ති අත්ථො. තත්ථ ආරම්මණකරණවසෙන ගහණං නාම “ඉදං මය්හ”න්ති අවිභාගෙන පරිග්ගහකරණං; ආරම්මණවසෙන පන ගහණං භාගසො ආරම්මණානුභවනන්ති වදන්ති. උභයස්සපි පන තණ්හාරාගවසෙන ගහණං සන්ධාය, “උභයමෙතං ගහිත”න්ති වුත්තං. මාරොති කිලෙසමාරො. යදග්ගෙන කිලෙසමාරො, තදග්ගෙන දෙවපුත්තමාරොපි තෙ අත්තතො වසං චත්තෙති. තං සන්ධායාති ධම්මමුඛෙන පුග්ගලග්ගහණං සන්ධාය.

අප්පහිනවිපල්ලාසා හි පුග්ගලා කාමාධිමුත්තා මාරස්ස ඉස්සරියචත්තනට්ඨානතාය “මාරධෙයා”න්ති වුත්තා, තථා මාරස්ස නිවාපගොවරපරියායෙහිපි තෙ එවං වුත්තාති දස්සෙන්නො, “යථා වොළස්සා”තිආදිමාහ. නිවපතිති නිවාපො, සො එව බීජන්ති නිවාපබීජං. තෙති කාමගුණා. යත්ථාති යස්මිං පදෙසෙ.

මනසි හවාති මානසාති ආහ “චිත්තසම්භූතා”ති. තෙ පන අවිජ්ජාදයො පාළියං ආගතා. එවඤ්ඤි ලොහිතසන්නිස්සයො පුබ්බො විය අනුරොධුපනිස්සයො විරොධොති දස්සෙන්නො, “මමායිතෙ චත්ථුස්මි”න්තිආදිමාහ. තෙධාති එත්ථ ඉධාති නිපාතමත්තං “ඉධාහං, හික්ඛවෙ, භුත්තාචී අස්ස”න්තිආදියු (ම. නි. 1.30) විය. කාමලොකන්ති කාමගුණසඬ්ඛානං සඬ්ඛාරලොකං, යත්ථ වා ලොකෙ කාමගුණචත්තං ලොකං. චිත්තෙන අධිට්ඨහිත්වාති ඤානාරම්මණං පටිභාගනිමිත්තං භාවනාවිත්තෙන උප්පාදෙත්වා. පරිත්තං නාම චික්ඛම්භනඅසමත්ථත්තා කිලෙසෙහි පරිතො ඛණ්ඩිතං විය හොති. තස්ස පච්චක්ඛෙපෙනාති පරිත්තභාවපට්චක්ඛෙපෙන.

පමාණන්තිපි කාමාවචරමෙව පාපකානං පමාණකරණධම්මානං වික්ඛම්භනවසෙන අප්පජනනො.
තප්පට්ඨකපවසෙන අප්පමාණං නාම මහග්ගතන්ති ආහ - “රූපාවචරං අරූපාවචර”න්ති. සමුච්ඡේදවසෙන
කිලෙසානං අප්පභානෙන මහග්ගතජ්ඣානම්පි සුභාවිතං නාම න භොති, පගෙව පරිත්තජ්ඣානන්ති ආහ -
“සුභාවිතන්ති...පෙ.... ලොකුත්තරස්සෙවෙනං නාම”න්ති. එතස්ස වසෙනාති “සුභාවිත”න්ති පදස්ස වසෙන.

තමෙව පටිපදන්ති තමෙව අභිජ්ඣාදිපභානාවහං ඥානපටිපදං. අරහත්තෙ තස්ස උපායභූතාය විපස්සනාය වා
චතුත්ථජ්ඣානෙන තස්ස උපායභූතෙ උපචාරෙ වා සති චිත්තං පසන්නමෙව භොතිති ආහ - “අරහත්තං වා...පෙ....
උපචාරං වා”ති. අධිමොක්ඛසම්පසාදොති “අප්පෙව අරහත්තං ගණ්ඨිස්සාමි”ති වා විපස්සනාය විථිපට්ඨන්තන්ති;
“අප්පෙව චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති වා උපචාරසමාධිනා චිත්තස්ස සමාහිතන්තා අධිමුච්චනභූතො
සම්පසාදො. පටිලාභසම්පසාදොති අරහත්තස්ස චතුත්ථජ්ඣානස්ස වා අධිගමසඬ්ඛානො සම්පසාදො. පටිලාභොපි හි
කිලෙසකාලුසියාහිභවනතො චිත්තස්ස සුප්පසන්නභාවාවහන්තා “සම්පසාදො”ති වුත්තො. පච්චයාති නාමරූපපච්චයා
අවිජ්ජාදයො. සබ්බථාති සමුදයතො අත්ථධිගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො නිස්සරණතොති සබ්බප්පකාරෙන.
ආසාති අධිමුච්චනවසෙන ආසිසනා. තෙනාහ - “ආසා සන්තිට්ඨති, අධිමොක්ඛං පටිලභති”ති.

පාදකන්ති පදට්ඨානං. කිලෙසා සන්තිසිද්ධන්ති නිවරණසහගතා එව කිලෙසා වික්ඛම්භනවසෙන වූපසමන්ති.
සතීති උපචාරජ්ඣානාවහා සති සන්තිට්ඨති. සඬ්ඛාරගතන්ති භාවනාය සමතාය පචත්තමානන්තා, ඉමෙ
ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාධිගාදයො එකරසා හුත්වා පචත්තන්තිති, භාවනාවිත්තුප්පාදපරියාපන්නං සඬ්ඛාරගතං විභූතං
පාකං හුත්වා උපට්ඨාති. විත්තුප්පාදොති භාවනාවිත්තුප්පාදො. ලෙපපිණ්ඩෙති සිලෙපපිණ්ඩෙ ලග්ගමානො විය
අප්පිතො විය භොති. උපචාරෙන සමාධියති උපචාරජ්ඣානෙන සමාධියති. අයන්ති අයං දුට්ඨොපි අධිමුච්චනාකාරො
අධිමොක්ඛසම්පසාදො නාම. තස්මිං සම්පසාදෙ සතීති එතස්මිං විපස්සනාලක්ඛණෙ, උපචාරජ්ඣානෙන වා
අධිමොක්ඛසම්පසාදෙ සති. යො පන අරහත්තං වා පටිලභති චතුත්ථජ්ඣානං වා, තස්ස චිත්තං විප්පසන්නං
භොතියෙව, අයං නිප්පරියායතො පටිලාභසම්පසාදො, එවං සන්නෙපි ඉධාමිප්පෙනමෙව දස්සෙතුං, “ඉධ පනා”තිආදි
වුත්තං. විපස්සනා හීනිආදි වුත්තස්ස සමත්ථනං. තත්ථ පඤ්ඤායාති අරහත්තපඤ්ඤාය. අධිමුච්චනස්සාති සද්දහනං
උස්සුක්කාපජ්ජනස්ස. උපචාරන්ති උපචාරජ්ඣානං. ආනෙඤ්ජසමාපත්තියා අධිමුච්චනස්ස කාරණන්ති යොජනා.

එතරහි වාති ඉදානිමෙව. ආනෙඤ්ජං වාති චතුත්ථජ්ඣානං වා. සමාපජ්ජති අධිගච්ඡති. ඉදං හීනිආදිනා
සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරති. අරහත්තසච්ඡිකිරියා නාම අග්ගමග්ගභාවනාය සති අත්ථතො ආපන්නා භොති,
අග්ගමග්ගපඤ්ඤා එව තදත්ථං අධිමුච්චිතබ්බාති දස්සෙන්නො, “අථ වා”ති විකප්පන්තරමාහ. තත්ථ යථා නාම
පාසාදස්ස අත්ථාය සමානිතදබ්බසම්භාරාවයෙව අප්පභොන්නෙ කුටාගාරං කාතුං න පභොන්නියෙව, එවංසම්පදමිදන්ති
දස්සෙන්නො, “තං අනභිසම්භූණන්තො ආනෙඤ්ජං වා සමාපජ්ජති”ති ආහ. චතුසච්චං වා සච්ඡිකරොති
හෙට්ඨිමමග්ගාධිගමනවසෙන ආනෙඤ්ජං වා සමාපජ්ජති උභයස්සපි හෙතුපරිගහිතන්තා.

තත්ත්වා තස්මිං “පඤ්ඤාය වා අධිමුච්චති, ආනෙඤ්ජං වා සමාපජ්ජති”ති යථාවුත්තෙ විසෙසාධිගමෙ අයං ඉදානි
වූච්චමානො යොජනානායො. එවං භොතීති ඉදානි වූච්චමානාකාරෙන චිත්තාහිනිභාරො භොති. කිච්චන්ති
පබ්බජිතකිච්චං. තතොති අරහත්තාධිගමනතො. ඔසක්කිතමානසොති සංකුචිතචිත්තො. අන්තරා න තිට්ඨතීති
අසමාහිතභූමියං න තිට්ඨති. ඉදානි යථාවුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. තත්ත්වා සඬ්ඛෙපත්ථො -
යථා තස්ස පුරිසස්ස වනමහිංසං ගහෙතුං උස්සාහවතො ඔසක්කන්තස්ස සසගොධාදිග්ගහණෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි,
එවං ඉමස්සපි හික්ඛුතො අරහත්තං ගහෙතුං උස්සාහවතො තතො ඔසක්කිත්වා චතුත්ථජ්ඣානසමාපජ්ජෙන
වත්තබ්බමෙව නත්ථිති. එසෙව නයොති යථාවුත්තං උපමං උපමාසංසන්දනඤ්ච මග්ගභාවනායොජනායං
චතුසච්චසච්ඡිකිරියායොජනායඤ්ච අනිදිසති.

හෙතුඅත්ථජොතතො යන්ති නිපාතො, කරණෙ වා එතං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යෙන කාරණෙන”ති. තස්ස
සංවත්තනං අරහති, තං වා පයොජනං එතස්සාති තංසංවත්තනිකං. විඤ්ඤාණන්ති විපාකවිඤ්ඤාණං. ආනෙඤ්ජසභාවං
උපගච්ඡතිති ආනෙඤ්ජුපගං. යථා කුසලං ආනෙඤ්ජසභාවං, එවං තං විපාකවිඤ්ඤාණම්පි ආනෙඤ්ජසභාවං උපගතං
අස්ස භවෙය්. තෙනාහ - “කාදිසමෙව භවෙය්නාති අත්ථො”ති. කෙච්ඡි අභයගිරිවාසිනො. කුසලවිඤ්ඤාණන්ති
විපාකවිඤ්ඤාණම්පි තං කුසලං විය වදන්ති. තත්තාමකමෙවති කුසලං විය ආනෙඤ්ජනාමකමෙව සියා. එත්ථ ව
පුරිමචිකප්පෙ “ආනෙඤ්ජුපග”න්ති තංසදිසනා වුත්තා, දුතියචිකප්පෙ තතො එව තංසමඤ්ඤනා. සො පනායමත්ථොති
ආනෙඤ්ජසදිසනාය විපාකකාලෙපි තංනාමකමෙව අස්සාති යථාවුත්තො අත්ථො. ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා
වුත්තනායෙන. එත්ථ හි ආනෙඤ්ජාහිසඬ්ඛාරහෙතු විපාකවිඤ්ඤාණං “ආනෙඤ්ජුපගං භොති විඤ්ඤාණ”න්ති
වුත්තන්තා තංනාමකමෙව කත්වා දිපිතං. අරහත්තස්සාපිති අපිසද්දෙන අග්ගමග්ගභාවනායපි
හෙට්ඨිමමග්ගභාවනායපිති අත්ථො සඬ්ඛගිතොති දට්ඨබ්බො. සමාධිවසෙන ඔසක්කතා කථිතාති “විපුලෙන
මහග්ගතෙන චෙතසා විහරෙය්”න්ති සමථනායං දස්සෙත්වා දෙසනා කථිතා.

67. අයඤ්ඨි හික්ඛුති යං උද්දිස්ස අයං දුතියානෙඤ්ජසප්පායදෙසනාය හික්ඛු වුත්තො. පඤ්ඤවත්තතරොති වත්ථා
තං දස්සෙතුං, “ද්විත්තම්පි කම්මට්ඨානං එකතො කත්වා සම්මසති”ති වුත්තං. හෙට්ඨිමස්ස හි “යෙ ව දිට්ඨධම්මිකා

කාමා” තිආදිනා රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බානෙව රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසො කතො, ඉමස්ස පන “යං කිඤ්චි රූප” න්තිආදිනා සකලරූපධම්මවසෙන. භගවා හි කම්මට්ඨානං කථෙන්නො කම්මට්ඨානිකස්ස භික්ඛුනො කාරණකලානුරූපමෙව පට්ඨං භාවනාහිනිවෙසං දස්සෙති; සො පච්ඡා ඤාණෙ විපුලං ගච්ඡන්තෙ අනවසෙසනො ධම්මං පරිග්ගණ්හාති. රූපපට්ඨානෙනාති රූපවිරාගභාවනාය සබ්බසො සමතික්කමෙන. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු තතියානෙඤ්ජාදිසු.

පඤ්ඤවත්තතරොති පඤ්ඤාත්තරො. තිණ්ණමිපි කම්මට්ඨානං එකතො කත්වාති කාමගුණා සබ්බරූපධම්මා කාමසඤ්ඤාති එවං තිණ්ණං පුග්ගලානං කම්මට්ඨානවසෙන තිධා වුත්තෙ සම්මසනුපගධම්මෙ එකතො කත්වා, “සබ්බමෙනං අනිච්ච” න්ති එකප්ඤ්ඤාං ගහෙත්වා, සම්මසති යථා – “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං” න්ති (දී. නි. 1.298; සං. නි. 5.1081; මහාව. 16; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 4, 7, 8; තිස්සමෙත්තෙයාමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 10, 11; පටි. ම. 2.30). තෙනාහ – “උභයමෙනං අනිච්ච” න්තිආදි. කාමරූපසඤ්ඤාවසෙන දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභෙදතො අට්ඨ එකකකොට්ඨාසාති එවං කතං උභයන්ති වුත්තන්ති ආහ – “දිට්ඨධම්මික...පෙ.... වසෙන සබ්බිපිත්වා උභයන්ති වුත්ත” න්ති. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනාති තණ්හාහිනන්දනාවසෙන “එතං මමා” ති, දිට්ඨාහිනන්දනාවසෙන “එසො මෙ අත්තා” ති එවං අභිනන්දිතුං. එසෙව නයොති ඉමිනා තණ්හාදිට්ඨිවසෙන “එතං මම, එසො මෙ අත්තා” ති අභිනන්දිතුං අප්ඤ්ඤාසාය ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා යාතුන්ති ඉමමත්ථං අනිදිසති. කාමපට්ඨානෙනාති ඉදං ආගමනපටිපදාදස්සන්ත්ථං, වණ්ණභණ්ණන්ත්ථස්ථ වුත්තං. රූපපට්ඨානං හිස්ස ආසන්තං, තතොපි ආකාසානඤ්ඤායතනසමතික්කමො, තංසමතික්කමෙන සහෙව සබ්බෙ තා විපස්සනාවසෙන ඔසක්කතා කථිතා “උභයමෙනං අනිච්ච” න්තිආදිවචනතො.

68. ඉධ අත්තනො වාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානං සන්ධායාහ. නිරුප්ඤ්ඤාති තප්පට්ඨධම්මන්දරාගනිරොධෙන, සමාපජ්ජනක්ඛණෙ පන අනුප්පාදනෙනපි. තෙනාහ “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං පත්වා” ති. අතප්පකට්ඨෙයාති උළාරතරභාවෙන කුමනසමාපත්තියා අතිත්තිකරභාවෙන. තමෙව පටිපදන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනභාවනාමාහ. සමාධිවසෙන ඔසක්කතා කථිතා තතියාරූපකම්මට්ඨානස්ස වුත්තන්තා “යත්ථෙතා” තිආදිනා.

ඉධ අත්තනොති ද්විකොට්ඨසුඤ්ඤාමනසිකාරසඬ්ඛාතං විපස්සනාකම්මට්ඨානං. හෙට්ඨා වුත්තපටිපදන්ති අනන්තරං වුත්තආකිඤ්චඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානං. සති සමථභාවනායං සුඤ්ඤාමනසිකාරස්ස ඉධ සාතිසයන්තා වුත්තං. “දුතියාකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ විපස්සනාවසෙන ඔසක්කතා කථිතා” ති.

70. තතියාකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ අත්තනොති චතුකොට්ඨසුඤ්ඤාමනසිකාරසඬ්ඛාතං විපස්සනාකම්මට්ඨානං. එත්ථාති එතස්මිං සුඤ්ඤානානුපස්සනාධිකාරෙ. ක්වච්ඡි කත්ථව් යානෙ, කාලෙ, ධම්මෙ වා. අථ වා ක්වච්ඡි අප්ඤ්ඤාතං, බහිද්ධා වා. අත්තනො අත්තානන්ති සකත්තානං. “අයං බො, හො බුහ්මා...පෙ.... වසී පිතා භුතභබ්බාන” න්තිආදිනා (දී. නි. 1.42) පරපරිකප්පිතං අත්තානඤ්ඤා කස්සචි කිඤ්චනභුතං න පස්සතිති දස්සෙන්නො “කස්සචි” තිආදිමාහ. තත්ථ පරස්සාති “පරා පජා” ති “පරො පුරිසො” ති ව එවං ගහිතස්ස. න ව මම ක්වච්ඡිති එත්ථ මම-සද්දො අට්ඨානපයුත්තොති ආහ “මමසද්දං තාව යපෙත්වා” ති. පරස්ස වාති අත්තනො අඤ්ඤස්ස, “පරො පුරිසො නාම අත්ථි මමත්ථාය සථිතො, තස්ස වසෙන මය්හං සබ්බං ඉප්ඤ්ඤාති” ති එවං එකච්චදිට්ඨිගතිකපරිකප්පිතවසෙන පරං අත්තානං, තඤ්ච අත්තනො කිඤ්චනභුතං න පස්සතිති දස්සෙන්නො, “න ව ක්වච්ඡි” තිආදිමාහ. එත්ථ ව නාහං ක්වච්ඡිති සකඅත්තනො අභාවං පස්සති. න කස්සචි කිඤ්චනකස්මිත්ති සකඅත්තනො එව කස්සචි අනත්තනියතං පස්සති. න ව, මමාති එතං ද්වයං යථාසඬ්ඛාතං සම්බන්ධිතබ්බං, අත්ථිති පච්චෙකං. “න ව ක්වච්ඡි පරස්ස අත්තා අත්ථි” ති පරස්ස අත්තනො අභාවං පස්සති, “තස්ස පරස්ස අත්තනො මම කිස්මිඤ්චි කිඤ්චනා න වත්ථි” ති පරස්ස අත්තනො අනත්තනියතං පස්සති. එවං අප්ඤ්ඤාතං බහිද්ධා ව බන්ධානං අත්තත්තනියසුඤ්ඤානා සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජනා චතුකොට්ඨසුඤ්ඤාපරිග්ගණ්හනෙන දිට්ඨා හොති. හෙට්ඨා වුත්තපටිපදන්ති ඉධාපි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානමෙව වදති. විපස්සනාවසෙනෙව ඔසක්කතා කථිතා චතුකොට්ඨසුඤ්ඤාදස්සනවිසෙසභාවතො, තප්පධානන්තා වස්ස මනසිකාරස්ස.

ඉධ අත්තනොති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානමාහ. සබ්බසඤ්ඤාති රූපසඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤා හෙට්ඨිමා තිස්සො අරූපසඤ්ඤාති එවං සබ්බසඤ්ඤා අනවසෙසා නිරුප්ඤ්ඤාතිති වදන්ති. “හෙට්ඨා වුත්තා” ති පන විසෙසිතත්තා ඉමස්මිං ආගතා චතුත්ථස්සානසඤ්ඤාදයො අපි සඤ්ඤාති අපරෙ. තන්ති සම්මුතිමත්තං කාමසඤ්ඤාපට්ඨානනවසෙනෙව තෙසං නානත්තසඤ්ඤාදිනිරොධස්ස අත්ථස්සිද්ධත්තා. සමාධිවසෙන ඔසක්කතා කථිතා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභාවනාය සමථකම්මට්ඨානභාවතො.

71. පුබ්බෙ පඤ්චවිධං කම්මවට්ටන්ති පුරිමකම්මභවස්මිං මොහො අවිජ්ජා ආයුහනා සඬ්ඛාරා නිකන්තිතණ්හා උපගමනං උපාදානං චෙතනා භවොති එවමාගතො සපරික්ඛාරො කම්මප්පබන්ධො. න ආයුහිතං අස්සාති න චෙතිතං පකප්පිතං භවෙයා. එතරහි එවං පඤ්චවිධං විපාකවට්ටන්ති විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඵස්සවෙදනාසඬ්ඛාතො පච්චුප්පන්නො විපාකප්පබන්ධො තප්පවත්තෙයා කාරණස්ස අනිප්පන්තත්තා. සවෙ ආයුහිතං න භවිස්සතිති යදි

වෙනිතං පකප්පිතං න සියා. යං අත්ථිති යං පරමත්ථතො විජ්ජමානකං. තෙනාහ “භූත”න්ති. තඤ්ඤි පච්චයනිබ්බන්තතාය “භූත”න්ති චූච්චති. තං පජ්ඣාමිති තප්පට්ඨද්ධජන්දරාගප්පහානෙන තතො එව ආයතිං අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනවසෙන පජ්ඣාමි පරිච්චජාමි.

පරිනිබ්බාසිති සහ පරිකප්පනෙන අතීතත්ථෙති ආහ “පරිනිබ්බාසෙය්‍යා”ති. පරිනිබ්බාසෙය්‍යා නු බොති වා පායො, සො එවත්ථො. න කිඤ්චි කථිතන්ති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා සඬ්ඛාරාවසෙසසුඛමභාවෙන ඤාණුත්තරස්සෙව විසයභාවතො සරූපතො න කිඤ්චි කථිතං, නයෙන පනස්ස විසෙසං ඤාපෙතුකාමත්තා. හගවතො කිර එතදහොසි – “ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්තො ආනන්දො අනුසන්ධිකුසලතාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පාදකං කත්වා ධීතස්ස භික්ඛුනො පටිසන්ධිං අරහත්තඤ්ච සන්ධාය පඤ්භං පුච්ඡිස්සති, ඉමිනා පුච්ඡානුසන්ධිනා තමත්ථං දෙසෙස්සාමි”ති. ඔසක්කතාය ව ඉධාධිප්පෙතත්තා භින්නරසදෙසනා හොතිති පුච්ඡානුසන්ධි පුච්ඡිතා. තස්මිඤ්ඤි අසති අනුසන්ධිහෙදභින්නෙසා දෙසනා, න ව බුද්ධාවිණ්ණං භින්නරසදෙසනාති. විපස්සනානිස්සිතන්ති තත්තීස්සිතං. තස්ස භික්ඛුනො. උපාදියති එතෙනාති ව උපාදානං. න පරිනිබ්බාසති පහාතබ්බස්ස අප්පජ්ජනතො. තෙනාහ හගවා – “ධම්මාපි බො, භික්ඛවෙ, පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240). උපාදානසෙට්ඨන්ති ඉදං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභවස්ස සබ්බභවග්ගතාදස්සනපරං, න පන අරියභවග්ගස්ස උපාදානසෙට්ඨතාපටිසෙධපරං.

73. නිස්සායාති භවපරියාපන්නං නාම ධම්මං නිස්සාය තප්පරියාපන්නං නාම නිස්සාය ඔසනිත්ථරණං හගවතා අක්ඛතා; අහො අච්ඡරියමෙතං, අහො අබ්භූතමෙතන්ති.

නවසුපි යානෙසු සමථයානිකස්සෙව වසෙන දෙසනාය ආගතත්තා, ඉධ ව කස්සවපි පාදකප්ඤ්ඤානස්ස අනාමට්ඨන්තා චුත්තං – “අරියසාවකොති සුක්ඛවිපස්සකො අරියසාවකො”ති. නවන්තම්පි කම්මට්ඨානං එකතො කත්වා සම්මසතිති ඉදං ඤානධම්මෙපි අනුස්සවලද්ධෙ ගහෙත්වා සම්මසනං සම්භවතිති කත්වා චුත්තං; තෙභුමකසඬ්ඛාරගතං ඉධ චුත්තන්ති අනවසෙසතො පරිග්ගහණං සන්ධාය චුත්තං – “යාවතා සක්කායො”ති.

එතං අමතන්ති අමතං නිබ්බානං ආරබ්භ පවත්තියා එතං අරහත්තං අමතරසං. තෙනාහ – “එතං අමතං සන්තං, එතං පණ්ණ”න්ති. “අනුපාදාය කිඤ්චිපි අග්ගහෙත්වා චිත්තං විමුච්චි”ති චුත්තත්තාපි අනුපාදා චිත්තස්ස විමොක්ඛො නිබ්බානං අඤ්ඤත්ථ සුත්තෙ චූච්චති.

තිණ්ණං භික්ඛුනන්ති අභිනිවෙසහෙදෙන තිව්ධානං. පාදකං කත්වා ධීතස්ස ඔසක්කතාය අභාවෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. සමොධානෙන්වාති සම්මදෙව ඔදභිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ අසඬ්ඛරතො වචත්ථපෙත්වා. සුකථිතං නාම හොති කට්ඨකබ්බස්ස අනවසෙසෙන්වා කථිතත්තා.

ආනෙඤ්ජස්ප්පායසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. ගණකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

74. යථා හෙට්ඨිමසොපානඵලකං ඔරොහන්තස්ස පච්ඡිමං නාම හොති, එවං ආරොහන්තස්ස පඨමං නාම හොතිති චුත්තං – “යාව පච්ඡිමසොපානකළෙවරාති යාව පඨමසොපානඵලකා”ති. වත්ථුං සොධෙත්වාති වත්ථුච්ඡිජාවරියෙන චුත්තවිධිනා පාසාදවත්ථුනො සොධනවිධිං කත්වා. එත්ථාති පාසාදකරණෙ. සත්තධා භින්නස්ස වාලග්ගස්ස අංසුකොට්ඨෙධකො වාලවෙධි නාම. යානසම්පාදනන්ති වෙසාබමණ්ඩලාදීනං සම්පාදනං. මුට්ඨිකරණාදීභිති උසුමුට්ඨිකරණජියාගාහජියාවිජ්ඣාදීභි. එවං ගණාපෙමාති එකං නාම එකමෙව, ද්වෙ දුකා වත්තාරි, තිණ්ණි තිකාති නව, වත්තාරි චතුක්කාති සොළසාතිආදීනා එවං ගණනං සික්ඛාපෙම.

75. කෙරාට්ඨකා හොන්තිති සමයස්ස අනුපක්කිලිට්ඨකරණමායාසායෙය්‍යෙන සමන්තාගතා හොන්ති. තං දමනං ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමති, අයමස්ස ජාතිදොසාහාවො.

76. සතිසම්පජ්ඣාහි සමඬ්ඛිභාවත්ථායාති සත්තවිහාරිභාවසාධනෙහි සතිසම්පජ්ඣාඤ්ඤාහි සමන්තාගමත්ථාය. නනු ව බිණාසවා සතිවෙසුල්ලප්පත්තා පඤ්ඤාවෙසුල්ලප්පත්තා ව, කථං තස්ස සතිසම්පජ්ඣාඤ්ඤං පයොගසාධනියං පවත්තන්ති ආහ “ද්වෙ භී”තිආදි. සත්තවිහාරීති සත්තං සමාපත්තිවිහාරිබහුලා, තස්මා තෙ ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති. චුත්තවිපරියායෙන නොසත්තවිහාරිනො දට්ඨබ්බා. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. අප්පෙතුං න සක්කොති අනාවිණ්ණභාවතො.

තං විතක්කෙන්තොති “සාමණෙරස්ස සෙනාසනං නත්ථී, අරඤ්ඤඤ්ච සිහාදිහි සපරිස්සයං, කිං නු බො තස්ස භවිස්සති”ති තං විතක්කෙන්තො. එවරූපොති එදිසො යථාචුත්තසාමණෙරසදිසො බිණාසවො. ඉමෙ ධම්මෙති ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතෙ සිලාදිධම්මෙ. ආචජ්ජිත්වාචාති අත්තතො පරිසුද්ධසිලතාදිආචජ්ජනහෙතු එව සමාපජ්ජිතුං සක්ඛිස්සති.

78. “යෙමෙ, හො ගොතමා”නි වචනස්ස සම්බන්ධං දස්සෙතුං, “තථාගතෙ කිරා”නිආදි චුත්තං. එවන්ති “යෙමෙ, හො ගොතමා”නිආදිආකාරෙහි වත්තුමාරද්ධො.

අප්පධම්මෙසුති අපුරාතනධම්මෙසු. තක්කතමත්තානි හි තෙහි කප්පෙත්වා සයංපටිභානං විරව්නානි. පුරාතනතාය පරිපුණ්ණතාය එකත්තනියානිකතාය ව පරමො උත්තමො. තෙනාහ – “තෙසු...පෙ.... උත්තමොති අත්ථො”නි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

79. කම්මංයෙව කම්මන්තො, සො එත්ථ අත්ථිති කම්මකරණට්ඨානං “කම්මන්තො”නි චුත්තං. තෙනාහ “කම්මන්තට්ඨාන”න්ති. තෙහි ධම්මෙහීති බුද්ධගුණෙහි. තෙ පන සබ්බඤ්ඤාඤාණප්පමුඛාති කත්වා ආහ “සබ්බඤ්ඤාඤාණධම්මෙහි”නි. සබ්බෙන සබ්බන්ති සබ්බප්පකාරෙන අනවසෙසං, එත්තකො ගුණානං පකාරහෙදො, තෙසු කිඤ්චිපි පකාරං අනවසෙසෙත්වා. සබ්බකොට්ඨාසෙහි සබ්බන්ති යත්තකා ගුණභාගා, තෙහි සබ්බෙහි අනවසෙසං නිස්සෙසමෙව කත්වා. යොපි අභොසිති යොපි කොසම්බිවාසිනං භික්ඛුනං වසෙන කොසම්බියං කලහො අභොසි. සොපි තත්ථෙව උප්පන්නට්ඨානෙයෙව උප්පන්නමන්තො වූපසම්මො. පරිනිබ්බුතකාලෙ පනස්සාති අස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස පරිනිබ්බුතකාලෙ පන. භියොසාමත්තාය භික්ඛු සමග්ගා ජාතා, කථඤ්ච සංවෙගො ජාතොති දස්සෙතුං “අට්ඨසට්ඨි”නිආදි චුත්තං. සාතිසයං අභිණ්හඤ්ච උපසමප්පත්තියා අතිවිය උපසන්තුපසන්තා. අනුසංයායමානොති අනු අනු සම්මදෙව ජානන්තො විචාරන්තො වොසාසමානො. “අනුසඤ්ඤායමානො”නි වා පායො. තත්ථ ය-කාරස්ස ඤ-කාරං කත්වා නිද්දෙසොති ආහ “අනුවිචරමානො”නි.

80. හෙට්ඨිමපුච්ඡමෙවානි ගොපකමොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතපුච්ඡමෙව. සො හි “තෙහි ධම්මෙහි”නිආදිනා, “අත්ථි කොචි තුම්භාකං සාසනස්ස සාරභූතො භික්ඛු”නි පුච්ඡි. අයඤ්ච තමෙව “පටිසරණො”නි පරියායෙන පුච්ඡි. අප්පටිසරණෙහි යං තුම්භෙ භික්ඛුං පටිබොධෙය්‍යාථ, තාදිසස්ස අභාවෙන අප්පටිසරණෙ. තථාගතෙන පවෙදිතො ධම්මො පටිසරණං එතෙසන්ති ධම්මපටිසරණා. තෙනාහ “ධම්මො අවස්සයො”නි.

81. ආගච්ඡතීති වාචුග්ගතභාවෙන ආගච්ඡති. වත්ථුච්ඡික්කමසඬ්ඛාතෙ ගරුගරුතරලහුලහුතරාදිහෙදෙ අප්ඤ්ඤාපරෙ ආපත්තිසමඤ්ඤාති ආහ – “ආපත්ති...පෙ.... ආණාතික්කමනමෙවා”නි. යථාධම්මන්ති ධම්මානුරූපං. යථාසිට්ඨන්ති යථානුසිට්ඨං. ධම්මො නොති එත්ථ නො-සද්දො අවධාරණෙ “න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනා”නිආදිසු (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) විය. තෙනෙවාහ “ධම්මොව කාරෙකී”නි.

83. “යථා තං තුම්භාදිසෙහි රක්ඛකෙහි ගොපකෙහි”නි එවං පසන්නවෙසෙන අත්තානං උක්කංසාපෙතුකාමො . අරියුපවාදපාපං බමාපනෙ සති අත්තරායාය න හොතීති ආහ – “ඉවචෙතං කුසල”න්ති. ගොතඬ්ගලමක්කටොති ගොතඬ්ගුට්ඨමක්කටො.

84. අයං උක්කංසාපෙතුං ඉච්ඡිතං යථාරද්ධමත්ථං විසංවාදෙති අවණ්ණිතම්පි වණ්ණිතං කත්වා කථෙත්තො; ඉමස්ස වචනස්ස පටික්ඛෙපෙන ඉමිනා දාතබ්බපිණ්ඩපාතස්ස අත්තරායො මා හොතුති එවං පිණ්ඩපාතං රක්ඛිතුං න බො පන සක්කාති යොජනා. ඉදන්ති “න බො, බ්‍රාහ්මණ, සො භගවා”නිආදිදෙසනං. අඛහන්තරං කර්මවාති නිබ්බානන්තොගධං කත්වා, අන්තරං වා තස්ස නිප්ඤ්ඤානස්ස කාරණං කත්වා. කාමරාගවසෙන හි තං නිප්ඤ්ඤානං හොතීති. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තපදෙසෙ. සබ්බසඬ්ඛාතිකප්ඤ්ඤානන්ති ලොකියලොකුත්තරස්ස අත්තරායො මා හොතුති එවං කත්වාපි රූපාවචරස්ස මග්ගඤ්ඤානස්ස ඵලඤ්ඤානස්සාති සබ්බස්සපි සඬ්ගණ්ණනවසෙන දෙසිතත්තා සබ්බසඬ්ඛාහකප්ඤ්ඤානං නාම කථිතං.

යං නො මයන්ති එත්ථ නොති නිපාතමත්තං. තං නොති එත්ථ පන නොති අම්භාකන්ති අත්ථො. උසුයති රාජකිව්වපසුතතාධිනතාය එකත්තාහිතිවෙසභාවතො . මන්දපඤ්ඤාතාය වස්සකාරගතඉස්සාහිභුතචිත්තතාය පරිපුණ්ණං කත්වා චුත්තම්පි අත්ථං අනුපධාරන්තො ආහ – “එකදෙසමෙව කථෙසී”නි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. මහාපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනා

85. තස්මිං අහුති තස්මිං අහනීති ආහ “තස්මිං දිවසෙ”නි. අනසනෙනාති සබ්බසො ආභාරස්ස අභුඤ්ජනෙන සාසනිකසිලෙන බාහිරකඅනසනෙන උපෙනා හුත්වාති යොජනා. වා-සද්දෙන බීරපානමධුසායනාදිවිධිං සඬ්ගණ්ණාති. උපෙච්ච වසිතබ්බතො උපොසථො, පාතිමොක්ඛබුද්ධෙසො. උපෙනෙන සමන්තාගතෙන හුත්වා වසිතබ්බතො

සත්තානෙ වාසෙනබ්බතො උපොසථො, සීලං. අනසනාදිධම්මාදිං වා උපෙච්ච වසනං උපවාසො උපොසථො. තථාරූපෙ හත්ථිජාතිවිසෙසෙ උපොසථොති සමඤ්ඤාමත්තන්ති ආහ – “උපොසථො නාම නාගරාජාතිආදීසු පඤ්ඤත්ති”ති. චුත්තනයෙන උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො, දිවසො. සො පනෙස උපොසථො. මාසපුණ්ණකායාති මාසස්ස පුරිතභාවෙන. සම්පුණ්ණාති සබ්බසො පුණ්ණො. තාය හි රත්තියා වසෙන මාසො අනවසෙසතො පුණ්ණො හොති. මාසද්ධමාසාදිහෙදං කාලං මාති මීනන්තො විය හොතිති ව “මා”ඉති වන්දො චුච්චති. එත්ථාති එතිස්සා රත්තියා. පුණ්ණො පරිපුණ්ණකලො ජාතොති පුණ්ණමා. තඤ්චි වන්දපාරිසුරියා මාසපාරිසුරියා එවමාහ. එතෙන තස්ස උපොසථභාවං දස්සෙති.

දිස්සති එලං සන්දිස්සතිති දෙසො, හෙතුති ආහ “දෙසන්ති කාරණ”න්ති. සබ්බං කට්ඨන්ති සබ්බං අත්තනා පරිග්ගහිතප්පකාරං කට්ඨන්ති. කට්ඨං න සක්කොන්ති අවිසයත්තා. පාසාදපරිවෙණෙති පාසාදස්ස පුරතො විවට්ඨගණෙ. හෙට්ඨා චුත්තනයෙනාති සෙබසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 2.22) චුත්තනයෙන විත්ථාරෙතබ්බං.

86. ඉමෙ නු බොති එත්ථ නුති සංසයජොතනොති ආහ – “විමතිපුච්ඡා විය කථිතා”ති. ජානන්තෙනාතිආදි පුච්ඡාවත්තදස්සනපරං දට්ඨබ්බං, න පුච්ඡකස්ස සත්ථු අත්තනො අජානනභාවදීපනපරං. ජානාති හි භගවා. අජානන්තෙන විය හුත්වා පුච්ඡිතෙ. යථාභූතසභාවං ජානන්තො විය පුච්ඡති කොහඤ්ඤෙ යත්වා. තෙනාහ – “ථෙරො එවරූපං වචනං කිං කරිස්සති”ති කාරණස්ස සුප්පහිනත්තාති අධිප්පායො.

ජන්දමුලකාති තණ්හාජන්දමුලකා. තණ්හා හි දුක්ඛසමුදයො. කුසලසඤ්ඤො වා ථීරවිසදනිපුණසඤ්ඤො වා, කුසලසංඛාරො වා තිබ්බථීරවිසදසංඛාරො වා; සුවිසුද්ධවිපුලොදාරවිඤ්ඤාණො වාති ඉමමත්ථං “සඤ්ඤාදීසු පි එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිස්සති. කස්මා පනෙත්ථ අනාගතකාලවසෙනෙව දෙසනා ආගතාති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි.

බන්ධානං බන්ධපණ්ණත්තීති බන්ධසද්දාහිධෙය්‍යානං රූප්පනානුභවනසඤ්ජානනාහිසංඛරවිජානනසභාවානං අත්ථානං “බන්ධො”ති අයං සමඤ්ඤා. කිත්තකෙනාති කිංපරිමාණෙන අත්ථෙත, රාසත්ථභාගත්ථාදීසු කිදිසෙනාති අධිප්පායො.

හෙතුහෙතුති හෙතුපච්චයභූතො හෙතු. යො හි ලොභාදීනං සහජාතධම්මෙසු මූලට්ඨෙය්‍යප්පකාරකභාවො නිජ්ජරියායෙන හෙතුත්ථො; සො පථ්විආදීසු පච්චයභාවමත්තෙන හෙතුපරියායදස්සනතො දුතියෙන හෙතු-සද්දෙන විසෙසෙත්වා චුත්තො “හෙතුහෙතු”ති. අවිජ්ජා පුඤ්ඤාහිසංඛාරාදීනං සාධාරණපච්චයත්තා සාධාරණහෙතු, “අතීතානාගතපච්චුප්පන්තානං කම්මසමාදානානං යානසො හෙතුසො විපාක”න්ති එත්ථ විජ්ජමානෙසු අඤ්ඤෙසු පච්චයෙසු ඉට්ඨානිට්ඨවිපාකනිශ්චයාමකත්තා කම්මං තස්ස පට්ඨානකාරණන්ති ආහ – “කුසලාකුසලං අත්තනො අත්තනො විපාකදානෙ උත්තමහෙතු”ති. “මහාභූතා හෙතු”ති අයමෙවත්ථො “මහාභූතා පච්චයො”ති ඉමිනාපි චුත්තොති හෙතුසද්දපච්චයසද්දානං සමානත්ථත්තා පච්චයො එව හෙතු පච්චයහෙතු, යො ව රූපක්ඛන්ධස්ස හෙතු, සො එව තස්ස පඤ්ඤාපනාය පච්චයොති චුත්තොති ආහ – “ඉධ පච්චයහෙතු අධිප්පෙතො”ති. යදග්ගෙන පච්චයධම්මො අත්තනො පච්චයුප්පන්තස්ස උප්පාදාය ධීතියා ව පච්චයො, තදග්ගෙන තස්ස භාවතො සමඤ්ඤාතො පඤ්ඤාපනායපි සො පච්චයොති වත්තබ්බතං අරහතීති. පාළියං අවිභාගෙන චුත්තමත්ථං විභාගෙන දස්සෙතුං, “තත්ථ පථ්විධාතු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පඤ්ඤාපනායාති සහෙතුඅහෙතුකන්තිආදිආකාරෙහි බොධනාය . තං පන සබ්බොධනං ඤාණෙන දස්සනං හොතිති චුත්තං “දස්සනත්ථායා”ති.

එස්සොති එස්සසමඬ්ඪිභාවො. සො චෙත්ථ සකිච්චනිප්ථාදනසමත්ථස්ස එස්සස්ස නිබ්බන්ති. නිබ්බන්තො හි එස්සො තථාරූපාය වෙදනාය පච්චයො හොතිති. එතදත්ථමෙචෙත්ථ භගවතා පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතා, තස්මා පච්චුප්පන්තාතිතකාලවසෙන ද්විකාලිකො එස්සසද්දො වෙදිතබ්බො. එස්සෙ සති වෙදෙති එස්සපච්චයා වෙදනාඉච්චෙව චුත්තං හොති. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. යථෙව හි වෙදනාය එවං සඤ්ඤාය සංඛාරානම්චි එස්සො විසෙසපච්චයො තස්මිං අසති අභාවතො. චෙතනාග්ගහණෙන ආයුහනානුරූපතාය තප්පට්ඨානත්තා සංඛාරක්ඛන්ධධම්මා ගහිතා. තථා හි සුත්තන්තභාජනියෙ සංඛාරක්ඛන්ධභාජනියෙ (විහ. 21, 22) ව “චක්ඛුසම්පස්සජා චෙතනා”තිආදිනා චෙතනාව නිද්දිට්ඨා. විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්සාති එත්ථ එකස්මිං භවෙ ආදිභූතවිඤ්ඤාණස්ස නාමරූපපච්චයනං දස්සෙතුං, “පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන තාවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ගබ්භසෙය්‍යාකස්ස සභාවකස්ස රූපපච්චන්තිං සන්ධාය “උපරිමපරිවෘත්තො”ති චුත්තං සමතිංසතො උපරි පටිසන්ධික්ඛණෙ තස්ස රූපානං අසම්භවතො. ඉදානි පවත්තිවිඤ්ඤාණස්ස නාමරූපපච්චයං ද්වාරවසෙන දස්සෙතුං, “චක්ඛුද්වාරො”තිආදි චුත්තං. නනු ව විඤ්ඤාණස්සපි එස්සො පච්චයො, කස්මා තයො එව බන්ධා එස්සපච්චයා චුත්තාති? සච්චමෙතං, යථා පන විඤ්ඤාණසහිතො එස්සො වෙදනාදීනං පච්චයො, න එවං විඤ්ඤාණස්ස. තෙනාහ භගවා – “තිණ්ණං සංඛතති එස්සො”ති (ම. නි. 1.204; ම. නි. 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.44, 45; 2.4.60) එස්සො විය නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස විසෙසපච්චයො යථා නාමරූපපච්චයාපි විඤ්ඤාණන්ති. තස්මා ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං නාමරූපස්සෙව විඤ්ඤාණපච්චයනා චුත්තා, න එස්සස්ස.

87. යාව සක්කායදිට්ඨි සමුප්පජ්ජති, තාව වට්ටස්ස පරියන්තො නත්තේවානි අප්පහිනසක්කායදිට්ඨිකො වට්ටෙ පරිබ්භමති ආහ – “කථං පන, හත්තෙති වට්ටං පුච්ඡන්තො”ති. යථා ව සක්කායදිට්ඨිපොතනා වට්ටපුච්ඡා, එවං තබ්බෙදනපොතනා විවට්ටපුච්ඡාති ආහ – “සක්කායදිට්ඨි න හොතිති විවට්ටං පුච්ඡන්තො”ති.

88. අයං රූපෙ අස්සාදොති යථාවතො දස්සනං පරික්ඛාදානිසමයො, දුක්ඛස්වච්ඡයාපන්නස්ථ රූපන්ති ආහ – “ඉමිනා පරික්ඛාදාපට්ටෙධො වෙව දුක්ඛස්වච්ඡස්ථ කමිත”න්ති. “යං රූපං අනිච්ච”න්ති ආදිවචනතො අනිච්චාදිභාවො තත්ථ ආදීනවො, සො වස්ස පච්චයාධිනවුත්තිතාය පච්චයො සමුදයස්වච්ඡන්ති සමුදයප්පහානෙන ආදීනවස්මතික්කමොති ආදීනවග්ගහණෙන සිද්ධමත්ථමාහ – “පහානපට්ටෙධො වෙව සමුදයස්වච්ඡස්ථා”ති. සබ්බස්ස භවතීතිස්සරණං නිබ්බානස්ථ සච්ඡිකිරියානිසමයවසෙන පටිච්ඡික්ඛිතබ්බන්ති ආහ – “ඉමිනා සච්ඡිකිරියාපට්ටෙධො වෙව නිරොධස්වච්ඡස්ථා”ති. ඉමෙසු තිස්සු යානෙසුති යථාවුත්තෙසු දුක්ඛාදිසු තිස්සු අභිසමයට්ඨානෙසු, යෙ සම්මාදිට්ඨිආදයො ධම්මාති යෙ අරියමග්ගසක්ඛිතා සම්මාදිට්ඨිආදයො අවධං, සත්ත වා ධම්මා. භාවනාපට්ටෙධො මග්ගස්වච්ඡන්ති භාවනානිසමයවසෙන පවත්තං මග්ගස්වච්චං. සෙසපදෙසුපිති, “අයං වෙදනාය අස්සාදො”ති ආදිපදෙසුපි.

89. ඉමස්මිත්ති ආසන්නපච්චක්ඛතාය සකඤ්ඤාභාවො ගහිතො, තදෙව අප්පකුත්තා ඛන්ධානි තප්පට්ඨොගිතාය, “බහිද්ධානි පරස්ස සච්ඡිකිරියානෙ කායො”ති වුත්තං. සබ්බස්මිත්තෙසුති සබ්බෙසු රූපනිමිත්තාදිසුපි. තානි පන ඉන්ද්‍රියබද්ධානිපි අනිත්තියබද්ධානිපි තංසභාවානිති ආහ “අනිත්තියබද්ධමපි සභිගණ්භාති”ති. වික්ඛාදානග්ගහණෙනෙත්ථ වෙදනාදයොපි ගහිතා අවිනාභාවතොති, “සච්ඡිකිරියානෙ කායො”ති වුත්තං. “කායො”ති වා ඛන්ධසමුහොති අත්තො.

90. අනත්තනි යත්තවානි අත්තරහිතෙ අනත්තසභාවෙ ඛන්ධකොට්ඨාසෙ යත්තවා තං ආධාරං කත්තවා කතානි කම්මානි. කතරස්මිං අත්තනි යත්තවානි කීදිසෙ අත්තනි නිස්සයවිපාකං දස්සන්ති විපච්චිස්සන්ති. එතෙන කාරකවෙදකරහිතත්තා අත්තපක්ඛකම්මකානි න යුජ්ජන්තිති දස්සෙති, ඛන්ධානං බණ්කත්තා ව කතනාසඅකතබ්බාගමදොසො ව ආපජ්ජතිති.

තත්‍රායං (ඉතිවු. අවධං. 74; සාරත්ථ. ටී. 1.5) වොදනාසොධනාවිධි – පාණාතිපාතවසෙන තාව කම්මපථසම්බන්ධවිභාවනා, බණ්ක බණ්ක හි නිරුජ්ඣනසභාවෙසු සඛිබාරෙසු කො හන්ති, කො වා හඤ්ඤති, යදි චිත්තවෙතසිකසන්නානො, සො අරූපත්තා න ඡෙදනභෙදනාදිවසෙන විකොපනසමත්තො, නපි විකොපනියො. අථ රූපසන්නානො, සො අවෙනත්තා කට්ඨකලිඬගරූපමොති න තත්ථ ඡෙදනාදිනා පාණාතිපාතාසුඤ්ඤං පසවති යථා මතසරිරෙ. පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස පහරණප්පහාරාදිකො අතිතෙසු වා සඛිබාරෙසු භවෙයා, අනාගතෙසු, පච්චුප්පන්නෙසු වා, තත්ථ න තාව අතීතානාගතෙසු සම්භවති තෙසං අභාවතො, පච්චුප්පන්නෙසු ව සඛිබාරානං බණ්කත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣනසභාවතාය විනාසානිමුඛෙසු නිප්පයොජනො පයොගො සියා, විනාසස්ස ව කාරණරහිතත්තා න පහරණප්පහාරාදිප්පයොගහෙතුකං මරණං, නිරිහකතාය ව සඛිබාරානං කස්ස සො පයොගො? බණ්කත්තා වධාධිප්පායසමකාලභිජ්ජනකස්ස කිරියාපරියොසානකාලානවට්ඨානතො කස්ස පාණාතිපාතකම්මබද්ධොති?

වුච්චතෙයථාවුත්තවධකවෙනනාසහිතො සඛිබාරපුඤ්ඤො සත්තසඛිබාතො හන්ති. තෙන පවත්තිතවධප්පයොගනිමිත්තං අපගතඋස්මාවික්ඛාදානිපිච්ඡිත්තියො මතවොභාරපවත්තිතිඛන්ධතො යථාවුත්තවප්පයොගකරණෙ උප්පජ්ජනාරහො රූපාරූපධම්මසමුහො හඤ්ඤති, කෙවලො වා චිත්තවෙතසිකසන්නානො. වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස පඤ්චවොකාරභවෙ රූපසන්නානාධිනවුත්තිතාය රූපසන්නානෙ පරෙන පයොජිතජීවිතිත්තියුපච්ඡෙදකපයොගවසෙන තත්තිබ්බන්තිතවිඛන්ධකවිසදිරූපුප්පත්තියා විගතෙ විච්ඡෙදො හොතිති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො; නාපි අහෙතුකො පාණාතිපාතො, න ව පයොගො නිප්පයොජනො පච්චුප්පන්නෙසු සඛිබාරෙසු කතප්පයොගවසෙන තදනන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඛිබාරකලාපස්ස තථා අනුප්පත්තිතො. බණ්කානං සඛිබාරානං බණ්කමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනධිප්පෙතත්තා සන්නතිමරණස්ස ව යථාවුත්තනයෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං මරණං ; න ව කත්තුරහිතො පාණාතිපාතප්පයොගො නිරිහකෙසුපි සඛිබාරෙසු සන්නිහිතතාමත්තෙන උපකාරකෙසු අත්තතො අත්තතො අනුරූපථුප්පාදනෙ නියතෙසු කාරණෙසු කත්තුරවොභාරසිද්ධිතො යථා – “පදිපො පකාසෙති, නිසාකරො චන්දිමා”ති. න ව කෙවලස්ස වධාධිප්පායසහභූතො චිත්තවෙතසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො සන්නානවසෙන අවට්ඨිතස්සෙව පටිජානනතො; සන්නානවසෙන පවත්තමානානස්ථ පදිපාදිනං අත්ථකිරියසිද්ධි දිස්සතිති අත්තොව පාණාතිපාතෙන කම්මිනා බද්ධො; තතො එව යස්මිං සන්නානෙ පාණාතිපාතවෙනනා පවත්තා; තත්තොව සන්නානෙ පච්චයන්තරසමවායෙන භවත්තරෙ නිරයාදිසු තස්සා ඵලප්පවත්තිති තත්තොව කතවිනාසො අකතබ්බාගමො ව. ඉමිනා නයෙන අදින්නාදානාදිනස්ථ වසෙන යථාරහං කම්මපථසම්බන්ධවිභාවනා වෙදිතබ්බාති.

සබ්බො දිට්ඨිග්ගාහො තණ්හාවසගතස්සෙව හොතිති ආහ “තණ්හාධිපතෙයොනා”ති. තෙසු තෙසු ධම්මෙසුති මයා දෙසියමානදස්සනධම්මෙසු. පකතිකම්මට්ඨානන්ති තස්ස ථෙරස්ස සන්නිකෙ ගහෙත්වා

පරිහරියමානකම්මට්ඨානං. අඤ්ඤං නවකම්මට්ඨානන්ති භගවතො දෙසනානුසාරෙන ගහිතං අඤ්ඤං නවං කම්මට්ඨානං. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

මහාපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. චූළපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනා

91. තුණ්හිභූතං තුණ්හිභූතන්ති ආමෙධිතවචනං බ්‍යාපනිච්ඡාවසෙන චුත්තන්ති ආහ – “යං යං දිස”න්තිආදි. අනුච්චොකෙත්වාති එත්ථ අනුසද්දොපි බ්‍යාපනිච්ඡායමෙවාති අනු අනු ච්චොකෙත්වාති අත්ථො. තෙනෙවාහ – “තතො තතො ච්චොකෙත්වා”ති. අසන්තො නිවො පුරිසොති අසප්පුරිසොති ආහ – “පාපපුරිසො ලාමකපුරිසො”ති. සොති අසප්පුරිසො. තන්ති අසප්පුරිසං ඡානිතුං න සක්කොති අසප්පුරිසධම්මානං යාථාවතො අජානනතො. පාපධම්මසමන්තාගතොති කායදුච්චරිතාදිඅසන්තුවධිතාදිලාමකධම්මසමන්තාගතො. අසප්පුරිසෙ හත්ති එතස්සාති අසප්පුරිසහත්ති. තෙනාහ – “අසප්පුරිසසෙවතො”ති. අසප්පුරිසධම්මො අසප්පුරිසො උත්තරපදලොපෙන, තෙසං චිත්තනසිලොති අසප්පුරිසචිත්ති. තෙනාහ “අසප්පුරිසචිත්තාය චිත්තකො”ති, දුච්චිත්තිතචිත්තිති අත්ථො. අසප්පුරිසමන්තනන්ති අසාධුජනච්චාරං අසප්පුරිසචිමංසං. අසප්පුරිසචාවන්ති චතුබ්බිධං දුබ්භාසිතං. අසප්පුරිසකම්මං නාම තිව්ධම්පි කායදුච්චරිතං. අසප්පුරිසදිට්ඨි නාම විසෙසතො දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි, තාය සමන්තාගතො අසප්පුරිසදිට්ඨියා සමන්තාගතො, අසප්පුරිසදානං නාම අසක්කච්චදානාදි. සබ්බොපායමත්ථො පාළිතො එව විඤ්ඤායති.

“පාණං හනිස්සාමි”තිආදිකා චෙතනා කාමං පරබ්‍යාබාධායපි හොතියෙව, යථා පන සා අත්තතො බලවතරදුක්ඛත්ථාය හොති, තථා න පරස්සාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං, “අත්තතො දුක්ඛත්ථාය චිත්තෙති”ඉච්චෙව චුත්තො. යථා අසුකො අසුකන්තිආදිහි පාපකො පාපච්චාකෙකදෙසං බලවං ගරුතරං වා පච්චිනුහොත්තොපි යථා පරො පච්චිනුහොති, න තථා සයන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “පරබ්‍යාබාධායා”ති. ගහෙත්වාති පාපකිරියාය සභායභාවෙන ගහෙත්වා.

අසක්කච්චන්ති අනාදරං කත්වා. දෙයාධම්මස්ස අසක්කරණං අප්පසන්තාකාරො, පුග්ගලස්ස අසක්කරණං අගරුකරණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො, “දෙයාධම්මං න සක්කරොති නාමා”තිආදිමාහ. අචිත්තිකත්වාති න චිත්තෙ කත්වා, න පුපෙත්වාති අත්ථො. පුපෙත්තො හි පුපෙතබ්බවත්ථුං චිත්තෙ ය්පෙති, තතො න බහි කරොති. චිත්තං වා අච්ඡරියං කත්වා පටිපත්ති චිත්තිකරණං, සම්භාවනාකිරියා. තප්පට්ඨිකෙපතො අචිත්තිකරණං, අසම්භාවනාකිරියා. අපච්චිදන්ති උච්ඡිට්ඨාදිඡඩ්ඨනියධම්මං විය අවබිත්තකං. තෙනාහ – “ඡඩ්ඨෙතුකාමො වියා”තිආදි. රොගං පක්ඛිපන්තො වියාති රොගිකසරිරං ඔදනාදිහි පමජ්ජිත්වා වම්මිකෙ රොගං පක්ඛිපන්තො විය. අද්ධා ඉමස්ස දානස්ස එලං මමෙව ආගච්ඡතිති එවං යස්ස තථා දිට්ඨි අත්ථි, සො ආගමනදිට්ඨිකො, අයං පන න තාදිසොති ආහ “අනාගමනදිට්ඨිකො”ති. තෙනාහ – “නො එලපාටිකඩ්ඨි හුත්වා දෙති”ති.

කාමඤ්ඤායං යථාචුත්තපුග්ගලො අසද්ධම්මාදිහි පාපධම්මෙහි සමන්තාගතො, තෙහි පන සබ්බෙහිපි මිච්ඡාදස්සනං මහාසාවජ්ජන්ති දස්සෙතුං, “තාය මිච්ඡාදිට්ඨියා නිරයෙ උපපජ්ජති”ති චුත්තං. චුත්තපට්ඨිකෙතයෙනාති කණ්හපක්ඛෙ චුත්තස්ස අත්ථස්ස විපරියායෙන සුක්කපක්ඛෙ අත්ථො වෙදිතබ්බො. “සදෙවකං ලොක”න්තිආදිසු (පාරා. 1) දෙවසද්දො ඡකාමාවචරදෙවෙසු, එවම්ධාති ආහ “ඡකාමාවචරදෙවා”ති. තත්ථ භුග්මානං විසුං ගහිතත්තා කාමාවචරදෙවග්ගහණන්ති වෙ? ඉධ දානඵලස්ස අධිප්පෙතත්තා කාමාවචරදෙවග්ගහණං, තත්ථාපි ඡකාමාවචරග්ගහණං දට්ඨබ්බං දෙවමහත්තතාදිවචනතො. තිණ්ණං කුලානං සම්පත්තිති බත්තියමහත්තාදිනං තිණ්ණං කුලානං සම්පත්ති, න කෙවලං කුලසම්පදා එව අධිප්පෙතා, අථ බො තත්ථ ආයුචණ්ණයසභොගඉස්සරියාදිසම්පදාපි අධිප්පෙතාති දට්ඨබ්බං උළාරස්ස දානමයපුඤ්ඤස්ස වසෙන තෙසම්පි සම්ප්ඤ්ඤානතො. සුද්ධවච්චවසෙනෙව කථිතං සුක්කපක්ඛෙපි සබ්බසො විච්චිට්ඨස්ස අනාමට්ඨන්තා. සද්ධාදයො හි ලොකියකුසලසම්භාරා එවෙත්ථ අධිප්පෙතාති. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

චූළපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව දෙවදහවග්ගවණ්ණනා.

2. අනුපදවග්ගො

1. අනුපදසුත්තවණ්ණනා

93. ඉද්ධිමානි ගුණො පාකටො පරතොසොසෙන විනා පාසාදකම්පනදෙව්වාරිකාදීහි සයමෙව පකාසභාවතො; ධුතවාදාදිගුණානම්පි තථාභාවෙ එතෙනෙව නයෙන තෙසං ගුණානං පාකටයොගතො ව පරෙසං නිව්ඡිතභාවතො ව. පඤ්ඤවතො ගුණානි පඤ්ඤාපහෙදපභාවිතෙ ගුණවිසෙසෙ සන්ධාය වදති. තෙ හි යෙභුයොන පරෙසං අවිසයා. තෙනාහ – “න සක්කා අකථිතා ජානිතු”න්ති. විසභාගා සභාගා නාම අයොනිසොමනසිකාරබ්භුලෙසු පුට්ඨ්ඡනෙසු, තෙ පන අප්පභිනරාගදොසනාය පරස්ස විජ්ජමානම්පි ගුණං මක්ඛෙන්වා අවිජ්ජමානං අවණ්ණමෙව සොසෙන්තිති ආහ – “විසභාග...පෙ.... කටෙන්ති”ති.

යා අට්ඨාරසන්නං ධාතුනං සමුදයතො අත්ථංචිගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො යථාභූතං පජානනා, අයං ධාතුකුසලතා. ආයතනකුසලතායපි එසෙව නයො. අවිජ්ජාදිසු ද්වාදසසු පටිච්චසමුප්පාදකිගෙසු කොසල්ලං පටිච්චසමුප්පාදකුසලතා. ඉදං ඉමස්ස ඵලස්ස යානං කාරණං, ඉදං අට්ඨානං අකාරණන්ති එවං යානඤ්ච යානතො, අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානනා, අයං යානාට්ඨානකුසලතා. යො පන ඉමෙසු ධාතුආදිසු පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන නිස්සඬගගනියා පණ්ඩාති ලද්ධනාමෙන ඤාණෙන ඉතො ගතො පවත්තො, අයං පණ්ඩිතො නාමාති ආහ – “ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි පණ්ඩිතො”ති. මහත්තානං අත්ථානං පරිග්ගණ්හනතො මහති පඤ්ඤා එතස්සාති මහාපඤ්ඤො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයොති ආහ – “මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතොති අත්ථො”ති.

නානත්තන්ති යාහි මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතත්තා ථෙරො “මහාපඤ්ඤො”තිආදිනා කිත්තියති, තාසං මහාපඤ්ඤාදීනං ඉදං නානත්තං අයං වෙමත්තතා. යස්ස කස්සචි (දී. නි. ටී. 3.216; සං. නි. ටී. 1.1.110; අ. නි. ටී. 1.1.584) විසෙසතො අරුපධම්මස්ස මහත්තං නාම කිච්චසිද්ධියා වෙදිතබ්බන්ති තදස්ස කිච්චසිද්ධියා දස්සෙන්තො, “මහත්තෙ සීලක්ඛන්තෙ පරිග්ගණ්හාතිති මහාපඤ්ඤො”තිආදිමාහ. තත්ථ හෙතුමහත්තතාය පච්චයමහත්තතාය නිස්සයමහත්තතාය පහෙදමහත්තතාය කිච්චමහත්තතාය ඵලමහත්තතාය ආනිසංසමහත්තතාය ව සීලක්ඛන්තස්ස මහත්තභාවො වෙදිතබ්බො. තත්ථ හෙතු අලොභාදයො, පච්චයා හිරොත්තප්පසද්ධාසනිවිරියාදයො. නිස්සයා සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිනියතතා තංසම්ඬිගිතො ව පුරිසවිසෙසා. පහෙදො චාරිත්තාදිවිභාගො. කිච්චං තද්ධිගාදිවසෙන පටිපක්ඛස්ස ධිමමනං. ඵලං සග්ගසම්පදා නිබ්බානසම්පදා ව. ආනිසංසො පියමනාපනාදි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙසො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.9) ආකඬ්ඛෙයාසුත්තාදිසු (ම. නි. 1.64 ආදයො) ව ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන සමාධික්ඛන්තාදීනම්පි මහත්තතා යථාරහං නිද්ධාරෙන්වා වෙදිතබ්බො, යානාට්ඨානාදීනං පන මහත්තභාවො මහාවිසයතාය වෙදිතබ්බො. තත්ථ යානාට්ඨානානං මහාවිසයතා බ්භුධාතුකසුත්තෙ (ම. නි. 3.124 ආදයො) සයමෙව ආගම්ස්සති. විහාරසමාපත්තීනං සමාධික්ඛන්තෙ නිද්ධාරිතනයෙන වෙදිතබ්බො, අරියසච්චානං සකලසාසනසඬගගණතො සච්චවිභ්චගෙ (විහ. 189 ආදයො) තංසංවණ්ණනාසු (විහ. අට්ඨ. 189 ආදයො) ආගතනයෙන. සතිපට්ඨානාදීනං විභ්චගාදිසු (විහ. 355 ආදයො) තංසංවණ්ණනාදිසු (විහ. අට්ඨ. 355 ආදයො) ව ආගතනයෙන. සාමඤ්ඤඵලානං මහතො භිත්ස්ස මහතො සුඛස්ස මහතො අත්ථස්ස මහතො යොගක්ඛෙමස්ස නිජ්ජත්තිභාවතො සන්තප්ඤ්ඤනිපුණඅතක්කාවචරපණ්ඩිතවෙදනීයභාවතො ව. අභිඤ්ඤානං මහාසම්භාරතො මහාවිසයතො මහාකිච්චතො මහානුභාවතො මහානිජ්ජත්තිතො ව. නිබ්බානස්ස මදනිම්මදනාදිමහත්ථස්සිද්ධිතො මහත්තතා වෙදිතබ්බො.

පුට්ඨපඤ්ඤාති එත්ථාපි චුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – නානාබන්ධෙසු ඤාණං පවත්තති, “අයං රූපක්ඛන්තො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්තො නාමා”ති, එවං පඤ්චන්තං බන්ධානං නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තෙසුපි “එකච්චෙත රූපක්ඛන්තො, එකාදසච්චෙත රූපක්ඛන්තො, එකච්චෙත වෙදනාක්ඛන්තො, බ්භුච්චෙත වෙදනාක්ඛන්තො, එකච්චෙත සඤ්ඤාක්ඛන්තො...පෙ.... එකච්චෙත විඤ්ඤාණක්ඛන්තො, බ්භුච්චෙත විඤ්ඤාණක්ඛන්තො”ති එවං එකෙකස්ස බන්ධස්ස එකච්චාදිවසෙන අතිතාදිහෙදවසෙනපි නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තථා “ඉදං චක්ඛායතනං නාම...පෙ.... ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ චතුභුමකා”ති එවං ආයතනනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

නානාධාතුසුති “අයං චක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනොවිඤ්ඤාණධාතු නාම. තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ චතුභුමකා”ති එවං නානාධාතුසු පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තයිදං උපාදිණ්ණකධාතුචසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බො. පච්චෙකඤ්ඤාදිධානඤ්ඤාති ද්විත්තඤ්ඤාති අග්ගසාවකානං උපාදිණ්ණකධාතුසුයෙව නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තඤ්ච ඛො එකදෙසතොව, නො නිජ්ජදෙසතො, අනුපාදිණ්ණකධාතුනං පන නානාකරණං න ජානන්තියෙව. සබ්බඤ්ඤාද්ධානංයෙව පන, “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තන්තා ඉමස්ස රුක්ඛස්ස බන්ධො සෙතො හොති, ඉමස්ස කණ්හො, ඉමස්ස බහලත්තවො, ඉමස්ස තනුත්තවො, ඉමස්ස පත්තං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන එවරූපං, ඉමස්ස පුප්ඵං නිලං පිතං ලොහිතං ඔදානං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං, ඵලං බුද්දකං මහත්තං දීඝං වට්ඨං සුසණ්ඨානං මට්ඨං ඵරුසං සුගන්ධං මධුරං තිත්තකං අමිබ්බං කටුකං කසාවං, කණ්ටකො තිබ්බො අතිබ්බො උජුකො කුට්ඨො ලොහිතො ඔදානො හොති”ති ධාතුනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

අත්පොසුනි රූපාදිය ආරම්භණය. නානාපට්ඨවසමුප්පාදෙසුනි අප්ඤ්ඤානිද්ධානෙදනො සන්තානානෙදනො ව නානාප්පහෙදෙසු පට්ඨවසමුප්පාදකිගෙසු. අවිජ්ජාදිඅභිගානාක්ඛි පට්ඨෙකං පට්ඨවසමුප්පාදසඤ්ඤිතාති. තෙනාහ – සඬ්ඛාරපිටකෙ “ද්වාදස පට්ඨයා ද්වාදස පට්ඨවසමුප්පාදා”ති. නානාසුඤ්ඤානමනුපලබ්භෙසුනි නානාසභාවෙසු නිව්වසාරාදිවිරහතො සුඤ්ඤාසභාවෙසු, තතො එව ඉත්ථිපුරිසඅත්තඅත්තනියාදිවසෙන අනුපලබ්භෙසු සභාවෙසු. ම-කාරො හෙත්ථ පදසන්ධිකරො. නානාඅත්පොසුනි අත්පට්ඨසමිතිදාවිසයෙසු පට්ඨයුප්පන්තාදිනානාඅත්පොසු. ධම්මෙසුනි ධම්මපට්ඨසමිතිදාවිසයෙසු පට්ඨයාදිනානාධම්මෙසු. නිරුත්තියුනි තෙසංයෙව අත්පට්ඨමානං නිද්ධාරණවචනසඬ්ඛානාසු නානානිරුත්තියු. පටිභානෙසුනි එත්ථ අත්පට්ඨසමිතිදාදියු විසයභූතෙසු, “ඉමානි ඉදමත්ථජොතකානි”ති (විභ. 725-745) තථා තථා පටිභානතො පටිභානානීති ලද්ධනාමෙසු ඤාණෙසු. පුටු නානාසීලක්ඛන්ධෙසුනිආදියු සීලස්ස පුටුත්තං නානත්තඤ්ඤි වුත්තමෙව. ඉතරෙසං පන වුත්තනසානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙයාත්තා පාකට්ඨෙව. යං පන අභින්නං එකමෙව නිබ්බානං, තත්ථ උපචාරවසෙන පුටුත්තං ගහෙතබ්බන්ති ආහ – “පුටු නානාජනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්මා”ති. තෙනස්ස මදනිම්මදනාදිපරියායෙන පුටුත්තං පරිදිපිතං හොති.

එවං විසයවසෙන පඤ්ඤාය මහත්තං පුටුත්තඤ්ඤි දස්සෙත්වා ඉදානි සම්පයුත්තධම්මවසෙන භාසභාවං, පවත්තිආකාරවසෙන ජවනභාවං, කිව්වසෙන තික්ඛාදිභාවඤ්ඤි දස්සෙතුං, “කතමා භාසපඤ්ඤා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ භාසබ්භුලොති පීතිබ්භුලො. සෙසපදානි තස්සෙව වෙවචනානි. සීලං පරිපුරෙතීති හට්ඨපහට්ඨො උදග්ගදග්ගො හුත්වා පීතිසහගතාය පඤ්ඤාය. පීතිසොමනස්සසහගතා හි පඤ්ඤා අභිරතිවසෙන ආරම්භණෙ ඵුල්ලා විකසිතා විය පවත්තති; න උපෙක්ඛාසහගතානි පාතිමොක්ඛසීලං යපෙත්වා භාසනියං පරං තිව්ධම්පි සීලං පරිපුරෙතීති අත්ථො. විසුං වුත්තත්තා පුන සීලක්ඛන්ධමාහ. සමාධික්ඛන්ධන්තිආදියුපි එසෙව නයො.

රූපං අනිව්වතො ඛිප්පං ජවතීති රූපක්ඛන්ධං අනිව්වන්ති සීසං වෙගෙන පවත්තියා පටිපක්ඛදුර්භාවෙන පුබ්බාභිසඬ්ඛාරස්ස සාතිසයත්තා ඉන්දෙන විස්සට්ඨවර්ණං විය ලක්ඛණං පටිවිජ්ඣන්ති අදන්ධායන්ති රූපක්ඛන්ධෙ අනිව්වලක්ඛණං වෙගසා පටිවිජ්ඣන්ති, තස්මා සා ජවනපඤ්ඤා නාමානි අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එවං ලක්ඛණාරම්භිකවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤං දස්සෙත්වා බලවිපස්සනාවසෙන දස්සෙතුං, “රූප”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඛයට්ඨෙයානි යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජති, තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජනතො ඛයසභාවත්තා. භයට්ඨෙයානි භයානකභාවතො. අසාරකට්ඨෙයානි අත්තසාරාවිරහතො නිව්වසාරාදිවිරහතො ව. තුලයිත්වාති තුලාභූතාය විපස්සනාපඤ්ඤාය තුලෙත්වා. තීරයිත්වාති තාය එව තීරණභූතාය තීරෙත්වා. විභාවයිත්වාති යාථාවතො පකාසෙත්වා පඤ්ඤාක්ඛන්ධං විභූතං කත්වා. රූපනිරොධෙති රූපක්ඛන්ධස්ස නිරොධභූතෙ නිබ්බානෙ නින්තපොණපබ්භාරවසෙන. ඉදානි සිබාප්පත්තවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤං දස්සෙතුං, පුන “රූප”න්තිආදි වුත්තං. වුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනාවසෙනානි කෙවි.

ඤාණස්ස තික්ඛභාවො නාම සවිසෙසං පටිපක්ඛසමුවර්ණිතෙන වෙදිතබ්බොති, “ඛිප්පං කිලෙසෙ ඡින්දතීති තික්ඛපඤ්ඤා”ති වත්වා තෙ පන කිලෙසෙ විභාගෙන දස්සෙත්තො, “උප්පන්නං කාමචිතක්ක”න්තිආදිමාහ. තික්ඛපඤ්ඤො හි ඛිප්පාභිඤ්ඤො හොති, පටිපදා වස්ස න වලතීති ආහ – “එකස්මිං ආසනෙ වත්තාරො අරියමග්ගා අධිගතා හොන්ති”තිආදි.

“සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිව්වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා සඬ්ඛතා පට්ඨවසමුප්පන්තා ඛයධම්මා වයධම්මා නිරොධධම්මා”ති යාථාවතො දස්සනෙන සඬ්ඛවසම්පට්ඨෙධො ඉප්ඤ්ඤාති, න අඤ්ඤාති කාරණමුඛෙන නිබ්බෙධිකපඤ්ඤං දස්සෙතුං, “සබ්බසඬ්ඛාරෙසු උබ්බෙතබ්භුලො හොති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උබ්බෙතබ්භුලොති වුත්තනසෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු අභිණ්භං පවත්තසංවෙගො. උත්තාසබ්භුලොති ඤාණත්තාසවසෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු බ්භුසො උත්තස්තමානසො. තෙන ආදිනවානුපස්සනමාහ. උක්කණ්ණිකබ්භුලොති පන ඉමිනා නිබ්බිදානුපස්සනං ආහ – අරතිබ්භුලොතිආදිනා තස්මා එව අපරාපරුප්පත්තිං. බහිමුඛොති සබ්බසඬ්ඛාරතො බහිභූතං නිබ්බානං උද්දිස්ස පවත්තඤාණමුඛො, තථා වා පවත්තිතවිමොක්ඛමුඛො. නිබ්බිජ්ඣානං නිබ්බෙධො, සො එතිස්සා අත්ථි, නිබ්බිජ්ඣානිති වා නිබ්බෙධා, සාව පඤ්ඤා නිබ්බෙධිකා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං හෙට්ඨා වුත්තනසත්තා සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

පජ්ජති එතෙන විපස්සනාදිකොති පදං, සමාපත්ති, තස්මා අනුපදන්ති අනුසමාපත්තියොති අත්ථො. පදං වා සම්මසනුපගා ධම්මා විපස්සනාය පවත්තිට්ඨානභාවතො. තෙනාහ “සමාපත්තිවසෙන වා”ති . ඤානභිගවසෙන වාති ඤානභිගවසෙනානි ව අත්ථො. අට්ඨකථායං පන කමත්ථො ඉධ පදසද්දො, තස්මා අනුපදං අනුක්කමෙනාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “අනුපට්ඨායා”ති. ධම්මවිපස්සනන්ති තංතංසමාපත්තිවිත්තුප්පාදපරියාපන්තානං ධම්මානං විපස්සනං. විපස්සතීති සමාපත්තියො ඤානමුඛෙන තෙ තෙ ධම්මෙ යාථාවතො පරිග්ගහෙත්වා, “ඉතිපි දුක්ඛා”තිආදිනා සම්මසති. අද්ධමාසෙන අරහත්තං පත්තො උක්කංසගතස්ස සාවකානං සම්මසනවාරස්ස නිප්පදෙසෙන පවත්තියමානත්තා, සාවකපාරමීඤාණස්ස ව තථා පටිපාදෙනබ්බත්තා. එවං සන්තෙපීති යදිපි මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො න විරස්සෙව අරහත්තං පත්තො; ධම්මසෙනාපති පන තතො විරෙන, එවං සන්තෙපි යස්මා මොග්ගල්ලානත්ථෙරොපි මහාපඤ්ඤාව, තස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරොව මහාපඤ්ඤාතරොති. ඉදානි තමත්ථං පාකට්ඨරං කාතුං, “මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො හී”තිආදි වුත්තං. සම්මසනං වරති එත්ථාති සම්මසනවාරො, විපස්සනාභූමි, තං

සම්මසනවාරං. එකදෙසමෙවානි සකඤ්ඤානවෙ සඬ්ඛාරෙ අනවසෙසනො පරිග්ගහෙනුඤ්ච සම්මසිතුඤ්ච අසක්කොන්තං අත්තනො අභිනිභාරසමුදාගතඤ්ඤාණඛලානුරූපං එකදෙසමෙව පරිග්ගහෙන්වා සම්මසන්තො. නනු ව “සබ්බං, භික්ඛවෙ, අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජ්ඣං අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයායා”ති (සං. නි. 4.26) වචනතො වට්ටුක්ඛතො මුච්චිතුකාමෙන සබ්බං පරිඤ්ඤෙයාං පරිජානිතබ්බමෙව? සච්චමෙන, තඤ්ච බො සම්මසනුපගධම්මවසෙන චුත්තං. තස්මා සසන්තානගතෙ සබ්බධම්මෙ , පරසන්තානගතෙ ව තෙසං සන්තානවිභාගං අකත්වා බහිද්ධාභාවසාමඤ්ඤතො සම්මසනං, අයං සාවකානං සම්මසනවාරො. ථෙරො පන බහිද්ධාධම්මෙසි සන්තානවිභාගෙන කෙචි කෙචි උද්ධරිත්වා සම්මසි, තඤ්ච බො ඤාණෙන ඵුට්ඨමත්තං කත්වා. තෙන චුත්තං – “යට්ඨිකොට්ඨා උප්පිළෙන්තො විය එකදෙසමෙව සම්මසන්තො”ති. තත්ථ ඤාණෙන නාම යාවතා නෙයාං පවත්තිතබ්බං, තථා අපවත්තනතො “යට්ඨිකොට්ඨා උප්පිළෙන්තො වියා”තිආදි චුත්තං. අනුපදධම්මවිපස්සනාය අභාවතො “එකදෙසමෙව සම්මසන්තො”ති චුත්තං.

බුද්ධානං සම්මසනවාරො දසසහස්සිලොකධාතුයං සත්තසන්තානගතා, අනින්ද්‍රියබද්ධා ව සඬ්ඛාරානි වදන්ති, කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසුති අපරෙ. තථා හි අද්ධත්තයවසෙන පට්චවසමුප්පාදනයං ඔසරිත්වා ඡත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන බුද්ධානං මහාවජිරඤ්ඤාණං පවත්තං. පච්චෙකබුද්ධානං සසන්තානගතෙහි සද්ධිං මජ්ඣිමදෙසවාසිසත්තසන්තානගතා අනින්ද්‍රියබද්ධා ව සම්මසනවාරොති වදන්ති, ජම්බුදීපවාසිසත්තසන්තානගතානි කෙචි. ධම්මසෙනාපතීනොපි යථාචුත්තසාවකානං විපස්සනාභූමියෙව සම්මසනවාරො. තත්ථ පන ථෙරො සාතිසයං නිරවසෙසං අනුපදධම්මං විපස්සි. තෙන චුත්තං – “සාවකානං සම්මසනවාරං නිප්පදෙසං සම්මසී”ති.

තත්ථ “සාවකානං විපස්සනාභූමී”ති එත්ථ සුක්ඛවිපස්සකා ලොකියාභිඤ්ඤාප්පත්තා පකතිසාවකා අග්ගසාවකා පච්චෙකබුද්ධා සම්මාසම්බුද්ධාති ඡසු ජනෙසු සුක්ඛවිපස්සකානං ඤානාභිඤ්ඤාහි අනාධිගතපඤ්ඤානෙපුඤ්ඤත්තා අන්ධානං විය ඉච්ඡිතපදෙසොක්කමනං විපස්සනාකාලෙ ඉච්ඡිකිච්ඡිතධම්මවිපස්සනා නත්ථි. තෙ යථාපරිග්ගහිතධම්මත්තෙයෙව යත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ති. ලොකියාභිඤ්ඤාප්පත්තා පන පකතිසාවකා යෙන මුඛෙන විපස්සනං ආරභන්ති; තතො අඤ්ඤෙන විපස්සනං විත්ථාරිකං කාතුං සක්කොන්ති විපුලඤ්ඤාණත්තා. මහාසාවකා අභිනිභාරසම්පන්නත්තා තතො සාතිසයං විපස්සනං විත්ථාරිකං කාතුං සක්කොන්ති. අග්ගසාවකෙසු දුතියො අභිනිභාරසම්පත්තියා සමාධානස්ස සාතිසයත්තා විපස්සනං තතොපි විත්ථාරිකං කරොති. පඨමො පන තතො මහාපඤ්ඤාය සාවකෙහි අසාධාරණං විත්ථාරිකං කරොති. පච්චෙකබුද්ධො තෙහිපි මහාභිනිභාරතාය අත්තනො අභිනිභාරානුරූපං තතොපි විත්ථාරිකවිපස්සනං කරොන්ති. බුද්ධානං, සම්මදෙව, පරිපුරිතපඤ්ඤාපාරම්පභාවිත-සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමනස්ස අනුරූපායාති. යථා නාම කතවාලවෙධපරිවයෙන සරභඩ්ගසදිසෙන ධනුග්ගහෙන බිත්තො සරො අන්තරා රුක්ඛලතාදීසු අසප්පමානො ලක්ඛණෙයෙව පතති; න සප්පති න විරජ්ඣති, එවං අන්තරා අසප්පමානා අවිරජ්ඣමානා විපස්සනා සම්මසනියධම්මෙසු යථාවතො නානානෙයෙහි පවත්ති. යං මහාඤ්ඤාණන්ති චුච්චති, තස්ස පවත්තිආකාරහෙදො ගණතො චුත්තොයෙව.

එතෙසු ව සුක්ඛවිපස්සකානං විපස්සනාවාරො බජ්ජොතපභාසදිසො, අභිඤ්ඤාප්පත්තපකතිසාවකානං දීපපභාසදිසො, මහාසාවකානං ඔක්කාපභාසදිසො, අග්ගසාවකානං ඔසධිතාරකාපභාසදිසො, පච්චෙකබුද්ධානං චන්දපභාසදිසො, සම්මාසම්බුද්ධානං රස්මිසහස්සපට්මණ්ඩිතසරදසුරියමණ්ඩලසදිසො උපට්ඨාසි. තථා සුක්ඛවිපස්සකානං විපස්සනාවාරො අන්ධානං යට්ඨිකොට්ඨා ගමනසදිසො, ලොකියාභිඤ්ඤාප්පත්තපකතිසාවකානං දණ්ඩකසෙතුගමනසදිසො, මහාසාවකානං ජඩ්ඝසෙතුගමනසදිසො, අග්ගසාවකානං සකටසෙතුගමනසදිසො, පච්චෙකබුද්ධානං මහාජඩ්ඝගමනසදිසො, සම්මාසම්බුද්ධානං මහාසකටගමනසදිසොති වෙදිතබ්බො.

අරභත්තඤ්ච කිර පත්වාති එත්ථ කිර-සද්දො අනුස්සවලද්ධොයමත්ථොති දිපෙනුං චුත්තො. පත්වා අඤ්ඤාසි අත්තනො විපස්සනාවාරස්ස මහාවිසයත්තා තික්ඛවිසදසුරභාවස්ස ව සල්ලක්ඛණෙන. කථං පනායං මහාථෙරො දන්ධං අරභත්තං පාපුණන්තො සීසං අරභත්තං පත්තනො පඤ්ඤාය අත්තනං සාතිසයං කත්වා අඤ්ඤාසිති ආහ – “යථා හී”තිආදි. මහාජටන්ති මහාජාලසාබං අතිවිය සිබ්බිතජාලං. යට්ඨිං පන සාරං වා උජුං වා න ලහති වෙණුග්ගහණෙ අනුච්චිතිත්වා වෙණුස්ස ගහිතත්තා. එවංසම්පදන්ති යථා තෙසු පුරිසෙසු එකො වෙළුග්ගහණෙ අනුච්චිතිත්වා වෙළුයට්ඨිං ගණ්හාති, එකො උච්චිතිත්වා, එවං නිප්පත්තිකං. පධානන්ති භාවනානුයුඤ්ජනං.

සත්තසට්ඨි ඤාණානීති පටිසම්භිදාග්ගෙ (පටි. ම. 1.73 මානිකා) ආගතෙසු තෙසත්තනියා ඤාණෙසු යපෙන්වා ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි සුතමයඤ්ඤාණාදීනි පටිභානාපටිසම්භිදාඤ්ඤාණපරියොසානානි සත්තසට්ඨි ඤාණානි. තානි හි සාවකෙහි පච්චිතබ්බානි, න ඉතරානි. සොළසවිධං පඤ්ඤන්ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.379; සං. නි. ටි. 3.5.379) මහාපඤ්ඤාදිකා, නවානුපුබ්බවිභාරසමාපත්තිපඤ්ඤානි ඉදං සොළසවිධං පඤ්ඤං.

තත්ත්වා තස්ස. ඉදං භොතීති ඉදං දානි චුච්චමානං අනුපුබ්බසම්මසනං භොති. විපස්සනාකොට්ඨාසන්ති විතක්කාදිසම්මසිතබ්බධම්මවිභාගෙන විභත්තවිපස්සනාභාගං.

94. පඨමෙ ඤානෙති උපසිලෙසෙ භූමිමං, තස්මා යෙ පඨමෙ ඤානෙ ධම්මානි යෙ පඨමජ්ඣානසංසට්ඨා ධම්මානි අත්ථො. අත්තොසමාපත්තියන්ති ව සමාපත්තිසහගතෙ විත්තුප්පාදෙ සමාපත්තිසමඤ්ඤං ආරොපෙන්වා චුත්තං.

වචන්ථිකාති කතවචන්ථනා නිව්ඡිතා. පරිව්ඡින්නාති ඤාණෙන පරිව්ඡින්නා සලක්ඛණතො පරිව්ඡිජ්ජ ඤාතා. ඔලොකෙන්තොති ඤාණවක්ඛුතා පච්චක්ඛතො පස්සන්තො. අභිනිරොපනං ආරම්මණෙ විත්තස්ස ආරොපනං. අනුමජ්ජනං ආරම්මණෙ විත්තස්ස අනුච්චාරණං. ඵරණං පණ්ණරූපෙහි කායස්ස ඛ්‍යාපනං, විජ්ජාරිකභාවො වා. සාතන්ති සාතමුදුරතා. අධික්ඛෙපො වික්ඛෙපස්ස පටිපක්ඛන්තං සමාධානං. චූසනං ඉන්ද්‍රියවිසයවිඤ්ඤාණස්ස තතො උප්පජ්ජිත්වා ආරම්මණෙ චූසනාකාරෙන විය පවත්ති. වෙදයිනං ආරම්මණානුභවනං. සඤ්ජානනං නිලාදිවසෙන ආරම්මණස්ස සල්ලක්ඛණං. චෙතයිනං චෙතසො ඛ්‍යාපාරො. විජානනං ආරම්මණුපලද්ධි. කත්තුකම්‍යතා විත්තස්ස ආරම්මණෙන අත්ථිකතා. තස්මිං ආරම්මණෙ අධිමුච්චනං, සන්තිට්ඨානං වා අධිමොක්ඛො. කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්වා විත්තස්ස පග්ගණ්හනං පග්ගාහො, අධිග්ගහොති අත්ථො. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං. සමප්පවත්තෙසු අස්සෙසු සාරථී විය සකිව්වපසුතෙසු සම්පයුත්තෙසු අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං මජ්ඣිමනිකා. සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ අනුනායනං සංවරණං අනුනායො. සභාවතොති යථාභූතසභාවතො. සොළසන්තං එව චෙත්ථ ධම්මානං ගහණං තෙසංයෙව ථෙරොන වචන්ථාපිතභාවතො, තෙ එවස්ස තදා උපට්ඨහිංසු, න ඉතරොති වදන්ති. විරියසතිග්ගහණෙන චෙත්ථ ඉන්ද්‍රියභාවසාමඤ්ඤතො සද්ධාපඤ්ඤා; සතිග්ගහණෙනෙව එකත්තානවජ්ජභාවසාමඤ්ඤතො පස්සද්ධිආදයො ඡ යුගළා; අලොභාදොසා ව සඬිගහිතා ඤානචිත්තුප්පාදපරියාපන්නත්තා තෙසං ධම්මානං. ථෙරොන ව ධම්මා වචන්ථානසාමඤ්ඤතො ආරද්ධා. තෙ න උපට්ඨහිංසුති න සක්කා චත්තුන්ති අපරෙ.

විදිතා උප්පජ්ජන්තිති උප්පාදෙපි නෙසං වෙදනානං පජානනං හොතියෙවාති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. තං ජානාතීති තංඤාණො, තස්ස භාවො තංඤාණතා, ඤාණස්ස අත්තසංවෙදනන්ති අත්ථො. තංසමානයොගක්ඛමාහි සම්පයුත්තධම්මා. ඤාණබහුතාති ඤාණස්ස බහුභාවො, එකචිත්තුප්පාදෙ අනෙකඤාණතාති අත්ථො. ඉදානි තමෙවත්ථං විවරිතුං, “යථා හී”තිආදි චුත්තං. න සක්කා ජානිතුං ආරම්මණකරණස්ස අභාවතො. අසම්මොභාවබොධො ව ඊදිසස්ස ඤාණස්ස නත්ථි. එකෙකමෙව ඤාණං උප්පජ්ජති තස්මිං ඛණෙ එකස්සෙව ආවජ්ජනස්ස උප්පජ්ජනතො, න ව ආවජ්ජනෙන විනා චිත්තුප්පත්ති අත්ථි. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“චුල්ලාසිතිසහස්සානි, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරු;
න ත්වෙව තෙපි ජීවන්ති, ද්විහි විත්තෙහි සංයුතා”ති. (මහානි. 10, 39) ව,

“නත්ථි විත්තෙ යුගා ගහී”ති ව –

වත්ථාරම්මණානං පරිග්ගහිතකායාති යස්මිඤ්ච ආරම්මණෙ යෙ ඤානධම්මා පවත්තන්ති, තෙසං වත්ථාරම්මණානං පගෙව ඤාණෙන පරිව්ඡිජ්ජ ගහිතත්තා. යථා නාම මිගසුකරාදීනං ආසයෙපරිග්ගහිතෙ තත්‍ර ධීතා මිගා වා සුකරා වා තතො උට්ඨානතොපි ආගමනතොපි නෙසාදස්ස සුඛග්ගහණා හොන්ති, එවංසම්පදමිදං. තෙනාහ “ථෙරොන හී”තිආදි. තෙනාති වත්ථාරම්මණානං පරිග්ගහිතභාවෙන. අස්සාති ථෙරස්ස. තෙසං ධම්මානන්ති ඤානචිත්තුප්පාදපරියාපන්නානං ධම්මානං. උප්පාදං ආවජ්ජන්තස්සාතිආදිනා උප්පාදාදීසු යං යදෙව ආරබ්භ ඤාණං උප්පජ්ජති; තස්මිං තස්මිං ඛණෙ තස්ස තස්සෙව වස්ස පාකට්ඨාවො දීපිතො. න හි ආවජ්ජනෙන විනා ඤාණං උප්පජ්ජති. අනුත්ථා සම්භොන්තිති පුබ්බෙ අවිජ්ජමානා හුත්වා සම්භවන්ති, අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. උදයං පස්සති තෙසං ධම්මානං, “අනුත්ථා සම්භොන්ති”ති උප්පාදක්ඛණසමඬිගිභාවදස්සනතො. පුබ්බෙ අභාවබොධකො හි අත්තලාහො ධම්මානං උදයො. හුත්වාති උප්පජ්ජිත්වා. පටිච්චෙන්තිති පටි ඛණෙ ඛණෙ විනස්සන්ති. වයං පස්සති, “හුත්වා පටිච්චෙන්ති”ති තෙසං ධම්මානං භඬිගක්ඛණසමඬිගිභාවදස්සනතො. විද්ධංසභාවබොධකො හි ධම්මානං විජ්ජමානතො වයො.

තෙසු ධම්මෙසු නත්ථි එතස්ස උපයො රාගවසෙන උපගමනන්ති අනුපයො, අනනුරොධො. හුත්වා විහරන්ති යොජනා. තථා නත්ථි එතස්ස අපායො පටිසවසෙන අපගමනන්ති අනපායො, අවිරොධො. “එතං මම, එසො මෙ අත්ථා”ති තස්ස තණ්හාදිට්ඨිඅභිනිවෙසාභාවතො තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයෙහි අනිස්සිතො. අප්පට්ඨිද්ධොති අනුපයානිස්සිතභාවතො විපස්සනාය පරිබන්ධවසෙන ඡන්දරාගෙන න පට්ඨිද්ධො න විබන්ධිතො. විජ්ජමුත්තොති තතො එව වික්ඛම්භනවිමුත්තිවසෙන කාමරාගතො විමුත්තො. විසංයුත්තො වික්ඛම්භනවසෙනෙව පටිපක්ඛධම්මෙහි විසංයුත්තො.

කිලෙසමරියාදා තෙන කතා භවෙය්‍යාති අත්තොසමාපන්නියං පවත්තෙ සොළස ධම්මෙ ආරබ්භ පවත්තමානං විපස්සනාවිටීං හින්දිත්වා සවෙ රාගාදයො උප්පජ්ජෙය්‍යා; තස්ස විපස්සනාවිටියා කිලෙසමරියාදා තෙන විත්තෙන, විත්තසමඬිගිතා වා කතා භවෙය්‍ය. තෙසුති තෙසු ධම්මෙසු. අස්සාති ථෙරස්ස. එකොපිති රාගාදීසු එකොපිති ව වදන්ති. චුත්තාකාරෙන එකච්චානං අනාපාඨගමනෙ සති විපස්සනා න තෙසු ධම්මෙසු නිරන්තරප්පවත්තාති ආරම්මණමරියාදා භවෙය්‍ය. වික්ඛම්භිතපච්චිකත්තාති විපස්සනාය පටිපක්ඛධම්මානං පගෙව වික්ඛම්භිතත්තා ඉදානිපි වික්ඛම්භෙතබ්බා කිලෙසා නත්ථිති චුත්තං.

ඉතොති පටමජ්ඣානතො. අනන්තරොති උපරිමො ඝානාදිවිසෙසො. තස්ස පජානනස්සාති, “අත්ථි උත්තරි නිස්සරණ”න්ති එවං පවත්තජානනස්ස. ඛහුලීකරණෙනාති පුනස්පුනං උප්පාදනෙන.

සම්පසාදනවිධේනාති කිලෙසකාලසියාපගමනෙන, තස්ස විචාරක්කොභවිගමෙන වා චෙතසො සම්මදෙව පාසාදිකභාවෙන.

වීරියං සති උපෙක්ඛාති ආගතට්ඨානෙ පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛාවෙදනාති එත්ථ ඝානුපෙක්ඛාති, “සුඛට්ඨානෙ වෙදනුපෙක්ඛාවා”ති වුත්තං. සුඛට්ඨානෙති ව පටමජ්ඣානාදිසු සුඛස්ස වුත්තට්ඨානෙන. පස්සද්ධත්තාති සමධුරුවෙතයිතභාවෙන ආරම්මණෙ විසට්ඨත්ථතභාවතො යො සො චෙතසො ආභොගො වුත්තො. සාමඤ්ඤඵලාදිසු සතියා පාරිසුද්ධි, සා ට්ඨන අත්ථතො සතිවිනිමුත්තා නත්ථිති ආහ “පරිසුද්ධාසතියෙවා”ති. පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා, න ඝානුපෙක්ඛාදයො.

95. ඊදිසෙසු යානෙසු සතියා න කදාවිපි ඤාණවිරහො අත්ථිති ආහ – “ඤාණෙන සම්පජානො හුත්වා”ති. තථා හි තතියජ්ඣානෙන, “සතිමා සුඛවිහාරි”ති එත්ථ සම්පජානොති අයමත්ථො වුත්තො එව හොති . න සාවකානං අනුපදධම්මවිපස්සනා හොති සඨ්ඛාරාවසෙසසුඛමුප්පවත්තියා දුච්ඤ්ඤායාත්තා විනිබ්භුජිත්වා ගහෙනුං අසක්කුණෙයාභාවතො. තෙනාහ – “කලාපවිපස්සනං දස්සෙත්තො එවමාහා”ති.

96. පඤ්ඤාය වස්සදිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්තිති දස්සනසමකාලං බියමානා ආසවා, “දිස්වා පරික්ඛිණා හොන්ති”ති වුත්තා. සමානකාලෙපි හි එදිසො සද්දප්පයොගො දිස්සති –

“චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රුපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණ”න්ති (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43-45; 2.4.60; කථා. 465, 467).

“නිහන්ත්වා තිමිරං සබ්බං, උග්ගතෙජො සමුග්ගතො;
වෙරොවතො රස්මිමාලී, ලොකචක්ඛුපහඬිකරො”ති. (පටියා. අනුට්. 1.25-34; විසුද්ධි. මහාවි. 2.580) ව –

එවමාදිසු. හෙනුඅත්ථො වා අයං දිස්වාසද්දො අසමානකත්තකො යථා – “සතං පිචිත්වා බලං හොති, සීහං දිස්වා හයං හොති”ති (විසුද්ධි. මහාවි. 2.802). දස්සනහෙනුකො හි ආසවානං පරික්ඛයො පරිඤ්ඤාසවිජ්ඣාභාවනාහිසමයෙ සති පහානාහිසමයස්ස ලබ්භනතො. යුගනද්ධං ආහරිත්වාති පටමජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය තත්ථ ඝානාධම්මෙ සම්මසන්තො සමට්ඨිපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති. එවං යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය තත්ථ සම්මසන්තො සමට්ඨිපස්සනං යුගනද්ධං කත්වා යථා ථෙරො අරහත්තං පාපුණි. තං සන්ධාය වුත්තං – “අරහත්තං පත්තවාරො ඉධ ගහිතො”ති. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙන. දිසනඛසුත්තදෙසනාය (ම. නි. 2.205-206) හි ථෙරො අරහත්තං පත්තො. තදා ව අනාගාමී හුත්වා නිරොධං සමාපජ්ජතිති වචනඅවසරො නත්ථි, තස්මා වුත්තං – “අරහත්තං පත්තවාරො ඉධ ගහිතො”ති. යදි එවං – “සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ඉදං කස්මා වුත්තන්ති? ථෙරෙ විජ්ජමානෙ පණ්ඩිතගුණෙ අනවසෙසතො දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙනුං. නිරොධසමාපජ්ජනං පන ථෙරස්ස ආවිණ්ණසමාවිණ්ණං. තෙනාහ “නිරොධං පන...පෙ.... වදන්ති”ති. තෙන ඵලසමාපත්තිමිපි අන්තරා සමාපජ්ජනියෙවාති දස්සෙති.

වොම්ස්සං විවරිතුං “තත්ථස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “නිරොධං සමාපජ්ජස්සාමි”ති ආභොගෙන සමට්ඨිපස්සනං යුගනද්ධං ආහරිත්වා ඩීතස්ස නිරොධසමාපත්ති සීසං නාම හොති, තස්ස ආභොගවසෙන නිරොධස්ස වාරො ආගච්ජති. ඵලසමාපත්ති ගුල්ලො හොති, “ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජස්සාමි”ති ආභොගස්ස අභාවතො. ඵලසමාපත්ති සීසං හොතිති එත්ථාපි වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. එතෙන ආභොගපටිබ්දධම්මෙනසං ආගමනන්ති දීපිතන්ති වෙදිතබ්බං. ජම්බුදීපවාසීනො ථෙරා පනාතිආදි අට්ඨකථාරුල්ලමෙව තං වචනං. අන්තොසමාපත්තියන්ති නිරොධං සමාපන්නකාලෙ. තිසමුට්ඨානිකරුපධම්මෙති උතුකම්මාහාරවසෙන තිසමුට්ඨානිකරුපධම්මෙ.

97. විණ්ණවසිතන්ති පටිපක්ඛදුර්භාවෙන සුභාවිතවසිභාවං. නිජ්ජන්තිං පත්තොති උක්කංසපරිනිජ්ජන්තිං පත්තො. උරෙ වායාමජනිතාය ඔරසො. පහාවිතන්ති උප්පාදිතං. ධම්මෙනාති අරියමග්ගධම්මෙන. තස්ස හි අධිගමෙන අරියාය ජාතියා ජාතො නිබ්බත්තොති කත්වා, “ධම්මපො ධම්මනිමිමිතො”ති වුව්චති. ධම්මදායස්සාති නවට්ඨස්ස ලොකුත්තරධම්මදායස්ස. ආදියනතොති ගණිතනො, සසන්තානෙ උප්පාදනතොති අත්ථො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

අනුපදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. ජබ්බිසොධනසුත්තවණ්ණනා

98. බිණා ජාතීන් අත්තනො ජාතික්කයං පටිජානන්තෙන අරහත්තං බ්‍යාකතං හොති අරහතො තදභාවතො. තථා වුසිතං බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසො මෙ පරියොසිතොති පටිජානන්තෙනපි. කතං කරණීයන්ති චතුර්ති මග්ගෙති චතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිවසෙන සොළසවිධස්සපි කිච්චස්ස අත්තනා නිට්ඨාපිතභාවං පටිජානන්තෙනපි. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ආයතිං පුනබ්‍හවාභාවං, ආයතිං වා පරිඤ්ඤාදිකරණීයාභාවං පටිජානන්තෙනපිති ආහ – “එකෙනපි පදෙන අඤ්ඤා බ්‍යාකතාව හොති”ති. ද්වික්ඛන්තුං බද්ධං පන සුබද්ධං වියාති වුත්තං. ඉධ පන අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං චතුර්ති පදෙහි ආගතං, තස්මා චත්තබ්බමෙව චෙත්ථ නත්ථීති අධිප්පායො. චෙතනාය දිට්ඨවාදිතා නාම අරියවොභාරො. සභාවොති පකතිඅත්ථො හි අයං ධම්මසද්දො, “ජාතිධම්මා ජරාධම්මා”තිආදියු (ම. නි. 1.274-275) විය තස්මා, අනුධම්මොති අරියභාවං අනුගතා පකතිති අත්ථො. පරමප්පිච්ජකාය අරියා අත්තනො ගුණෙ අනාවිකරොත්තාපි සාසනාස්ස නිය්‍යානිකභාවපවෙදනත්ථස්ථෙව සබ්බමචාරිතං සම්මාපටිපත්තියං උස්සාහජනනත්ථස්ථ තාදිසානං පරිනිබ්බානසමයෙයෙව ආවිකරොත්තීති අධිප්පායෙනාහ – “පරිනිබ්බුතස්ස...පෙ.... කාතබ්බො”ති.

99. දුබ්බලන්ති ඵෙග්ගු විය සුභෙජ්ජනියං බලවිරහිතං, අසාරන්ති අත්ථො. විරාගුතන්ති පලුප්පනසභාවං. විගච්ජනසභාවන්ති විනාසගමනසභාවං. අනිච්චදුක්ඛවිපරිණාමත්තා අස්සාසලෙසස්සපි අභාවතො අස්සාසවිරහිතං. ආරම්මණකරණවසෙන සමන්තාගමනවසෙන ව යථාරහං උපෙත්ති උපගච්ජන්තිති උපයා, “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති උපාදියන්ති දළ්භග්ගාහං ගණ්හන්තිති උපාදානා. අධිනිට්ඨති චෙතසො අභිනන්දනභුතාති චෙතසො අධිට්ඨානං. තාහිති තණ්හාදිට්ඨිති. තන්ති චිත්තං. අභිනිවිසන්ති අභිරතිවසෙන නිවිසති, අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – සක්කායධම්මෙසු චිත්තං අභිනිවිසති “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති අප්ඤ්ඤාසාය නිට්ඨති එතාහි අභිනිවෙසාහි, තථා සක්කායධම්මෙසු චිත්තං අනුසෙති එතාහිති අනුසයා, තණ්හාදිට්ඨියො. යදග්ගෙන හි තෙභුමකධම්මෙසු රාගාදයො අනුසෙත්ති, තදග්ගෙන තංසගගතධම්මා තත්ථ අනුසෙත්තිති පරියායෙන, “තං අනුසෙති”ති වුත්තං. බයා විරාගාති හෙතුමිති නිස්සක්කවචනන්ති “බයෙන විරාගෙනා”ති හෙතුමිති කරණවසෙන අත්ථො වුත්තො. විරාගෙනාති ච ඉතිසද්දො ආදි අත්ථො. තෙන “නිරොධෙනා”ති එවමාදිකං ගහිතං හොති. අඤ්ඤාමඤ්ඤවෙච්චනානෙව උපයාදිතං සමුච්ඡෙදස්සෙව බොධනතො.

100. පතිට්ඨාති එත්ථ සෙසභුතත්තයං උපාදාරූපඤ්ඤාති පතිට්ඨානා, නිජ්ජීවට්ඨෙත ධාතුචාති පතිට්ඨානධාතු. න්භානීයවුණ්ණං බාහිරඋදකං විය සෙසභුතත්තයං ආබන්ධන්ති ආබන්ධනං. පචතීයභත්තං බාහිරතෙජො විය සෙසභුතත්තයං පරිපාචෙතිති පරිපාචනං. බාහිරවාතො විය සෙසභුතත්තයං චිත්ථමිහෙතිති චිත්ථමහනං. ධාතුසද්දන්ථො වුත්තොයෙව. අසම්පුට්ඨධාතුති අසම්පුසිතභාවො තෙසං විපරිමට්ඨතාභාවතො. විජානනං ආරම්මණපලද්ධි. අහං අත්තාති අහං, “රූපධම්මො මෙ අත්තා”ති අත්තකොට්ඨාසෙන අත්තභාවෙන න උපගමී න ගණ්හි. නිස්සිතනිස්සිතාපි නිස්සිතා එව නාමාති ආහ “පට්ඨිධාතුනිස්සිතවා”ති. අත්තනා වා පන තන්තිස්සිතාති “එකෙන පරියායෙනා”ති. උපාදාරූපමිති කාමං නිස්සිතමිති හොති. තථාපි තං නිස්සිතං හොතියෙවාති තං න උද්ධට්ඨං. පරිච්ඡෙදකරත්තා පරිච්ඡෙදාකාසස්ස “අවිනිබ්භොගවසෙනා”ති වුත්තං. තෙන ව තථා පරිච්ඡින්නත්තා සබ්බමිපි භුතුපාදාරූපං ආකාසධාතුනිස්සිතං නාම. තං නිස්සාය පචත්තියා උපාදාරූපං විය භුතරූපානි, අරූපක්ඛන්ධා විය ව චත්ථුරූපානි, “තංනිස්සිතරූපචත්ථුකා අරූපක්ඛන්ධා”ති වුත්තනෙයෙන ආකාසධාතුනිස්සිතචක්ඛාදිරූපධම්මචත්ථුකා වෙදනාදයො අරූපක්ඛන්ධා ආකාසධාතුනිස්සිතා නාමාති ඉමමත්ථං තථා-සද්දෙන උපසංහරති. ඉධාපීති ආකාසධාතුනිස්සිතපදෙපි, න පට්ඨිධාතුනිස්සිතපදාදියු එව. රූපාරූපන්ති සබ්බමිපි රූපාරූපං ගහිතමෙව හොති, අග්ගහිතං නත්ථී. සහජාතා...පෙ.... නිස්සිතන්ති ඉදං නිජ්ජරියායසිද්ධං නිස්සයත්තං ගහෙත්වා වුත්තං. හෙට්ඨා වුත්තනෙයෙන පරියායසිද්ධං නිස්සයත්තෙ ගස්භමානෙ – “පච්ඡාජාතපච්චයොති පච්ඡාජාතා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා පුරෙජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස පච්ඡාජාතපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.11) වචනතො සබ්බං චතුසමුට්ඨානිකරූපං, “විඤ්ඤාණධාතුනිස්සිත”න්ති චත්තබ්බං. තථා අනන්තරවිඤ්ඤාණධාතුපච්චයා පචත්තනතො, “විඤ්ඤාණධාතුනිස්සිත”න්ති චත්තබ්බං.

101. රූප්පති චණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයඨගතභාවං පකාසෙතිති රූපන්ති අයමත්ථො චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාටගතෙ රූපායතනෙ නිජ්ජරියායතො ලබ්භති, න ආපාටමනාගතෙ. චක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බභාවො පන ආපාටමනාගතෙපි තස්මිං ලබ්භතෙව තංසභාවානතිවත්ථනතො. රූපායතනං ද්විධා විභජිත්වා. ථෙරො පන ආපාටං අනාගතස්සාපි රූපායතනස්ස රූපභාවං න සක්කා පටික්ඛිපිතුන්ති ද්විධාකරණං නානුජානන්තො ඡන්තොවාදං නිදස්සෙති, “උපරි ඡන්තොවාදෙ කින්ති කරිස්සථා”ති. තත්ථ හි “චක්ඛුං, ආවුසො ඡන්ත, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බෙ ධම්මෙ”ති (ම. නි. 3.391) ආගතං, න චෙත්ථ චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාටං ආගතමෙව රූපායතනං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බපදෙන ගහිතං, න ආපාටං අනාගතන්ති සක්කා විඤ්ඤාතුං අවිසෙසෙනෙව රූපායතනෙන තණ්හාමානදිට්ඨිගාභාවාපස්ස ජොතිතත්තා. තෙනාහ “න සිදං ලබ්භති”ති. රූපමෙවාති රූපායතනමෙව. යදි එවං “චක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු”ති පදං කථං නෙතබ්බන්ති ආහ – “චක්ඛුච්ඤ්ඤාණසම්පයුත්තා පනා”තිආදි. චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන සද්ධිං විඤ්ඤාතබ්බෙසුති යෙන මනොවිඤ්ඤාණෙන චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං අනිච්චන්තිආදිනා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන සද්ධිං තෙන විඤ්ඤාතබ්බෙසු තංසම්පයුත්තධම්මෙසුති අත්ථො. තණ්හාජන්දොති තස්සනසභාවො ඡන්දො, න කත්තුකමානා ඡන්දොයෙවාති තණ්හාජන්දො. රජ්ජනවසෙනාති චත්ථං විය රඬගජාතං චිත්තස්ස අනුරඤ්ජනවසෙන. අභිනන්දනවසෙනාති ආරම්මණෙ අභිරමිත්වා නන්දනවසෙන. සප්පිතිකතණ්හා හි නන්දීති වුවචති. තණ්හායනවසෙන තණ්හා.

102. අහඬකාරොති “සෙයොහමස්මි”තිආදිනා (ධ. ස. 1121, 1239; විහ. 832, 866; සං. නි. 4.108; මහානි. 21, 178) අභිකරණං. යෙන හි මමං කරොති, එතං මමඬකාරො. ස්වෙවාති “අහඬකාරො”ති චුත්තමානො. එවං චතුත්ථස්සානෙ නිද්දිට්ඨෙ සබ්බාසු ලොකියාහිඤ්ඤාසු චුච්චමානාසු හෙට්ඨා විජ්ජාද්වයං චත්තබ්බන්ති අධිජ්ජායෙන, “පුබ්බෙනිවාසං දිබ්බවක්ඛුඤ්ච අවත්වා කස්මා චුත්ත”න්ති ආහ? ඉතරො ඉධ සබ්බවාරෙසුපි ලොකුත්තරධම්මපුච්ඡා අධිකතා තස්මා “සො එවං සමාහිතෙ”තිආදිනා තතියා විජ්ජා කට්ඨානි දස්සෙන්නො, “භික්ඛු ලොකියධම්මං න පුච්ඡන්ති”තිආදිමාහ. එකවිජ්ජප්පිතසුත්තං නාමෙතං තතියවිජ්ජාය එව ආගතත්තා. අරියධම්මවසෙනපිස්ස සමඤ්ඤා අත්ථෙවාති දස්සෙන්නො, “ඡබ්බිසොධනන්තිපිස්ස නාම”න්ති චත්වා තෙසු ධම්මෙසු හෙදං දස්සෙතුං, “එත්ථ හි”තිආදි චුත්තං. විසුද්ධාති තස්සා වොදනාය සොධනවසෙන විසොධිතා. එකමෙව කත්වාති එකවාරවසෙනෙව පාළියං එකස්සං ආගතත්තා එකමෙව කොට්ඨාසං කත්වා. යදි එවං කථං වා ඡබ්බිසොධනානාති ආහ – “චතුභි ආභාරෙහි සද්ධි”න්ති කථං පනෙත්ථ චත්තාරො ආහාරා ගහෙතබ්බාති? කෙචි තාව ආහු – “සාධුති භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උත්තරි පඤ්ඤො පුච්ඡිතබ්බො”ති හෙට්ඨා ආගතෙන නයෙන ආහාරවාරො ආහරිත්වා චත්තබ්බොති. “බහිද්ධා සබ්බනිමිත්තෙසු”ති එත්ථ ආහාරානම්පි සඬගහිතත්තා ආහාරා අත්ථනො ආගතා එවාති අඤ්ඤෙ. අපරෙ පන රූපක්ඛන්ධග්ගහණෙන කබලිකාරො ආහාරො, සඬබාරක්ඛන්ධග්ගහණෙන එස්සාහාරො, මනොසඤ්චෙතනාහාරග්ගහණෙන විඤ්ඤාණාහාරො සරූපතොපි ගහිතොති වදන්ති.

“ඡබ්බිසොධන”න්ති ඉමස්ස සුත්තස්ස සමඤ්ඤාය අත්ථත්ථං දස්සෙත්වා ආයතිම්පි තාදිසෙන බ්‍යාකරණෙන භික්ඛුනං පටිපත්තිම්පි දස්සන්නත්ථං, “ඉමෙ පනා”තිආදි ආරද්ධං. විනයනිද්දෙසපරියායෙනාති විනයනිද්දෙසෙ ආගතෙන කාරණෙන. විනයෙ වා ආගතනිද්දෙසානුක්කමෙන.

අධිගන්තබ්බතො අධිගමො, ඤානාදිඅධිගමපුච්ඡා. තෙනාහ – “ඤානවිමොක්ඛාදීසු”තිආදි. උපායපුච්ඡාති අධිගමොපායපුච්ඡා. කිත්තිති කෙන පකාරෙන විධිනාති අත්ථො.

කතමෙසං ත්වං ධම්මානං ලාභීති ඉදං පන පුබ්බෙ “කිං තෙ අධිගත”න්ති අනිද්ධාරිතහෙදා ඤානාදිවිසෙසා පුච්ඡිතාති ඉදාති තෙසං නිද්ධාරෙත්වා පුච්ඡනාකාරදස්සනං. තස්මාති යස්මා යථාචුත්තෙහි ආකාරෙහි අධිගමබ්‍යාකරණං සොධෙතබ්බං, තස්මා. එත්තාවතාවාති එත්තකෙන බ්‍යාකරණමත්තෙනෙව න සක්කාරො කාතබ්බො. බ්‍යාකරණඤ්ඤි එකච්චස්ස අයාථාවතොපි හොති, යථා නාම ජාතරූපපතිරූපං ජාතරූපං විය බායතීති ජාතරූපං නිසංසනතාපනජෙදනෙහි සොධෙතබ්බං එවමෙවං ඉමෙසු ඉදානෙව චුත්තෙසු ඡසු යානෙසු පක්ඛිපිත්වා සොධනත්ථං චත්තබ්බො විමොක්ඛාදීසුති ආදි-සද්දෙන සමාධි-සමාපත්ති-ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනා-ඵලසච්ඡිකිරියා සඬගණ්හාති.

පාකට්ඨො හොති අධිගතවිසෙසස්ස සතිසම්මොසාභාවතො. සෙසපුච්ඡාසුපි “පාකට්ඨො හොති”ති පදෙ එසෙව නයො. උග්ගහපරිපුච්ඡාකුසලාති සජ්ඣායමග්ගසංවණ්ණනාසු නිපුණා. යාය පටිපදාය යස්ස අරියමග්ගො ආගච්ඡති, සා පුබ්බභාගපටිපත්ති ආගමනපටිපදා. සොධෙතබ්බාති සුද්ධා උදාහු අසුද්ධාති විචාරණවසෙන සොධෙතබ්බො. න සුජ්ඣකීති තත්ථ තත්ථ පමාදපටිපත්තිභාවතො. අපනෙතබ්බො අත්තනො පටිඤ්ඤාය. “සුජ්ඣකී”ති චත්වා සුජ්ඣකාකාරං දස්සෙතුං, “දීඝරත්ත”න්තිආදි චුත්තං. පඤ්ඤායතීති එත්ථ “යදි”ති පදං ආනෙත්වා යදි සො භික්ඛු තාය පටිපදාය යදි පඤ්ඤායතීති සම්බන්ධො. බිණ්ණසවපටිපත්තිසදිසා පටිපදා හොති දීඝරත්තං වික්ඛම්භිතකිලෙසත්තා.

නදියා සමුද්දං පක්ඛන්දනට්ඨානං නදිමුඛද්වාරං. මද්දමානොති බදරසාලවං සරසං පත්තෙ පක්ඛිත්තො හුත්වා මද්දමානො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ඡබ්බිසොධනසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථස්පකාසනා සමත්තා.

3. සප්පුරිසධම්මසුත්තවණ්ණනා

105. සප්පුරිසධම්මන්ති සප්පුරිසභාවකරං ධම්මං. සො පන යස්මා සප්පුරිසානං පවෙණ්ණකො ධම්මො හොති. තස්මා ආහ – “සප්පුරිසානං ධම්ම”න්ති, එස නයො අසප්පුරිසධම්මන්ති එත්ථාපි. එවං පධානං අනුට්ඨාතබ්බඤ්ච සප්පුරිසධම්මං ආදිං කත්වා මාතිකං යපෙත්වා අයථානුපුබ්බියා නිද්දිසන්නො “කතමො ව, භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසධම්මො”තිආදිමාහ. තථා පන නිද්දිසන්නො උදාහරණපුබ්බකං හෙතුං දස්සෙතුං, “යථා නාමා”තිආදි චුත්තං. තෙන ඉච්ඡිතබ්බපරිච්චාගපුබ්බකං ගහෙතබ්බග්ගහණං නාම ඤායපටිපත්ති, තස්මා සප්පුරිසධම්මො සම්පාදෙතබ්බාති දිපෙන්නො සත්ථා අයථානුපුබ්බියා නිද්ධාරියතීති ඉමමත්ථං දස්සෙති. තථා අඤ්ඤත්ථාපි “අසෙවනා ව බාලානං, පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා”ති. එතදෙව හි කුලද්වයං “උච්චකුල”න්ති චුච්චති නිජපරියායතො. තථාහි අත්තිමභවිකා බොධිසත්තා තත්ථෙව පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. සොති සාම්චිජ්ජපටිපන්නො භික්ඛු. අන්තරං කරිත්වාති තං කාරණං කත්වා. පටිපදා හි විඤ්ඤානං පූජාය කාරණං, න උච්චකුලීනතා. මහාකුලාති විපුලකුලා උපාදිතොදිතකුලසම්පවත්තිකාති අත්ථො.

106. යසසද්දො පරිවාරවාටකො. යසස්සිති ච සාතිසයපරිවාරවත්තතා වුවිච්ඡිති ආහ “පරිවාරසම්පන්නො”ති. ආධිපතෙය්‍යාභාවතො පරෙසං උපරිනත්ති එතෙසං ඊසො ඊසනං ඉස්සරියන්ති අක්ඛන්ධානි අප්පෙසක්ඛා. තෙනාහ “අප්පරිවාරා”ති. අභාවත්ථො හි ඉධ අප්ප-සද්දො.

107. නවෙව ධුතඬගාති ආගතානීති එත්ථ යථා උක්කට්ඨපංසුකුලිකස්ස තෙව්වරිකතා සුකරා. එවං උක්කට්ඨපිණ්ඩපාතිකස්ස සපදානවාරිකතා සුකරා. එකාසනිකස්ස ච පත්තපිණ්ඩිකලුපච්ඡාහත්තිකතා සුකරා එවාති – “පංසුකුලිකො හොති”ති ආදිවචනෙනෙව පාළියා අනාගතනාමපි ආගතභාවො වෙදිතඛිබ්බො පරිහරණසුකරතාය තෙසම්පි සමාදානසම්භවතො. තෙනාහ “තෙරස හොන්ති”ති.

108. කාමතණ්හාදිකාය තාය තණ්හාය නිබ්බත්තාති තම්මයා, පුට්ඨජනා, පකතිභාවුපගමනෙන තෙසං භාවො තම්මයනා, තප්පටික්ඛෙපතො අතම්මයනා, නිත්තණ්හනා. තංයෙව කාරණං කත්වාති පඨමජ්ඣානෙපි තණ්හාපහානංයෙව කාරණං කත්වා. චිත්තෙ උප්පාදෙත්වාති අතම්මයනාපරියායෙන චුත්තෙ තණ්හාය පටිපක්ඛධම්මෙ සම්පාදෙත්වා. න මඤ්ඤතීති මඤ්ඤනානං අරියමග්ගෙන සබ්බසො සමුව්ඡින්නත්තා කිස්මිඤ්ච ඔකාසෙ කාමභවාදිකෙ කෙනවි වත්ථුනා හත්ථිඅස්සබ්බත්තවත්ථාදිනා පත්තව්වරිච්ඡාරපරිවෙණාදිනා ච පුග්ගලං න මඤ්ඤති. සෙසං සුවිඤ්ඤයාමෙව.

සප්පුරිසධම්මසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. සෙවිතඛිබ්බසෙවිතඛිබ්බසුත්තවණ්ණනා

109. අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති අඤ්ඤං අඤ්ඤං. තෙනාහ “අඤ්ඤං සෙවිතඛිබ්බ”න්ති ආදි. සත්තහි පදෙහිති සත්තහි වාකොහි. පප්පති එතෙන යථාධිප්පෙතො අත්ථොති පදං, වාක්‍යං. සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ඔකාසකරණං ධම්මදායාදෙ (ම. නි. 1.31) චුත්තනයෙන වෙදිතඛිබ්බං.

113. දිට්ඨියෙව පච්චයවසෙන පටිලද්ධතාය දිට්ඨිපටිලාභො. සඤ්ඤාපටිලාභෙපි එසෙව නයො. මිච්ඡාදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨියො...පෙ.... න ගහිතා කම්මපට්ඨපත්තානං තෙසං මනොසමාවාරභාවෙන ගහිතත්තා. යදි එවං කස්මා දිට්ඨි චිත්තූප්පාදවාරෙ න ගහිතාති? කාමං මිච්ඡාදිට්ඨියා අවයවිභාවො ලඛ්භති, තථාපි චිත්තූප්පාදක්ඛණෙ ලොකියලොකුත්තරචිත්තූප්පාදෙසු කම්මපට්ඨකොට්ඨාසො න උද්ධට්ඨො.

115. කාමසඤ්ඤාදිනන්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යථා බ්‍යාපාදවිහිංසාසඤ්ඤා සඬගහිතා, එවං අනභිජ්ඣාඅබ්‍යාපාදඅවිහිංසාසඤ්ඤා සඬගහිතා පඨමෙන ආදිසද්දෙන “අනභිජ්ඣාසහගතාය සඤ්ඤායා”ති ආදිපාඨස්ස සඬගහිතත්තා.

117. ති කාමභවාදිනං අපරියොසානාය පරියොසානං ඉච්ඡතොපි තාදිසස්ස භවානං අපරියොසානමෙව හොති. වත්තාරො හොන්ති පුග්ගලවසෙන. තෙනාහ “පුට්ඨජනොපි හී”ති ආදි. අකුසලා ධම්මා වඩ්ඪන්තිති තෙසං පහානාය අප්පට්ඨප්පමානස්සාති අධිප්පායො, තතො එව කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති. තෙනස්ස කිලෙසදුක්ඛෙන විපාකදුක්ඛෙන ච සදුක්ඛමෙව අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තෙති. ඔරම්භාගියසංයොජනාති පහාය සුද්ධාවාසෙසු නිබ්බත්තනාරහො අනාගාමී කථං...පෙ.... අභිවඩ්ඪන්තිති ආහ “අනාගාමීපි”ති ආදි. සදුක්ඛමෙව අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තෙති, යාය ලඛ්භමානඅකුසලාහිවුද්ධිං කුසලපරිහානිඤ්ච ගහෙත්වා අනාගාමිනොපි සබ්‍යාබ්ඡ්ඤාඅත්තභාවාහිනිබ්බත්තනං චුත්තං. එවං යථාලඛ්භමානං අකුසලපරිහානිං කුසලාහිවුද්ධිඤ්ච ගහෙත්වා පුට්ඨජනස්සපි අන්තිමභවිකස්ස අබ්‍යාබ්ඡ්ඤාඅත්තභාවාහිනිබ්බත්තනං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “පුට්ඨජනොපි”ති ආදි. අකුසලමෙව භායති, න කුසලං තස්ස බුද්ධිපක්ඛෙ ධීතත්තා. තත්ථාපි විපස්සනමෙව ගබ්භං ගණ්හාපෙති, න වට්ටගබ්භං අන්තිමභවිකතාය විචට්ටපනිස්සිතත්තා අප්ඣාසයස්ස, ඤාණස්ස ච පාකගමනතො.

119. එකච්චස්සාති සාම්ච්චනං “අභිනන්දති”ති ආදිසු පච්චත්තවසෙන පරිණාමෙනබ්බං, තථා “නිබ්බන්දති”ති ආදිසුපි. උග්ගණ්හිත්වාපීති පි-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො. හගවතො භාසිතස්ස අත්ථං අජානන්තා තාව දීඝරත්තං හිතසුඛතො පරිබාහිරා හොන්තු ජානන්තානාමපි සබ්බෙසං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය හොතිති අනෙකංසිකතං වොදෙන්නො “එවං සන්තෙපි”ති ආදිමාහ. ඉතරො සබ්බෙසම්පි දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය හොතියෙවාති, “අප්පට්ඨසන්ධිකා”ති ආදිනා අනෙකංසිකතං පරිහරති. සෙසං සුවිඤ්ඤයාමෙව.

සෙවිතඛිබ්බසෙවිතඛිබ්බසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. බහුධාතුකසුත්තවණ්ණනා

124. භයන්ති (අ. නි. පි. 2.3.1) චිත්තසංසප්පතාති ආහ “චිත්තත්‍රායො”ති. උපද්දවොති අන්තරායො. තස්ස පන වික්ඛෙපකාරණත්තා චුත්තං “අනෙකග්ගතාකාරො”ති. උපසග්ගොති උපසප්පනං. තතො අප්පතීකාරවිසානාපත්ති

යස්මා පතිකාරාභාවෙන විහඤ්ඤානාස්ස කිඤ්චි කාතුං අසමත්ථස්ස ඔසිදනකාරණං, තස්මා චුත්තං – “තත්ථ තත්ථ ලග්ගනාකාරො”ති. වඤ්චෙන්වා ආගන්තුං යථාචුත්තෙ දිවසෙ අනාගච්ඡන්තෙසු. ඛනි අනික්ඛනන්ථාය ද්වාරෙ අග්ගිං දත්වා.

නලෙභීති නළච්ඡන්තසඬ්ඛෙපෙන උපරි ඡාදෙන්වා තෙහියෙව දාරුකච්ඡදනනියාමෙන පරිතොපි ඡාදිතා. එසෙව නයොති ඉමිනා තිණෙහි ඡන්තනං, සෙසසම්භාරානං රුක්ඛමයතඤ්ච අනිදිසති. විධවාපුත්තෙති අදන්තභාවොපලක්ඛණං. තෙ හි නිජ්ජිතිකා අවිනිකා අසංයතා අකිච්චකාරිනො හොන්ති.

මත්ථකං අපාපෙන්වා ව නිව්ඨාපිතාති කස්මා භගවා එවමකාසීති? ආනන්දත්ථෙරස්ස පුච්ඡාකොසල්ලදීපනත්ථමෙව, තත්ථ නිසින්තානං සන්තිපතිතතික්ඛුනං දෙසනාය ඡානනත්ථඤ්ච. තෙ කිර සඬ්ඛෙපෙනො චුත්තමත්ථං අඡානන්තා අන්ධකාරං පට්ටියා විය යිතා. පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන පරිග්ගස්භ ඡානිස්සන්තිති.

125. රූපපරිග්ගභොව කථිතො, න අඤ්ඤං කිඤ්චිති අත්ථො. ඉදානි තතො සච්චානි නිද්ධාරෙන්වා වතුසච්චකම්මට්ඨානං දස්සෙතුං, “සබ්බාපි”තිආදි චුත්තං. පඤ්චක්ඛන්ධා හොන්තිති අද්ධෙකාදස ධාතුයො රූපක්ඛන්ධො, අද්ධට්ඨමා ධාතුයො යථාරහං වෙදනාදයො චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධාති එවං අට්ඨාරස ධාතුයො පඤ්චක්ඛන්ධා හොන්ති. පඤ්චපි ඛන්ධා තණ්හාවජ්ජා දුක්ඛසච්චං. අජ්ජවත්තිති අජ්ජවත්තිනිමිත්තං. නිරොධපඡානනාති පඤ්ඤාසිසෙන මග්ගකිච්චමාහ. සම්මාදිට්ඨිපමුඛො හි අරියමග්ගො. මත්ථකං පාපෙන්වා කථිතං හොති සම්මසන්තස්ස භූමියා නිජ්ජන්තියා ව කථිතන්තා. ඡානාති පස්සතිති ඉමිනා ඤාණදස්සනං කථිතං තං පන ලොකියං ලොකුත්තරන්ති දුට්ඨන්ති තදුභයමිපි දස්සෙන්තො ආහ – “සභ විපස්සනාය මග්ගො චුත්තො”ති.

එත්තාවතාපි ඛොති පි-සද්දග්ගහණෙන අඤ්ඤෙන පරියායෙන සත්ථා ධාතුකොසල්ලං දෙසෙතුකාමොති ථෙරො , “සියා පන, හන්තෙ”ති පුච්ඡන්ති හගවා පට්ටිධාතුආදිවසෙනපි ධාතුකොසල්ලං විභාවෙති. තත්ථ පට්ටිධාතුආදිසද්දෙන දෙසනාකාරණං විභාවෙන්තො, “පට්ටිධාතු...පෙ.... චුත්තා”ති ආහ. තාපි හි ආදිතො ඡ ධාතුයො. “විඤ්ඤාණධාතුතො නිහරිත්වා පුරෙතබ්බො”ති චත්වා කථං රූපධාතුයො නිහරියන්තිති වොදනං සන්ධාය තං නායං දස්සෙතුං, “විඤ්ඤාණධාතු”තිආදි චුත්තං. කාමඤ්චෙන්ථ කායවිඤ්ඤාණධාතුයා ආරම්මණං ථොට්ඨබ්බධාතුපට්ටිධාතු ආදිවසෙන දෙසනාරුළුමෙව, කායධාතු පන නිහරිතබ්බාති එකංසමෙව නිහරණවිධිං දස්සෙන්තො, “එස නයො සබ්බත්ථා”ති ආහ. පුරිමපච්ඡිමවසෙන මනොධාතුති පච්ඡිමභාගවසෙන කිරියාමනොධාතු ගහෙතබ්බා තස්සානුරූපභාවතො. නනු චෙන්ථ මනොධාතු නාමායං මනොවිඤ්ඤාණධාතුයා අසංසට්ඨා, විසුංයෙව චෙසා ධාතුති? සච්චමෙතං අට්ඨාරසධාතුදෙසනාය, චිත්තවිභන්තිනිද්දෙසෙ ඡවිඤ්ඤාණකායදෙසනායං පන සා මනොවිඤ්ඤාණකායසඬ්ගහිතාවාති දට්ඨබ්බං. යං පනෙන්ථ චත්තබ්බං තං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාවි. 2.517) චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං. අථ වා පුරිමපච්ඡිමවසෙනාති පුරෙවරානුවරවසෙන. මනොධාතුති විපාකමනොධාතු ගහෙතබ්බා පුරෙවරණතො, පරතො උජ්ජජනකිරියාමනොවිඤ්ඤාණධාතුයා අනන්තරං මනොධාතුයා, කිරියාමනොධාතුයා අනන්තරං මනොවිඤ්ඤාණධාතුයා අනුජ්ජජනතො ව.

ධම්මානං යාවදෙව නිස්සන්තනිජ්ජිවිභාවනත්ථාය සන්ථු ධාතුදෙසනාති අඤ්ඤෙසු සභාවධාරණාදිඅත්ථෙසු ලබ්භමානෙසුපි අයමෙන්ථ අත්ථො පධානොති ආහ – “එසනයො සබ්බත්ථා”ති. සජ්ජපිපක්ඛවසෙනාති සජ්ජට්ඨාගවසෙන සුඛං දුක්ඛෙන සජ්ජට්ඨාගං, දුක්ඛං සුඛෙන, එවං සොමනස්සදොමනස්සාති. යථා සුඛාදීනංයෙව සමුදාචාරො විභූතො, න උපෙක්ඛාය, එවං රාගාදීනංයෙව සමුදාචාරො විභූතො, න මොහස්ස, තෙන චුත්තං “අවිභූතභාවෙනා”ති. කායවිඤ්ඤාණධාතු පරිග්ගහිතාව හොති තදවිනාභාවතො. සෙසාසු සොමනස්සධාතුආදීසු, පරිග්ගහිතාව හොති අවිනාභාවතො එව. න හි සොමනස්සාදයො මනොධාතුයා විනා චත්තන්ති. උපෙක්ඛාධාතුතො නිහරිත්වාති එත්ථ චක්ඛුච්ඤ්ඤාණධාතුආදයො චතස්සො විඤ්ඤාණධාතුයො තාසං චත්ථාරම්මණභූතා චක්ඛුධාතුආදයො වාති අට්ඨ රූපධාතුයො, මනොධාතු, උපෙක්ඛාසහගතා මනොවිඤ්ඤාණධාතු, උපෙක්ඛාසහගතා එව ධම්මධාතුති එවං පන්තරස ධාතුයො උපෙක්ඛාධාතුතො නිහරිතබ්බා. සොමනස්සධාතුආදයො පන චතස්සො ධාතුයො ධම්මධාතුඅන්තොගධා , එවං සුඛධාතුතො කායවිඤ්ඤාණධාතුයා තස්සා චත්ථාරම්මණභූතානං කායධාතුවොට්ඨබ්බධාතූනඤ්ච නිහරණා හෙට්ඨා දස්සිතයාති, “උපෙක්ඛාධාතුතො නිහරිත්වා පුරෙතබ්බො”ඉච්චෙව චුත්තං.

කාමචිතක්කාදයො ඉධ කාමධාතුආදිපරියායෙන චුත්තාති “කාමධාතුආදීනං ද්වෙධාවිතක්කෙ කාමචිතක්කාදීසු චුත්තනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති ආහ. තත්ථ හි “කාමචිතක්කොති කාමපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො, ඛ්‍යාපාදචිතක්කොති ඛ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො, විහිංසාචිතක්කොති විහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො, නෙක්ඛම්මපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කො, සො යාව පට්ඨෙක්කානා වට්ටති. අඛ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අඛ්‍යාපාදචිතක්කො, සො මෙත්තාපුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨෙක්කානා වට්ටති. අවිහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අවිහිංසාචිතක්කො, සො කරුණාය පුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨෙක්කානා වට්ටති”ති චුත්තං. අයං පනත්ථො අභිධම්මෙ චිත්ථාරතො ආගතො එවාති දස්සෙතුං, “අභිධම්මෙ”තිආදි චුත්තං. කාමධාතුතො නිහරිත්වාති එත්ථ කාමග්ගහණෙන ගහිතා රූපධාතුආදයො ඡ, තංවිසයා සත්තවිඤ්ඤාණධාතුයො, තත්ථ පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණධාතූනං චක්ඛුධාතුආදයො පඤ්චාති අට්ඨාරස. නෙක්ඛම්මධාතුආදයො පන ධම්මධාතුඅන්තොගධා එව.

කාමතණ්හාය විසයභූතා ධම්මා කාමධාතුනි ආහ – “පඤ්ච කාමාවචරක්ඛන්ධා කාමධාතු”ති. තථා රූපතණ්හාය විසයභූතා ධම්මා රූපධාතු, අරූපතණ්හාය විසයභූතා ධම්මා අරූපධාතුනි ආහ – “චත්තාරො අරූපාවචරක්ඛන්ධා”තිආදි. කාමතණ්හා කාමො උත්තරපදලොපෙන, එවං රූපාරූපතණ්හා රූපාරූපං. ආරම්මණකරණවසෙන තා යත්ථ අවචරන්ති, තෙ කාමාවචරාදයොති එවං කාමාවචරක්ඛන්ධාදීනං කාමතණ්හාදිභාවො වෙදිතබ්බො. ආදිනා නයෙනාති එතෙන “උපරිතො පරනිමිතවසවන්තිදෙවෙ අන්තොකරිත්වා එත්ථාවචරා”තිආදිපාළිං (විභ. 1020) සඬිගණ්හාති. එත්ථාවචරාති අවිච්ඡරනිමිතපරිච්ඡින්නොකාසාය කාමතණ්හාය විසයභාවං සන්ධාය චූත්තං, තදොකාසතා ච තණ්හාය තන්තින්තත්තා වෙදිතබ්බො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. පරිපුණ්ණඅට්ඨාරසධාතුකත්තා කාමාවචරධම්මානං “කාමධාතුතො නිහරිත්වා පුරෙතබ්බො”ති චූත්තං. මනොවිඤ්ඤාණධාතුධම්මධාතු එකදෙසමත්තමෙව හි රූපාරූපාවචරධම්මාති.

සමාගන්ත්වාති සහිතා හුත්වා. යත්තකඤ්ඤි පච්චයධම්මා අත්තනො ඵලස්ස කාරණං, තත්ථ තන්තිබ්බත්තනෙ සමාගතා විය හොති වෙකල්ලෙ තදනිබ්බත්තනො. සඬිතධාතුතො නිහරිත්වා පුරෙතබ්බො අසඬිතාය ධාතුයා ධම්මධාතුඑකදෙසභාවතො.

126. එවං පචත්තමානා මයං අත්තාති ගහණං ගමිස්සාමාති ඉමිනා විය අධිප්පායෙන අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පචත්තා අප්ඤ්ඤාතා, තෙසු භවා තප්පරියාපන්නත්තාති අප්ඤ්ඤාතිකාති. තතො බහිභූතාති බාහිරාති. ආයතනකථා පටිච්චසමුප්පාදකථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.510, 570, 571) චූත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බාති න විත්ථාරිතා.

127. අවිජ්ජමානං යානං අට්ඨානං (අ. නි. ටි. 1.1.268; විභ. මූලට්. 809), තත්ථි යානන්ති වා අට්ඨානං. අනවකාසොති එත්ථ එසෙව නයො. තදන්ථනිගමනමෙව හි “නෙතං යානං විජ්ජති”ති වචනන්ති. තෙනාහ “උභයෙනපි”තිආදි. යන්ති කාරණෙ පච්චත්තවචනං, හෙතුඅත්ථො ච කාරණත්ථොති ආහ – “යන්ති යෙන කාරණෙනා”ති. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන එත්ථ දිට්ඨිසම්පන්නි වෙදිතබ්බාති චූත්තං “මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො”ති. කුතො පනායමත්ථො ලබ්භන්ති? ලිඬිගතො. ලිඬිගඤ්ඤෙනං, යදිදං නිව්චතො උපගමනපටික්ඛෙපො. චතුභූමකෙසුති ඉදං චතුත්ථභූමකසඬිඛාරානං අරියසාවකස්ස විසයභාවප්‍රගමනතො චූත්තං; න පන තෙ ආරබ්භ නිව්චතො උපගමනසබ්භාවතො. වක්ඛති ච “චතුත්ථභූමකසඬිඛාරා පනා”තිආදිනා. අභිසඬිතසඬිඛාරඅභිසඬිතරණකසඬිඛාරානං සප්පදෙසත්තා නිප්පදෙසසඬිඛාරග්ගහණත්ථං “සඬිතසඬිඛාරෙසු”ති චූත්තං. ලොකුත්තරසඬිඛාරානං පන නිවත්තනෙ කාරණං සයමෙව වක්ඛති. එතං කාරණං තත්ථි සෙතුසාතත්තා. තෙජ්ජස්සදත්තාති සංකිලෙසවිධමනතෙජස්ස අධිකභාවතො. තථා හි තෙ ගම්භීරභාවෙන දුද්දසා. අකුසලානං ආරම්මණං න හොන්තිති ඉදං පකරණවසෙන චූත්තං. අප්පහීනවිපල්ලාසානං සත්තානං කුසලධම්මානම්පි තෙ ආරම්මණං න හොන්ති.

අසුබෙ “සුබ”න්ති විපල්ලාසො ච ඉධ සුබතො උපගමනස්ස යානන්ති අධිප්පෙතන්ති දස්සෙන්නො, “එකත්ත... පෙ.... චූත්ත”න්ති. අත්තදිට්ඨිවසෙනාති පධානදිට්ඨිමාහ . දිට්ඨියා නිබ්බානස්ස අවිසයභාවො හෙට්ඨා චූත්තො එවාති “කසිණාදිපණ්ණත්තිසඬිගහත්ථ”න්ති චූත්තං. පරිච්ඡෙදොති සඬිඛාරානං පරිච්ඡෙදො සඬිඛාරානං පරිච්ඡිජ්ජගහණං. ස්වායං යෙසං නිව්චාදිතො උපගමනං භවති තෙසංයෙව වසෙන කාතබ්බොති දස්සෙන්නො “සබ්බවාරෙසු”තිආදිමාහ. සබ්බවාරෙසුති නිව්චාදිසබ්බවාරෙසු. පුටුප්පනො හීති හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා යං යං සඬිඛාරං නිව්චාදිවසෙන පුටුප්පනකාලෙ උපගමිජ්ජති, තං තං අරියමග්ගාධිගමෙන අනිව්චාදිවසෙන ගණ්හන්තො යාථාවතො ජානන්තො තං ගාහං තං දිට්ඨිං විනිවෙයෙති විස්සජ්ජෙති. තස්මා යත්ථ ගාහො තත්ථ විස්සජ්ජනාති චතුත්ථභූමකසඬිඛාරා ඉධ සඬිඛාරග්ගහණෙන න ගය්හතිති අත්ථො.

128. පුත්තසම්බන්ධෙන මානාපිතුසමඤ්ඤා, දත්තකිත්තිමාදිවසෙනපි පුත්තවොහාරො ලොකෙ දිස්සති, සො ච බො පරියායතො නිප්පරියායසිද්ධං තං දස්සෙතුං, “ජනිකා ච මාතා ජනකො පිතා”ති චූත්තං. තථා ආනන්තරියකම්මස්ස අධිප්පෙතත්තා “මනුස්සභූතොව ඛිණ්ණසවො අරහාති අධිප්පෙතො”ති චූත්තං. “අට්ඨානමෙත”න්තිආදිනා මාතුආදීනංයෙව ජීවිතා වොරොපනෙ අරියසාවකස්ස අභබ්බභාවදස්සනතො තදඤ්ඤං අරියසාවකො ජීවිතා වොරොපෙතිති ඉදං අත්ථතො ආපන්නමෙවාති මඤ්ඤමානො වදති – “කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”ති ? “අට්ඨානමෙතං, හික්ඛෙව, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති”ති වචනතො, “එතම්පි අට්ඨාන”න්ති චූත්තං. තෙනාහ “සවෙපි හී”තිආදි. බලදීපනත්ථන්ති සද්ධාදිබලසමන්නාගමදීපනත්ථං. අරියමග්ගෙනාගතසද්ධාදිබලවසෙන හි අරියසාවකො තාදිසං සාවජ්ජං න කරොති.

පඤ්චහි කාරණෙහිති ඉදං අත්ථනිප්ථාදකාති තෙසං පුබ්බභාගියාති ච කාරණාති කාරණභාවසාමඤ්ඤෙන එකප්ඤ්ඤං ගහෙත්වා චූත්තං, න පන සබ්බෙසං පඤ්චන්තං සහයොගක්ඛමතො. ආකාරෙහීති කාරණෙහි. අනුස්සාවනෙනාති අනුරූපං සාවනෙන. හෙදස්ස අනුරූපං යථා හෙදො හොති, එවං හින්දිතබ්බානං හික්ඛුනං අත්තතො වචනස්ස සාවනෙන විඤ්ඤාපනෙන. තෙනාහ “නනු තුම්භෙ”තිආදි. කණ්ණමූලෙ වච්චෙදං කත්වාති එතෙන “පාකටං කත්වා හෙදකරවත්ථුදීපනං වොහාරො, තත්ථ අත්තතො නිව්චිතමත්ථං රහස්සවසෙන විඤ්ඤාපනං අනුස්සාවන”න්ති දස්සෙති.

කම්මමෙව උද්දෙසො වා පමාණන්ති තෙනි සඬ්ඝභෙදසිද්ධිතො චුත්තං, ඉතරෙ පන තෙසං පුබ්බභාගභූතා. තෙනාහ “වොහාරා”තිආදි. තත්ථාති වොහාරෙ. චුතිඅනන්තරං එලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තාති තත්තිබ්බත්තෙන අනන්තරකරණසීලාති, අනන්තරප්පයොජනාති වාති ආනන්තරියාති, තාති එව “ආනන්තරියකම්මාති”ති චුත්තාති.

කම්මතොති “එවං ආනන්තරියකම්මං හොති, එවං අනන්තරියකම්මසදිස”න්ති එවං කම්මවිභාගතො. ද්වාරතොති කායාදිද්වාරතො. කප්පට්ඨිතියතොති “ඉදං කප්පට්ඨිතිකවිපාකං, ඉදං න කප්පට්ඨිතිකවිපාක”න්ති එවං කප්පට්ඨිතිවිභාගතො. පාකාති “ඉදමෙත්ථ විපච්චති, ඉදං න විපච්චති”ති විපච්චනවිභාගතො. සාධාරණාදිභීති ගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණසාධාරණතො, ආදි-සද්දෙන වෙදනාදිවිභාගතො ව.

යස්මා මනුස්සත්තභාවෙ ධීතස්සෙව ව කුසලධම්මානං තික්ඛවිසදසුරභාවාපත්ති, යථා තං තිණ්ණමිපි බොධිසත්තානං බොධිත්තයතිබ්බත්තියං, එවං මනුස්සභාවෙ ධීතස්සෙව අකුසලධම්මානමිපි තික්ඛවිසදසුරභාවාපත්තිති ආහ “මනුස්සභූතස්සෙවා”ති. පාකතිකමනුස්සානමිපි ව කුසලධම්මානං විසෙසප්පත්ති විමානවත්ථුඅවිධිකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 3) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා. යථා චුත්තො ව අත්ථො සමානජාතියස්ස විකොපනෙ කම්මං ගරුතරං, න තථා විජාතියස්සාති චුත්තං – “මනුස්සභූතං මාතරං වා පිතරං වා”ති. ලිඬගෙ පරිවත්තෙ ව සො එව එකකම්මතිබ්බත්තො භවඬගප්පබන්ධො, ජීවිතින්ද්‍රියප්පබන්ධො ව, න අඤ්ඤාති ආහ “අපි පරිවත්තලිඬග”න්ති. අරහන්තෙපි එසෙව නයො. තස්ස විපාකන්තිආදි කම්මස්ස ආනන්තරියභාවසමත්ථං, වතුකොට්ඨකඤ්ඤෙත්ථ සම්භවති. තත්ථ පඨමා කොට් දස්සිතා, ඉතරාසු විසඬකෙනං දස්සෙතුං, “යො පනා”තිආදි චුත්තං. යදිපි තත්ථ විසඬකෙනො, කම්මං පන ගරුතරං ආනන්තරියසදිසං භාගිතබ්බත්ති ආහ – “ආනන්තරියං ආභව්වෙව තිට්ඨති”ති. අයං පඤ්ඤොති ඤාපතිවිජාතීබ්බත්තා කථා.

ආනන්තරියං චූසති මරණාධිප්පායෙනෙව ආනන්තරියවත්ථුතො විකොපිතත්තා. ආනන්තරියං න චූසති ආනන්තරියවත්ථුඅභාවතො. සබ්බත්ථ හි පුරිමං අභිසන්ධිවිත්තං අප්පමාණං, වධකවිත්තං පන තදාරම්මණං ජීවිතින්ද්‍රියඤ්ඤා ආනන්තරියනානන්තරියභාවෙ පමාණන්ති දට්ඨබ්බං. සඬ්ගාමවතුක්කං සම්පත්තවසෙන යොජෙතබ්බං.

තෙනෙවාති තෙනෙව පයොගෙන. අරහන්තසානො හොතියෙව අරහතො මාරිතත්තා. පුපුප්පනස්සෙව දින්නං හොතීති යස්මා යථා වධකවිත්තං පච්චුප්පන්තාරම්මණමිපි පබන්ධවිච්ඡේදවසෙන ව ජීවිතින්ද්‍රියං ආරම්මණං කත්ථා පවත්තති, න එවං වාගවෙනතා, සා හි වජ්ජිතබ්බත්ථුං ආරම්මණං කත්ථා වජ්ජමත්තමෙව හොති, අඤ්ඤාසන්තකභාවකරණඤ්ඤා තස්ස වජ්ජනං, තස්මා යස්ස තං සන්තකං කතං. තස්සෙව දින්නං හොතීති.

ලොභිතං සමො සරතීති අභිසානෙන පකුප්පමානං සඤ්චිතං හොති. මහන්තකරන්ති ගරුතරං. සරීරපට්ඨග්ගෙන වියාති සත්ථුරුපකායපට්ඨග්ගෙන විය.

අසන්තිපතිතෙති ඉදං සාමග්ගියදීපනං. හෙදො ව හොතීති සඬ්ඝස්ස හෙදො හොති. වට්ටතීති සඤ්ඤායාති ඊදිසකරණං සඬ්ඝස්ස හෙදාය න හොතීති සඤ්ඤාය. නවතො උභ්‍යාපරිසායං කරොන්තස්ස තථාති යොජෙතබ්බං, තථාති ඉමිනා “න ආනන්තරියකම්මන්ති” ඉමං ආකඬ්ඪති, න පන “හෙදො හොති”ති ඉදං. හෙට්ඨිමන්තෙන හි නවන්තමෙව වසෙන සඬ්ඝභෙදො. ධම්මවාදිනො අනවජ්ජා යථාධම්මං අවට්ඨානතො. සඬ්ඝභෙදස්ස පුබ්බභාගො සඬ්ඝරාජී.

කායද්වාරමෙව පුරෙන්නි කායකම්මභාවෙනෙව ලක්ඛිතබ්බතො.

“සණ්ඨහන්තෙ හි...පෙ.... මුච්චති”ති ඉදං කප්පට්ඨකථාය න සමෙති. තථා හි කප්පට්ඨකථායං (කථා. අට්ඨ. 654-657) චුත්තං – “ආපායිකොති ඉදං සුත්තං යං සො එකං කප්පං අසීතිභාගෙ කත්ථා තතො එකභාගමත්තං කාලං තිට්ඨෙය්‍ය, තං ආයුකප්පං සන්ධාය චුත්ත”න්ති. කප්පවිනාසෙයෙවාති පන ආයුකප්පවිනාසෙයෙවාති අත්ථෙ සති නත්ථි විරොධො. එත්ථ ව සණ්ඨහන්තෙති ඉදමිපි “ස්වෙච්චිනස්සිස්සති”ති විය අභූතපරිකප්පවසෙන චුත්තං. එකදිවසමෙව නිරයෙ පච්චති තතො පරං කප්පාභාවෙ ආයුකප්පස්සපි අභාවතොති අවිරොධතො අත්ථයොජනා දට්ඨබ්බා. සෙසානීති සඬ්ඝභෙදතො අඤ්ඤාති ආනන්තරියකම්මාති.

අහොසිකම්මං...පෙ.... සඬ්ඛායං ගච්ඡන්ති, එවං සති කථං නෙසං ආනන්තරියතා චුතිඅනන්තරං විපාකදානාභාවතො. අථ සති ඵලදානෙ චුතිඅනන්තරො එව එතෙසං ඵලකාලො, න අඤ්ඤාති ඵලකාලතියමෙන නියතතා නිව්ජිතා, න ඵලදානනියමෙන, එවමිපි නියතඵලකාලානං අඤ්ඤාසම්පි උපපජ්ජවෙදනියානං දිට්ඨධම්මවෙදනියානඤ්ඤා නියතතා ආපජ්ජෙය්‍ය. තස්මා විපාකධම්මධම්මානං පච්චයන්තරවිකලතාදිහි අවිපච්චමානානමිපි අත්තතො සභාවෙන විපාකධම්මතා විය බලවතා ආනන්තරියෙන විපාකෙ දින්නෙ අවිපච්චමානානමිපි ආනන්තරියානං ඵලදානෙ නියතසභාවා ආනන්තරියසභාවා ව පවත්තිති අත්තතො සභාවෙන ඵලදානනියමෙනෙව නියතතා ආනන්තරියතා ව වෙදිතබ්බා. අවස්සඤ්ඤා ආනන්තරියසභාවා තතො එව නියතසභාවා ව

තෙස පවත්නී සම්පට්ච්ඡිකබ්බමෙනං අඤ්ඤස්ස බලවතො ආනන්තරියස්ස අභාවෙ චූතිඅනන්තරං එකන්තෙන ඵලදානතො.

නනු එවං අඤ්ඤස්මිපි උපපජ්ජවෙදනියානං අඤ්ඤස්මිං විපාකදායකෙ අසති චූතිඅනන්තරමෙකන්තෙන ඵලදානතො නියතසභාවා අනන්තරියසභාවා ව පවත්නී ආපජ්ජනීති? නාපජ්ජති. අසමානජාතිකෙන වෙනොපණ්ඩිවසෙන උපසාතකෙන ව නිවත්තෙතබ්බවිපාකත්තා අනන්තරෙ එකන්තඵලදායකත්තාභාවා. න පන ආනන්තරියකානං පඨමජ්ඣානාදීනං දුතියජ්ඣානාදීනි විය අසමානජාතිකං ඵලනිවත්තකං අත්ථි සබ්බානන්තරියානං අවිච්චලත්තා. න ව භෙට්ඨුපපත්තිං ඉච්ඡතො සීලවතො වෙනොපණ්ඩි විය උපරුපපත්තිජනකකම්මඵලං ආනන්තරියඵලං නිවත්තෙතුං සමත්ථො වෙනොපණ්ඩි අත්ථි අනිච්ඡන්තස්සෙව අවිච්චානනතො, න ව ආනන්තරියොපසාතකං කිඤ්චි කම්මං අත්ථි, තස්මා තෙසංයෙව අනන්තරෙ එකන්තවිපාකජනකසභාවා පවත්නීති. අනෙකානි ව ආනන්තරියානි කතානි එකන්තෙනෙව විපාකෙ නියතසභාවත්තා උපරතාවිපච්චනසභාවාසඬකත්තා නිච්ඡිතානි සභාවතො නියතානෙව. තෙසු පන සමානසභාවෙසු එකෙන විපාකෙ දින්නෙ ඉතරානි අත්තනා කාතබ්බකිච්චස්ස තෙනෙව කතත්තා න දුතියං තතියං වා පටිසන්ධිං කරොන්ති. න සමත්ථතාවිසාතත්තානි නත්ථි තෙසං ආනන්තරියකතා නිවත්ති; ගරුතරභාවො පන තෙසු ලබ්භතෙවානි සඬ්ඝභෙදස්ස සියා ගරුතරභාවොති, “යෙන...පෙ.... විපච්චති”ති ආහ. එකස්ස පන අඤ්ඤානි උපත්ථම්භකානි භොන්තිති දට්ඨබ්බානි. පටිසන්ධිවසෙන විපච්චතිති වචනෙන ඉතරෙසං පවත්තිවිපාකදායිතා අනුඤ්ඤාතා විය දිස්සති. නො වා තථා සීලවතීති යථා පිතා සීලවා, තථා සීලවති නො වා භොතිති යොජනා. සචෙ මාතා සීලවති, මාතුසාතො පටිසන්ධිවසෙන විපච්චතිති යොජනා.

පකතත්තොති අනුක්ඛිත්තො. සමානසංවාසකොති අපාරාජිකො. සමානසීමායන්ති එකසීමායං.

සත්ථුකිච්චං කාතුං අසමත්ථොති යං සත්ථාරා කාතබ්බකිච්චං අනුසාසනාදි, තං කාතුං අසමත්ථොති භගවන්තං පච්චක්ඛාය. අඤ්ඤං තිත්ථකරන්ති අඤ්ඤං සත්ථාරං.

129. අභිජාතිආදිසු (අ. නි. ටී. 1.1.277) පකප්පනෙන දෙවතුපසඬකමනාදිනා ජාතවක්කවාළෙන සමානායොගක්ඛෙමං දසසහස්සපරිමාණං ධානං ජාතිබේත්තං, සරසෙනෙව ආණාපවත්තිට්ඨානං ආණාබේත්තං, විසයභූතං ධානං විසයබේත්තං. දසසහස්සී ලොකධාතුති ඉමාය ලොකධාතුයා සද්ධිං ඉමං ලොකධාතුං පරිවාරෙත්වා ධීතා දසසහස්සී ලොකධාතු. තත්තකානංයෙව ජාතිබේත්තභාවො ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බො. “පරිග්ගහවසෙනා”ති කෙච්චි. “සබ්බෙසමිපි බුද්ධානං තත්තකං එව ජාතිබේත්තං තන්තිවාසීනංයෙව ව දෙවතානං ධම්මාභිසමයො”ති ව වදන්ති. මාතුකුච්ඡිකම්මකමනාලාදිනං ඡන්තං එව ගහණං නිදස්සනමත්තං මහාභිනිභාරාදිකාලෙපි තස්ස පකම්පනස්ස ලබ්භමානතො. ආණාබේත්තං නාම යං එකජ්ඣං සංවට්ටති ව විච්චට්ටති ව. ආණා වත්තති ආණාය තන්තිවාසීනං දෙවතානං සිරසා සම්පට්ච්ඡනෙන, තඤ්ච බො කෙවලං බුද්ධානං ආනුභාවෙනෙව, න අධිජපායවසෙන, අධිජපායවසෙන පන “යාවතා වා පන ආකඬ්ඛෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) වචනතො තතො පරමිපි ආණා පවත්තෙය්‍ය.

න උප්පජ්ජන්තිති පන අත්ථිති, “න මෙ ආවරියො අත්ථි, සදිසො මෙ න විජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405; මි. ප. 4.5.11) ඉමිස්සං ලොකධාතුයං ධත්වා වදන්තෙන භගවතා, “කිං පනාචුසො සාරිපුත්ත, අත්ථෙතරහි අඤ්ඤෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා භගවතා සමසමා සම්බොධියන්ති, එවං පුට්ඨො අහං, භන්තෙ, නොති වදෙය්‍ය”න්ති (දී. නි. 3.161), වත්වා තස්ස කාරණං දස්සෙතුං, “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති ඉමං සුත්තං (දී. නි. 3.161; මි. ප. 5.1.1) දස්සෙන්නෙන ධම්මසෙනාපතිනා ව බුද්ධබේත්තභූතං ඉමං ලොකධාතුං ධපෙත්වා අඤ්ඤත්ථ අනුප්පත්ති චූත්තා භොතිති අධිජපායො.

එකතොති සහ, එකස්මිං කාලෙති අත්ථො. යො පන කාලො කථං පරිච්ඡින්නොති වර්මභවෙ පටිසන්ධිග්ගහණතො පටිඨාය යාව ධාතුපරිනිබ්බානානි දස්සෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. නිසින්නකාලතො පටිඨායාති පටිලොමක්කමෙන වදති. පරිනිබ්බානතො පටිඨායාති අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානතො පටිඨාය. එත්ථන්තරෙති වර්මභවෙ බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණං ධාතුපරිනිබ්බානන්ති එතෙසං අන්තරෙ.

අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති න නිවාරිතා, තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “තීණි හී”තිආදි චූත්තං. පටිපත්තිඅන්තරධානෙන හි සාසනස්ස ඔසක්කිතත්තා අපරස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති ලද්ධාවසරා භොති. පටිපදානි පටිවෙධාවභා පුබ්බභාගපටිපදා. “පරියත්ති පමාණ”න්ති වත්වා තමත්ථං බොධිසත්තං නිදස්සනං කත්වා දස්සෙතුං, “යථා”තිආදි චූත්තං තයිදං හීනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. නියානිකධම්මස්ස ධීතිඤ්ඤි දස්සෙන්නො අනියානිකධම්මං නිදස්සෙති.

මාතිකාය අන්තරහිතායාති, “යො පන හික්ඛු”තිආදිනායප්පත්තා සික්ඛාපදපාළි මාතිකා, තාය අන්තරහිතාය නිදානුද්දෙසසඬබාතෙ පාතිමොක්ඛබුද්දෙසෙ පබ්බජ්ජායුපසම්පදාකම්මෙසු ව සාසනං තිට්ඨන්ති අත්ථො. අථ වා පාතිමොක්ඛෙ ධරන්තෙයෙව පබ්බජ්ජා උපසම්පදා ව, එවං සති තදුභයං පාතිමොක්ඛෙ අන්තොගධං තදුභයාභාවෙ පාතිමොක්ඛභාවතො, තස්මා තයිදං තයං සාසනස්ස ධීතිහෙතුති ආහ – “පාතිමොක්ඛපබ්බජ්ජාඋපසම්පදාසු ධීතාසු සාසනං තිට්ඨති”ති. යස්මා වා උපසම්පදාධීනං පාතිමොක්ඛං, උපසම්පදා ව පබ්බජ්ජාධීනා, තස්මා පාතිමොක්ඛෙ

සිද්ධි, සිද්ධාසු පබ්ලිකේෂන් උපසම්පදාසු ව සාසනං තිට්ඨති. පවිත්තපටිච්චෙනො හි පරං පටිච්චෙධසාසනං, පවිත්තසීලෙනො ව පරං පටිපත්තිසාසනං විනට්ඨං නාම භොති. ඔසක්කිතං නාමාති පවිත්තකපටිච්චෙධසීලභෙදද්වයං එකතො කත්වා තතො පරං විනට්ඨං නාම භොතිති අත්ථො.

තෙන කාමං “සාසනට්ඨිතියා පරියත්ති පමාණ”න්ති චුත්තං, පරියත්ති පන පටිපත්තිභෙතුකාති පටිපත්තියා අසති අප්පතිට්ඨා භොති, තස්මා පටිපත්තිඅත්තරධානං සාසනොසක්කිතස්ස විසෙසකාරණන්ති දස්සෙත්වා තයිදං සාසනොසක්කිතං ධාතුපරිනිබ්බානොසානන්ති දස්සෙතුං, “**තිණි පරිනිබ්බානාති**”ති චුත්තං.

කාරුඤ්ඤන්ති පරිදෙවනකාරුඤ්ඤං. ජම්බුදිපෙ දීපත්තරෙසු දෙවනාගබ්බන්මලොකෙසු ව විප්පකිරිත්වා ධීනානං ධාතුනං මහාබොධිපල්ලඬකෙ එකජ්ඣං සන්තිපතනං, රස්මිවිස්සජ්ජනං, තත්ථ තෙජොධාතුයා උට්ඨානං, එකජාලිභාවො වාති සබ්බමෙනං සත්ථු අධිට්ඨානවසෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අනව්ඡරියත්තාති ද්විසුපි උප්පජ්ජමානෙසු අව්ඡරියත්තභාවදොසතොති අත්ථො. බුද්ධා නාම මජ්ඣිමනිකානං සුවණ්ණං විය එකසද්ධිසාති තෙසං දෙසනාපි එකරසා එවාති ආහ – “**දෙසනාය ව විසෙසාභාවතො**”ති. එතෙනපි අනව්ඡරියත්තමෙව සාධෙති. විවාදභාවතොති එතෙන විවාදභාවත්ථං ද්වෙ එකතො න උප්පජ්ජන්තිති දස්සෙති.

තත්ථාති මිලින්දපඤ්ඤෙ. එකං බුද්ධං ධාරෙතීති එකබුද්ධධාරණී. එතෙන එවං සභාවා එතෙ බුද්ධගුණා, යෙන දුතියබුද්ධගුණෙ ධාරෙතුං අසමත්ථා අයං ලොකධාතුති දස්සෙති. පටිච්චෙධසෙසනිප්පත්තානාඤ්ඤි ගුණධම්මානං භාරියො විසෙසො න සක්කා ධාරෙතුන්ති, “**න ධාරෙය්‍යා**”ති වත්වා තමෙව අධාරණං පරියායන්තරොනපි පකාසෙන්නො “**වලෙය්‍යා**”තිආදිමාහ. තත්ථ වලෙය්‍යාති පරිප්පත්තදෙය්‍ය. කම්පෙය්‍යාති පට්ඨෙධෙය්‍ය. නමෙය්‍යාති එකපස්සෙන නමෙය්‍ය. ඔනමෙය්‍යාති ඔසිදෙය්‍ය. විනමෙය්‍යාති විට්ඨං ඉතොවිතො ව නමෙය්‍ය. විකිරෙය්‍යාති වාතෙන ථුසමුට්ඨි විය විප්පකිරෙය්‍ය. විධමෙය්‍යාති විනස්සෙය්‍ය. විද්ධංසෙය්‍යාති සබ්බසො විද්ධස්සා භවෙය්‍ය. තථාභූතා ව කත්ථවි න තිට්ඨෙය්‍යාති ආහ “**න යානමුපගච්ඡෙය්‍යා**”ති.

ඉදාති තත්ථ නිදස්සනං දස්සෙන්නො, “**යථා, මහාරාජා**”තිආදිමාහ. තත්ථ සමුපාදිකාති සමං උද්ධං පජ්ජති පචත්තතීති සමුපාදිකා, උදකස්ස උපරි සමං ගාමිනීති අත්ථො. වණ්ණෙනාති සණ්ඨානෙන. පමාණෙනාති ආරොහෙන . කිසදුලෙනාති කිසදුලභාවෙන, පරිණාහෙනාති අත්ථො.

ජාදෙන්තන්ති රොවෙන්තං රුචිං උප්පාදෙන්තං. තන්දීකතොති තෙන භොජනෙන තන්දිභූතො. අනොනම්මදණ්ඩජාතොති යාවදත්ථං භොජනෙන ඔනමිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තාය අනොනම්මදණ්ඩො විය ජාතො. සකිං භුත්තො වමෙය්‍යාති එකමිපි ආලොපං අජ්ඣොහරිත්වා වමෙය්‍යාති අත්ථො.

අතිධම්මභාරෙන පථවි වලතීති ධම්මෙන නාම පථවි තිට්ඨෙය්‍ය. සා කිං තෙනෙව වලති විනස්සතීති අධිප්පායෙන පුච්ඡති. පුන ථෙරො “රතනං නාම ලොකෙ කුටුම්භං සන්ධාරෙන්තං අභිමතඤ්ඤ ව ලොකෙන අත්තතො ගරුසභාවත්තාය සකට්ඨගඬස්ස කාරණං අතිභාරභූතං දිට්ඨං. එවංධම්මො ව හිතසුඛවිසෙසෙහි තංසමඬ්ඨිතං ධාරෙන්තො අභිමතො ව විඤ්ඤානං ගම්භීරප්පමෙය්‍යභාවෙන ගරුසභාවත්තා අතිභාරභූතො පථවිවලනස්ස කාරණං භොති”ති දස්සෙන්නො, “**ඉධ, මහාරාජ, ද්වෙ සකට්ඨා**”තිආදිමාහ. එතෙනෙව තථාගතස්ස මාතුකුච්ඡිකමනාදිකාලෙ පථවිකම්පනකාරණං සංවණ්ණිතන්ති දිට්ඨබ්බං. එකසකට්ඨො රතනන්ති එකස්මා, එකස්ස වා සකට්ඨස්ස රතනං, තස්මා සකට්ඨො ගහෙත්වාති අත්ථො.

ඔසාරිතන්ති උච්චාරිතං, චුත්තන්ති අත්ථො. අග්ගොති සබ්බසත්තෙහි අග්ගො.

සභාවපකතීති සභාවභූතා අකිත්තිමා පකති. කාරණමහත්තත්තායාති මහත්තෙහි බුද්ධකාරකධම්මෙහි පාරමිතාසඬ්ඛාතෙහි කාරණෙහි බුද්ධගුණානං නිබ්බන්තිතොති චුත්තං භොති. පථවිආදිති මහත්තාති වත්ථුති, මහත්තා ව සක්කභාවාදෙයො අත්තතො අත්තතො විසයෙ එකෙකා එව, සම්මාසම්බුද්ධොපි මහත්තො අත්තතො විසයෙ එකොව, කො ව තස්ස විසයො? බුද්ධභූමි, යාවතකං වා ඤෙය්‍යං. එවං “ආකාසො විය අනන්තවිසයො භගවා එකොව භොති”ති වදන්තො පරවක්කවාලෙසු දුතියස්ස බුද්ධස්ස අභාවං දස්සෙති.

ඉමිනාව පදෙනාති “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ඉමිනා එව පදෙන. දසවක්කවාලසභස්සාති ගහිතාති ජාතිබෙත්තත්තා. එකවක්කවාලෙනෙවාති ඉමිනා එකවක්කවාලෙනෙව. යථා – “**ඉමස්මිංයෙව වක්කවාලෙ උප්පජ්ජන්ති**”ති චුත්තෙ ඉමස්මිමිපි වක්කවාලෙ ජම්බුදිපෙයෙව, තත්ථපි මජ්ඣිමපදෙසෙ එවාති පරිච්ඡින්නදිතුං වට්ටති; එවං “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ජාතිබෙත්තෙ අධිප්පෙතෙපි ඉමිනාව වක්කවාලෙන පරිච්ඡින්නදිතුං වට්ටති.

විවාදුපච්ඡෙදකොති විවාදුපච්ඡෙදකාරණා. ද්විසු උප්පන්නෙසු යො විවාදො භවෙය්‍ය, තස්ස අනුප්පාදොයෙවත්ථ විවාදුපච්ඡෙදො. එකස්මිං දීපෙනිආදිනා දීපත්තරෙපි එකජ්ඣං න උප්පජ්ජන්ති, පගෙව එකදීපෙනි දස්සෙති. සො

පරිභාෂයාටානි වක්කවාළස්ස පදෙසෙ එව වත්තිතබ්බන්තා පරිභාෂයායා.

130. මනුස්සත්තන්ති මනුස්සභාවො තස්සෙව පබ්බජ්ජාදිගුණසම්පත්තිආදීනං යොග්ගභාවතො. ලිඛිගසම්පත්තිනි පුරිසභාවො. හෙතුනි මනොවච්ඡිකාපුබ්බිකා හෙතුසම්පදා. සත්ථාරදස්සනන්ති සත්ථුසම්මුඛිභාවො. පබ්බජ්ජාති කම්මකිරියවාදිසු තාපසෙසු, භික්ඛුසු වා පබ්බජ්ජා. ගුණසම්පත්තිනි අභිඤ්ඤාදිගුණසම්පදා. අධිකාරොති බුද්ධං උද්දිස්ස අධිකො සක්කාරො. ඡන්දතාති සම්මාසම්බොධිං උද්දිස්ස සාතිසයො කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දො. අවිධම්මසමොධානාති එතෙසං අවිධන්තං ධම්මානං සමායොගෙන. අභිනිභාරොති කායපණ්ඩානං. සම්ප්ඤ්ඤාති නිප්පජ්ජන්ති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙසො, විත්ථාරො පන පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකවණ්ණනාය (වරියා. අවධං. පකිණ්ණකකථා) වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

සබ්බාකාරපරිපූරමෙවාති පරිපූර්ණලක්ඛණතාය සත්තුස්සදාදිහි සබ්බාකාරෙහි සම්පන්නමෙව. න හි ඉත්ථියා කොසොභිතවත්ථගුණතා සම්භවති, දුතියපකති ව නාම පඨමපකතිතො නිහිනා එව. තෙනෙවාහ අනන්තරවාරෙ “යස්මා”තිආදි.

ඉධ පුරිසස්ස තත්ථ නිබ්බන්තනතොති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ පුරිසභූතස්ස තත්ථ බ්‍රහ්මලොකෙ බ්‍රහ්මත්තභාවෙන නිබ්බන්තනතො. තෙන අසතිපි පුරිසලිඛිගෙ පුරිසාකාරා බ්‍රහ්මානො හොන්තිති දස්සෙති. තංයෙව හි පුරිසාකාරං සන්ධාය වුත්තං – “යං පුරිසො බ්‍රහ්මත්තං කරෙය්‍යා”ති. තෙනෙවාහ “සමානෙපි”තිආදි. යදි එවං ඉත්ථියො බ්‍රහ්මලොකෙ න උප්පජ්ජන්තිති ආහ “බ්‍රහ්මත්ත”න්තිආදි.

131. කායදුච්චරිතස්සාතිආදිපාළියා කම්මතියාමො නාම කථිතො. සමඤ්ජනං සමඬිගො, සො එතස්ස අත්ථිති සමඬිගී, සමන්තාගතො. සමඤ්ජනසිලො වා සමඬිගී. පුබ්බභාගෙ ආයුහනසමඬිගිතා, සන්තිට්ඨාපකච්ඡෙතනාවසෙන චෙතනාසමඬිගිතා. චෙතනාසන්තතිවසෙන වා ආයුහනසමඬිගිතා, තංතංචෙතනාඛණ්ඩවසෙන චෙතනාසමඬිගිතා. කතුපච්ඡත්තස්ස අවිපක්කවිපාකස්ස කම්මස්ස වසෙන කම්මසමඬිගිතා, කම්මෙ පන විපච්චිතුං ආරද්ධං විපාකජ්ජවත්තිවසෙන විපාකසමඬිගිතා. කම්මාදීනං උපට්ඨානකාලවසෙන උපට්ඨානසමඬිගිතා. කුසලාකුසලකම්මායුහනක්ඛණෙනි කුසලකම්මස්ස ව අකුසලකම්මස්ස ව සම්භන්තක්ඛණෙ. තථාති ඉමිනා කුසලාකුසලකම්මපදං ආකඬ්ඪති. යථා කතං කම්මං ඵලදානසමත්ථං හොති, තථා කතං උපචිතං. විපාකාරහන්ති දුතියභවාදිසු විපච්චනාරහං. උප්පජ්ජමානානං උපපත්තිනිමිත්තං උපට්ඨාතිති යොජනා. වලකිති පරිවත්තති. එකෙන හි කම්මුනා තජ්ජෙ නිමිත්තෙ උපට්ඨාපිතෙ පච්චයවිසෙසවසෙන තතො අඤ්ඤෙන කම්මුනා අඤ්ඤස්ස නිමිත්තස්ස උපට්ඨානං පරිවත්තනං.

සුනබජ්චිකොති සුනබෙහි ජීවනසිලො. තලසන්ථරණපුපන්ති භූමිතලස්ස පුප්ඵෙහි සන්තරණපුප්ඵං. ආයුහනචෙතනාකම්මසමඬිගිතාවසෙනාති කායදුච්චරිතස්ස අපරාපරං ආයුහනෙන සන්තිට්ඨාපකච්ඡෙතනාය තස්සෙව පකජ්ජනෙ කම්මක්ඛයකරඤාණෙන අබ්බෙතිත්තා යථුපචිතකම්මුනා ව සමඬිගිභාවස්ස වසෙන.

132. එවං සස්සිරිකන්ති වුත්තප්පකාරෙන අනෙකධාතුච්ඡන්දාදිනා නානානායවිචිත්තතාය පරමනිපුණගම්භිරතාය ව අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ව සසොහං කත්වා.

නං ධාරෙහිති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං. ධාතුආදිවසෙන පරිවට්ඨියන්ති අත්ථා එතෙහිති පරිවට්ඨා, දෙසනාහෙදා. වත්තාරො පරිවට්ඨා එතස්ස, එතස්මිං වාති වතුපරිවට්ඨො, ධම්මපරියායො. ධම්මො ව සො පරියත්තිභාවතො යථාවුත්තෙනත්ථෙත ආදාසොති ධම්මාදාසො. උපට්ඨානට්ඨෙත යථාධම්මානං ආදාසොතිපි ධම්මාදාසො. යථා හි ආදාසෙන සත්තානං මුඛෙ මලදොසභරණං, එවං ඉමිනාපි සුත්තෙන යොගිතං මුඛෙ මලදොසභරණං. තස්මාති යස්මා ඉමිනා සුත්තෙන කිලෙසෙ මද්දිත්වා සමථාධිගමෙන යොගිතො ජයප්පත්තා; තස්මා අමතපුරුප්පවෙසෙන උග්ගොසනමහාභෙරිතාය ව අමතදුන්දුහි. ඉධ වුත්තන්ති ඉමස්මිං සුත්තෙ වුත්තං. අනුත්තරො සඬිගාමවිජයොති අනුත්තරභාවතො කිලෙසසඬිගාමවිජයො, “විජෙති එතෙනා”ති කත්වා. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

බහුධාතුකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. ඉසිගිලිසුත්තවණ්ණනා

133. සමඤ්ඤායති එතායාති සමඤ්ඤා, නාමන්ති අත්ථො. අයමයං නාමාති පඤ්ඤාපෙන්ති එතාය, තථාපඤ්ඤාපනමත්තන්ති වා පඤ්ඤත්ති, නාමමෙව. තෙනාහ “පුරිමපදස්සෙව වෙච්චන”න්ති. සෙසෙසුපිති “පණ්ඩවස්ස පබ්බතස්සා”තිආදිසු තිසු වාරෙසුපි.

සමුට්ඨානං තාව සුත්තස්ස කථෙත්වා අත්ථසංවණ්ණනං කාතුං “තදා කිරා”තිආදි වුත්තං. න පබ්බතෙහි අත්ථොති න භගවතො පබ්බතෙහි කථිතෙහි අත්ථො අත්ථි. ඉසිගිලිභාවොති ඉසිගිලිනාමනා. ඉතීති ඉමිනා කාරණෙන,

ඉමං අටුප්පත්තිං අවෙක්ඛන්තොති අත්ථො.

වෙනියගබ්භෙති වෙනියසරෙ වෙනියස්ස අබ්භන්තරෙ. යමකමභාද්වාරන්ති යමකකවාටයුත්තං මහන්තං ද්වාරං. ද්වෙධා කත්වාති පබ්බතස්ස අබ්භන්තරෙ මණ්ඩපසඬබ්බෙපෙන ලෙණං නිමිතින්තිවා ද්වෙධා කත්වා තදා තෙ තත්ථ වසිංසු.

වසිතකාලඤ්ච කටේන්තො තෙසං මාතුයා යාව තතියභවතො පටියාය සමුදාගමං දස්සෙතුං, “අතීතෙ කිරා”තිආදි චුත්තං. පත්ථෙසීති තස්සා කිර ඛේත්තකුටියා විභයො භජ්ජන්තියා තත්ථ මහාකරඤ්චපුප්ඵප්පමාණා මහන්තා මනොහරා පඤ්චසතමත්තා ලාජා ජායිංසු. සා තා ගහේවා මහන්තෙ පදුමිනිපත්තෙ ය්පෙසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ඵකො පච්චෙකඛුද්ධො තස්සා අනුග්ගහත්ථං අවිදුරෙ ඛේත්තපාළියා ගච්ඡති. සා තං දිස්වා පසන්නමානසා සුපුප්ඵිතං මහන්තං ඵකං පදුමං ගහේවා තත්ථ ලාජෙ පක්ඛිපිත්වා පච්චෙකඛුද්ධං උපසඬකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “ඉමස්ස, හන්තෙ, පුඤ්ඤස්ස ආනුභාවෙන ආනුභාවසම්පන්නෙ පඤ්චසතපුත්තෙ ලභෙය්‍ය”න්ති පඤ්ච පුත්තසතානි පත්ථෙසි. තස්මිංයෙව බණෙති යදා සා යථාචුත්තං පත්ථනං පටියපෙසි; තස්මිංයෙව බණෙ පඤ්චසතා මිගලුද්දකා සම්භතසම්භාරා පරිපක්ඛපච්චෙකඛොධිඤ්ඤාණා තස්සෙව පච්චෙකඛුද්ධස්ස මධුරමංසං දත්වා, “ඵතිස්සා පුත්තා භවෙය්‍යාමා”ති පත්ථයිංසු. අතීතාසු අනෙකජාතීසු තස්සා පුත්තභාවෙන ආගතත්තා තථා තෙසං අභොසීති වදන්ති. පාදුද්ධාරොති පාදුද්ධාරෙ පාදුද්ධාරෙ. පාදුද්ධාරසීසෙන චෙත්ථ නික්ඛිපනං ආභ.

ගබ්භමලං නිස්සායාති බති නික්ඛන්තං ගබ්භමලං නිස්සයං කත්වා සංසෙදජභාවෙන නිබ්බත්තා . ඔපපාතිකභාවෙනාති කෙවි. ඛයවයං පටියපෙත්වාති විපස්සනං ආරභිත්වා. විපස්සනාති අනිච්චානුපස්සනාපුබ්බිකා සප්පච්චයනාමරූපදස්සනපුබ්බිකා ව, සඬබ්බාරෙ සම්මසන්නස්ස අනිච්චලක්ඛණෙ දිට්ඨො, “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදන්තා”ති සෙසලක්ඛණානි සුවිඤ්ඤෙය්‍යානෙව භොන්ති. පච්චෙකඛොධිඤ්ඤාණං නිබ්බත්තයිංසුති ද්වෙ අසඬබ්බෙය්‍යානි කප්පානං සතසභස්සඤ්ච පච්චෙකඛොධිපාරමිතාය පරිනිප්ඵන්තත්තා ඤාණස්ස පරිපාකත්තා චුත්තනගෙන සයමෙව විපස්සනං පවත්තෙත්වා මත්ථකං පාපෙත්වා පච්චෙකඛොධිඤ්ඤාණං අධිගච්ඡිංසු. සබ්බෙපි තෙ තංයෙව ගාථං අභාසිංසුති ආභ – “අයං තෙසං බ්‍යාකරණගාථා අභොසී”ති.

සරොරුහන්ති සරසි ජාතං. පදුමපලාසපත්තජන්ති බුද්දකමහන්තෙහි කමලදලෙහි සහජාතං. බුද්දකමහන්තකමලදලසඬබ්බානාති වා පදුමපලාසපත්තානි ඵත්ථ සන්තීති පදුමපලාසපත්තං, පදුමගච්ඡං. තත්ථ ජාතන්ති පදුමපලාසපත්තජං. සුපුප්ඵිතන්ති සුටුටු පුප්ඵිතං සම්මා විකසිතං. හමරගණානුවිණ්ණන්ති හමරගණෙහි අනුකුලඤ්චෙව අනුපරිබ්භමිතඤ්ච. අනිච්චතායුපගතන්ති බණෙ බණෙ වණ්ණභෙදාදිවසෙන අනිච්චතාය උපගතං. විදිත්වාති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා. ඵකො වරෙති තස්මා අඤ්ඤොපි මාදිසො භොතුකාමො ඵචං පටිපජ්ජිත්වා ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති.

135. සතිසාරසීලසාරාදිසමන්තාගමනෙන සත්තෙසු සාරභූතා. සබ්බසො වට්ඨකුක්ඛස්ස විගතත්තා නිද්දුක්ඛා. සමුච්ඡින්නතණ්හතාය නිත්තණ්හා. මානවිජ්ඣොති ථුතිවචනං.

ඵතෙසං ඵකනාමකායෙවාති ඵතෙසං ආගතානං පච්චෙකඛුද්ධානං පාළියං අනාගතා අඤ්ඤෙ පච්චෙකඛුද්ධා සමානනාමකා ඵච. චුත්තමෙවත්ථං පාකට්ඨකරණත්ථං “ඉමෙසු හී”තිආදි චුත්තං. විසුං විසුං අවත්වාති පච්චෙකං සරූපතො අවත්වා. අඤ්ඤෙ වාති අසාධාරණත්තා ආභ. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉසිගිලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. මහාවත්තාරිසකසුත්තවණ්ණනා

136. දොසෙහි ආරකාති අරියං. තෙනාහ “නිද්දොස”න්ති. සා පන නිද්දොසතා ලොකුත්තරභාවෙන සවිසෙසාති ආභ “ලොකුත්තර”න්ති. සම්මා සුන්දරො පසත්ථො නිය්‍යානිකො සමාධි සම්මාසමාධිති ආභ – “සම්මාසමාධිත්ති මග්ගසමාධි”න්ති. උපනිසිද්ධි ඵත්ථ ඵලං තප්පට්ඨබ්බචුත්තිතායාති උපනිසං, කාරණන්ති ආභ – “සඋපනිසන්ති සප්පච්චය”න්ති. පරිකරොති පරිවාරෙහිති පරික්ඛාරොති ආභ – “සපරික්ඛාරන්ති සපරිවාර”න්ති.

පරිවාරිකාති සහජාතාදිපච්චයභාවෙන පරිවාරන්තෙහි විය උපගතා. පුරෙවාරිකාති වුට්ඨානගාමිනිභාවනා සහජාතාදිපච්චයවසෙන පච්චයත්තා පුරස්සරා. තෙනාහ – “විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි වා”ති. ඉදානි තානි කිච්චතො දස්සෙතුං, “විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පරිවිමංසග්ගහණං තත්ථ තත්ථ විත්තුප්පාදෙ විමංසාධිපතෙය්‍යෙන පවත්තියා සම්මාදිට්ඨියා පුබ්බභිගමභාවදස්සනත්ථං. තෙනස්ස මග්ගසමාධිස්ස නානාබණ්ණිකං පුබ්බභිගමභාවං දස්සෙති. විමංසනපරියොසානෙති තථාපවත්තඅනුලොමඤ්ඤාණස්ස ඔසානෙ. භූමිලද්ධං වට්ඨං සමුග්ගසාධයමානාති අත්තතො සත්තානෙ දීඝරත්තං අනුසයිතං කිලෙසවට්ඨං සමුච්ඡින්නන්ති. චූපසමයමානාති තස්සෙව වෙච්චනං. චූපසමයමානාති වා තතො ඵච අවසිට්ඨමපි වට්ඨං අප්පවත්තිකරණවසෙන චූපසමෙත්ති. තෙනෙවාහ –

“මග්ගසමමාදිට්ඨි...පෙ.... උප්පජ්ජති”ති. සාති සමමාදිට්ඨි. දුට්ඨාපිති යථාචුත්තා දුට්ඨාපි. ඉධ අධිප්පෙතා විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය කිව්වස්ස දස්සිතත්තා.

ලක්ඛණෙ පටිවිජ්ඣමානෙ ලක්ඛණිකො ධම්මො පටිවිද්ධො භොතිති ආහ – “මිච්ඡාදිට්ඨි...පෙ.... ආරම්මණතො පජානාති”ති. විපස්සනාසමමාදිට්ඨියමිපි එසෙව නයො. කිව්වතොති භාවනාකිව්වතො. සමමාදිට්ඨියං තදධිගතඅසම්මොහතාය අසම්මොහතො පජානාති. කිව්වතොති පටිවේදකිව්වතො. තං පන සබ්බථා අසම්මුය්හනමෙවාති ආහ “අසම්මොහතො”ති. එවං පජානනාති මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨිති යාථාවතො අවබොධො. අස්සාති තංසමඛිගිතො පුග්ගලස්ස.

ද්වයන්ති -කාරො දිසං කත්වා චුත්තො. තෙනාහ “ද්වයං වදාමි”ති. ද්වෙ අවයවා එතස්සාති ද්වයං. තෙනාහ “දුට්ඨකොට්ඨාසං වදාමි”ති. පුඤ්ඤස්ස එකො භාගො සො එව පුඤ්ඤභාගිකො , ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා ඉත්ථිලිඛිගවසෙන “පුඤ්ඤභාගියා”ති චුත්තං. උපධිසඬ්ඛාතස්සාති බන්ධපබන්ධසඬ්ඛාතස්ස.

අමතද්වාරන්ති අරියමග්ගං. පඤ්ඤපෙතීති නියානාදිපකාරතො පඤ්ඤපෙති. තෙනාහ “විහජිත්වා දස්සෙති”ති. තත්ථ සම්මොහස්ස විද්ධංසනෙන අසම්මොහතො දස්සෙති. තස්මිං අත්ථෙති අමතද්වාරපඤ්ඤාපනෙ අත්ථෙ. බොජ්ඣංගධර්මපත්තාති බොජ්ඣංගධර්මවපත්තා. මග්ගභාවෙන නියානභාවෙන පවත්තියා මග්ගපඤ්ඤාය අවධන්තමිපි සාධාරණත්තා සමුදායස්ස ව අවයවො අඩ්ගන්ති කත්වා සෙසධම්මෙ අඩ්ගිකභාවෙන දස්සෙන්නො “අරියමග්ගස්ස අඩ්ග”න්ති ආහ. සො භික්ඛුති මිච්ඡාදිට්ඨි “මිච්ඡාදිට්ඨි”ති සමමාදිට්ඨි “සමමාදිට්ඨි”ති ජානන්තො භික්ඛු. පජනන්තායාති සමුච්ඡේදවසෙන පජනතාය. පටිලාභන්තායාති මග්ගසමමාදිට්ඨියා අධිගමාය. කුසලවායාමොති විපස්සනාසම්පසුත්තොව කොසල්ලසම්භුතො වායාමො. සරතීති සතො, තං පනස්ස සරණං සතිසමඛිගිතායාති ආහ “සතියා සමන්තාගතො”ති. කාමඤ්ඤෙත්ථ විපස්සනාසමමාදිට්ඨි යථාභූතා සම්මාවායාමසතියො සහජාතා ව පුරෙජාතා ව හුත්වා පරිවාරෙත්ති, “ඉතිධිමෙ තයො ධම්මා සමමාදිට්ඨි අනුපරිධාවන්ති අනුපරිවත්තන්ති”ති පන වචනතො, “එත්ථ හි”තිආදිනා මග්ගසමමාදිට්ඨියා එව සෙසධම්මානං යථාරහං සහවරණභාවෙන පරිවාරණං යොජිතං. සම්මාසඬ්ඛප්පාදිනන්ති ආදි-සද්දෙන සම්මාවාචාකම්මන්තාජීවානං ගහණං ඉතරෙසං පරිවාරභාවෙන ගහිතත්තා . න හි සක්කා තෙ එව පරිවාරෙ පරිවාරවත්තෙ ව කත්වා වත්තුං සඬ්ඛරතො සම්මොහජනනතො ව. තයොති සමමාදිට්ඨිවායාමසතියො සහජාතපරිවාරාව භොන්ති මග්ගක්ඛණිකානං තෙසං අධිප්පෙතත්තා විපස්සනාඤ්චරිතීනං අසම්භවතො.

137. තක්කනවසෙන ලොකසිද්ධොනාති අධිප්පායො. “එවඤ්ඤෙවඤ්ඤෙව හවිතබ්බ”න්ති විවිධං තක්කනං කුපෙ විය උදකස්ස ආරම්මණස්ස ආකඬ්ඪනං විතක්කනං විතක්කො. සඬ්ඛප්පනවසෙනාති තං තං ආරම්මණං ගහෙත්වා කප්පනවසෙන. තක්කනං කප්පනන්ති ව අතංසහජාතානමෙවාති ද්විධබ්බං. එකග්ගොති ඉමිනා සමාධිනා ලද්ධපකාරස්සෙව විතක්කස්ස අප්පනාපරියායො භොතිති දස්සෙති. විසෙසෙන වා අප්පනා විතක්කස්ස වසෙන චිත්තං ආරම්මණං අභිරොපෙති, විතක්කෙ අසති කථන්ති ආහ “විතක්කෙ පනා”තිආදි. අත්තනොයෙව ධම්මතාය චිත්තං ආරම්මණං අභිරුහන්ති, එතෙන ආරම්මණධම්මානං ගහණං නාම සභාවසිද්ධං, න ධම්මන්තරමපෙක්ඛති, විතක්කො පන පවත්තමානො ආරම්මණාභිතිරොපනවසෙනෙව පවත්තතිති දස්සෙති. එවං සන්තෙපි සභාවාචිතක්කචිත්තුප්පාදතො සචිතක්කචිත්තුප්පාදස්ස ආරම්මණග්ගහණවිසෙසො විතක්කෙන ජාතොති කත්වා විතක්කො චිත්තස්ස ආරම්මණග්ගහණෙ විසෙසපච්චයොති පාකටොයමත්ථො. අපරෙ පන හණන්ති – යථා කොච රාජවල්ලභං, තංසම්බන්ධිතං මිත්තං වා නිස්සාය රාජගෙහං ආරොහති අනුපවිසති, එවං විතක්කං නිස්සාය චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති විතක්කස්ස ආරම්මණාභිතිරොපනසභාවත්තා, අඤ්ඤෙසං ධම්මානඤ්ඤෙව අචිතක්කසභාවතො. තෙනාහ භගවා – “වෙනසො අභිතිරොපනා”ති (ධ. ස. 7).

යදි එවං කථං අචිතක්කචිත්තං ආරම්මණං ආරොහතිති? විතක්කබලෙනෙව. යථා හි සො පුරිසො පරිවයෙන තෙන චිනාපි නිරාසඬ්ඛකො රාජගෙහං පවිසති, එවං පරිවයෙන විතක්කෙන චිනාපි අචිතක්කං චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති. පරිවයෙනාති ව සන්තානෙ පවත්තවිතක්කභාවනාසඬ්ඛාතෙන පරිවයෙන. විතක්කස්ස හි සන්තානෙ අභිණ්හං පවත්තස්ස වසෙන චිත්තස්ස ආරම්මණාභිරුහනං විරපරිචිතං; තෙන තං කදාචි විතක්කෙන චිනාපි තත්ථ පවත්තතෙව; යථා ඤාණසහගතං චිත්තං සම්මසනවසෙන විරපරිචිතං කදාචි ඤාණරහිතමිපි සම්මසනවසෙන පවත්තති; යථා වා කිලෙසසහිතං හුත්වා පවත්තං සබ්බසො කිලෙසරහිතමිපි පරිවයෙන කිලෙසවාසනාවසෙන පවත්තති, එවං සම්පදමිදං ද්විධබ්බං.

වාචං සඬ්ඛරොතිති වාචං උප්පාදෙති, වච්චොසුප්පත්තියා විසෙසපච්චයො භොතිති අත්ථො. ලොකියවිතක්කො ද්වන්තිංසචිත්තසහගතො වාචං සඬ්ඛරොති වච්චිඤ්ඤත්තිජනනතො. වච්චිසඬ්ඛාරොත්ථෙව පනස්ස නාමං භොති රුජ්ඣිතො, තංසමත්ථතාතිරොධතො වා සම්භවතො පන සඬ්ඛරොති. “ලොකුත්තරසම්මාසඬ්ඛප්පං පරිවාරෙත්ති”ති වත්වා තිවිධෙ සම්මාසඬ්ඛප්පෙ කදාචි කතමං පරිවාරෙත්තිති? වොදනං සන්ධායාහ “එත්ථා”තිආදි. නානාචිත්තෙසු ලබ්භන්ති නානාසමන්තාභාරහෙතුකත්තා, පුබ්බභාගෙයෙව ව තෙ උප්පජ්ජන්තිති. තිණි නාමාති ලභති තිවිධස්සපි පටිපක්ඛස්ස සමුච්ඡින්නදනෙන සාතිසං නිණ්ණමිපි කිව්වකරණතො. එස නයො සම්මාවාචාදිසුපි.

138. විරමති එතායාති වෙරමණී විරති වුවිති. සා මුසාවාදනො විරමණස්ස කාරණභාවනො වෙනනාපි වෙරස්ස මණනනො විනාසනනො විරතිපිති ආහ – “විරතිපි වෙනනාපි වට්ටති”ති. ආරකා රමනීති සමුවිජිත්තෙහි දුරතො සමුස්සාරෙති. විනා තෙහි රමනීති අවිචන්තමෙව තෙහි විනා භවති. තතො තතොති දිට්ඨො අදිට්ඨවාදාදිතො මුසාවාදා. විසෙසනො අනුප්පත්තිධම්මත්තා පටිනිවත්තා හුත්වා.

140. තිව්ධෙන කුහනවත්ථුනාති පච්චයපටිසෙවන-සාමන්තප්පන-ඉරියාපට්ඨවත්තසඬ්ඛාතෙන පාපිච්ඡනා නිබ්බත්තෙන තිව්ධෙන කුහනවත්ථුනා. එතාය කුහනාය කරණභූතාය පච්චයුප්පාදනත්ථං නිමිත්තං සීලං එතෙසන්ති යොජනා. අත්තවිසයලාභහෙතු අක්කොසනමුංසනවම්භනාදිවසෙන පිසනං සට්ටනං විභෙදනං නිප්පෙසො. ඉතො ලද්ධං අඤ්ඤස්ස, තතො ලද්ධං පරස්ස දත්වා එවං ලාභෙන ලාභං නිජිගිංසනීති ලාභෙන ලාභං නිජිගිංසනා. පාළියං ආගතො කුහනාදිවසෙන මිච්ඡාආජීවො. කො පන සොති ආහ “ආජීවහෙතු”තිආදි. තාසංයෙවාති අවධාරණං, “ආජීවො කුප්පමානො කායවට්ඨ්ථාරෙසු එව කුප්පති”ති කත්වා වුත්තං.

141. සම්මා පසත්ථා සොහනා නියායානිකා දිට්ඨි එතස්සාති සම්මාදිට්ඨි, පුග්ගලො. තස්ස පන යස්මා සම්මාදිට්ඨි සච්චාභිසමයස්ස නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය අවස්සයො, තස්මා වුත්තං – “මග්ගසම්මාදිට්ඨියං ධීතස්සා”ති. පහොති භවති තාය සහෙව උප්පජ්ජති පවත්තති. පච්චවෙක්ඛණඤාණං යාථාවතො ජානනට්ඨෙත සම්මාඤාණන්ති ඉධාධිප්පෙන, තඤ්ච ඛො මග්ගසමාධිමිති ධීතෙ එව හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං ආහ – “මග්ගසම්මාසමාධිමිති...පෙ.... සම්මාඤාණං පහොති”තිආදි. ඉමිනා කිං දස්සෙතිති? යථා මග්ගසම්මාදිට්ඨියං ධීතො පුග්ගලො, “සම්මාදිට්ඨි”ති වුත්තො, එවං මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණඤාණෙ ධීතො, “සම්මාඤාණො”ති වුත්තො, තස්ස ව මග්ගඵලසම්මාසමාධිපවත්තියා පහොති සම්මාඤාණස්ස සම්මාවිමුත්තියා පහොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති. ඵලසමාධි තාව පවත්තතු, මග්ගසමාධි පන කපන්ති? තමපි අකුප්පභාවතාය අවිචන්තසමාධිභාවතො කිච්චනිප්ථන්තියා පවත්තතෙවාති වත්තබ්බතං ලහති. යපෙත්වා අට්ඨඵලඛිගානීති ඵලභූතාති සම්මාදිට්ඨිආදීති අට්ඨඛිගාති, “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬ්ඛකප්පො පහොති”තිආදිනා විසුං ගහිතත්තා යපෙත්වා. සම්මාඤාණං පච්චවෙක්ඛණං කත්වාති පච්චවෙක්ඛණඤාණං සම්මාඤාණං කත්වා. ඵලං කාතුන්ති ඵලධම්මසභවරිතතාය විපාකසභාවතාය ව “ඵල”න්ති ලද්ධනාමෙ ඵලසම්පයුත්තධම්මෙ සම්මාවිමුත්තං කාතුං වට්ටතිති වුත්තං. තථා ව වුත්තං සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.83) “ඵලසම්පයුත්තාති පන සම්මාදිට්ඨිආදීති අට්ඨඛිගාති යපෙත්වා සෙසධම්මා සම්මාවිමුත්තීති වෙදිතබ්බා”ති.

142. නිජ්ජිණ්ණාති නිජ්ජිරිතා, විද්ධස්සා විනාසිතාති අත්ථො. ඵලං කථිතන්ති “සම්මාදිට්ඨිස්ස, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජිණ්ණා හොති”ති ඉමිනා වාරෙන සාමඤ්ඤඵලං කථිතන්ති වදන්ති, නිජ්ජිරණං පටිප්පස්සම්භනන්ති අධිප්පායො. නිජ්ජිරණං පන සමුවිජිත්තනන්ති කත්වා, මජ්ඣිමනිකා...පෙ.... මග්ගො කථිතොති වදන්ති. දස්සනට්ඨෙතාති පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන චතුත්තං සච්චානං පච්චක්ඛතො දස්සනට්ඨෙත. විදිතකරණට්ඨෙතාති පච්චක්ඛෙන යථාදිට්ඨානං මග්ගඵලානං පාකට්ඨකරණට්ඨෙත. තදධිමුත්තට්ඨෙතාති තස්මිං යථාසච්ඡිකතෙ නිබ්බානෙ අධිමුච්චනභාවෙන.

කුසලපක්ඛාති අනවජ්ජකොට්ඨාසා. මහාවිපාකදානෙනාති මහතො විපුලස්ස ලොකුත්තරස්ස සුඛවිපාකස්ස වෙව කායිකාදියුක්ඛවිපාකස්ස ව දානෙන.

යථා මහාවිපාකස්ස දානෙන මහාවත්තාරිසකං, තථා බහුතායපි මහාවත්තාරිසකොති දස්සෙතුං, “ඉමස්මිඤ්ච පන සුත්තෙ පඤ්ච සම්මාදිට්ඨියො කථිතා”තිආදි වුත්තං. බහුඅත්ථොපි හි මහා-සද්දො හොති “මහාජනො”තිආදියු (ම. නි. 2.65). එත්ථ ව “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා වත්ථුහෙදෙන දස මිච්ඡාදිට්ඨිධම්මා කථිතා, වත්ථුහෙදෙනෙව, “අත්ථි දින්න”න්තිආදිනා දස සම්මාදිට්ඨිධම්මාති විසති හොති. යථා “සම්මාදිට්ඨිස්ස, භික්ඛවෙ, සම්මාසඬ්ඛකප්පො පහොති”තිආදිනා මග්ගවසෙන දස සම්මන්තධම්මා, තප්පටිපක්ඛභූතා “මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පො පහොති”තිආදිනා අත්ථතො දස මිච්ඡන්තධම්මාති විසති, තථා ඵලවසෙන තෙසු එවං විසති. කථං වාරෙපි සම්මාදිට්ඨිආදයො දසාති විසති? එවමෙනෙ ද්වෙ වත්තාරිසකාති පුරිමෙන සද්ධිං තයො වත්තාරිසකා විභාවිතාති වෙදිතබ්බා.

143. පසංසියස්ස උජුච්චවනිකං නින්දියං පසංසන්තොපි අත්ථතො පසංසියං නින්දන්තො නාම හොති. පසංසියස්ස ගුණපරිධංසනමුඛෙනෙව හි නින්දියස්ස පසංසාය පවත්තනතොති ආහ – “මිච්ඡාදිට්ඨිනාමායං සොහනාති වදන්තොපි සම්මාදිට්ඨිං ගරහති නාමා”තිආදි. එවමාදීති ආදිසද්දෙන “නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”ති (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.227) එවමාදිං සඬ්ගණ්හාති; තස්මා එවංවාදිනොති එවං හෙතු පටික්ඛෙපවාදිනොති අත්ථො. ඔක්කත්තනියාමාති ඔගාළ්භමිච්ඡන්තනියාමා. එවරූපං ලද්ධිං ගහෙත්වාතිආදියු යං වත්තබ්බං, තං වුළුපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනායං වුත්තනයමෙව තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එදිසො හි “බුද්ධානම්පි අතෙකිච්ඡො”තිආදි වුත්තසදිසො.

අත්තතො නින්දාභයෙනාති “සම්මාදිට්ඨිඤ්ච නාමෙනෙ ගරහන්ති”ආදිනා උපරි පරෙහි වත්තබ්බනින්දාභයෙන. සට්ටනභයෙනාති තථා පරෙසං ආසාදනාභයෙන. සහධම්මෙන පරෙන අත්තතො උපරි කාතබ්බනිග්ගහො

උපාරම්භෝ, ගරහතෝ පරිත්තාසෝ උපාරම්භහයං, තං පන අත්ථතෝ උපවාදහයං හොතිති ආහ “උපවාදහයෙනා”ති. සෙසං සුචිඤ්ඤයාමෙව.

මහාවත්තාරීසකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. ආනාපානස්සතිසුත්තවණ්ණනා

144. පුබ්බෙනාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. “අපරං විසෙස”න්ති චුත්තත්තා විසෙසවිසයො ච පුබ්බසද්දොති ආහ – “සීලපරිපූරණාදිතො පුබ්බවිසෙසතො”ති.

145. ආරද්ධො යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා ආරාධිතො. යදත්ථාය සාසනෙ පබ්බජ්ජා, විසෙසාපත්ති ච, තදෙවෙත්ථ අප්පත්තන්ති අධිප්පෙනං, තං කුමානවිපස්සනානිමිත්තන්ති ආහ – “අප්පත්තස්ස අරහත්තස්සා”ති. කොමුදිති කුමුදවතී. තදා කිර කුමුදාති සුපුප්ඵිතාති හොන්ති. තෙනාහ – “කුමුදානං අත්ථිතාය කොමුදි”ති. කුමුදානං සමුහො, කුමුදාති එව චා කොමුදා, තෙ එත්ථ අත්ථිති කොමුදිති. පවාරණසඬගහන්ති මහාපවාරණං අකත්ථා ආගමනීයසඬගහණං.

ආරද්ධවිපස්සකස්සාති ආරහිතවිපස්සනස්ස, විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා උස්සුක්කාපෙත්ථා විපස්සිස්ස. භික්ඛු ඉධ ඔසරිස්සන්ති චුත්ථවස්සා පවාරිතපවාරණං “භගවත්තං වන්දිස්සාම, කම්මට්ඨානං සොධෙස්සාම, යථාලද්ධං විසෙසඤ්ච පවෙදිස්සාමා”ති අප්ඤ්ඤායෙන. ඉමෙ භික්ඛුති ඉමෙ තරුණසමථවිපස්සනා භික්ඛු. විසෙසං නිබ්බත්තෙනුං න සක්ඛිස්සන්ති සෙනාසනසප්පායාදිඅලාභෙන. අපලිබුද්ධන්ති අඤ්ඤෙහි අනුපද්දුතං. සෙනාසනං ගහෙනුං න ලහන්ති අන්තොවස්සභාවතො. එකස්ස දිත්තොපි සබ්බෙසං දිත්තොයෙව හොති, තස්මා සුතසුතට්ඨානෙයෙව එකමාසං වසිත්ථා ඔසරිංසු.

146. අලන්ති යුත්තං, ඔපායිකන්ති අත්ථො, “අලමෙව නිබ්බන්දිතු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.124, 128, 134, 143) විය. පුට්ඨද්ධං පරිහරිත්ථා අසිතං පුට්ඨොසං අ-කාරස්ස ඔ-කාරං කත්ථා. තෙනාහ “පාථෙයා”න්ති.

147. විපස්සනා කථිතාති අනිච්චසඤ්ඤාමුඛෙනෙව විපස්සනාභාවනා කථිතා. න භි කෙවලාය අනිච්චානුපස්සනාය විපස්සනාකිච්චං සමිප්ඤ්ඤාති. බහු භික්ඛු තෙ ච විත්ථාරරුචිකාති අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

149. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු. “තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ, වෙදනානුපස්සි”තිආදිසුපි පිතිපට්ඨංවෙදිතාදිවිසෙනෙව වෙදනානුපස්සනාය චුත්තත්තා, “සුඛවෙදනං සන්ධායෙනං චුත්ත”න්ති ආහ. සතිපට්ඨානභාවනාමනසිකාරතාය චුත්තං – “සාධුකං මනසිකාර”න්ති. සඤ්ඤානාමෙන පඤ්ඤා චුත්තා තෙසං පයොගත්තා. මනසිකාරනාමෙන වෙදනා චුත්තා, භාවනාය පරිචිතත්තා ආරම්මණස්ස මනසිකාරන්ති කත්ථා. චිත්තකච්චාරෙ ය්පෙත්ථාති චුත්තං වට්ඨිසඬාරත්තා තෙසං.

එවං සන්තෙපිති යදිපි මනසිකාරපරියාපන්නතාය “මනසිකාරො”ති චුත්තං, එවං සන්තෙ වෙදනානුපස්සනාභාවො න යුජ්ජති, අස්සාසපස්සාසා භිස්ස ආරම්මණං. චත්ථුන්ති සුඛාදිතං වෙදනානං පවත්තිට්ඨානභූතං චත්ථුං ආරම්මණං කත්ථා වෙදනාව වෙදියති, වෙදනාය එකන්තභාවදස්සනෙන තස්ස වෙදනානුපස්සනාභාවො යුජ්ජති එවාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. එකස්ස අනුයොගස්ස.

ද්විභාකාරෙහිති යෙ සන්ධාය චුත්තං, තෙ දස්සෙන්නො “ආරම්මණතො අසම්මොහතො චා”ති ආහ. සප්පිතිකෙ ද්වෙ කුමානෙති පිතිසහගතාති පඨමදුතියජ්ඣානාති පටිපාටියා සමාපජ්ජති. සමාපත්තික්ඛණෙති සමාපජ්ජනක්ඛණෙ. කුමානපටිලාභෙනාති කුමානෙන සමඬ්භිභාවෙන. ආරම්මණතො ආරම්මණමුඛෙන තදාරම්මණකුමානපරියාපන්නා පිති පටිසංවිදිතා හොති ආරම්මණස්ස පටිසංවිදිතත්තා. යථා නාම සප්පරියෙසනං වරන්තෙන තස්ස ආසයෙ පටිසංවිදිතෙ සොපි පටිසංවිදිතොව හොති මන්තාගදබලෙන තස්ස ගහණස්ස සුකරත්තා; එවං පිතියා ආසයභූතෙ ආරම්මණෙ පටිසංවිදිතෙ සා පිති පටිසංවිදිතා එව හොති සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ච තස්සා ගහණස්ස සුකරත්තා. විපස්සනාක්ඛණෙති විපස්සනාපඤ්ඤාපුබ්බඬගමාය මග්ගපඤ්ඤාය විසෙසතො දස්සනක්ඛණෙ. ලක්ඛණපටිවෙධාති පිතියා සලක්ඛණස්ස සාමඤ්ඤලක්ඛණස්ස ච පටිවිජ්ඣානෙන. යඤ්භි පිතියා විසෙසතො සාමඤ්ඤතො ච ලක්ඛණං, තස්මිං විදිතෙ සා යථාවතො විදිතා හොති. තෙනාහ – “අසම්මොහතො පිති පටිසංවිදිතා හොති”ති.

ඉදාති තමත්ථං පාළියා විභාවෙතුං, “චුත්තමපි වෙත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ දීඝං අස්සාසවසෙනාති දීඝස්ස අස්සාසස්ස ආරම්මණභූතස්ස වසෙන. චිත්තස්ස එකග්ගතං අචික්ඛෙපං පජානතොති කුමානපරියාපන්නං අචික්ඛෙපොති ලද්ධනාමං චිත්තස්සෙකග්ගතං තංසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය පජානතො. යථෙව භි ආරම්මණමුඛෙන පිති පටිසංවිදිතා හොති, එවං තංසම්පයුත්තධම්මාපි ආරම්මණමුඛෙන පටිසංවිදිතා එව හොන්ති. සති උපට්ඨිතා හොතිති දීඝං අස්සාසවසෙන කුමානසම්පයුත්තා සති තස්මිං ආරම්මණෙ උපට්ඨිතෙ ආරම්මණමුඛෙන කුමානෙපි උපට්ඨිතා එව

නාම හොඳි. තාය සතියානි එවං උපට්ඨිතාය තාය සතියා යථාච්ඡිදන්තෙන තෙන ඤාණෙන සුප්පට්ඨිදිත්තා ආරම්මණස්ස තස්ස වසෙන තදාරම්මණා සා පිති පටිසංවිදිතා හොති. අවසෙසපදානිපිති “දිසං පස්සාසවසෙනා”තිආදිපදානිපි.

එවං පටිසම්භිදාමග්ගෙ චුත්තමත්ථං ඉමස්මිං සුත්තෙ යොජෙත්වා දස්සෙතුං, “ඉති”තිආදි චුත්තං. ඉමිනාපි යොගිනා මනසිකාරෙන පටිලභිතබ්බතො පටිලාභොති චුත්තං – “ක්කුතසම්පයුත්තෙ වෙදනාසංඛිතමනසිකාරපටිලාභෙනා”ති.

අස්සාසපස්සාසනිමිත්තන්ති අස්සාසපස්සාසෙ නිස්සාය පටිලද්ධපටිභාගනිමිත්තං ආරම්මණං කිඤ්චාපි කරොති; සතිඤ්ච සම්පජ්ඤ්ඤඤ්ච උපට්ඨාපෙත්වා පවත්තනතො ආරම්මණමුඛෙන තදාරම්මණස්ස පටිසංවිදිත්තා චිත්තෙ චිත්තානුපස්සියෙව නාමෙස හොති. එවං චිත්තානුපස්සනාපි සතිසම්පජ්ඤ්ඤාලෙතොව හොතිති ආහ “න භී”තිආදි. පජ්ඣති එතෙන, සයං වා පජ්ඣතිති පහානං, ඤාණං. දොමනස්සවසෙන බ්‍යාපාදනීවරණං දස්සිතං තදෙකට්ඨභාවතො. තස්සානි නීවරණපබ්බස්ස. පහානකරඤාණන්ති පජ්ඣනඤාණං. විපස්සනාපරම්පරන්ති පටිපාටියා විපස්සනමාහ. සමට්ඨපිපත්තන්ති මජ්ඣිමසමට්ඨනිමිත්තං පටිපත්තචිත්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති. එකතො උපට්ඨානන්ති පටිපක්ඛට්ඨගමෙන එකභාවෙන උපට්ඨානං. සහජාතානං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා හොතිති පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු බ්‍යාපාරස්ස අනාපජ්ජිත්තා ආරම්මණානං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා, “යදත්ථී යං භූතං තං පජ්ඣති උපෙක්ඛං පටිලභති”ති, එවං චුත්තඅප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා පවත්තානි පටිපත්තා. කෙවලං නීවරණාදිධම්මෙති නීවරණාදිධම්මෙ එව පභීනෙ දිස්වා, අථ ඛො තෙසං පජ්ඣනඤාණම්පි යාථාවතො පඤ්ඤාය දිස්වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ධම්මාපි ඛො, භික්ඛවෙ, පහානබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240).

150. අනිච්චාදිවසෙන පච්චිනතිති අනිච්චාදිප්පකාරෙහි චිච්චනති පස්සති. නිරාමිසානි කිලෙසාමිසරහිතා. කායිකචෙතසිකදරපටිප්පස්සද්ධියානි කායචිත්තානං සාධුභාවුපගමනෙන චික්ඛම්භිත්තා. සහජාතධම්මානං එකසභාවෙන පවත්තිසා සහජාතඅප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනාය අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතා හොති.

තස්මිං කායෙ පවත්තා කායාරම්මණා සති, පුබ්බභාගියො සතිසම්බොජ්ඣකාගො. එස නයො සෙසෙසුපි. සොමනස්සසහගතචිත්තපාදවසෙන චෙතං ඔක්කමනං ඔලියනං කොසජ්ජං, තතො අනිච්චත්තනං අනිධාවනං උද්ධච්චං, තදුභයවිධුරා බොජ්ඣකාදිපෙක්ඛාභූතා අනොසක්කනඅනනිච්චත්තසංඛිතා මජ්ඣන්තාකාරතා. ඉදානි යථෙව භීතිආදිනා තමෙව මජ්ඣන්තාකාරං උපමාය විභාවෙති. තුදනං වා පතොදෙන. ආකඛ්ඪනං වා රස්මිනා. තත්ථී න කාතබ්බං අත්ථී. එකචිත්තක්ඛණිකානි එකෙකස්මිං චිත්තෙ විපස්සනාවසෙන සහ උප්පජ්ජනකා. නානාරසලක්ඛණානි නානාකිච්චා වෙව නානාසභාවා ව.

152. චුත්තත්ථානෙව සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 27) ආනාපානාරම්මණා අපරාපරං පවත්තසතියො ආරම්මණසීසෙන තදාරම්මණා ධම්මා ගහිතා, තා පනෙකසන්තානෙ ලොකියචිත්තසම්පයුත්තානි ලොකියා, තා වඩ්ඪමානා ලොකියං චතුබ්බධම්පි සතිපට්ඨානං පරිපූරන්ති. විජ්ජාචිමුත්තිඵලනිබ්බානන්ති චිමුත්තිනං ඵලභූතං තෙහියෙව වෙදිතබ්බං කිලෙසනිබ්බානං, අමතමහානිබ්බානමෙව විජ්ජාචිමුත්තිනං අධිගමෙන අධිගත්තබ්බතාය තථා චුත්තං. පරිපූරණඤ්චස්ස ආරම්මණං කත්වා අමතස්සානුභවනමෙව. ඉධ සුත්තෙ ලොකියාපි බොජ්ඣකා කථිතා ලොකුත්තරාපිති එත්තකං ගහෙත්වා, “ඉති ලොකියස්ස ආගතට්ඨානෙ ලොකියං කථිත”න්ති ව අත්ථවණ්ණනාවසෙන අට්ඨකථායං කථිතං. ථෙරොති මහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරො. අඤ්ඤත්ථ එවං හොතිති අඤ්ඤස්මිං ලොකියලොකුත්තරධම්මානං තත්ථ තත්ථ වොමිස්සකනායෙන ආගතසුත්තෙ එවං ලොකියං ආගතං, ඉධ ලොකුත්තරං ආගතන්ති කථෙතබ්බං හොති. ලොකුත්තරං උපරි ආගතන්ති විජ්ජාචිමුත්තිං පරිපූරන්තිති එවං ලොකුත්තරං උපරි දෙසනායං ආගතං; තස්මා ලොකියා එව බොජ්ඣකා විජ්ජාචිමුත්ති පරිපූරිකා කථෙතබ්බා ලොකුත්තරානං බොජ්ඣකානං විජ්ජාගහණෙන ගහිත්තා, තස්මා ථෙරෙන චුත්තොයෙවෙත්ථ අත්ථො ගහෙතබ්බො. සෙසං චුත්තනායත්තා සුචිඤ්ඤායාමෙව.

ආනාපානස්සතිසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. කායගතාසතිසුත්තවණ්ණනා

153-4. තප්පට්ඨසරණානං කාමාවචරසන්තානං පටිසරණට්ඨෙන ගෙහා කාමගුණා, ගෙහෙ සිතා ආරබ්භ පවත්තිසා අල්ලිනානි ගෙහස්සිතා. සරන්තිති වෙගසා පවත්තන්ති. වෙගෙන හි පවත්ති ධාවතිති චුච්චති. සඬිකප්පානි යෙ කෙචි මිච්ඡාසඬිකප්පා, බ්‍යාපාදවිහිංසාසඬිකප්පාදයොපි කාමගුණසිතා එවානි. ගොවරජ්ඣක්කත්තස්මිංයෙවානි පරිග්ගහිතෙ කම්මට්ඨානෙ එව චත්තන්ති. තඤ්ඤි ධම්මවසෙන උපට්ඨිතාය භාවනාය ගොවරභාවතො “ගොවරජ්ඣක්කත්ත”න්ති චුත්තං. අස්සාසපස්සාසකායෙ ගතා පවත්තානි කායගතා, තං කායගතාසතිං. සතිසීසෙන තංසහගතෙ භාවනාධම්මෙ වදති අස්සාසපස්සාසකායාදිකෙ තංතංකොට්ඨාසෙ සමට්ඨත්ථානාවෙන පරිග්ගහෙත්වා සතියා පරිග්ගහිත්තා; තථාපරිග්ගහිතෙ වා තෙ ආරබ්භ අනිච්චාදිමනසිකාරවසෙන පවත්තා කායාරම්මණා සති සතිභාවෙන චත්ථා එකජ්ඣං දස්සෙත්තො “කායපරිග්ගහික”න්තිආදිමාහ.

සතිපට්ඨානෙති මහාසතිපට්ඨානසූත්තෙ (දී. නි. 2.378; ම. නි. 1.111), වුද්දසව්ඨෙන කායානුපස්සනා කථිතා, වුණ්ණකජාතානි අට්ඨිකානි පරියොසානං කත්වා කායානුපස්සනා නිද්දිට්ඨා, ඉධ පන කෙසාදිසු වණ්ණකසිණවසෙන නිබ්බත්තිතානං චතුත්තං ඤානානං වසෙන උපරිදෙසනාය වඩ්ඪිතත්තා අට්ඨාරසව්ඨෙන කායගතාසතිභාවතා.

156. තස්ස භික්ඛුනොති යො කායගතාසතිභාවනාය වසිභුතො, තස්ස භික්ඛුනො. සම්පයොගවසෙන විජ්ජං භජන්ති සහජාත-අඤ්ඤමඤ්ඤ-නිස්සය-සම්පයුත්ත-අත්ථි-අවිගතපච්චයවසෙන විජ්ජං භජන්ති, තාය සහ එකිභාවම්ච ගච්ජන්තිති අත්ථො. විජ්ජාභාගෙ විජ්ජාකොට්ඨාසෙ වත්තන්තිති විජ්ජාසභාගතාය තදෙකදෙසෙ විජ්ජාකොට්ඨාසෙ වත්තන්ති. තාහි සම්පයුත්තධම්මා එස්සාදයො. නනු චෙත්ථ විජ්ජානං විජ්ජාභාගියතා න සම්භවති? නො න සම්භවති. යාය හි විජ්ජාය විජ්ජාසම්පයුත්තානං විජ්ජාභාගියතා, සා තංනිමිත්තාය විජ්ජාය උපවරියතිති. එකා විජ්ජා විජ්ජා, සෙසා විජ්ජාභාගියාති අට්ඨසු විජ්ජාසු එකං “විජ්ජා”ති ගහෙත්වා ඉතරා තස්සා භාගතාය “විජ්ජාභාගියා”ති වෙදිතබ්බං. සද්ධිං පවත්තනසභාවාසු අයමෙව විජ්ජාති වත්තබ්බාති නියමස්ස අභාවතො විජ්ජාභාගො විය විජ්ජාභාගියාපි පවත්තති එවාති වත්තබ්බං. ආපොච්ඡරණන්ති පටිභාගනිමිත්තභුතෙන ආපොකසිණෙන සබ්බසො මහාසමුද්දච්ඡරණං ආපොච්ඡරණං නාම. දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණස්ස කිව්චං චරණන්ති කත්වා, දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාත්ථං වා ආලොකච්ඡරණං දිබ්බවක්ඛුච්ඡරණන්ති දට්ඨබ්බං. උභයස්මිම්පි පක්ඛෙ සමුද්දඬගමානං කුන්තදිතං සමුද්දන්තොගධන්තා තෙසං චෙතසා ථුට්ඨා වෙදිතබ්බං. කුන්තදිග්ගභණ්ණඤ්ඤෙත්ථ කඤ්චිමෙව කාලං සන්දිත්වා තාසං උදකස්ස සමුද්දපරියාපන්නභාවුපගමනත්තා, න බහි මහානදියො විය පරිත්තකාලට්ඨිතිකාති.

ඔතාරන්ති කිලෙසුප්පත්තියා අවසරං, තං පන විවරං ඡිද්දන්ති ච චුත්තං. ආරම්මණන්ති කිලෙසුප්පත්තියා ඔලම්බනං. යාව පරියොසානාති මත්තිකාපුඤ්ජස්ස යාව පරියොසානා.

158. අභිඤ්ඤායාති ඉද්ධිවිධාදිඅභිඤ්ඤාය. සච්ඡිකාතබ්බස්සාති පච්චක්ඛතො කාතබ්බස්ස අධිට්ඨානවිකුබ්බනාදිධම්මස්ස. අභිඤ්ඤාව කාරණන්ති ආහ – “සච්ඡිකිරියාපෙක්ඛාය, අභිඤ්ඤාකාරණස්ස පන සිද්ධියා පාකටා”ති. මරියාදබ්බදාති උදකමාතිකාමුඛෙ කතා.

යුත්තයානං විය කතාය ඉච්ඡිතිච්ඡිතෙ කාලෙ සුබෙන පච්චචෙක්ඛිතබ්බත්තා. පතිට්ඨාකතායාති සම්පත්තිනං පතිට්ඨාභාවං පාපිතාය. අනුප්පවත්තිකායාති භාවනාබහුලිකාරෙහි අනුප්පවත්තිතාය. පරිවයකතායාති ආසෙවනදළ්භතාය සුවරං පරිවයාය. සුසම්පග්ගතිතායාති සබ්බසො උක්කංසං පාපිතාය. සුසමාරද්ධායාති අතිවිය සම්මදෙව නිබ්බත්තිකතාය. සෙසං සුචිඤ්ඤෙයාමෙව.

කායගතාසතිසූත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. සඨ්ඨාරුපපත්තිසූත්තවණ්ණනා

160. සඨ්ඨාරුපපත්තින්ති විපාකක්ඛන්ධසඤ්ඤිතානං සඨ්ඨාරානං උප්පත්තිං, නිබ්බත්තින්ති අත්ථො. යස්මා අවධාරණං එතස්මිං පදෙ ඉච්ඡිතබ්බන්ති, “සඨ්ඨාරානංයෙව උප්පත්ති”න්ති වත්වා තෙන නිවත්තිතං දස්සෙන්නො, “න සත්තස්සා”ති ආහ. තෙන සත්තො ජීවො උප්පජ්ජන්ති මිච්ඡාවාදං පටික්ඛිපති. එවං උප්පජ්ජනකධම්මවසෙන උප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදාති උප්පත්තිජනකධම්මවසෙනපි තං දස්සෙතුං, “පුඤ්ඤාභිසඨ්ඨාරොන වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාමෙසු පුඤ්ඤාභිසඨ්ඨාරොනපි උප්පත්ති භොති, සා පන ඉමස්මිං සුත්තෙ ගතිතාති. පුඤ්ඤාභිසඨ්ඨාරොන වාති වා-සද්දො අවුත්තත්ථාපෙක්ඛණවිකප්පත්ථො, අවුත්තත්ථාපෙක්ඛාය පන න ආගතො “ආනෙඤ්ජාභිසඨ්ඨාරොනා”ති. අථ වා උප්පත්ති ආගතා, එවං කිව්චං ආගතං, ආනෙඤ්ජාභිසඨ්ඨාරො පනෙත්ථ සරුපෙන අනාගතොපි පුඤ්ඤාභිසඨ්ඨාරග්ගභණ්ණෙනෙව ගතිතොති දට්ඨබ්බං. කෙච් පන “පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඨ්ඨාරොනා”ති පයන්ති. භවුපගක්ඛන්ධානන්ති සුගතිභවුපගානං උපාදානක්ඛන්ධානං.

161. ලොකිකා වට්ටන්ති කම්මවට්ටස්ස ගහණතො. භවුපපත්තිහෙතුභුතා ඔකප්පනීයසද්ධා චතුපාරිසුද්ධිසීලං තාදිසං බුද්ධවචනබාහුසච්චං ආමිසපරිව්චාගො කම්මස්සකතාඤ්ඤාණං කම්මඵලදිට්ඨි ව ඉමෙ සද්ධාදයො වෙදිතබ්බං. යපෙතීති පණ්දහනවසෙන යපෙති. පණ්දහනීති හි අයමෙත්ථ අත්ථො. පතිට්ඨාපෙතීති තත්ථ සුප්පතිට්ඨිතං කත්වා යපෙති. සහපත්ථනායාති, “අහො වතාහං...පෙ.... උප්පජ්ජෙයා”න්ති එවං පවත්තපත්ථනාය සහ. සද්ධාදයොවාති යථාචුත්තා සද්ධාදයො එව පඤ්ච ධම්මා උප්පත්තියා සඨ්ඨාරණට්ඨෙත සඨ්ඨාරා, තස්මා එව අඤ්ඤෙහි විසිට්ඨභවුපගරණට්ඨෙත විහාරා නාමාති. තස්මිං යානෙති තස්මිං උප්පත්තිට්ඨානෙ.

පඤ්චධම්මාව තංසමභිගීපුග්ගලො උප්පත්තිං මග්ගති ගවෙසති එතෙනාති මග්ගො. පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා. චෙතනා පනෙත්ථ සුද්ධසඨ්ඨාරතාය සද්ධාදිග්ගභණ්ණෙනෙව ගතිතා, තස්මා අවධාරණං කතං. උප්පත්තිපකප්පනවසෙනෙව පවත්තියා පත්ථනාගහණෙනෙව තස්සා ගහණන්ති කෙච්. විත්තකරයුත්තගතිනිබ්බත්තධම්මවසෙන අවධාරණස්ස කතත්තා. චෙතනා හි නාම කම්මං, තස්මා උප්පත්තිනිබ්බත්තෙන වත්තබ්බමෙව නත්ථි, තස්මා පන කිව්චකරණා සද්ධාදයො පත්ථනා වාති ඉමෙ ධම්මා

සහකාරිනො හවුපපත්තියා නියාමකා හොන්තිති තනුපපත්තියා පවත්තන්තිති තෙසං මග්ගාදිභාවො චුත්තො. තෙනාහ “යස්ස භී”තිආදි. තෙන සද්ධා පත්ථනා වාති උභයෙ ධම්මා සහිතා හුත්වා කම්මං විසෙසෙන්නා ගතිං නියමෙන්නිති දස්සෙති, පටිසන්ධිග්ගහණං අනියතං කෙවලස්ස කම්මස්ස වසෙන්නා අධිප්පායො. කාමඤ්චෙත්ථ “කම්මං කත්වා”ති චුත්තං, කම්මායුහනතො පන පගෙව පත්ථනං යපෙතුම්පි වට්ටනියෙව. කම්මං කත්වාති චෙත්ථ “තාපෙත්වා භුඤ්ජති, භුත්වා සයති”තිආදිසු විය න කාලනියමො, කම්මං කත්වා යදා කදාවි පත්ථනං කාතුං වට්ටනීති ව ඉදං වාරිත්තදස්සනං විය චුත්තං. යථා හි භවපත්ථනා යාව මග්ගෙන න සමුවිජ්ජති, තාව අනුප්පන්නාහිනවකතුපවිතස්ස කම්මස්ස පව්වයො හොතියෙව. පුන තථා විසෙසපව්වයො, යථා නියමෙත්වා උප්පාදිතා. තෙන චුත්තං – “යස්ස පඤ්ච ධම්මා අත්ථී, න පත්ථනා තස්ස ගති අතිබද්ධා”ති.

165. සබ්බසොවාති “ඉදං කාළකං සාමං සෙතං හරිතං මණ්ඩලං අපරිමණ්ඩලං චතුරංසං පරිපුණ්ණං බුද්දකං මහන්ත”න්තිආදිනා සබ්බසොව පාකටං හොති.

167. සුන්දරොති කාළකාදිදොසරහිතතාය සොහනො. ආකරසම්පන්නො සම්පන්නආකරුප්පත්තියා. ධොවනාදිභීති ධොවනතාපනමප්පනාදිහි.

168. ලොකධාතුනං සතසහස්සං අත්තනො වසෙ වත්තනතො සතසහස්සො. තස්ස පන තත්ථ ඔභාසකරණං පාකටන්ති ආහ “ආලොකඵරණබ්බුමා”ති. අයමෙව නයො හෙට්ඨා “සහස්සො බ්බුමා”තිආදිසුපි. නික්ඛෙන කතන්ති නික්ඛපරිමාණෙන ජම්බොනදෙන කතං. නික්ඛං පන විසතිසුවණ්ණන්ති කෙවි. පඤ්චවිසතිසුවණ්ණන්ති අපරෙ. සුවණ්ණං නාම වතුධරණන්ති වදන්ති. සට්ඨනමප්පනක්ඛමං න හොති පරිත්තභාවතො. අතිරෙකෙනාති පඤ්චසුවණ්ණඅතිරෙකෙන නික්ඛප්පමාණං අසම්පත්තෙන. වණ්ණවත්තං පන න හොති අවිපුලතාය උළාරං හුත්වා අනුපට්ඨානතො. අවණ්ණවත්තතාය එව ඵරුසධාතුකං බායති. තාසුති තාසු භුමිසු, යත්ථ සාබා වඩ්ඪිත්වා ඨිතා. තෙති සුවණ්ණභිකුරා. පච්චිත්වාති තාපෙත්වා. සම්පහට්ඨන්ති සමුප්ප්ලිකතන්ති ආහ – “ධොතසට්ඨිතපමප්පිත”න්ති, තම්බමත්තිකලෙපං කත්වා ධොතඤ්චෙව පාසාණාදිනා සට්ඨිතඤ්ච ඵලකලොමාදිනා පමප්පිතඤ්චාති අත්ථො.

එතදෙවාති ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා එත්ථ ආලොකඵරණමෙව. අථ වා යං දිබ්බවක්ඛුඵරණං, ආලොකඵරණම්පි එතදෙව. යත්තකඤ්චි යානං යොගී කසිණාලොකෙන ඵරති; තත්තකං යානං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං පුසතිති දිබ්බවක්ඛුඵරණෙ දස්සිතෙ ආලොකඵරණං දස්සිතමෙවාති අත්ථො. සබ්බත්ථාති සබ්බස්මිං “ඵරිත්වා”ති ආගතට්ඨානෙ. අවිනාසෙන්නෙනාති අසම්භින්නෙන.

කසිණඵරණං වියාති කසිණොභාසෙන ඵරණං විය දිස්සති උපට්ඨාති, මණ්ණපභාඵරණස්ස විය බ්බුමලොකෙ ධාතුඵරණස්ස දස්සිතත්තාති අධිප්පායො. සරිරපභා පන නික්ඛපභාසදිසාති, “නික්ඛොපම්මෙ සරිරඵරණං විය දිස්සති”ති චුත්තං. අට්ඨකථා නාම නත්ථීති පාළිපදස්ස අත්ථවණ්ණනාය නාම නිවිජ්ජනාය භවිතබ්බං, අවිනිවිජ්ජනාය පන නත්ථී වියාති අකථනං නාම අට්ඨකථාය අනාවිණ්ණන්ති තස්ස වාදං පටික්ඛිපිත්වා. යථා හි වත්තබ්බං, තථා අවත්වා “වියා”ති වචනං කිමත්ථීයන්ති අධිප්පායො. බුද්ධානං බ්බාමප්පභා බ්බාමප්පදෙසෙ සබ්බකාලං අධිට්ඨාති විය තස්ස බ්බුමුතො සරිරඵරණං සරිරාභාය පත්ථරණං සබ්බකාලිකං. වත්තාරිමාති ඉතරාති ඵරණාති අවිනාසෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤමහින්දිත්වා කටෙතබ්බං. ඵරණපදස්සෙව වෙවචනං “අධිමුච්චනෙනෙව ඵරණ”න්ති. පත්ථරතිති යථාචුත්තං ඵරණවසෙන පත්ථරති. ජානාතීති අධිමුච්චනවසෙන ජානාති.

169. ආදයොති ආදි-සද්දෙන සුභෙ සඬගණ්හාති. ආභාති දුතියප්ඤ්ඤානභූමිකෙ දෙවෙ එකප්ඤ්ඤං ගහෙත්වා සාධාරණතො චුත්තං. තතො සුභාති තතියප්ඤ්ඤානභූමිකෙ. තෙනාහ – “පාටියෙක්කා දෙවා නත්ථී”තිආදි. සාධාරණතො කතායපි පත්ථනාය ඤානඬගං පරිත්තං භාවිතඤ්චෙව, පරිත්තාභෙසු උපපත්ති හොති, මප්ඤ්ඤාදෙව, අප්පමාණාභෙසු, පණ්ණඤ්චෙව, ආහස්සරෙසු උපපත්ති හොතිති දට්ඨබ්බං. සුභාති එත්ථාපි එසෙව නයො. හෙට්ඨා චුත්තතයෙනෙව සුවිඤ්ඤෙයොනාති ආහ – “වෙහප්ඵලාදිවාරා පාකටායෙවා”ති.

කාමාවචරෙසු නිබ්බත්තතුතිආදිනා සද්ධාදිනං අප්ඤ්ඤානවිපස්සනානං කථං තදධිට්ඨානං හොතීති ආසඬකති. ඉතරො සද්ධාදිනං අප්ඤ්ඤානසභාවත්තෙපි ඤානවිපස්සනානං අධිට්ඨානං නිස්සයපව්වයාදිවසෙන සප්පව්වයත්තා බ්බුමලොකුපපත්තිං නිබ්බානඤ්ච ආවහන්තිති දස්සෙන්නො, “ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා”තිආදිමාහ . තත්ථ සීලන්ති සම්භාරසීලං. අනාගාමී සමුවිජ්ජන්තඔරම්භාගියසංයොජනො සමානො සවෙ සබ්බසො උපපත්තියො අතික්කම්මං න සක්කොති, අරියභූමිසු එව නිබ්බත්තති යටුපවිතඤ්ඤානකම්මුනාති ආහ – “අනාගාමී...පෙ.... නිබ්බත්තති”ති. උපරිමග්ගන්ති අග්ගමග්ගං භාවෙත්වා. ආසවක්ඛයන්ති සබ්බසො ආසවානං බයං පභානං පාපුණාති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

සඬබාරුපපත්තිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව අනුපදවග්ගවණ්ණනා.

3. සුඤ්ඤතවග්ගො

1. චූළසුඤ්ඤතසුත්තවග්ගො

176. කාලපරිච්ඡේදං කත්වාති සමාපජ්ජන්තෙහි නාම කාලපරිච්ඡේදො කාතබ්බො. ථෙරො පන භගවතො චත්තකරණත්ථං කාලපරිච්ඡේදං කරොති, “චත්තකෙ කාලෙ චිතිවත්තෙ ඉදං නාම භගවතො කාතබ්බං”න්ති. සො තත්ථකංයෙව සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තො වුට්ඨාති, තං සන්ධාය වුත්තං “කාලපරිච්ඡේදං කත්වා”ති. සුඤ්ඤතාඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වාති එතෙන ඉතරෙ, “න සොනාපන්නසකදාගාමී ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති”ති වදන්ති, තං වාදං පටිසෙධෙති. සුඤ්ඤතොති අත්තසුඤ්ඤතො ව නිව්වසුඤ්ඤතො ව සඬ්ඛාරා උපට්ඨන්ති. සෙක්ඛානඤ්ඤි සුඤ්ඤතාපටිච්චෙධො පාදෙසිකො සුභසුඛසඤ්ඤානං අප්පහින්නා, තස්මා සො ථෙරො සුඤ්ඤතාකථං සොතුකාමො ජානො. ධුරෙන ධුරං පහරන්තෙන වියාති රථධුරෙන රථධුරං පහරන්තෙන විය කත්වා උජුකමෙව සුඤ්ඤතා...පෙ... වත්ථුං න සක්කාති යොජනා. එකං පදන්ති එකං සුඤ්ඤතාපදං.

පුබ්බෙපාහන්තිආදිනා භගවා පට්ඨමබ්බාදියම්පි අත්තනො සුඤ්ඤතාවිහාරබාහුල්ලං පකාසෙතිති දස්සෙන්නො “පට්ඨමබ්බාදියම්පි”ති ආහ. එකොතිආදි ථෙරස්ස සුඤ්ඤතාකථාය භාජනභාවදස්සන්තං. සොතුන්ති අට්ඨං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බවෙනසා සමන්තාහරිත්වා සොතුම්පි. උග්ගහෙතුම්පිති යථාභූතං ධම්මං. ධාරණපරිපුච්ඡාපරිවයවසෙන හදයෙන උග්ගහිතං සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය අවිනට්ඨෙ කාතුම්පි. කට්ඨමම්පිති චිත්ථාරෙන පරෙසං දස්සෙතුම්පි සක්කා. තත්ථාති මිගාරමාතුපාසාදෙ. කට්ඨරූපපොත්ථකරූපචිත්තරූපවසෙන කතාති ඵම්භාදිසු උත්තිරිත්වා කතානං කට්ඨරූපානං, නියයුභාදිසු පටිමාවසෙන රචිතානං පොත්ථකරූපානං, සිත්තිපස්සෙ චිත්තකම්මවසෙන විරචිතානං චිත්තරූපානඤ්ච කතා නිට්ඨපිතා. වෙස්සවණමන්ධාකාදිනන්ති පටිමාරූපෙන කතානං වෙස්සවණමන්ධාතුසක්කාදිනං. චිත්තකම්මවසෙනාති ආරාමාදිචිත්තකම්මවසෙන. සණ්ඨිතම්පිති අවයවභාවෙන සණ්ඨිතං හුත්වා ඨිතම්පි. ජිණ්ණපටිසඬ්ඛරණත්ථන්ති ජිණ්ණානං නියයුභකුටාගාරපාසාදාවයවානං අභිසඬ්ඛරණත්ථාය තස්මිං තස්මිං යානෙ රහස්සසඤ්ඤාණෙන යපිතං. “පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති තස්මිං තස්මිං කිව්වෙ විනිශ්ඤ්ජනවසෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බස්ස. එතං වුත්තන්ති, “අයං මිගාරමාතුපාසාදො සුඤ්ඤො”තිආදිකං වුත්තං.

නිව්වන්ති සබ්බකාලං රත්තිඤ්ච දිවා ව. එකභාවං එකං අසුඤ්ඤතන්ති පච්චත්තෙ උපයොගවචනං, එකත්තං එකො අසුඤ්ඤතොති අත්ථො. ගාමොති පචත්තනවසෙනාති ගෙහසන්තිවෙසවිට්චවරසිඬ්ඝාටකාදිකෙ උපාදාය ගාමොති ලොකුජ්ජන්තිවසෙන. කිලෙසවසෙනාති තත්ථ අනුනයපටිසවසෙන. එසෙව නයොති ඉමිනා “පචත්තවසෙන වා කිලෙසවසෙන වා උප්පන්නං මනුස්සසඤ්ඤ”න්ති ඉමමත්ථං අතිදිසති. එත්ථ ව යථා ගාමග්ගහණෙන සරාදිසඤ්ඤා සඬ්ඛහිතා, එවං මනුස්සග්ගහණෙන ඉත්ථිපුරිසාදිසඤ්ඤා සඬ්ඛහිතා. යස්මා රුක්ඛාදිකෙ පටිච්ච අරඤ්ඤසඤ්ඤා තත්ථ පබ්බතවනසණ්ඩාදයො අත්තොගධා, තස්මා තත්ථ විජ්ජමානම්පි තං විභාගං අග්ගහෙත්වා එකං අරඤ්ඤංයෙව පටිච්ච අරඤ්ඤසඤ්ඤං මනසි කරොති. ඔතරතීති අනුප්පවිසති. අධිමුච්චතීති නිව්චිනොති. පචත්තදරථාති තථාරූපාය පස්සද්ධියා අභාවතො ඔළාරිකධම්මප්පචත්තිසිද්ධා දරථා. කිලෙසදරථාති අනුනයපටිසසම්භවා කිලෙසදරථා. දුතියපදෙති “යෙ අස්ස දරථා මනුස්සසඤ්ඤං පටිච්චා”ති ඉමස්මිං පදෙ. මනසිකාරසන්නතාය, – “නායං පුබ්බෙ විය ඔළාරිකා, ධම්මප්පචත්ති”ති සඬ්ඛාරදස්සනදරථානං සුමුමනා සල්ලහුකතා ව වරිත්තථාති ආහ “පචත්තදරථමත්තා අත්ථි”ති.

යං කිලෙසදරථජාතං, තං ඉමස්සා දරථසඤ්ඤාය න භොතීති යොජනා. පචත්තදරථමත්තං අවසිට්ඨං භොති, විජ්ජමානමෙව අත්ථි ඉදන්ති පජානාතීති යොජනා. සුඤ්ඤතා නිබ්බන්තිති සුඤ්ඤතන්ති පවත්ති. සුඤ්ඤතා සහවරිතඤ්ඤි සුඤ්ඤං, ඉධ සුඤ්ඤතාති වුත්තා.

177. අස්සාති භගවතො එවං ඉදාති වුච්චමානාකාරෙන චිත්තප්පවත්ති අහොසි. අච්චන්තසුඤ්ඤතන්ති “පරමානුත්තර”න්ති වුත්තං අරහත්තං දෙසෙස්සාමිති. අරඤ්ඤසඤ්ඤාය විසෙසානධිගමනතොති, “අරඤ්ඤං අරඤ්ඤ”න්ති මනසිකාරෙන කුමාරාදිවිසෙසස්ස අධිගමාභාවතො, “පථවි”ති මනසිකාරෙන විසෙසාධිගමනතො. ඉදාති තමෙවත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. එවං සන්නෙති එවං වපිතෙ සාලිආදයො සම්පජ්ජන්ති. ධුවසෙවනන්ති නියතසෙවනං පාරිභාරියකම්මට්ඨානං. පටිච්චාති එත්ථ “සම්භූත”න්ති වචනසෙසො ඉච්ඡිතොති ආහ “පටිච්ච සම්භූත”න්ති. පථවිං පටිච්ච සම්භූතා හි සඤ්ඤාති.

පථවිකසිණෙ සො පථවිසඤ්ඤි භොති, න පකතිපථවියං. තස්සාති පථවිකසිණස්ස. තෙහීති ගණ්ඨාදිහි. සුට්ඨු විභතන්ති යථා වලීනං ලෙසොපි න භොති, එවං සම්මදෙව ආකොට්ඨං. නදිතළාකාදිනං තීරප්පදෙසො උදකස්ස ආකරට්ඨෙන කුලං, උන්නතභාවතො උග්ගතං කුලං වියාති උක්කුලං, භූමියා උච්චට්ඨානං. විගතං කුලන්ති වික්කුලං, නිව්ච්චානං. තෙනාහ “උච්චනිව”න්ති. එකං සඤ්ඤන්ති එකං පථවිතිසඤ්ඤංයෙව.

182. සතිපි සඬ්ඛාරනිමිත්තවිරහෙ යාදිසානං නිමිත්තානං අභාවෙන “අනිමිත්ත”න්ති වුවවති, තානි දස්සෙතුං, “නිව්වනිමිත්තාදිවිරහිතො”ති චුත්තං. චතුමහාභුතිකං චතුමහාභුතනිස්සිතං. සළායතනපටිසංයුත්තං චක්ඛායතනාදිසළායතනසහිතං.

183. විපස්සනාය පටිවිපස්සනන්ති ධම්මානාඤ්ච පුන විපස්සනං. ඉධානි අත්තනො පච්චක්ඛන්තයථාධිගතමග්ගඵලං වදන්ති ආහ – “අරියමග්ගෙ චෙව අරියඵලෙ චා”ති. උපාදිසෙසදරප්දස්සනත්ථන්ති සබ්බසො කිලෙසුපධියා පභිනාය ඛන්ධොපධි අවිසිට්ඨා, තප්පව්වයා දරථා උපාදිසෙසදරථා, තං දස්සනත්ථං. යස්මා විසයතො ගාමසඤ්ඤා ඔළාරිකා, මනුස්සසඤ්ඤා සුබ්බමා, තස්මා මනුස්සසඤ්ඤාය ගාමසඤ්ඤං නිවත්තෙත්වා. යස්මා පන මනුස්සසඤ්ඤාපි සභාගවත්ථුපරිග්ගහතො ඔළාරිකා, සභාගවත්ථුතො අරඤ්ඤසඤ්ඤා සුබ්බමා, තස්මා අරඤ්ඤසඤ්ඤාය මනුස්සසඤ්ඤං නිවත්තෙත්වා. පට්ඨසඤ්ඤාදිනිවත්තනෙ කාරණං භෙට්ඨා සුත්තන්තරෙසු ච චුත්තමෙව. අනුපුබ්බෙනානි මග්ගප්පටිපාටියා. නිව්වසාරාදීනං සබ්බසො අවත්ථුතාය අව්වන්තමෙව සුඤ්ඤත්තා අව්වන්තසුඤ්ඤතා.

184. සුඤ්ඤතඵලසමාපත්තින්ති සුඤ්ඤතවිමොක්ඛස්ස ඵලභුතත්තා, සුඤ්ඤතානුපස්සනාය වසෙන සමාපජ්ජිතබ්බත්තා ච සුඤ්ඤතඵලසමාපත්තින්ති ලද්ධතාමං අරහත්තඵලසමාපත්තිං. යස්මා අතීතෙ පච්චෙකසම්බුද්ධා අහෙසුං, අනාගතෙ භවිස්සන්ති, ඉදානි පන බුද්ධසාසනස්ස ධර්මානත්තා පච්චෙකබුද්ධා න චත්තන්ති, තස්මා පච්චෙකබුද්ධග්ගහණං අකත්වා, “ඵතරහිපි බුද්ධබුද්ධසාවකසඬ්ඛාතා”ඉච්චෙව චුත්තං. න හි බුද්ධසාසනෙ ධරන්තෙ පච්චෙකබුද්ධා භවන්ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

චූළසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. මහාසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනා

185. ජච්චණ්ණෙන සො කාළො, න නාමෙන. පලාලසන්ථාරොති ආදීනිති ආදි-සද්දෙන කොච්ඡම්මිලිකාකට්ඨාරාදීනං ගහණං. ගණහික්ඛුනන්ති ගණබන්ධනවසෙන හික්ඛුනං.

යදි සංසයො නාම නත්ථී, “සම්බහුලා නු ඛො”ති ඉදං කථන්ති ආහ “චිතක්කපුබ්බහාගා”තිආදි. තත්ථ චිතක්කො පුබ්බහාගො ඵතිස්සාති චිතක්කපුබ්බහාගා, පුච්ඡා. සා “සම්බහුලා නො ඵත්ථ හික්ඛුච්චරන්ති”ති වචනං, චිතක්කො පන “සම්බහුලා නු ඛො ඉධ හික්ඛු ච්චරන්ති”ති ඉමිනා ආකාරෙන තදා භගවතො උප්පන්නො චිත්තසඬ්ඛප්පො, තස්ස පරිචිතක්කස්ස තබ්බාවජොතනොයං නු-කාරො චුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ – “චිතක්කපුබ්බහාගෙ චායං නු-කාරො නිපාතමත්තො”ති. කිඤ්චාපි ගච්ඡන්තො දිස්වා, “සම්බහුලා නො ඵත්ථ හික්ඛු ච්චරන්ති”ති පුච්ඡාවසෙන භගවතා චුත්තො, අථ ඛො “න ඛො, ආනන්ද, හික්ඛු සොහති සඬ්ඛග්ගිකාරාමො”තිආදි (ම. නි. 3.185) උපරිදෙසනාවසෙන මත්ථකං ගච්ඡන්තෙ අවිනිවිජ්ජෙතො නාම න හොති, අථ ඛො විසුං විනිවිජ්ජෙතො ඵච හොති, දිස්වා නිවිජ්ජිත්ථාව කථාසමුට්ඨාපනත්ථං තථා පුච්ඡති. තථා හි චුත්තං – “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති (පාරා. 16). තෙනාහ “ඉතො කිරා”තිආදි.

යථා නදිඔතිණ්ණං උදකං යථානින්නං පක්ඛන්දති, ඵචං සත්තා ධාතුසො සංසන්දන්ති, තස්මා “ගණවාසො නදිඔතිණ්ණඋදකසදිසො”ති චුත්තං. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං – “නිරයතිරච්ඡානායොනී”තිආදි චුත්තං. කුරුච්ඡන්දාදින්නානීයවුණ්ණානි සණ්ඨසුබ්බමහාවතො නාළියං පක්ඛිත්තානි නිරන්තරානෙව තිට්ඨන්තිති ආහ – “චුණ්ණහරිතා නාළි වියා”ති. සත්තපණ්ණාස කුලසතසහස්සානීති සත්තසතසහස්සාධිකානි පඤ්ඤාස කුලානංයෙව සතසහස්සානි, මනුස්සානං පන වසෙන සත්ත කොට්ඨො තදා තත්ථ වසිංසු.

තතො චිත්තෙසි, කථං? කාමඤ්චායං ලොකපකති, මය්හං පන සාසනෙ අයුත්තොව සොති ආහ – “මයා”තිආදි. ධම්මන්ති සභාවසිද්ධං. සංවෙගොති සහොත්තප්පඤාණං වුවවති. න ඛො පනෙනං සක්කා ගිලානුපට්ඨානඔවාදානුසාසනිආදිවසෙන සමාගමස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා. ගණභෙදනන්ති ගණසඬ්ඛග්ගිකාය විචෙචනං.

186. කතපරිහණ්ඩන්ති පුබ්බෙ කතසංවිධානස්ස විවරස්ස චුත්තාකාරෙන පටිසඬ්ඛරණං. නොති අමිහාකං. අනත්තමනොති අනාරාධිතචිත්තො.

සකගණෙන සහභාවතො සඬ්ඛග්ගිකානි ආහ “සකපරිසසමොධාන”න්ති. ගණොති පන ඉධ ජනසමුහොති චුත්තං “නානාජනසමොධාන”න්ති. සොහති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානතො. කාමතො නික්ඛමතිති නික්ඛමො, ඵචං නික්ඛමවසෙන උප්පන්නං සුඛං. ගණසඬ්ඛග්ගිකාකිලෙසසඬ්ඛග්ගිකාහි පටිච්ඡන්ති පච්චෙකො. පච්චෙකවසෙන උප්පන්නං සුඛං. රාගාදීනං උපසමාවහං සුඛං උපසමසුඛං. මග්ගසම්බොධාවහං සුඛං සම්බොධිසුඛං. නිකාමෙතබ්බස්ස, නිකාමං වා ලාභී නිකාමලාභී. නිදුක්ඛං සුඛෙනෙව ලහතිති අදුක්ඛලාභී. කසිරං වුවවති අප්පකන්ති ආහ – “අකසිරලාභීති විපුලලාභී”ති.

සාමායිකත්ව සමයෙ කිලෙසවිමුච්චනං අවචන්තමෙවාති සාමායිකං ම-කාරෙ අ-කාරස්ස දීසං කත්වා. තෙනාහ — “අප්පිනප්පිනසමයෙ කිලෙසෙහි විමුත්ත”න්ති. කත්තන්ති අභිගසන්තතාය ආරම්මණසන්තතාය ව කමතියං මනොරම්මං. අසාමායිකං අවචන්තවිමුත්තං.

එත්තාවතාතිආදිනා සභිගණිකාරාමස්ස විසෙසාධිගමස්ස අන්තරායිකභාවං අන්වයතො ඛාතිරෙකතො ව සහ නිදස්සනෙන දස්සෙති. තත්ථ සා දුට්ඨා අන්තරායිකතා වොදානධම්මානං අනුප්පත්තිහෙතුකා, සංකිලෙසධම්මානං උප්පත්තිහෙතුකා ව.

තෙ පට්ඨං “සභිගණිකාරාමො”තිආදිනා විභාවෙත්වා ඉතරං විභාවෙතුං, “ඉදානි දොසුප්පත්තිං දස්සෙන්තො”තිආදි වුත්තං. “අට්ඨිඤ්ච පට්ඨව න්හාරුඤ්ච පට්ඨව වම්මඤ්ච පට්ඨව මංසඤ්ච පට්ඨව ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්තවෙව සඛිං ගච්ඡති”තිආදිසු (ම. නි. 1.306) විය ඉධ රූපසද්දො කරජකායපරියායොති “රූපන්ති සරිර”න්ති ආහ. “නාහං, ආනන්ද...පෙ... දොමනස්සුපායාසා”ති කස්මා වුත්තං? නනු කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛවිත්තානං ආරද්ධවිපස්සකානම්පි අසප්පායවජ්ජනසප්පායසෙවනවසෙන කායස්ස පරිහරණං හොතිති? සච්චං, තං පන යො කල්ලසරිරං නිස්සාය ධම්මසාධනාය අනුයුඤ්ජිතුකාමො හොති, තස්සෙව ධම්මසාධනාවසෙන. ධම්මසාධනභාවඤ්ඤි අපෙක්ඛිත්වා අසප්පායං වජ්ජෙත්වා සප්පායවසෙන පොසෙත්වා සුට්ඨතරං හුත්වා අනුයුඤ්ජනතො කායස්ස පරිහරණං, න සො කායෙ අභිරතො නාම හොති පච්චවෙක්ඛණායත්තත්තා අපෙක්ඛාය විනොදිතබ්බො තාදිසොති. උපාලිගහපතිනොති එත්ථාපි “දසබලසාවකත්තුපගමනසඬ්ඛානෙනා”ති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං.

187. මහාකරුණාවසෙන පරිවුත්තාය පරිසාය මජ්ඣෙ නිසින්තොපි එකන්තවිවෙකජ්ඣාසයත්තා එකකොව. එතෙන සත්ථුතො පටිච්ඡන්තස්ස පටිවෙකත්තෙන විචිත්තතං දස්සෙති. රූපාරූපපටිභාගනිමිත්තෙහි නිවත්තනත්ථං “රූපාදිනං සඛිකනිමිත්තාන”න්ති වුත්තං. අතිවිය සන්තතරපණිකතමභාවෙන විසෙසතො සිනොති බන්ධනීති විසයො, සො එව සසන්තතිපරියාපන්නතාය අජ්ඣන්තං. කිං පන තන්ති ආහ — “සුඤ්ඤන්ති සුඤ්ඤන්තඵලසමාපත්ති”න්ති. උපට්ඨවිවෙකතාය අසඬ්ඛතා ධාතු ඉධ විවෙකොති අධිප්පෙතොති ආහ — “විවෙකනින්තෙනා”තිආදි. භඬිගමත්තම්පි අසෙසෙත්වා ආසවට්ඨානියානඤ්ච ධම්මානං තත්ථ විගතත්තා තෙසං වසෙන විගතත්තෙන, එවංභූතං තෙසං ඛාන්තිභාවං පත්තන්ති පාළියං “ඛාන්තිභූතෙනා”ති වුත්තං. උයොපනං විස්සජ්ජනං, තං එතස්ස අත්ථි, උයොපජෙති විස්සජ්ජෙතිති වා උයොපජතිකං. යස්මා න සබ්බකථා උයොපනවසෙනෙව පවත්ති, තස්මා වුත්තං “උයොපජතිකපටිසංයුත්ත”න්ති.

තෙලපාකං ගණ්හන්තො වියාති යථා තෙලපාකො නාම පරිච්ඡින්නකාලො න අතික්කමිතබ්බො, එවං අත්තනො සමාපත්තිකාලං අනතික්කමිත්වා. යථා හි කුසලො වෙජ්ජො තෙලං පවන්තො තං තං තෙලකිච්චං වින්තෙත්වා යදි වා පත්ථින්නපාකො, යදි වා මජ්ඣම්පාකො, යදි වා බරපාකො ඉවච්ඡිතබ්බො, තස්ස කාලං උපධාරෙත්වා පවති, එවං භගවා ධම්මං දෙසෙන්තො වෙනෙය්සානං ඤාණපරිපාකං උපධාරෙත්වා තං තං කාලං අනතික්කමිත්වා ධම්මං දෙසෙන්වා පරිසං උයොපජෙත්තො ව විවෙකනින්තෙනෙව වින්තෙන උයොපජෙති. ද්වෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණානිපි තදභිනිහතමනොවිඤ්ඤාණවසෙන නිබ්බානනින්තානෙව. බුද්ධානඤ්ඤි සඬ්ඛාරානං සුට්ඨ පරිඤ්ඤාතතාය පණිතානම්පි රූපාදිනං ආපාඨගමනෙ පගෙව ඉතරෙසං පටිකුලතාව සුපාකටා හුත්වා උපට්ඨාති, තස්මා සම්මාහිතත්තස්ස විය සිහජලට්ඨානනින්තතා නිබ්බානනින්තමෙව විත්තං හොති, තස්ස අතිවිය සන්තපණිකභාවතො.

188. අජ්ඣන්තමෙවාති ඉධ ඤානාරම්මණං අධිප්පෙතන්ති ආහ “ගොචරජ්ඣන්තමෙවා”ති. ඉධ නියකජ්ඣන්තං සුඤ්ඤතං. අපගුණපාදකජ්ඣානඤ්ඤි එත්ථ “නියකජ්ඣන්ත”න්ති අධිප්පෙනං විපස්සනාවිසෙසස්ස අධිප්පෙතත්තා, නියකජ්ඣන්තං නිජ්ජීවනිස්සත්තතං, අනත්තතන්ති අත්ථො. අසම්පජ්ජනභාවජානනෙනාති ඉදානි මෙ කම්මට්ඨානං වීථිපටිපන්නං න හොති, උප්පට්ඨමෙව පවත්තිති ජානනෙන.

කස්මා පනෙත්ථ භගවතා විපස්සනාය එව පාදකෙ ඤානෙ අවත්වා පාදකජ්ඣානං ගහිතන්ති ආහ — “අප්පගුණපාදකජ්ඣානතො”තිආදි. න පක්ඛන්දනී සම්මා න සමාහිතත්තා. සො පන “අජ්ඣන්තධම්මා මය්හං නිජ්ජටා නිගුම්ඛා හුත්වා න උපට්ඨහන්ති, හන්දාහං බහිද්ධාධම්මෙ මනසි කරොය්හං එකවිවෙසු සඬ්ඛාරෙසු උපට්ඨිතෙසු ඉතරෙපි උපට්ඨගෙය්සුමෙවා”ති පරස්ස...පෙ.... මනසි කරොති. පාදකජ්ඣානවසෙන විය සම්මසිතජ්ඣානවසෙනපි උභතොභාගවිමුත්තො හොතියෙවාති ආහ — “අරූපසමාපත්තියං නු බො කථන්ති ආනෙඤ්ජං මනසි කරොති”ති. න මෙ විත්තං පක්ඛන්දනීති මය්හං විපස්සනාවිත්තං වීථිපටිපන්නං හුත්වා න වහතිති. පාදකජ්ඣානමෙවාති විපස්සනාය පාදකභූතමෙව ඤානං. පුනප්පුනං මනසි කාතබ්බන්ති පුනප්පුනං සමාපජ්ජිතබ්බං විපස්සනාය තික්ඛවිසදනාපාදනාය. අවහන්තෙ නිපුණාභාවෙන ඡෙදනකිරියාය අප්පවත්තන්තෙ. සමාපජ්ජිත්වා විපස්සනාය තික්ඛකම්මකරණං සමට්ඨවිපස්සනාවිහාරෙනාති ආහ — “කම්මට්ඨානෙ මනසිකාරො වහති”ති.

189. සම්පජ්ජති මෙනි වීථිපටිපත්තියා පුබ්බෙනාපරං විසෙසාභාවතො සම්පජ්ජති මෙ කම්මට්ඨානන්ති ජානනෙන. ඉරියාපට්ඨං අභාපෙත්වාති යථා පරිස්සමො නාගච්ඡති, එවං අත්තනො බලානුරූපං තස්ස කාලං නෙත්වා

පමාණමෙව පවත්නනෙත ඉරියාපථං අහොපෙත්වා. සබ්බවාරෙසුනි යානනිසප්පාසයනවාරෙසු. කථාවාරෙසු පන විසෙසං තත්ථ තත්ථ වදන්ති. ඉදං චුත්තන්ති ඉදං, “ඉමිනා විභාරෙනා”තිආදිවචනං චුත්තං.

190. කාමචිත්තක්කාදයො ඔළාරිකකාමරාගඛ්‍යාපාදසභාගාති ආහ – “චිත්තක්කපභානෙන ද්වෙ මග්ගෙ කථෙත්වා”ති. කාමගුණෙසුනි නිද්ධාරණෙ භුමිමං. කිස්මිඤ්චිදෙව කිලෙසුප්පත්තිකාරණෙති තස්ස පුග්ගලස්ස කිලෙසුප්පත්තිකාරණං සන්ධාය චුත්තං, අඤ්ඤා සබ්බෙපි පඤ්ච කාමගුණා කිලෙසුප්පත්තිකාරණමෙව. සමුදාවරතිනි සමුදාවාරොති ආහ “සමුදාවරණෙනා”ති. සො පන යස්මා චිත්තස්ස, න සත්තස්ස, තස්මා චුත්තං පාළියං “චෙතසො”ති. ම-කාරො පදසන්ධිකරො එ-කාරස්ස ව අකාරො කතොති ආහ “එවං සන්තෙ එතන්ති.

191. අනුසයොති මානානුසයො භවරාගානුසයො අවිජ්ජානුසයොති තිවිධොපි අනුසයො පභීයති අරහත්තමග්ගෙන. චුත්තනසෙනෙවාති, “තතො මග්ගානන්තරං ඵලං, ඵලතො චුට්ඨාය පච්චචෙක්ඛමානො පභීනභාවං ජානාති, තස්ස ජානනෙන සම්පජානො හොති”ති චුත්තනසෙන.

කුසලතො ආයාතීති ආයතො, සො එතෙසන්ති කුසලායතිකා. තෙනාහ “කුසලතො ආගතා”ති. තං පන තෙසං කුසලායතිකත්තං උපනිස්සයවසෙන හොති සහජාතවසෙනපිති තදුභයං දස්සෙතුං, “සෙය්‍යථිද”න්තිආදි චුත්තං.

යස්මා පන යථාචුත්තධම්මෙසු කෙචි ලොකියා, කෙචි ලොකුත්තරා; අථ කස්මා විසෙසෙන “ලොකුත්තරා”ති චුත්තන්ති ආහ – “ලොකෙ උත්තරා විසිට්ඨා”ති. තෙන ලොකියධම්මෙසු උත්තමභාවෙන කුමාරාදයො ලොකුත්තරා චුත්තා, න ලොකස්ස උත්තරණතොති දස්සෙති. යං කිඤ්චි මහග්ගතචිත්තං මාරස්ස අවිසයො අකාමාවචරත්තා, පගෙව තං විපස්සනාය පාදකභූතං සුවික්ඛාලිතමලන්ති ආහ – “ජානිතුං න සක්කොති”ති. එකො ආනිසංසො අත්ථි භාවනානුයොගස්ස සප්පායධම්මකථාපටිලාභො.

192. එතදත්ථන්ති කෙවලස්ස සුත්තස්ස අත්ථාය. සප්පායාසප්පායවසෙනාති කස්මා චුත්තං? නනු සප්පායවසෙන දසකථාවත්ථුනි ආගතානිති? සච්චමෙතං, අසප්පායකථාවජ්ජනපුබ්බිකාය සප්පාය කථාය වසෙන ආගතත්තා “සප්පායාසප්පායවසෙන ආගතාති”ති චුත්තං. සුත්තපරියත්තිවසෙනාති සරූපෙන තත්ථ අනාගතානිපි දසකථාවත්ථුනි සුත්තගෙය්‍යාදිඅන්තොගධත්තා, “සුත්තපරියත්තිවසෙන ආගතාති”ති චුත්තං. පරිපූරණවසෙන සරූපතො ආගතත්තා ඉමස්මිං යානෙ යත්වා කථෙතබ්බානි. අත්ථොති සාමඤ්ඤත්ථො.

193. අනුආවත්තන්ති අනුඅනු අභිමුඛා හුත්වා වත්තන්ති, පයිරූපාසනාදිවසෙන අනුකුලයන්ති. මුච්ඡනතණ්හන්ති පච්චයෙසු මුච්ඡනාකාරං. තණ්හාය පත්ථනා නාම තෙනාකාරෙන පවත්තිති ආහ – “පත්ථෙති පවත්තෙති”ති. කිලෙසුපද්දෙවනාති කිලෙසසඬ්ඛාතෙන උපද්දෙවෙන. කිලෙසා හි සත්තානං මහානත්ථකරණෙන “උපද්දෙවො”ති චුච්චන්ති. අත්තතො අභිහන්තරෙ උප්පන්නෙන කිලෙසුපද්දෙවෙන අත්තෙවාසිතො, උපද්දෙවො අත්තෙවාසුපද්දෙවො, බ්‍රහ්මවරියස්ස උපද්දෙවො බ්‍රහ්මවාරූපද්දෙවොති ඉමමත්ථං “සෙසුපද්දෙවෙසුපි එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති. ගුණමරණං කථිතං, න ජීවිතමරණං.

අප්පලාභාති අප්පමත්තකලාහි විසෙසානං. එවං චුත්තොති යථාචුත්තබ්‍රහ්මවාරූපද්දෙවො දුක්ඛවිපාකතරො වෙච කටුකවිපාකතරො වාති එවං චුත්තො. ආවරියන්තෙවාසිකුපද්දෙවො හි බාහිරකසමයවසෙන චුත්තො, බ්‍රහ්මවාරූපද්දෙවො පන සාසනවසෙන. දුරක්ඛාතෙ හි ධම්මචිතයෙ දුප්පටිපත්ති න මහාසාවජ්ජා මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස සිලිලවායාමභාවතො; ස්වාඛ්‍යාතෙ පන ධම්මචිතයෙ දුප්පටිපත්ති මහාසාවජ්ජා මහතො අත්ථස්ස බාහිරභාවකරණතො. තෙනාහ “සාසනෙ පනා”තිආදි.

196. තස්මාති ඉදං පුබ්බපරාපෙක්ඛං පුරිමස්ස ව අත්ථස්ස කාරණභාවෙන පච්චාමසනන්ති ආහ “යස්මා”තිආදි. මිත්තං එතස්ස අත්ථිති මිත්තවා, තස්ස භාවො මිත්තවතා, තාය. මිත්තවසෙන පටිපජ්ජනන්ති ආහ “මිත්තපටිපත්තියා”ති. සපත්තවතායාති එත්ථාපි එසෙව නයො.

දුක්කට්ඨබ්‍රහ්මසිත්තමිති ඉමිනා පගෙව ඉතරං චිතික්කමන්තොති දස්සෙති. සාවකෙසු හිතපරක්කමනං ඔවාදානුසාසනිහි පටිපජ්ජනන්ති ආහ – “තථා න පටිපජ්ජිස්සාමි”ති. ආමකමත්තන්ති කුලාලභාජනං චුච්චති. නාහං කුමහෙසු තථා පටිපජ්ජිස්සාමිති කුමහකාරො විය ආමකභාජනෙසු අහං කුමහෙසු කෙවලං ජානාපෙන්නො න පටිපජ්ජිස්සාමි. නිග්ගණ්හිත්වාති නිගිරිත්වා. ලොකියගුණාපි ඉධ සාරොත්ථෙව අධිප්පෙතො ලොකුත්තරගුණානං අධිට්ඨානභාවතො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

මහාසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනාය ලිතත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. අව්භරියබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා

197. විභක්තිපතිරූපකා ව නිපාතා හොත්තීති යථාරහං තංතංවිභක්තිඅත්ථදීපකා, ඉධ පච්චත්තවචනො යත්‍රසද්දො, භිසද්දො හෙතුඅත්ථො, නාමසද්දො අච්ඡරියත්ථො, පදත්තයස්ස පන අච්ඡරියත්ථාදිදිට්ඨතාය “අච්ඡරියත්ථො නිපාතො”ති වුත්තං. එකංසතො පනෙතං පදත්තයං. තථා හි වක්ඛති, “යත්‍රාති නිපාතවසෙන අනාගතවචන”න්ති. පපඤ්චසද්දො හෙට්ඨා වුත්තො. ඡින්නවටුමෙති ඉමිනා සබ්බකිලෙසවට්ඨස්ස අකුසලකම්මවට්ඨස්ස ව ඡින්නත්තා විපාකවට්ඨස්ස ව උපරි වක්ඛානත්තා ආහ – “වටුමන්ති කුසලාකුසලකම්මවට්ඨං වුවචති”ති. නිපාතවසෙන යත්‍රසද්දයොගෙන. අනාගතවචනන්ති ඉදං අනාගතවචනසදිස්ත්තා වුත්තං. අනාගතත්ථවාචි හි අනාගතවචනං, අත්ථො චෙත්ථ අතීතොති. අනුස්සරීති ඉදං අනුස්සරිතභාවං සන්ධාය වුත්තං – “න අනුස්සරිස්සති”ති සද්දපයොගස්ස අතීතවිසයත්තා. යදා පන තෙහි භික්ඛුහි යා කථා පවත්තිතා, තතො පච්ඡාපි භගවතො තෙසං බුද්ධානං අනුස්සරණං හොතියෙව.

බත්තියපච්චාතිආදිකාලතො පට්ඨාය අසම්භින්නාය බත්තියජාතියා උදිතොදිතාය. බ්‍රහ්මපච්චාති බ්‍රාහ්මණජච්චා. එවංගොත්තෙපි එසෙව නයො. ලොකියලොකුත්තරසීලෙනාති පාරමිතාසම්භූතෙන බුද්ධාවෙණිකත්තා අනඤ්ඤසාධාරණෙන ලොකියෙන ලොකුත්තරෙන ව සීලෙන. එවංසීලාති අනවසෙසසීලානං විසුං පච්චචෙක්ඛණකරණෙන එවංසීලාති අනුස්සරිස්සති. එස නයො සෙසෙසු. යථා විජ්ජාභාගියා විජ්ජාසම්පයුත්තධම්මා, එවං සමාධිපක්ඛා සමාධිසම්පයුත්තධම්මාපි සතිවිරියාදයොති ආහ – “හෙට්ඨා සමාධිපක්ඛානං ධම්මානං ගතිතත්තා විහාරො ගහිතොවා”ති. තස්මා සමාධිපක්ඛධම්මචිත්තවුත්තො එව ඉධ විහාරො අධිප්පෙතොති වුත්තං “ඉදං හි”තිආදි.

යථා වා අට්ඨසමාපත්තිවිපස්සනාමග්ගඵලසඬගහිතා ලොකියලොකුත්තරා සමාධිපඤ්ඤා “එවංධම්මා එවංපඤ්ඤා”ති පදෙහි හෙට්ඨා ගහිතාපි යථාසකං පටිපක්ඛතො මුච්චනස්ස පවත්තිවිසෙසං උපාදාය “එවංවිමුත්තා”ති එත්ථ පුන ගහිතා, තථා “එවංධම්මා”ති එත්ථ ගහිතාපි සමාධිපක්ඛධම්මා දිබ්බබ්‍රහ්මආනෙඤ්ජඅරියවිහාරසඬානං අත්තතො පවත්තිවිසෙසං උපාදාය, “එවංවිහාරි”ති එත්ථ පුන ගහිතාති වුවචමානෙ න කොචි වීරොධො. එලධම්මානං පවත්තිකාලෙපි කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධි න තංආනුභාවජාතා, අථ බො අරියමග්ගෙන කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තාති ආහ – “මග්ගානුභාවෙන කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධන්තෙ උප්පන්නත්තා”ති. යො යං පජහති, යො පහායකො පහාතබ්බතො විමුත්තොති වුවචති විසංසට්ඨභාවතොති පහානවිභාගෙන වුවචමානෙ අපහායකස්ස නිබ්බානස්ස කථං විමුත්තතා? විසංසට්ඨභාවතො එව. තඤ්ඤි පකතියාව සබ්බසො කිලෙසෙහි විසංසට්ඨං විනිස්සටං සුවිදුරවිදුරෙ යීතං, තස්මාස්ස තතො නිස්සට්ඨතා නිස්සරණවිමුත්ති නිස්සරණපහානන්ති වුවචතිති ආහ “නිබ්බාන”න්තිආදි.

199. ඉමෙ තථාගතස්ස අච්ඡරියඅබ්භුතධම්මා, න සාවකවිසයා, මම පන දෙසනා තයා සුතා එවාති තෙ ථෙරස්සෙව භාරං කරොන්තො, “තං භියොයාසොමන්තාය පටිහන්තු”ති ආහ. සතො සම්පජානොති එත්ථ කාලහෙදවසෙන ලබ්භමානමපි සම්පජානභාවං අනාමසිත්වා ගතිවිභාගෙන තං දස්සෙතුං, “ද්වෙ සම්පජඤ්ඤාති”තිආදි වුත්තං – අට්ඨ වරෙ ගණ්හන්තොති එත්ථ කථං වරං දෙවතා දෙති, පරස්ස දියමානඤ්ච තං කථං පරස්ස සම්ප්ඤ්ඤාතිති? කම්මබලෙනෙව. යදි හි තං කම්මං කතොකාසං යස්ස තදපදෙසෙන එලං විපච්චති, එවං දෙවතාය තස්ස වරං දින්නං, ඉතරෙන ව ලද්ධන්ති වොහාරො හොතීති. අපිව පරස්ස පත්ථිතවරාති නාම විපච්චමානස්ස කම්මස්ස පච්චයභූතො පයොගවිසෙසොති දට්ඨබ්බං. තාති විපච්චනෙ එකන්තිකාතිපි අප්පෙසක්ඛා දෙවතා – “අයමස්ස පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤාසීති, නො”ති න ජානන්ති, සක්කො පන පඤ්ඤවා තාති එකච්චං ජානාතියෙව. තෙන වුත්තං – “සක්කෙන පසිදිත්වා දින්නෙ අට්ඨ වරෙ ගණ්හන්තො”තිආදි.

පඨමජචනවාරෙති උප්පන්නස්ස සබ්බපඨමජචනවාරෙ. සො හි පටිසන්ධියා ආසන්නභාවතො අවිසදො හොති, දෙවභාවෙ නිකන්තිවසෙන උප්පජ්ජනතො න ජානාති. අඤ්ඤාහි දෙවතාහි අසාධාරණජානනං හොති දුතියජචනවාරතො පට්ඨාය පවත්තනතො.

අඤ්ඤෙපි දෙවාතිආදිනා බොධිසත්තස්ස තත්ථ සම්පජඤ්ඤෙනෙව යීතභාවං බාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙති. ආභාරූපච්ඡෙදෙන කාලඬකරොන්තිති ඉදං බිඬ්ඬාපදොසිකවසෙන වුත්තං. ඉතරෙසමපි දිබ්බහොගෙහි මුච්ඡිතතං අප්ඤ්ඤාපන්නානං තිට්ඨන්තානං සම්පජඤ්ඤාභාවො හොතියෙව. කිං තථාරූපං ආරම්මණං නත්ථිති යථාරූපං උළාරං පණිතඤ්ච ආරම්මණං පටිච්ච තෙ දෙවා සංමුච්ඡිතා ආභාරූපච්ඡෙදමපි කරොන්ති, කිං තථාරූපං උළාරං පණිතඤ්ච ආරම්මණං බොධිසත්තස්ස නත්ථිති බොධිසත්තස්ස සම්පජඤ්ඤානුභාවං විභාවෙතුං වොදනං සමුට්ඨාපෙති? බොධිසත්තො හි යත්ථ යත්ථ නිබ්බන්තති, තත්ථ තත්ථ අඤ්ඤෙ සත්තෙ දසහි විසෙසෙහි අධිග්ගණ්හාති, පගෙව තත්ථ දෙවභූතො, තථාපි “සතො සම්පජානො”ති අයමෙත්ථ අච්ඡරියධම්මො වුත්තො.

200. සම්පත්තිභවෙ දීඝායුකතා නාම පඤ්ඤාබලෙන හොති, බොධිසත්තො ව මහාපඤ්ඤො, තස්මා තත්ථ තත්ථ භවෙ තෙන දීඝායුකෙන භවිතබ්බන්ති අධිප්පායෙන, “සෙසත්තභාවෙසු කිං යාවතායුකං න තිට්ඨති”ති වොදෙති. ඉතරො “ආම න තිට්ඨති”ති පටිජානිත්වා, “අඤ්ඤො හි”තිආදිනා තත්ථ කාරණමාහ. “ඉධ න භවිස්සාමි”ති අධිමුච්චනවසෙන කාලකිරියා අධිමුත්තිකාලකිරියා. පාරමිධම්මානඤ්ඤි උක්කංසප්පත්තියා තස්මිං තස්මිං අත්තභාවෙ අභිඤ්ඤාසමාපත්තිහි සන්නානස්ස විසෙසිතත්තා අත්තසිනෙහස්ස තනුභාවෙන සත්තෙසු ව මහාකරුණාය උළාරභාවෙන අධිට්ඨානස්ස තික්ඛවිසදභාවාපත්තියා බොධිසත්තානං අධිප්පායා සම්ප්ඤ්ඤාති, චිත්තෙ විය කම්මෙසු ව තෙසං වසිභාවො, තස්මා යත්ථුපපන්නානං පාරමියො සම්මදෙව පරිබ්‍රහෙන්නි, වුත්තනයෙන කාලං කත්වා තත්ථ

උපපජ්ජන්ති. තථා හි අයං මහාසත්තො ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ නානාජාතීසු අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො අප්පකමෙව කාලං තත්ථ ධන්වා තතො වචිත්වා ඉධ නිබ්බත්තො. තෙනාහ – “අයං කාලකිරියා අඤ්ඤෙසං න හොති”ති. සබ්බපාරමිතං පූරිතත්තාති ඉමිනා පයොජනාභාවතො තත්ථ ධන්වා අධිමුත්තිකාලකිරියා නාම න හොතිති දස්සෙති. අපිච්ච වරිමහවෙ චතුමහානිධිසමුට්ඨානපුබ්බිකාය දිබ්බසම්පත්තිසද්ධියා මහාසම්පත්තියා නිබ්බත්ති විය බුද්ධභූතස්ස අසද්ධිසදානාදිවසෙන අනඤ්ඤසාධාරණලාභප්පත්ති විය ව ඉතො පරං මහාපුරිසස්ස දිබ්බසම්පත්තිඅනුභවනං නාම නත්ථීති යාවතායුකට්ඨානං උස්සාහජාතස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස වසෙනාති දට්ඨබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ ධම්මතා.

මනුස්සගණනාවසෙන, න දෙවගණනාවසෙන. පුබ්බනිමිත්තානීති චූතියා පුබ්බනිමිත්තානි. අමිලායිත්වාති එත්ථ අමිලාතග්ගහණෙනෙව තාසං මාලානං චණ්ණසම්පදාපි ගත්ඨසම්පදාපි සොභාසම්පදාපි දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. බාහිරබහත්තරානං රජොජල්ලානං ලෙසස්සපි අභාවතො දෙවෘතං සරිරගතානි වත්ථානි සබ්බකාලං පරිසුද්ධපහස්සරානෙව හුත්වා තිට්ඨන්තිති ආහ “වත්ථෙසුපි එසෙව නයො”ති. නෙව සීතං න උණහන්ති යස්ස සීතස්ස පතිකාරවසෙන අධිකං සෙවියමානං උණහං, සයමෙව වා බරතරං හුත්වා අධිභවන්තං සරිරෙ සෙදං උප්පාදෙයා, තාදිසං නෙව සීතං න උණහං හොති. තස්මිං කාලෙති යථාචුත්තෙ මරණාසන්තකාලෙ. බිත්ථුබිත්ථුවසෙනාති මුත්තගුළිකා විය බිත්ථු බිත්ථු හුත්වා සෙදා මුච්චන්ති. දන්තානං බණ්ඩිතභාවො බණ්ඩිච්චං. කෙසානං පලිතභාවො පාලිච්චං. ආදි-සද්දෙන වලිත්තවතං සඬගණ්හාති. කිලන්තරූපො අත්තභාවො හොති, න පන බණ්ඩිච්චපාලිච්චාදීහිති අධිප්පායො. උක්කණ්ඩිතාති අනභිරති, සා නත්ථී උපරුපරි උළාරුළාරානමෙව හොගානං විසෙසතො රුච්ඡනකානං උපතිට්ඨනතො.

පණ්ඩිතා එවාති බුද්ධිසම්පන්නා එව දෙවතා. යථා දෙවතා “සම්පති ජාතා කීදිසෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තා”ති වින්තෙත්වා, “ඉමිනා නාම පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තා”ති ජානන්ති, එවං අතීතභවෙ අත්තනා කතං එකච්චං අඤ්ඤම්පි පුඤ්ඤං ජානන්තියෙව මහාපුඤ්ඤාති ආහ – “යෙ මහාපුඤ්ඤා”තිආදි.

න පඤ්ඤායන්ති විරතරකාලත්තා පරමායුතො. අනියායානිකන්ති න නියායානාවහං සත්තානං අභාජනාභාවතො. සත්තා න පරමායුතො හොන්ති නාම පාපුස්සන්තතායාති ආහ – “තදා හි සත්තා උස්සන්තකිලෙසා හොන්ති”ති. එත්ථාහ – “කස්මා සම්බුද්ධා මනුස්සලොකෙ එව උප්පජ්ජන්ති, න දෙවබ්‍රහ්මලොකෙසු”ති. දෙවලොකෙ තාව නුප්පජ්ජන්ති බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස අනොකාසභාවතො තථා අනවජරියභාවතො. අවජරියධම්මා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙසං සා අවජරියධම්මතා දෙවත්තභාවෙ ධීතානං න පාකටා හොති යථා මනුස්සභූතානං. දෙවභූතෙ හි සම්මාසම්බුද්ධෙ දිස්සමානං බුද්ධානුභාවං දෙව්‍යානුභාවතොව ලොකො දහති, න බුද්ධානුභාවතො, තථා සති සම්මාසම්බුද්ධෙ නාධිමුච්චති න සම්පසිදති ඉස්සරකුත්තග්ගාහං න විස්සජ්ජෙති, දෙවත්තභාවස්ස ව විරකාලපවත්තනතො එකච්චසස්සතවාදතො න පරිමුච්චති. “බ්‍රහ්මලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සත්තානං තාදිසගාභවිමොචනත්ථඤ්ඤි බුද්ධා භගවන්තො මනුස්සසුගතියංයෙව උප්පජ්ජන්ති; න දෙවසුගතියං, මනුස්සසුගතියං උප්පජ්ජන්තාපි ඔපපාතිකා න හොන්ති, සති ව ඔපපාතිකුපපත්තියං චුත්තදොසානතිචත්තනතො. ධම්මවෙනෙයානං අත්ථාය ධම්මතන්තියා ධ්වනස්ස විය ධාතුචෙනෙයානං අත්ථාය ධාතුනං ධ්වනස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා ව. න හි ඔපපාතිකානං පරිනිබ්බානතො උද්ධං සරිරධාතුයො තිට්ඨන්ති, තස්මා න ඔපපාතිකා හොන්ති, වරිමහවෙ ව මහාබොධිසත්තා, මනුස්සභාවස්ස පාකටකරණාය දාරපරිග්ගහම්පි කරොන්තා යාව පුත්තමුඛදස්සනා අගාරමජ්ඣෙ තිට්ඨන්ති. පරිපාකගතසීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාදිපාරමිකාපි න අභිනික්ඛමන්ති, කිං වා එතාය කාරණචිත්තාය? සබ්බබුද්ධෙහි ආචිණ්ණසමාවිණ්ණා, යදිදං මනුස්සභූතානංයෙව අභිසම්බුද්ධකා, න දෙවභූතානන්ති අයමෙත්ථ ධම්මතා. තථා හි තදත්ථො මහාභිනිභාරොපි මනුස්සභූතානංයෙව ඉජ්ඣති, න ඉතරෙසං.

කස්මා පන සම්මාසම්බුද්ධා ජම්බුදීපෙයෙව උප්පජ්ජන්ති, න සෙසදීපෙසුති? කෙච්ඡි තාව ආහු – “යස්මා පට්ඨියා නාභිභූතා බුද්ධානුභාවසහිතා අවලට්ඨානභූතා බොධිමණ්ඩභූම් ජම්බුදීපෙයෙව උප්පජ්ජන්ති, තස්මා ජම්බුදීපෙයෙව උප්පජ්ජන්ති”ති; “තථා ඉතරෙසම්පි අවිජ්ජිතට්ඨානානං තත්ථෙව ලබ්භමානතො”ති. අයං පනෙත්ථ අම්භාකං බන්ති – යස්මා පුරිමබුද්ධානං මහාබොධිසත්තානං පච්චෙකබුද්ධානඤ්ඤා නිබ්බන්තියා සාවකබොධිසත්තානං සාවකබොධියා අභිනිභාරො සාවකපාරමිතං සම්භරණං පරිපාචනඤ්ඤා බුද්ධබෝධිතභූතෙ ඉමස්මිං චක්කවාලෙ ජම්බුදීපෙයෙව ඉජ්ඣති, න අඤ්ඤත්ථ. වෙනෙයානං චිතයනත්ථො ව බුද්ධුප්පාදොති අග්ගසාවකාදිවෙනෙයාවිසෙසාපෙක්ඛාය එකස්මිං ජම්බුදීපෙයෙව බුද්ධා නිබ්බන්තන්ති, න සෙසදීපෙසු. අයඤ්ඤා නයො සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාවිණ්ණොති තෙසං උත්තමපුරිසානං තත්ථෙව උප්පත්ති සම්පත්තිචක්කානං විය අඤ්ඤාමඤ්ඤාපනිස්සයතො අපරාපරං චත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ – “තීසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බන්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බන්තන්තිති දීපං පස්සති”ති. ඉමිනා නයෙන දෙසනියමෙපි කාරණං චත්තබ්බං.

ඉදානි ව බත්තියකුලං ලොකසම්මතං බ්‍රාහ්මණානම්පි පූජනීයභාවතො. රාජා මෙ පිතා භවිස්සතීති කුලං පස්සි පිතුවසෙන කුලස්ස නිද්දිසිතබ්බතො . දසන්නං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානීති පස්සි තෙන අත්තතො අත්තරායාභාවං අඤ්ඤාසි, තස්මා ව තුසිතභවෙ දිබ්බසම්පත්තිපච්චනුභවනං.

තා දෙවතානි දසසහස්සිවක්කවාළදෙවතා. කථං පන තා බොධිසත්තස්ස පුරිතපාරමිභාවං භාවිතඤ්ච සම්බුද්ධභාවං ජානන්ති? මහෙස්සන්ධානං දෙවතානං වසෙන, යෙහුයොන ච තා දෙවතා අභිසම්මසාගිනො. තථා හි භගවතො ච ධම්මදානසංවිභාගෙ අනෙකචාරං දසසහස්සිවක්කවාළවාසිදෙවතාසන්නිපාතො අහොසි.

වචාමිති පජානාති වුතිආසන්නපවනෙහි ඤාණසහිතෙහි වුතියා උපට්ඨිතභාවස්ස පටිසංවිදිතත්තා. වුතිචිත්තං න ජානාති වුතිචිත්තක්ඛණස්ස ඉත්තරභාවතො. තථා හි තං චුතුපජානඤාණස්සපි අවිසයො ඵලං. පටිසන්ධිචිත්තෙපි ඵසෙව නයො. ආවජ්ජනපරියායොති ආවජ්ජනක්කමො. යස්මා ඵකචාරං ආවජ්ජිතමත්තෙන ආරම්මණං නිවිජ්ජිතුං න සක්කා, තස්මා තමෙවාරම්මණං දුතියං තතියඤ්ච ආවජ්ජිත්වා නිවිජ්ජියති, ආවජ්ජනසිසෙන චෙත්ථ ජවනවාරො ගහිතො. තෙනාහ – “දුතියතතියචිත්තවාරෙයෙව ජානිස්සති”ති. වුතියා පුරෙතරං කතිපයචිත්තවාරතො පටියාය මරණං මෙ ආසන්නන්ති ජානනතො, “වුතික්ඛණෙපි වචාමිති පජානාති”ති වුත්තං. පටිසන්ධියා පන අපුබ්බභාවතො පටිසන්ධිචිත්තං න ජානාති. නිකන්තියා උප්පත්තිතො පරතො අසුකස්මිං යානෙ මයා පටිසන්ධි ගහිතාති පජානාති, දුතියජවනතො පටියාය ජානාතිති වුත්තොවායමත්ථො. තස්මිං කාලෙති පටිසන්ධිග්ගහණකාලෙ. දසසහස්සි කම්පතීති ඵත්ථ කම්පනකාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. මහාකාරුණිකා බුද්ධා භගවන්තො සත්තානං හිතසුඛවිධානතප්පරතාය බහුලං සොමනස්සිකාව හොන්තිති තෙසං පටිමමභාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණං අට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.17; ධ. ස. 498; ම. නි. අට්ඨ. 3.199) වුත්තං. මහාසීවත්ථෙරො පන යදිපි මහාකාරුණිකා බුද්ධා භගවන්තො සත්තානං හිතසුඛවිධානතප්පරා, විවෙකජ්ඣාසයා පන විසඬිබාරනින්තා සබ්බසඬිබාරෙසු අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛණබහුලාති පඤ්ඤමෙන මහාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණමාහ.

පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පටියායාති පුණ්ණමාය පුරෙ සත්තමදිවසතො පටියාය, සුක්කපක්ඛෙ නවමිතො පටියායාති අත්ථො. සත්තමෙ දිවසෙති ආසාල්හිපුණ්ණමාය. ඉදං සුපිනන්ති ඉදානි වුවිවමානාකාරං සුපිනං. තෙසං දෙවියොති මහාරාජුනං දෙවියො.

සො ච බො පුරිසගබ්භො, න ඉත්ථිගබ්භො, පුත්තො තෙ භවිස්සතීති ඵත්තකමෙව තෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තනො සුපිනසත්ථනසෙන කටෙසුං. සවෙ අගාරං අප්ඤ්ඤාචස්සස්සතීතිආදි පන දෙවතාවිග්ගහෙන භාවිතමත්ථං යාථාවතො පටෙදෙසුං.

ගබ්භාවක්කන්තියොති ඵත්ථ ගබ්භො වුවිවති මාතුකුච්ඡි, තත්ථ උප්පත්ති අවක්කන්ති, තාව ගබ්භාවක්කන්ති, යාව න නික්ඛමති. ධීතකාව නික්ඛමන්ති ධම්මාසනතො ඔතරන්තො ධම්මකථිකො විය.

201. චත්තමානසමිපෙ චත්තමානෙ විය වොහරියතීති ඔක්කමතීති වුත්තන්ති ආහ – “ඔක්කන්තො හොතීති අත්ථො”ති. ඵලං හොතීති ඵලං වුත්තප්පකාරෙතස්ස සම්පජානනා හොති. න ඔක්කමමානෙ පටිසන්ධික්ඛණස්ස දුට්ඨඤ්ඤායත්තා. තථා ච වුත්තං – “පටිසන්ධිචිත්තං න ජානාති”ති. දසසහස්සිවක්කවාළපත්ථරණෙන වා අප්පමාණො. අතිවිය සමුප්ප්ලභාවෙන උළාරො. දෙවානුභාවන්ති දෙවානං පභානුභාවං. දෙවානඤ්ඤි පහංසො ඔභාසො අධිභවති, න තෙසං ආධිපථිවං. තෙනාහ “දෙවාන”න්තිආදි.

රුක්ඛගච්ඡාදිනා කෙනචි න භඤ්ඤතීති අසා, අබාධා. තෙනාහ “නිව්ච්චිවටා”ති. අසංවුතාති හෙට්ඨා උපරි ව කෙන චි න පිහිතා. තෙනාහ “හෙට්ඨාපි අප්පතිවටා”ති. තත්ථ පි-සද්දෙන යථා හෙට්ඨා උදකස්ස පිධායිකා පථවි තන්ථිති අසංවුතා ලොකන්තරිකා, ඵලං උපරිපි වක්කවාළෙසු විය දෙවච්චිමානානං අභාවතො අසංවුතා අප්පතිවටාති දස්සෙති. අන්ධකාරො ඵත්ථ අත්ථිති අන්ධකාරා. වක්ඛුට්ඨඤ්ඤාණං න ජායති ආලොකස්සාභාවතො, න වක්ඛුතො. තථා හි “තෙන ඔභාසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ජානන්ති”ති වුත්තං. ඡම්බුදිපෙ ධීතමජ්ඣන්තිකවෙලායං පුබ්බවිදෙහවාසිනං අත්ථබ්ගමනවසෙන උපට්ඨං සුරියමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, අපරගොයානවාසිනං උග්ගමනවසෙන, ඵලං සෙසදිපෙසුපිති ආහ – “ඵකප්පභාරෙතෙව තීසු දිපෙසු පඤ්ඤායන්ති”ති. ඉතො අඤ්ඤථා පන ද්විසු ඵල දිපෙසු ඵකප්පභාරෙතෙව පඤ්ඤායතිති. ඵකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසතසහස්සානි අන්ධකාරවිධමනමිපි ඉමිනා නයෙන දට්ඨබ්බං. පභාය නප්පහොන්තිති අත්තනො පභාය ඔභාසිතුං න අභිසම්භුණන්ති. යුගන්ධරපබ්බතමත්ථකප්පමාණෙ ආකාසෙ විවරණතො, “වක්කවාළපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙත වරන්ති”ති වුත්තං.

වාචටාති බාදනත්ථං ගණ්හිතුං උපක්කමන්තා. විපරිවත්තිත්ථාති විවට්ටිත්ථා. ඡිප්පිත්ථාති මුච්ඡාපත්තියා ධීතට්ඨානතො මුච්චිත්ථා, අඬගපච්චඬගච්ඡෙදනවසෙන වා ඡිප්පිත්ථා. අච්චන්තබාරෙති ආතපසන්තාපාභාවෙන අතිසීතභාවං සන්ධාය අච්චන්තබාරතා වුත්තා සියා. න හි තං කප්පසණ්ඨානඋදකං සම්පත්තිකරමභාමෙසවුට්ඨං පථවිසන්ධාරකං කප්පවිනාසකඋදකං විය බාරං භවිතුමරහති. තථා හි සති පථවිපි විලියෙය්‍ය. තෙසං වා පාපකම්මබලෙන පෙනානං පකතිඋදකස්ස පුබ්බබෙලභාවාපත්ති විය තස්ස උදකස්ස තදා බාරභාවාපත්ති හොතීති වුත්තං “අච්චන්තබාරෙ උදකෙ”ති. සමන්තතොති සබ්බභාගතො ඡප්පකාරමිපි.

202. චතුන්නං මහාරාජුනං වසෙනාති වෙස්සවණාදිචතුමහාරාජභාවසාමඤ්ඤෙන.

203. සභාවෙනෙව්නි පරස්ස සන්තිකෙ ගහණෙන චිනා අත්තනො සභාවෙනෙව සයමෙව අධිට්ඨන්තිවා සිලසම්පන්නා.

මනුස්සෙසුති ඉදං පකතිවාරිත්තවසෙන චුත්තං – “මනුස්සිත්ථියා නාම මනුස්සපුරිසෙසු පුරිසාධිප්පායචිත්තං උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති, බොධිසත්තමාතු පන දෙවෙසුපි තාදිසං චිත්තං නුප්පජ්ජතෙව. යථා බොධිසත්තස්ස ආනුභාවෙන බොධිසත්තස්ස මාතු පුරිසාධිප්පායචිත්තං නුප්පජ්ජති, එවං තස්ස ආනුභාවෙනෙව සා කෙනචි පුරිසෙන අනතික්කමනියාති ආහ – “පාදා න වහන්ති, දිබ්බසඬ්ඛලිකා විය බජ්ඣන්ති”ති.

පුබ්බෙ “කාමගුණපසංහිතං චිත්තං නුප්පජ්ජති”ති චුත්තං, පුන “පඤ්චභි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතා සමඬ්ඛිභුතා පරිවාරෙති”ති චුත්තං, කප්ථිදං අඤ්ඤාමඤ්ඤං න විරුජ්ඣතිති ආහ “පුබ්බෙ”තිආදි. වත්ථුපටික්ඛෙපොති අබ්බන්ධවරියවත්ථුපටිසෙධො. තෙනාහ “පුරිසාධිප්පායවසෙනා”ති. ආරම්මණපටිලාභොති රූපාදිපඤ්චකාමගුණාරම්මණස්සෙව පටිලාභො.

204. කිලමථොති බෙදො. කායස්ස හි ගරුභාවකඨිනභාවාදයොපි තස්සා තදා න භොන්ති එව. “තිරොකුච්ඡිගතං පස්සති”ති චුත්තං, කදා පටියාය පස්සතිති ආහ – “කලලාදිකාලං අතික්කමිත්වා”තිආදි. දස්සනෙ පයොජනං සයමෙව වදති, තස්ස අභාවතො කලලාදිකාලෙ න පස්සති. පුත්තෙනාති දහරෙන මන්දෙන උත්තානසෙය්‍යකෙන. යං තං මාතුතිආදි පකතිවාරිත්තවසෙන චුත්තං. වක්කවත්තිගබ්භතොපි හි සවිසෙසං බොධිසත්තගබ්භො පරිහාරං ලහති පුඤ්ඤසම්භාරස්ස සාතිසයත්තා, තස්මා බොධිසත්තමාතා අතිවිය සප්පායාභාරාවාරා ව හුත්වා සක්කච්චං පරිහරති. පුරත්ථාහිමුබොති මාතු පුරත්ථාහිමුබො. ඉදාති තිරොකුච්ඡිගතස්ස දිස්සමානතාය අබ්භන්තරං බාහිරඤ්ච කාරණං දස්සෙතුං, “පුබ්බෙ කතකම්ම”න්තිආදි චුත්තං. අස්සාති දෙවියා. වත්ථුන්ති කුච්ඡිං. එලිකඅබ්භපටලාදිනො විය බොධිසත්තමාතුකුච්ඡිතවස්ස පටලභාවෙන ආලොකස්ස විබන්ධාභාවතො යථා බොධිසත්තමාතා කුච්ඡිගතං බොධිසත්තං පස්සති, කිමෙවං බොධිසත්තොපි මාතරං අඤ්ඤාඤ්ච පුරතො රූපගතං පස්සති, නොති ආහ, “බොධිසත්තො පනා”තිආදි. කස්මා පන සති වක්ඛම්භි ආලොකෙ ව න පස්සතිති ආහ – “න හි අන්තොකුච්ඡියං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති”ති. අස්සාසපස්සාසා විය හි තත්ථ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණම්පි න උප්පජ්ජති තජ්ජාසමන්තාභාරස්සාභාවතො.

205. යථා අඤ්ඤා ඉත්ථියො විජාතපච්චියා තාදිසෙන රොගෙන අභිභුතාපි හුත්වා මරන්ති, බොධිසත්තමාතු පන බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ න කොචි රොගො උප්පජ්ජති; කෙවලං ආයුපරික්ඛයෙනෙව කාලං කරොති, ස්වායමත්ථො භෙට්ඨා චුත්තොයෙව. බොධිසත්තෙන වසිතට්ඨානං භීතිආදිනා තත්ථ කාරණමාහ. අපනෙත්වාති අග්ගමහෙසිට්ඨානතො නිහරිත්වා. අනුරක්ඛිතුං න සක්කොතිති සම්මා ගබ්භපරිහාරං නානුයුඤ්ජති, තෙන ගබ්භො බන්ධාබාධො භොති. වත්ථුච්චිසදං භොතිති ගබ්භාසයො පරිසුද්ධො භොති. මාතු මජ්ඣිමවියස්ස තතියකොට්ඨාසෙ බොධිසත්තස්ස ගබ්භොක්කමනම්පි තස්සා ආයුපරිමාණවිලොකනෙනෙව සඬ්ඛිතං වයොවසෙන උප්පජ්ජනකවිකාරස්ස පරිවජ්ජනතො, ඉත්ථියභාවෙන උප්පජ්ජනකවිකාරො පන බොධිසත්තස්ස ආනුභාවෙනෙව වූපසම්මති.

සත්තමාසජානොති පටිසන්ධිග්ගහණතො සත්තමෙ මාසෙ ජාතො. සො සීතුණ්හක්ඛමො න භොති අතිවිය සුබ්බමාලතාය. අට්ඨමාසජානො කාමං සත්තමාසජානො බුද්ධිඅවයවො, එකච්චෙ පන වම්මපදෙසා බුද්ධිං පාපුණන්තා සට්ඨනං න සහන්ති, තෙන සො න ජීවති. සත්තමාසජාතස්ස පන න තාව තෙ ජාතාති වදන්ති.

ධීතාව හුත්වාති නිද්දුක්ඛතාය ධීතා එව හුත්වා. දුක්ඛස්ස හි බලවභාවතො තං දුක්ඛං අසහමානා අඤ්ඤා ඉත්ථියො නිසින්නා වා නිපන්නා වා විජායන්ති. උපච්ඡඤ්ඤාති උපගතවිජායනකාලා. සකලනගරවාසිනොති කපිලවත්ථුං පරිවාරෙත්වා ධීතෙසු දෙවදහාදීසු ඡසු නගරෙසු වසන්තා.

දෙවා නං පයමං පටිග්ගණ්හන්ති ලොකනාථං මහාපුරිසං මයමෙව පයමං පටිග්ගණ්හාමාති සඤ්ජානගාරවබ්බමානා අත්තනො පිතිං පවෙදෙන්තා ඛිණ්ණසවා සුද්ධාවාසබ්බමානො ආදිතො පටිග්ගණ්හන්ති. සුතිවෙසන්ති සුතිජග්ගනධාතිවෙසං. එකෙති උත්තරවිහාරවාසිනො. මච්ඡක්ඛිසදිසං ඡට්ටිසෙන.

206. අජිනප්පවෙණියාති අජිනවම්මෙහි සිබ්බෙන්වා කතපවෙණියා. මහාතෙජොති මහානුභාවො. මහායසොති මහාපරිවාරො විපුලකිත්තිසොසො ව.

භග්ගච්ඡිග්ගාති සම්බාධට්ඨානතො නික්ඛමනෙන විභාවිත්තා භග්ගා විභග්ගා විය ව හුත්වා. තෙන නෙසං අවිසදභාවමෙව දස්සෙති. අලග්ගො හුත්වාති ගබ්භාසයෙ යොනිපදෙසෙ ව කත්ථවි අලග්ගො අසත්තො හුත්වා. උදකෙනාති ගබ්භාසයගතෙන උදකෙන අමක්ඛිතො නික්ඛමති සම්මක්ඛිතස්ස තාදිසස්ස උදකසෙම්භාදිකස්සෙව තත්ථ අභාවතො. බොධිසත්තස්ස හි පුඤ්ඤානුභාවෙන පටිසන්ධිග්ගහණතො පටියාය තං යානං විසුද්ධං පරමසුගන්ධගන්ධකුටි විය වන්දනගන්ධං වායන්තං තිට්ඨති. උදකච්චිටියොති උදකක්ඛන්ධා.

207. මුහුත්තජාතොති මුහුත්තෙන ජාතො හුත්වා මුහුත්තමත්තොව. අනුධාරියමානෙති අනුකුලවසෙන නියමානෙ. ආගතානෙවාති තං යානං උපගතාති එව.

අනෙකසාධන්ති රතනමයානෙකසතපතිට්ඨානභීරකං. සහස්සමණ්ඩලන්ති තෙසං උපරි පතිට්ඨිතං අනෙකසහස්සමණ්ඩලභීරකං. මරුති දෙවා.

න බො පනෙවං දට්ඨබ්බන්ති සත්තපදවිනිභාරතො පගෙව දිසාවිලෝකනස්ස කතත්තා. තෙනාහ “මහාසත්තො හි”තිආදි. එකඛිගණානීති විවච්චාවෙන විහාරඛිගණපරිවෙණඛිගණානි විය එකඛිගණසදිසානි අගෙසුං. සදිසොපි නත්ථිති තුම්භාකං ඉදං විලෝකනං විසිට්ඨෙ පස්සිතුං ඉධ තුම්භෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො උත්තරිතරොති ආහංසු. සබ්බපයමොති සබ්බප්පධානො. පධානපරියායො හි ඉධ පයමසද්දො. තෙනාහ “ඉතරානී”තිආදි. එත්ථ ව මහෙසක්ඛා තාව දෙවා තථා වදන්ති, ඉතරෙ පන කථන්ති? මහාසත්තස්ස ආනුභාවදස්සනෙනෙව. මහෙසක්ඛානඤ්ඤි දෙව්‍යානං මහාසත්තස්ස ආනුභාවො විය තෙන සදිසානම්පි ආනුභාවො පච්චක්ඛො අහොසි. ඉතරෙ පන තෙසං වචනං සුත්වා සද්දහන්තා අනුමිතන්තා තථා ආහංසු.

ජාතමත්තස්සෙව බොධිසත්තස්ස යානාදීනි යෙසං විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභූතානීති තෙ නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙන්තො, “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ පතිට්ඨානං චතුර්දධිපාදපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං ඉද්ධිපාදවසෙන ලෝකුත්තරධම්මෙසු සුප්පතිට්ඨිතභාවසම්ප්ඤ්ඤානො. උත්තරාභිමුඛභාවො ලෝකස්ස උත්තරණවසෙන ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සත්තපදගමනං සත්තබොජ්ඣාධිගාදිගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, විසුද්ධජත්තධාරණං සුවිසුද්ධවිමුක්තිජත්තධාරණස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පඤ්චරාජකකුඩහණ්ඩානි පඤ්චවිධවිමුක්තිගුණපරිවාරතාය පුබ්බනිමිත්තං, අනාවට්ටිසානුවිලෝකනං අනාවට්ටකුණතාය පුබ්බනිමිත්තං, “අග්ගොගමස්මි”තිආදිවචනං අප්පට්චත්තියධම්මවක්කපචත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං; අයමත්තිමා ජාතීති ආයතිං ජාතියා අභාවකිත්තනා අනුපාදි... පෙ.... පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං; තස්ස තස්ස අනාගතෙ ලද්ධබ්බවිසෙසස්ස තං තං නිමිත්තං අබ්‍යාභිවාරීනිමිත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න ආගතොති ඉමස්මිං සුත්තෙ අඤ්ඤත්ථ ව චක්ඛමානාය අනුපුබ්බියා අනාගතතං සන්ධාය චුත්තං. ආහරිත්වාති තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ අට්ඨකථාසු ව ආගතනයෙන ආහරිත්වා දීපෙනබ්බො.

දසසහස්සිලෝකධාතු කම්පීති පන ඉදං සතිපි ඉධ පාළියං ආගතත්තෙ චක්ඛමානානම්චරියානං මූලභූතං දස්සෙතුං චුත්තං, එවං අඤ්ඤම්පිදිසං දට්ඨබ්බං. තන්ති බද්ධා විණා, වම්මබද්ධා හෙරියොති පඤ්චඛිකතුරියස්ස නිදස්සනමත්තං, ව-සද්දෙන වා ඉතරෙසම්පි සඛිගහො දට්ඨබ්බො. හිප්ථිංසුති පාදෙසු බද්ධට්ඨානෙසුයෙව හිප්ථිංසු. විගච්ඡිංසුති වූපසම්භු. සකතෙජොහාසිතානීති අනිවිය සමුප්ප්ලාය අත්තනො පභාය ඔහාසිතානි අගෙසුං. න පචත්තිති න සන්දි. වාතො න වායිති බරො වාතො න වායි, මුදුසුබො පන සත්තානං සුඛාවහො වායි. පට්ඨිතා අගෙසුං උච්චට්ඨානෙ යාතුං අවිසහන්තා. උතුසම්පන්නොති අනුණ්භාසිතතාසඛිධානෙන උතුනා සම්පන්නො. වාමහත්ථං උරෙ යපෙත්වා දක්ඛිණෙන පුටුපාණිනා හත්ථතාලනෙන සද්දකරණං අප්පොටනං. මුඛෙන උස්සෙළනං සද්දමුඤ්චනං සෙළනං. එකද්ධපමාලා අහොසිති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන විචිත්තපුප්ඵසුගන්ධපුප්ඵවස්සදෙවා වස්සිංසු, සූරියෙ දිබ්බමානෙ එව තාරකා ඔහාසිංසු, අව්ජං විජ්ජසන්නං උදකං පට්ඨිතො උබ්භිජ්ජි, බ්ලාසයා දරිසයා තිරච්ඡානා ආසයතො නික්ඛම්සු; රාගදොසමොහාපි තනු හවිංසු, පට්ඨියං රජො වූපසම්, අනිට්ඨගන්ධො විගච්ඡි, දිබ්බගන්ධො වායි, රුපිතො දෙවා සරුපෙනෙව මනුස්සානං ආපාට්ගමංසු, සත්තානං චුතුපපාතා නාහෙසුන්ති ඉමෙසං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. යානි මහාභිනිභාරසමයෙ උප්පන්නානි ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි, තානි අනවසෙසානි තදා අගෙසුන්ති.

තත්‍රාපිති තෙසුපි පට්ඨිකම්පාදිසු එවං පුබ්බනිමිත්තභාවො වෙදිතබ්බො, න කෙවලං සම්පතිජාතස්ස යානාදිසු එවානි අධිප්පායො. සබ්බඤ්ඤකඤ්ඤාණපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං සබ්බස්ස ඤෙයාස්ස තිත්ථකරමතස්ස ව චාලනො. කෙනචි අනුස්සාහිතානංයෙව ඉමස්මිංයෙව එකචක්කවාලෙ සන්තිපාතො, කෙනචි අනුස්සාහිතානංයෙව එකප්පහාරෙනෙව සන්තිපතිත්වා ධම්මපටිග්ගණ්හනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පයමං දෙවතානං පටිග්ගහණං දිබ්බවිහාරපට්ටලාහස්ස, පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගහණං තත්ථෙව යානස්ස නිව්වලසභාවතො ආනෙඤ්ජවිහාරපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. විණානං සයං වජ්ජනං පරුපදෙසෙන විනා සයමෙව අනුපුබ්බවිහාරපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. හෙරිනං වජ්ජනං චක්කවාලපරියන්තාය පරිසාය පවෙදනසමත්ථස්ස ධම්මහෙරියා අනුසාවනස්ස අමතදුන්දුහිසොසනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අන්දුබන්ධනාදීනං ඡෙදො මානවිනිබන්ධඡෙදනස්ස පුබ්බනිමිත්තං; සුපට්ටනසම්පාපුණනං අත්ථාදි අනුරූපං අත්ථාදිසු ඤාණස්ස හෙදාධගමස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

නිබ්බානරසෙනානි කිලෙසානං නිබ්බායනරසෙන. එකරසභාවස්සානි සාසනස්ස සබ්බත්ථ එකරසභාවස්ස. වාතස්ස අවායනං කිස්ස පුබ්බනිමිත්තන්ති ආහ “ද්වාසට්ඨිද්ධිගතභිත්තනස්සා”ති. ආකාසාදිඅප්පතිට්ඨවිසමචඤ්චලට්ඨානං පභාය සකුණානං පට්ඨිගමනං තාදිසං මිච්ඡාගාහං පභාය සත්තානං පාණෙහි රතනත්තසසරණගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං අප්පොටනාදිහි කිළනං පමොදනුප්පත්තිඋදානස්ස හවචන්තගමනෙන ධම්මසභාවබොධනෙන ව පමොදවිභාවනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ධම්මවෙගවස්සනස්සානි දෙසනාඤ්ඤාණවෙගෙන ධම්මාමතස්ස වස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. කායගතාසතිවසෙන ලද්ධස්සානං පාදකං කත්වා

උප්පාදිතමග්ගඵලසුඛානුභවො කායගතාසනිඅමතපට්ඨානො, තස්ස පන කායස්සපි අතප්පකසුඛාවහත්තා
බුද්ධපාසාපිළිනාහාවො පුබ්බනිමිත්තං වුත්තො. අරියද්ධපමාලාමාලිකායානි සදෙවකස්ස ලොකස්ස
අරියමග්ගබොජ්ඣකඛිගධපමාලාහි මාලිකභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. යං පනෙත්ථ අනුද්ධං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එත්ථානි “සම්පතිජාතො”තිආදිනා ආගතෙ ඉමස්මීං යානෙ. විස්සජ්ජිතොව, තස්මා අමිහෙහි ඉධ අපුබ්බං
වත්තබ්බං නත්ථිති අධිප්පායො. තදා පථවියං ගච්ඡන්තොපි මහාසත්තො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය මහාජනස්ස
උපට්ඨාසීති අයමෙත්ථ නියති ධම්මනියාමො බොධිසත්තානං ධම්මතානි ඉදං නියතිවාදවසෙන කථනං. “පුබ්බෙ
පුරිමජාතිසු තාදිසස්ස පුඤ්ඤසම්භාරකම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසී”ති ඉදං
පුබ්බෙකකම්මවාදවසෙන කථනං. ඉමෙසං සත්තානං උපරි ඊස්සනිලතාය යථාසකං කම්මමෙව ඉස්සරො නාම, තස්ස
නිම්මානං අත්තනො ඵලස්ස නිබ්බත්තනං, මහාපුරිසොපි සදෙවකං ලොකං අභිභවිතුං සමත්ථො උළාරෙන
පුඤ්ඤකම්මුනා නිබ්බත්තනො තෙන ඉස්සරෙන නිම්මිතො නාම, තස්ස වායං නිම්මානවිසෙසො, යදිදං මහානුභාවතා.
යාය මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසීති ඉදං ඉස්සරනිම්මානවාදවසෙන කථනං. එවං තං තං බහුං වත්ථා කිං ඉමාය
පරියායකථායානි අවසානෙ උජුකමෙව එවං බ්‍යාකාසි. සම්පතිජාතො පථවියං කථං පදසා ගච්ඡති, එවංමහානුභාවො
ආකාසෙන මඤ්ඤෙ ගච්ඡති පරිකප්පනස්ස වසෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය අහොසි. සීසතරං පන
සත්තපදවිතිභාරෙන ගතත්තා දිස්සමානරූපොපි මහාජනස්ස අදිස්සමානො විය අහොසි. අවෙලකභාවො බුද්දකසරිරතා
ව තාදිසස්ස ඉරියාපථස්ස අනනුවච්ඡිකානි කම්මානුභාවසඤ්ජනිතපාටිභාරියවසෙන අලභිකාරපටියත්තො විය;
සොළසවස්සුද්දෙසිකො විය ව මහාජනස්ස උපට්ඨාසීති වෙදිතබ්බං; බුද්ධභාවානුවච්ඡිකස්ස බොධිසත්තානුභාවස්ස
යාථාවතො පවෙදිතත්තා බුද්ධෙන විය...පෙ.... අත්තමනා අහොසි.

පාකටා හුත්ථානි විභූතා හුත්ථා. බුද්ධානං යෙ යෙ සඬ්ඛාරෙ වචන්ථපෙතුකාමා, තෙ තෙ උප්පාදක්ඛණෙපි
සබ්බසො සුප්පට්ඨිදිතා සුපාකටා හත්ථතලෙ ආමලකං විය සුට්ඨු විභූතා එව හුත්ථා උපට්ඨහන්ති. තෙනාහ “යථා
හී”තිආදි. අනොකාසගතෙති පරිග්ගහස්ස අනොකාසකාලෙ පවත්තෙ. නිප්පදෙසෙති නිරවසෙසෙ. ඔකාසප්පත්තෙති
යානගමනාදිකාලෙ උප්පත්තෙ, තෙ හි සම්මසනස්ස යොග්‍යකාලෙ උප්පත්තියා ඔකාසප්පත්තානි අධිප්පායො.
සත්තදිවසඛිතත්තරෙති ඉදං බුද්ධානං පාකතිකසම්මසනවසෙන වුත්තං, ආකඬ්ඛන්තා පන තෙ යදා කදාචි
උප්පත්තසඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තියෙව. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අච්ඡරියඛිහුතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. බාකුලසුත්තවණ්ණනා

209. යථා “ද්වන්තිංසා”ති වත්තබ්බෙ ද්වි-සද්දස්ස බා-ආදෙසං කත්ථා බාත්තිංසානි වුව්වති, එවං එත්ථ බා-
කාරාදෙසං කත්ථා බාකුලොති සමඤ්ඤා අහොසි, සායං තස්ස අත්ථත්ථසඤ්ඤාති දස්සෙතුං, “තස්ස හී”තිආදි වුත්තං.
සීසං න්භාපෙත්ථානි මඬගලත්ථං මහාගඬගාය සීසං න්භාපෙත්ථා. නිමුජ්ජනවසෙනානි ජණ්ණුපමාණෙ උදකෙ
ථොකංයෙව නිමුජ්ජනවසෙන. ජඬ්ඬෙත්ථා පලාතා මරණභයතප්පිතා. පහරියමානා මරන්ති, න ජාලෙන
බන්ධිතමත්තෙන. දාරකස්ස තෙජෙනානි දාරකස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන. නිහටමත්තොව මනො, තස්ස මරණත්ථං
උපක්කමො න කතො, යෙන උපක්කමෙන දාරකස්ස බාධො සීයා. තන්ති මච්ඡං. සකලමෙව්නි පරිපුණ්ණාවයවමෙව.

න කෙලායතීති න මමායති කිස්මිඤ්චි න මඤ්ඤති. දාරකස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන පිට්ඨිතො ථාලෙන්ති. දාරකං
ලහතීති උග්ගොසනවසෙන හෙරිං වරාපෙත්ථා. පවත්තිං ආචික්ඛි, අත්තනො පුත්තභාවං කථෙසි. කුච්ඡියා ධාරිතත්තා
අමානා කාතුං න සක්කා ජනනිභාවතො. මච්ඡං ගණ්හන්තාපීති මච්ඡං කිණ්ත්වා ගණ්හන්තාපි. තථා ගණ්හන්තා ව
තප්පරියාපන්නං සබ්බං ගණ්හානි නාමානි ආහ – “වක්කයකනාදීනි බහි කත්ථා ගණ්හන්තා නාම නත්ථි”ති. අයමපි
අමානා කාතුං න සක්කා සාමිකභාවතො. දාරකො උභින්නමිපි කුලානං දායාදො හොතු ද්වන්තං පුත්තභාවතො.

අසීතිමෙති ජාතියා අසීතිමෙ වස්සෙ. පබ්බජ්ජාමත්තෙන කිලෙසානං අසමුච්ඡිජ්ජනතො චිතික්කමිතුං කාමසඤ්ඤා
උප්පන්නපුබ්බානි පුච්ඡා පන පුච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ – “එවඤ්ච බො මං, ආවුසො කස්සප, පුච්ඡිතබ්බ”න්ති.

210. නියමෙත්ථානි තං තංවාරෙ සෙසවාරෙන නියමෙත්ථා. කම්මපථහෙදකොති කම්මපථවිසෙසකරො. තත්ථ
කාමචිතක්කො යථා කායවච්ච්චාරෙසු වොපනප්පත්තො කම්මපථප්පත්තො නාම හොති; මනොද්චාරෙ පරහණ්ඩස්ස
අත්තනො පරිණාමනවසෙන පවත්තඅභිජ්ඣාසහගතො; එවං කාමසඤ්ඤාති, තථා බ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කසඤ්ඤාති
ථෙරො, “උභයම්පෙතං කම්මපථහෙදකමෙවා”ති ආහ. කම්මපථං අප්පත්තං සඤ්ඤං සන්ධාය, “සඤ්ඤා
උප්පන්නමත්තවා”ති වුව්වමානෙ චිතක්කිතමිපි සමානං කම්මපථං අප්පත්තමෙව, උභයස්ස පන වසෙන සුත්තපදං
පවත්තන්ති ථෙරස්ස අධිප්පායො.

211. ආයුහනකම්මන්ති අත්තනා ආයුහිතබ්බකම්මං. ලොමකිලිට්ඨානීති කිලිට්ඨලොමානි, කිලිට්ඨංසුනීති
අත්ථො. කිමෙවං හොගෙසු පරනිම්මිතභවෙ වසවත්තිදෙව්‍යානං විය සබ්බසො ආයුහනකම්මෙන විනා අඤ්ඤස්සපි

පබ්බතස්ස පච්චයලාභො දිට්ඨපුබ්බො සුතපුබ්බොති ආහ “අනව්ඡරියඤ්චෙත”න්ති. කුලපකට්ඨරානාමෙතං කම්මං, ටෙරො පන කදාවිපි කුලපකො නාහොසි.

ගද්දුහනමත්තන්ති ගොදුහනමත්තකාලං. ඉධ පන සකලො ගොදුහනො අධිප්පෙනොති දස්සෙන්තො, “ගාවිං... පෙ.... කාලමත්තමපි”ති ආහ. නිබන්ධිති නිබද්ධදාතබ්බං කත්වා ය්පෙසි.

සකිලෙසපුග්ගලස්ස අසෙරිභාවකරණෙන රණෙන සදිසතාය රණො, සංකිලෙසො. අඤ්ඤා උදපාදීති පනාහ, තස්මා අරහත්තං න පටිඤ්ඤාතන්ති දස්සෙති. නනු තථා වචනං පටිජානනං විය හොතිති ආහ “අපිවා”තිආදි.

212. අවාපුරති ද්වාරං එතෙනාති අවාපුරණං. පයමසඬගහනො පච්ඡා දෙසිතත්තා දුතියසඬගහෙ සඬගිතං. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

බාකුලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. දන්තභූමිසුත්තවණ්ණනා

213. ඵ්ඵසෙය්‍යාති ඤාණඵ්ඵසනා නාම අධිප්පෙනා, තස්මා ලභෙය්‍යාති අධිගච්ඡෙය්‍ය. එවං පටිපන්නොති, “අප්පමත්තො ආතාපි පහිතත්තො”ති චුත්තප්පකාරෙන පටිපන්නො. අජානනකොට්ඨාසෙයෙවාති අවධාරණෙන අත්තති කතං දොසාරොපනං නිවත්තෙති.

214. අප්පනාඋපචාරන්ති අප්පනඤ්චෙව උපචාරඤ්ච පාපෙත්වා කට්ඨෙති අත්ථං වදන්ති, අප්පනාසහිතො පන උපචාරො අප්පනාඋපචාරො, තං පාපෙත්වා කට්ඨෙති අත්ථො.

නික්ඛමතිති නික්ඛමො, අවග්ගාහකාමතො නික්ඛමනං නික්ඛමො එව නෙක්ඛමිමො, පයමජ්ඣානාදි. සති කිලෙසකාමෙ අත්තනො උපහාරං උපචාරෙත්වා අස්සාදෙන්වා පරිභුඤ්ජති නාමාති ආහ – “දුච්චෙපි කාමෙ පරිභුඤ්ජමානො”ති. දුච්චෙපිති හීනපණිනාදිවසෙන දුච්චෙ.

215. කුටාකාරන්ති ගාල්භසායෙය්‍යං අප්පතිරුපෙ යානෙ ඛන්ධගතපාතනාදි. දන්තගමනන්ති දන්තෙහි නිබ්බිසෙවනෙහි ගන්ධබ්බගතිං. පත්තබ්බං භූමීන්ති සම්මාකිරියාය ලද්ධබ්බසම්පත්තිං.

216. බ්‍යාතිහරණවසෙන ලඬ්ඝකං චිලඬ්ඝකං, අඤ්ඤමඤ්ඤහත්ථග්ගණං. තෙනාහ – “හත්ථෙත හත්ථං ගහෙත්වා”ති.

217. ගහෙතුං සමත්ථොති ගණිකාරහත්ථීනීහි උපලාපෙත්වා අරඤ්ඤහත්ථීං වචනවසෙන ගහෙතුං සමත්ථො. අතිපස්සිත්වා අතිට්ඨානවසෙන පස්සිත්වා. එත්ථගෙධාති එතස්මිං අරඤ්ඤ නාගවනෙ පවත්තගෙධා. සුඛායතීති සුඛං අයති පවත්තෙති, “සුඛං හරති”ති වා පායො. ඩිණ්ඩිමො ආනකො. නිහිතසබ්බවච්චිකදොසොති අපගතසබ්බසායෙය්‍යාදොසො. අපනීතකසාවොති අපෙනසාරම්භකසාවො.

219. පඤ්චකාමගුණනිස්සිතසීලානන්ති අකුසලානං. ගෙහස්සිතසීලානන්ති වා වට්ටසන්තිස්සිතසීලානං.

222. එස නයො සබ්බත්ථාති, “මජ්ඣිමො, දහරො”ති ආගතෙසු උපමාවාරෙසු, “ටෙරො”තිආදිනා ආගතෙසු උපමෙය්‍යාවාරෙසුති පඤ්චසු සංකිලෙසපක්ඛියෙසු වාරෙසු එස යථාචුත්තොව නයොති වෙදිතබ්බො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

දන්තභූමිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. භූමිජසුත්තවණ්ණනා

223. ආසඤ්චෙපි කරිත්ථාති, “ඉමිනාහං බ්‍රහ්මචරියෙන දෙවො වා භවෙය්‍යං දෙවඤ්ඤතරො වා, දුක්ඛතො වා මුච්චෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා චෙපි වරන්ති, අහබ්බා ඵලස්ස අධිගමාය තණ්හාය බ්‍රහ්මචරියස්ස විදුස්සිතත්තාති අධිප්පායො. අනාසඤ්චෙපි කරිත්ථාති චුත්තනායෙන පත්ථනං අකත්වා. අහබ්බා ඵලස්ස අධිගමාය අනියමිතභාවතො. පණ්ඩානවසෙන හි පුඤ්ඤඵලං නියතං නාම හොති, තදභාවතො කතං පුඤ්ඤං න ලහතිති අධිප්පායො. තතියපක්ඛෙ උභයට්ඨානෙහි චුත්තං, චතුත්ථපක්ඛො සම්මාවතාරො ඉති චතුකොට්ඨකො පඤ්ඤො ජාලවසෙන ආහටො, තත්ථ ආසා නාම පත්ථනා, මිච්ඡාගාහස්මිං සති න විපච්චති, සම්මාගාහස්මිං සති විපච්චති, උභයථාපි උභයාපෙක්ඛානාම, යො මිච්ඡත්තධම්මෙ පුරක්ඛන්වා බ්‍රහ්මචරියං වරති, තස්ස යථාධිප්පායඵලං සමිජ්ඣතිති න චත්තබ්බං අයොනිසො

බ්‍රහ්මවරියස්ස විණ්ණත්තා; යො පන සම්මත්තං පුරක්ඛන්වා බ්‍රහ්මවරියං වරති, තස්ස යථාධිප්පායං බ්‍රහ්මවරියඵලං න සම්ප්ඤ්ඤාතිති න වත්තබ්බං යොනිසො බ්‍රහ්මවරියස්ස විණ්ණත්තා. තෙන වුත්තං – “ආසඤ්ඤෙවි කරිත්වා අයොනිසො බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති”තිආදි. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

භූමිපසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනා

230. උපසඬකම්භවා ඵවමාහංසුති වුත්තං උපසඬකමනකාරණං දස්සෙන්තො, “තස්ස උපාසකස්ස අභාසුකකාලො අහොසි”ති ආහ. අවිරාධිතන්ති අවිරජ්ඣනකං. යදි වා තෙ ධම්මා නානත්ථා, යදි වා ඵකත්ථා, යං තත්ථ අවිරජ්ඣනකං, තං තංයෙව පටිභාතුති යොජනා. ඤානමෙවාති අප්පමාණජ්ඣානමෙව, “වෙනොවිමුත්ති”ති පන වුත්තත්තා චිත්තෙකග්ගතායෙව ඵවං වුව්වතීති උපාසකස්ස අධිප්පායො.

231. යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, ඵත්තාවතා “රුක්ඛමූල”න්ති වුව්වතීති ඵවං වුත්තං ඵකරුක්ඛමූලප්පමාණථානං. කසිණනිමිත්තෙන ඔත්ථරිත්වාති කසිණාරම්මණං ඤානං සමාපජ්ජන්තො තස්මිං කසිණං...පෙ.... විහරන්ති වුත්තො. ආහොගො නත්ථි ඤානක්ඛණෙ. කාමං සමාපත්තික්ඛණෙ ආහොගො නත්ථි තතො පන පුබ්බෙ වා සියා සො ආහොගො, තම්පි සන්ධාය මහග්ගතන්ති කෙවි. ඉදානි තාසං වෙනොවිමුත්තිනං සතිපි කෙනවි විසෙසෙන අහෙදෙ විසයාදිතො ලබ්භමානහෙදං දස්සෙතුං, “ඵත්ථා”තිආදි වුත්තං. නිමිත්තං න වඩ්ඪති වඩ්ඪෙත්තබ්බස්ස නිමිත්තස්සෙව අභාවතො. පට්ඨිකසිණාදීනං විය ආකාසභාවනාය උග්ඝාටනං න ඡායති. තානි ඤානානීති බ්‍රහ්මවිහාරජ්ඣානානි. වුද්දසවිධෙන පරිදමනාභාවතො අභිඤ්ඤානං පාදකානි න භොන්ති. නිමිත්තුග්ඝාටස්සෙව අභාවතො අරුපජ්ඣානානං අනධිට්ඨානතාය නිරොධස්ස පාදකානි න භොන්ති. කම්මවට්ටභාවෙන කිලෙසවට්ටිපාකවට්ටානං තිණ්ණං වට්ටානං පච්චයභාවො වට්ටපාදකතා. උපපජ්ජනවසෙනෙව තං තං භවං ඔක්කමති ඵතෙහීති භවොක්කමනානි. දුතියනායස්ස වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උග්ඝාටනස්ස ලබ්භනතො අරුපජ්ඣානොපරි සමතික්කමො භොතීති අයමෙව විසෙසො. ඵවන්ති යථාවුත්තෙන නිමිත්තාවඩ්ඪනනිමිත්තවඩ්ඪනාදිප්පකාරෙන. නානත්ථාති නානාසභාවා. ඵවන්ති අප්පමාණමහග්ගතසද්දවචනියතාය නානාඛාසජා. කාමඤ්ඤත්ථ අප්පමාණසමාපත්තිතොපි නිහරිත්වා වක්ඛනානභූපපත්තිකාරණං දස්සෙතුං සක්කා, අට්ඨකථායං පන කසිණඤානොව නිහරිත්වා යොජනා කතාති තථා වුත්තං. අථ වා මහග්ගතගහණෙනත්ථ අප්පමාණානි වුත්තබ්‍රහ්මවිහාරානම්පි සඬගහො වෙදිතබ්බො තස්සා සමඤ්ඤාය උභයෙසම්පි සාධාරණභාවතො.

232. ඵවං වුත්තොති අසතිපි තථාරූපෙ ආහොගෙ “පරිත්තාභානි ඵරිත්වා අධිමුච්චිත්වා විහරති”ති වුත්තො. අප්පමාණං කත්ථා කසිණං වඩ්ඪෙත්තස්ස කසිණවඩ්ඪනවසෙන බහුලිකාරසම්භවතො සියා ඤානස්ස බලවතරතා, තදභාවෙ ව දුබ්බලතා, ආචිණ්ණවසිතාය පන පච්චනිකධම්මානං සම්මා අපරිසොධනෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථිති පඤ්චභාකාරෙහි ඤානස්ස අප්පගුණතං දස්සෙන්තො, “සුප්පමත්තෙ වා”තිආදිමාහ. ඤානස්ස අප්පානුභාවතාය ඵව තන්තිමිත්තා පහාපි අප්පතරා අපරිසුද්ධාව භොතීති ආහ – “වණ්ණො...පෙ.... සංකිලිට්ඨො වා”ති. දුතියනායො වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. තත්ථාපි කසිණස්ස පරිත්තභාවෙන වණ්ණස්ස පරිත්තතා, පරිත්තාරම්මණාය අනුරූපතාය වා නිමිත්තං පභාමණ්ඩලකම්පි පරිත්තමෙව සියාති අධිප්පායො. විපුලපරිකම්මන්ති විපුලභාවෙන පරිකම්මං. සෙසං තතියවතුත්ථනායෙසු වත්තබ්බං පඨමදුතියනායෙසු වුත්තසද්දසමෙව.

වණ්ණනානත්තන්ති යදි පිතං යදි ලොහිතං යදි වා ඔදාතන්ති සරිරවණ්ණනානත්තං. ආභානානත්තන්ති පරිත්තවිපුලතාවසෙන පභාය නානත්තං. අවිචිනානත්තන්ති තෙජොධාතුස්ස දීඝාදිවසෙන වෙමත්තතා. අභිනිවිසන්තීති අභිරතිවසෙන නිවිසන්ති නිසිදන්ති තිට්ඨන්ති. තෙනාහ “වසන්ති”ති.

234. ආහන්ති දිබ්බන්තීති ආභානි ආහ “ආභාසම්පන්නා”ති. තදඩ්ඪගෙනානි වා තස්සා පරිත්තතාය අප්පමාණතාය ව ආභාකාරණං, තං පන අත්ථතො භවුපපත්තිකාරණමෙවාති ආහ – “තස්සා භවුපපත්තියා අඩ්ඪගෙනා”ති. කායාලසියභාවො තන්දීආදීනං හෙතුභූතා කායස්ස චිත්ථායිතතා.

235. පාරම්යොති මහාසාවකසංවත්තනිකා සාවකපාරම්යො පුරෙන්තො. බ්‍රහ්මලොකෙති බ්‍රහ්මත්තභාවෙ, බ්‍රහ්මලොකෙ වා උප්පත්තිං පටිලභි, වුත්තම්පි වෙනං ථෙරගාථාසු. අවොකිණ්ණන්ති අඤ්ඤෙහි අසම්මිස්සන්ති අත්ථො. පුබ්බෙ සඤ්චරිතන්ති අතීතභවෙසු ඡාතිවසෙන සඤ්චරණං මම, සඤ්චරිතන්ති තං මමස්සාති අත්ථො. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. උපක්කිලෙසසුත්තවණ්ණනා

236. තස්මානි අත්පකාමත්තා එවමාහ, න හගවතො වචනං අනාදියන්තො. යෙ පන තදා සත්ථුවචනං න ගණ්ඨිංසු, තෙ කිඤ්චි අවත්වා තුණ්හිභුතා මඬිකුභුතා අට්ඨංසු, තස්මා උභයෙසමපි සත්පරි අගාරවපටිපත්ති නාහොසි.

යෙනපි ජනෙන න දිට්ඨොති යෙන උභයජනෙන අඤ්ඤවිහිතතාය කුඬ්ඬකවාටාදිඅන්තරිකතාය වා න දිට්ඨො. දමනත්පත්ති තෙහි උපාසකෙහි නිම්මදභාවං ආපාදිතානං තෙසං භික්ඛූනං දමනත්ථං. යපයිංසුති යො ඉමෙසං භික්ඛූනං දෙති, තස්ස සතං දණ්ඨොති, සහස්සන්ති ව වදන්ති.

237. වග්ගභාවෙනෙව (සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ගො 3.464) නානාසද්දො අස්සාති පුට්ඨසද්දො. සමජනොති හණ්ඩනෙ සමජ්ඣාසයො ජනො. බාලලක්ඛණෙ යිතොපි “අභං බාලො”ති න මඤ්ඤති. භියො වාති අත්තනො බාලභාවස්ස අජානනතොපි භියො ව හණ්ඩනස්ස උපරි ථොටො විය සඬ්ඝභෙදස්ස අත්තනො කාරණභාවමිපි උප්පජ්ජමානං න මඤ්ඤි නඤ්ඤාසි.

කලහවසෙන පවත්තවාචායෙව ගොවරො එතෙසන්ති වාචාගොවරා හුත්වා. මුඛායාමන්ති විවාදවසෙන මුඛං ආයමෙත්වා භාණිතො. න තං ජානන්තිති තං කලහං න ජානන්ති. කලහං කරොන්තො ව තං න ජානන්තො නාම නත්ථී. යථා පන න ජානන්ති, තං දස්සෙතුං ආහ – “එවං සාදීනවො අය”න්ති. අයං කලහො නාම අත්තනො පරෙසඤ්ච අත්පජාපනතො අනත්ථුප්පාදනතො දිට්ඨෙව ධම්මෙ සම්පරායෙ ව සාදීනවො, සදොසොති අත්ථො.

උපනස්හන්තිති උපනාහවසෙන අනුබන්ධන්ති. පොරාණොති පුරිමෙහි බුද්ධාදිහි ආචිණ්ණසමාචිණ්ණතාය පුරාතනො.

න ජානන්තිති අනිච්චසඤ්ඤං න පච්චුපට්ඨාපෙන්නි.

තථා පවත්තවෙරානන්ති අට්ඨිජින්නාදිභාවං නිස්සාය උපනායවසෙන චිරකාලං පවත්තවෙරානං.

බාලසභායතාය ඉමෙ භික්ඛූ කලහපසුතා, පණ්ඩිතසභායානං පන ඉදං න සියාති පණ්ඩිතසභායස්ස බාලසභායස්ස ව වණ්ණාවණ්ණදීපනත්ථං වුත්තා. සිහබ්බග්ගාදිකෙ පාකට්ඨස්සයෙ රාගදොසාදිකෙ පටිච්ඡන්තපරිස්සයෙ ව අභිභවිත්වා.

මාතඬිගො අරඤ්ඤෙ මාතඬිගරඤ්ඤෙති සරලොපෙන සන්ධි. මාතඬිගසද්දෙනෙව හත්ථිභාවස්ස වුත්තත්තා නාගවචනං තස්ස මහත්තවිභාවනත්පත්ති ආහ – “නාගොති මහත්තාධිවචනමෙත”න්ති. මහත්තපරියායොපි හි නාග-සද්දො හොති “එවං නාගස්ස නාගෙන, රීසාදන්තස්ස හත්ථිනො”තිආදීසු (උදා. 25; මහාව. 467).

238. කිරසද්දො අනුස්සවසුචනත්ථො නිපාතො. තෙන අයමෙත්ථ සුතිපරම්පරාති දස්සෙති. හගවතා හි සො ආදීනවො පගෙව පරිඤ්ඤාතො, න තෙන සත්ථා නිබ්බිණ්ණො හොති; තස්මිං පන අත්තොවස්සෙ කෙච්චි බුද්ධවෙනෙයා නාහෙසුං; තෙන අඤ්ඤත්ථ ගමනං තෙසං භික්ඛූනං දමනුපායොති පාලිලෙයාකං උද්දිස්ස ගච්ඡන්තො එකච්චාරිං ආයස්මන්තං හගුං, සමග්ගවාසං වසන්තෙ ව අනුරුද්ධත්ථෙරාදිකෙ සම්පහංසෙතුං අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ව. ඉමං උපක්කිලෙසොවාදං දාතුං තත්ථ ගතො, තස්මා කලහකාරකෙ කිරස්සාති එත්ථාපි කිරසද්දග්ගණෙ එසෙව නයො. වුත්තනයමෙව ගොසිඬිගසාලසුත්තෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො).

241. “යථා කථං පනා”ති වුත්තපුච්ඡානං පච්ඡිමභාවතො “අත්ථී පන වොති පච්ඡිමපුච්ඡායා”ති වුත්තං, න පුන “අත්ථී පන වො”ති පවත්තනස්ස පුච්ඡනස්ස අත්ථිභාවතො. සො පන ලොකුත්තරධම්මො. ථෙරානන්ති අනුරුද්ධත්ථෙරාදීනං නත්ථී. පරිකම්මොභාසං පුච්ඡන්ති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණෙ කතාධිකාරත්තා තස්ස උප්පාදනත්ථං පරිකම්මොභාසං පුච්ඡති. පරිකම්මොභාසන්ති පරිකම්මසමාධිනිබ්බන්තං ඔභාසං, උපචාරජ්ඣානසඤ්ජනිතං ඔභාසන්ති අත්ථො. වතුත්පජ්ඣානලාභී හි දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මත්ථං ඔභාසකසිණං භාවෙත්වා උපචාරෙ යපිතො සමාධි පරිකම්මසමාධි, තත්ථ ඔභාසො පරිකම්මොභාසොති වුත්තො. තං සන්ධායාහ – “ඔභාසඤ්චෙව සඤ්ජානාමාති පරිකම්මොභාසං සඤ්ජානාමා”ති. යත්තකෙ හි යානෙ දිබ්බවක්ඛුනා රූපගතං දට්ඨුකාමො, තත්තකං යානං ඔභාසකසිණං ඵරිත්වා යිතො. තං ඔභාසං තත්ථ ව රූපගතං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණෙන පස්සති, ථෙරා ව තථා පටිපජ්ජිංසු. තෙන වුත්තං – “ඔභාසඤ්චෙව සඤ්ජානාම දස්සනඤ්ච රූපාන”න්ති. යස්මා පන තෙසං රූපගතං පස්සන්තානං පරිකම්මවාරො අතික්කම්, තතො ඔභාසො අන්තරධායි, තස්මිං අන්තරහිතෙ රූපගතමිපි න පඤ්ඤායති. පරිකම්මන්ති හි යථාවුත්තකසිණාරම්මණං උපචාරජ්ඣානං, රූපගතං පස්සන්තානං කසිණොභාසවසෙන රූපගතදස්සනං, කසිණොභාසො ව පරිකම්මවසෙනාති තදුභයමිපි පරිකම්මස්ස අප්පවත්තියා නාහොසි, තයිදං කාරණං ආදිකම්මිකභාවතො ථෙරා න මඤ්ඤිංසු, තස්මා වුත්තං “නප්පට්ඨිජ්ඣාමා”ති.

නිමිත්තං පටිච්ඡිකිතබ්බන්ති කාරණං පච්චක්ඛතො දස්සෙත්වා සුච්ඡුද්ධදිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණෙ ථෙරං පතිට්ඨාපෙතුකාමො සත්ථා වදති. කිං න ආච්චෙස්සන්තිති කිං න බ්බාමොභෙස්සන්ති, බ්බාමොභෙස්සන්ති එවාති

අත්පො. විවිකිවිෂා උදපාදීනි දිබ්බවක්ඛුනො යථාඋපට්ඨිතෙසු රූපගතෙසු අප්පබ්බතාය, “ඉදං නු බො රූපගතං කිං, ඉදං නු බො කි”න්ති මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නන්තා විවිකිවිෂා සංසයො උප්පජ්ජී. සමාධි වචිති විවිකිවිෂාය උප්පන්නන්තා පරිකම්මසමාධි විගච්ඡී. තතො එව හි පරිකම්මොභාසොපි අන්තරධායි, දිබ්බවක්ඛුනාපි රූපං න පස්සී. න මනසි කර්ස්සාමිති මනසිකාරවසෙන මෙ රූපානි උපට්ඨහිංසු, රූපානි පස්සතො විවිකිවිෂා උප්පජ්ජති, තස්මා ඉදානි කිඤ්චි න මනසි කර්ස්සාමිති තුණ්හි අභොසි තං පන තුණ්හිභාවප්පත්තිං සන්ධායාහ “අමනසිකාරො උදපාදී”ති.

තථාභුතස්ස අමනසිකාරස්ස අභාවං ආගම්ම උප්පිලං උදපාදි. වීරියං ගාල්හං පග්ගහිතන්ති ටිනමිද්ධස්මිතින්තානං වූපසමනත්ථං අව්චාරද්ධවීරියං අභොසි, තෙන චිත්තෙ සමාධිදුස්සිකා ගෙහස්සිතා බලවජිති උප්පන්නා. තෙනාහ “උප්පිලං උප්පන්න”න්ති. තතොති සිථිලවීරියන්තා. පතමෙය්‍යාති අතිවිය බින්නං භවෙය්‍ය. තං මොති පත්ථනාඅභිභවතියමනසිසෙන ජප්පෙතිති අභිජ්ජපා, තණ්හා. නානන්තා නානාසභාවා සඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤා. අතිවිය උපරි කත්වා නිජ්ඣානං පෙක්ඛනං අතිනිජ්ඣායිතන්තං.

243. පරිකම්මොභාසමෙවාති පරිකම්මසමුට්ඨිතං ඔභාසමෙව. න ව රූපානි පස්සාමිති ඔභාසමනසිකාරපසුතතාය දිබ්බවක්ඛුනා රූපානි න පස්සාමි. විසයරූපමෙවාති තෙන ඵරිත්ථා ඨිතට්ඨානෙව දිබ්බවක්ඛුනො විසයභුතං රූපගතමෙව මනසි කරොමි.

කසිණරූපානං වසෙනෙත්ථ ඔභාසස්ස පරිත්තතාති ආහ “පරිත්තට්ඨානෙ ඔභාස”න්ති. පරිත්තාති රූපානීති කතිපයාති, සා ව නෙසං පරිත්තතා ධානවසෙනෙවාති ආහ “පරිත්තකට්ඨානෙ රූපානී”ති. “අප්පමාණඤ්චෙවා”තිආදිනා වුත්තො දුතියවාරො. ඔභාසපරිත්තතං සන්ධාය පරිකම්මසමාධි “පරිත්තො”ති වුත්තො තස්සෙව ඔභාසස්ස අප්පමාණතාය අප්පමාණසමාධිති වචනතො. තස්මිං සමයෙති තස්මිං පරිත්තසමාධිනො උප්පන්නසමයෙ. දිබ්බවක්ඛුපි පරිත්තකං හොති පරිත්තරූපගතදස්සනතො.

245. දුක්ඛිකප්ඣානසමාධිත්ති වතුක්කතයෙ දුක්ඛිකප්ඣානසමාධිං, පඤ්චකතයෙ තික්ඛිකප්ඣානසමාධිත්ති යොජනා. දුක්ඛිකප්ඣානසමාධිත්ති වතුක්කතයෙ තතියවතුත්ථවසෙන දුක්ඛිකප්ඣානසමාධිං, පඤ්චකතයෙ වතුත්ථපඤ්චමවසෙන දුක්ඛිකප්ඣානසමාධිං. තික්ඛිකප්ඣානසමාධිත්ති වතුක්කතයෙ තික්ඛිකප්ඣානසමාධිං, පඤ්චකතයෙ වතුක්කප්ඣානසමාධිත්ති යොජනා.

තිවිධන්ති සප්පිතිකවසෙන තිප්පකාරං සමාධිං. තදන්තොගධාති සප්පිතිකාදිසභාවා. කාමං භගවා පුරිමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං, පච්ඡිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙන්තොපි ඉමානි ඤ්ඤාණානි භාවෙසියෙව. විපස්සනාපාදකානි පන ඤ්ඤාණානි සන්ධාය, “පච්ඡිමයාමෙ”ති වුත්තං, තෙනාහ “භගවතො හී”තිආදි. පඤ්චමජ්ඣානස්සාති පඤ්චමජ්ඣානිකස්ස වසෙන පඨමජ්ඣානිකො මග්ගො නත්ථී. සොති පඤ්චකතයො භගවතො ලොකියො අභොසි. එතන්ති එතං, “සචිත්තකම්පි සච්චාරං සමාධිං භාවෙමි”තිආදිවචනං. ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං සන්ධාය වුත්තං, න “ලොකියං වා ලොකුත්තරමෙව වා”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

උපක්කිලෙසසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. බාලපණ්ඩිතසුත්තවණ්ණනා

246. එතෙහිති දුචින්තිතාදිහි. එතෙන ලක්ඛණසද්දස්ස කරුණත්ථතමාහ. තානෙවාති ලක්ඛණානි එව. තස්සාති බාලස්ස. “අයං බාලො”ති නිමිසති සඤ්චාතියති එතෙහිති බාලනිමිත්තානි. අපදානං වුවචති විබ්‍යාතං කම්මං. දුචින්තිතාදිති ව බාලෙ විබ්‍යාතානි, අවධාරණභාවෙ වා, තස්මා බාලස්ස අපදානානිති බාලාපදානානි. අභිජ්ඣාදිහි දුට්ඨං දුස්සිතං චිත්තෙතිති දුචින්තිතචින්ති. ලොභාදිහි දුට්ඨං භාසිතං මුසාවාදාදිං භාසතිති දුබ්භාසිතභාසී. තෙසං තෙසංයෙව වසෙන කත්තබ්බතො දුක්කටකම්මං පාණාතිපාතාදිං කරොතිති දුක්කටකම්මකාරී. තෙනාහ “චිත්තයන්තො”තිආදි. තානි උපනිස්සාය ජාතන්ති තජ්ජං. තතො එව තෙසං සාරුප්පං අනුරූපන්ති තස්සාරුප්පං. තෙනාහ “තජ්ජාතික”න්තිආදි. කච්ඡමානායාති කට්ඨයමානාය.

248. යස්මා සත්තානං යථුපවිතානි කම්මානි කතොකාසානි තදුපට්ඨාපිතානි කම්මනිමිත්තගතිනිමිත්තානි මරණස්ස ආසන්නකාලෙ චිත්තස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්තානි, තදා ඔලම්බන්තානි විය අභිභවන්තානි විය අජ්ඣොත්ථරන්තානි විය උපට්ඨහන්ති, තස්මා වුත්තං – “ඔලම්බනාදිආකාරෙන හි තානි උපට්ඨහන්ති”ති. උපට්ඨානාකාරො එව තදා චිත්තස්ස ගොචරභාවං ගච්ඡතිති ආහ – “තස්මිං උපට්ඨානාකාරෙ ආපාථගතෙ”ති.

249. න සක්කාති න වදන්ති එතෙන ද්වෙපි පටිසෙධා පකතිඅත්ථානි අයමත්පො වුත්තො හොති. න සුඝරානි පන ඉමිනා දුක්කරභාවො දීපිතො, දුක්කරඤ්ච තාව උපායෙන සක්කා කාතුන්ති දස්සෙන්තො ආහ – “න සුඝරං පනා”තිආදි. තෙනාති චිතිවිජ්ඣිත්ථා ගමනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සංවිජ්ඣනෙන. අස්සාති වොරස්ස. ඉතො උත්තරිපිති මජ්ඣන්තිකසමයං සායන්හසමයඤ්ච සත්තිසතෙන.

250. සඬබමපි න උපෙතීනි ඉමිනා සඬබාතබ්බමත්තං නත්ථීනි දීපිතං හොතීනි ආහ – “ගණනාමත්තමපි න ගව්ජනී”ති. උපනික්ඛෙපනමත්තමපීති එත්ථාපි එසෙව නයො. කලභාගන්ති කලානං සඬගණනකොට්ඨාසං. තෙනාහ “සතිමං කල”න්තිආදි. ඔලොකිතමත්තමපීති උපනික්ඛෙපනවසෙන ඔලොකනමත්තකමපි. තං කම්මකාරණන්ති තං පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණං චතුත්තමපි පස්සානං වසෙන සම්පරිවත්තෙන්වා කරොන්තියෙව, පාළියං පන එකපස්සවසෙන ආගතා. ගෙහස්සාති මහතො ගෙහස්ස. සබ්බතොති සබ්බාවයවතො. සම්පජ්ජලිතෙ එකජාලිභූතෙ. සුපක්කුථිතායාති සුට්ඨු නිපක්කාය.

විහත්තොති තත්ථ නිබ්බත්තකසත්තානං සාධාරණකම්මුනා විහත්තො විය නිබ්බත්තො. අයොපාකාරෙන පරිතො අත්තො ගහිතොති අයොපාකාරපරියත්තො පරික්ඛිත්තො.

යමකගොළකාති දාරකානං කීළනසුගලා. එවමපි දුක්ඛොති යථාචුත්තඋස්සදනිරයවසෙනපි සොත-සාන-පීචිහා-කාය-මනො-ගොචරතාවසෙනපි ඉමිනා ආකාරෙන දුක්ඛොති.

251. දත්තෙහි උල්ලෙහිත්වාති උත්තරදන්තෙහි අඤ්ජිත්වා. රසවසෙන අතිත්තො අස්සාදො රසාදො. තෙනාහ “රසගෙධෙන පරිභුත්තරසො”ති.

252. දුරුපොති විරුපො. දුද්දසොති තෙනෙව විරුපභාවෙන අනිට්ඨදස්සනො. ලකුණ්ඨකොති රස්සො. පච්චිට්ඨගිවොති බන්ධන්තරං අනුපච්චිට්ඨගිවො. මහොදරොති විපුලකුච්ඡි. යෙභුයොන හි ලකුණ්ඨකා සත්තා රස්සගිවා පුටුලකුච්ඡිකාව හොන්තිති තථා චුත්තං. කාණො නාම චක්ඛුචිකලොති චුත්තං – “එකක්ඛිකාණො වා උභයක්ඛිකාණො වා”ති. කුණීති හත්ථචිකලො චුච්චතිති ආහ – “එකහත්ථකුණී වා උභයහත්ථකුණී වා”ති. වාතාදිනා උපහතකායපක්ඛො ඉධ පක්ඛිතොති අධිප්පෙනො, න පක්ඛිතොති ආහ – “පක්ඛිතොති පීඨසප්පි”ති. දුක්ඛානුපබන්ධදස්සනත්ථන්ති අපරාපරජානිසු විපාකදුක්ඛස්ස අනුපබන්ධවසෙන පචත්තිදස්සනත්ථං.

කලියති බලියති අප්පභීයති සාසනං එතෙනාති කලි, ජුතපරාජයො. සො එව ගහසදිසතාය “කලිග්ගහො”ති චුත්තො. අධිබන්ධන්ති කුටුම්භස්ස අධිචුත්ථස්ස මූලභූතස්ස අත්තතො බන්ධිතබ්බතං. තෙනාහ “අත්තනාපි බන්ධං නිගව්ජෙය්‍යා”ති. බාලභූමියා බාලභාවස්ස මත්ථකප්පන්ති නිරයගාමිකම්මකාරිතාති “නිරයෙ නිබ්බත්තති”විචෙව චුත්තං. තග්ගහණෙනෙව පන තතො මුදුමුදුතරාදිකම්මවසෙන සෙසාපායෙසු අපරාපරනිබ්බත්තාදිබාලභූමි විභාවිතා හොතීති.

253. චුත්තානුසාරෙනාති “බාලො අය”න්තිආදිනා චුත්තස්ස අත්ථවචනස්ස “පණ්ඩිතො අය”න්ති එතෙහි ලක්ඛීයතීතිආදිනා අනුසාරෙන. මනොසුචරිතාදිනං වසෙනාති චිත්තෙන්තො අනභිජ්ඣා-අබ්‍යාපාද-සම්මාදස්සනං සුවිත්තිතමෙව චිත්තෙතීතිආදිනා මනොසුචරිතානං තිණ්ණං සුචරිතානං වසෙන යොජෙතබ්බාති.

වක්කරතනවණ්ණනා

256. උපොසථං (දී. නි. ටී. 2.243) චුච්චති අට්ඨඬගසමන්තාගතං සබ්බදිවසෙසු ගහට්ඨෙහි රක්ඛිතබ්බසීලං, සමාදානවසෙන තං එතස්ස අත්ථීනි උපොසථිකො, තස්ස. තෙනාහ “සමාදින්නඋපොසථඬගස්සා”ති. තදාති තස්මිං කාලෙ, යස්මිං පන කාලෙ වක්කවත්තිභාවසංවත්තනිය-දාන-සීලාදි-පුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගමසම්පන්නො පූරිතවක්කවත්තිවත්තො කාදිපදෙසවිසෙසපච්චාජාතියා වෙව කුලරූපභොගාධිපතෙය්‍යාදිගුණවිසෙසසම්පන්නියා ව තදනුරූපෙ අත්තභාවෙ ධීතො හොති, තස්මිං කාලෙ. තාදිසෙ හි කාලෙ වක්කවත්තිභාවී පූරිසුත්තමො යථාචුත්තගුණසමන්තාගතො රාජා බත්තියො හුත්වා මුද්ධාවසිත්තො විසුද්ධසීලො අනුපොසථං සතසහස්සවිස්සජ්ජනාදිනා සම්මාපටිපත්තිං පටිපජ්ජති, න යදා වක්කරතනං උප්පජ්ජති, තදා එව. තෙනාහ – “පාතො...පෙ.... ධම්මතා”ති. (තත්ථ දමො ඉන්ද්‍රියසංවරො, සංයමො සීලසංවරො.)

චුත්තප්පකාරපුඤ්ඤකම්මපච්චයන්ති වක්කවත්තිභාවාවහදානදමසංයමාදිපුඤ්ඤකම්මහෙතුකං. නීලමණිසඬසාටසදිසන්ති ඉන්ද්‍රජීලමණිසඤ්චයසමානං. දිබ්බානුභාවසුත්තත්තාති දස්සනියතා මනුඤ්ඤසොසතා ආකාසගාමිතා ඔභාසවිස්සජ්ජනා අප්පටිසාතතා රඤ්ඤො ඉච්ඡිතත්ථනිප්ඵන්තිකාරණතාති එවමාදිහි දිබ්බසදිසෙහි ආනුභාවෙහි සමන්තාගතත්තා. සබ්බෙහි ආකාරෙහිති සබ්බෙහි සුන්දරෙහි ආකාරෙහි. පරිපූරන්ති පරිපුණ්ණං. සා වස්ස පාරිපූරි ඉදානෙව චිත්ථාරියති.

පනාළිති ඡිද්දං. සුද්ධසිනිද්ධදන්තපන්නියා නිබ්බිවරායාති අධිප්පායො. නාභිපනාළි පරික්ඛෙපපට්ටෙසුති නාභිපරික්ඛෙපපට්ටෙ වෙව නාභියා පනාළිපරික්ඛෙපපට්ටෙ ව. සුවිහත්තවාති අඤ්ඤමඤ්ඤං අසංකිණ්ණත්තා සුට්ඨු විහත්තා. පරිවිජේදලෙබන්තරෙසු මණිකා සුවිහත්තා හුත්වා පඤ්ඤායන්තිති වදන්ති.

පරිච්ඡේදලෙබාදීනීති ආදි-සද්දෙන මාලාකම්මාදිං සඬගණ්හානි. සුරත්තානිආදීසු සුරත්තග්ගහණෙන මහානාමවණ්ණතං පටික්ඛිපති, සුද්ධග්ගහණෙන සංකිලිට්ඨතං, සිනිද්ධග්ගහණෙන ලුඛතං. කාමං තස්ස චක්කරතස්ස නෙමීමණ්ඩලං අසන්ධිකංව නිබ්බත්තං, සබ්බත්ථකමෙව පන කෙවලං පවාළුවණ්ණොව න සොහනීති පකතිචක්කස්ස සන්ධියුත්තෙසු යානෙසු රත්තජම්බුනදපරික්ඛතං අහොසි, තං සන්ධාය චුත්තං “සන්ධිසු පනස්සා”තිආදි.

නෙමීමණ්ඩලපිට්ඨියන්ති නෙමීමණ්ඩලස්ස පිට්ඨිපදෙසෙ. දසන්තං දසන්තං අරානමන්තරෙති දසන්තං දසන්තං අරානං අන්තරසමීපෙ පදෙසෙ. ඡිද්දමණ්ඩලචිත්තොති මණ්ඩලසණ්ඨානඡිද්දචිත්තො. සුකුසලසමන්තාහතස්සාති සුට්ඨු කුසලෙන සිප්පිනා පහතස්ස, වාදිතස්සාති අත්ථො. වග්ගුති මනොරමො රජනීයොති සුණන්තානං රාගුප්පාදකො. කමනීයොති කන්තො. සමොසරිතකුසුමදාමාති ඔලම්බිතසුගන්ධකුසුමදාමා. නෙමිපරික්ඛෙපස්සාති නෙමිපරියන්තපරික්ඛෙපස්ස. නාහිපනාලියා ද්විත්තං පස්සානං වසෙන “ද්විත්තමිපි නාහිපනාලීන”න්ති චුත්තං. එකා එව හි සා පනාළි. යෙහීති යෙහි ද්විති සිහමුඛෙහි. පුන යෙහීති මුත්තාකලාපෙහි.

ඔධාපයමානන්ති සොතුං අවහිතානි කුරුමානං. වන්දො පුරතො, චක්කරතනං පච්ඡාති එවං පුබ්බාපරියෙන පුබ්බාපරහාගෙන.

අන්තෙ පුරස්සාති අනුරාධපුරෙ රඤ්ඤො අන්තෙපුරස්ස උත්තරසීහපඤ්ජරආසන්තෙ තදා රඤ්ඤො පාසාදෙ තාදිසස්ස උත්තරදිසාය සීහපඤ්ජරස්ස ලබ්භමානත්තා චුත්තං. සුඛෙන සක්කාති කිඤ්චි අනාරුහිත්වා සරිරඤ්ච අනුල්ලඩ්ඛිත්වා යථාධිතෙනෙව හත්ථෙන පුප්ඵමුට්ඨියො බිපිත්වා සුඛෙන සක්කා හොති පුපෙතුං.

නානාවිරාගරතනප්පහාසමුප්පලන්ති නානාවිධචිත්තවණ්ණරතනොභාසපහස්සරං. ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙති. ආගන්ත්වා ධීතට්ඨානතො උපරි ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙ.

සන්තිවෙසක්ඛමොති බන්ධවාරසන්තිවෙසයොගො. සුලභාභාරූපකරණොති සුඛෙනෙව ලද්ධබ්බධඤ්ඤගොරසදාරුතිණාදිභොජනසාධනො. පරචක්කන්ති පරස්ස රඤ්ඤො සෙනා, ආණා වා.

ආගතනන්දනොති ආගතො හුත්වා නන්දිජනනො. ආගතං වා ආගමනං, තෙන නන්දනීති ආගතනන්දනො. ගමනෙන සොචෙතීති ගමනසොචනො. උපකප්පෙථාති උපරූපරි කප්පෙථ සංවිදහථ, උපනෙථාති අත්ථො. උපපරික්ඛිත්වාති හෙතුතොපි සභාවතොපි ඵලතොපි දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකආදීනවතොපි විමංසිත්වා.

විභාවෙන්ති පඤ්ඤාය අත්ථං විභුතං කරොන්තිති විභාවිනො, පඤ්ඤවන්තො. අනුයන්තාති අනුවත්තකා. ඔගච්ඡමානන්ති ඔසීදන්තං. යොජනමත්තන්ති විත්ථාරතො යොජනමත්තං පදෙසං. ගම්භීරභාවෙන පන යථා භූමි දිස්සති, එවං ඔගච්ඡති. තෙනාහ “මහාසමුද්දතල”න්තිආදි. අන්තෙ චක්කරතනං උදකෙන සෙනාය අනථ්ඤ්ඤාත්ථරණත්ථං.

257. පුරත්ථිමො සමුද්දො පරියන්තො අස්සාති පුරත්ථිමසමුද්දපරියන්තො, පුරත්ථිමසමුද්දං පරියන්තං කත්වා. වාතුරන්තායාති වාතුසමුද්දන්තාය පුබ්බවිදෙභාදිචතුකොට්ඨාසන්තාය.

හත්ථීරතනවණ්ණනා

258. හරිවන්දනාදීහීති ආදි-සද්දෙන චතුප්ඡාතියගන්ධාදිං සඬගණ්හානි. ආගමනං චිත්තෙථාති වදන්ති චක්කවත්තිවත්තස්ස පූරිතතාය පරිචිත්තා. භූමිචුසනකෙහි වාලධි, වරඩ්භං හත්ථොති ඉමෙහි ව තීහි, චතුහි පාදෙහි වාති සත්තහි අවයවෙහි ධීතත්තා සත්තපතිට්ඨො. ඉතරෙසං අමච්චාදීනං චිත්තයන්තානං න ආගච්ඡති. අපනෙත්වාති අත්තනො ආනුභාවෙන අපනෙත්වා. ගන්ධමෙව හි තස්ස ඉතරෙ හත්ථිනො න සහන්ති.

අස්සරතනවණ්ණනා

සින්ධවකුලකොති සින්ධවස්සාජානියකුලතො.

මණිරතනවණ්ණනා

සකටනාහිසමප්පමාණන්ති පරිණාහතො මහාසකටස්ස නාහියා සමප්පමාණං. උභොසු අන්තෙසුති හෙට්ඨා උපරි වාති ද්විසු අන්තෙසු. කණ්ණිකපරියන්තකොති ද්විත්තං කඤ්චනපද්මානං කණ්ණිකාය පරියන්තකො. මුත්තාජාලකෙ යපෙත්වාති සුවිසුද්ධෙ මුත්තාමයෙ ජාලකෙ පතිට්ඨපෙත්වා.

ඉන්ටර්නතවණ්ණනා

“ඉන්ටර්නතන පාතුහවතී” නි වත්වා අස්ස පාතුහවනාකාරං දස්සෙතුං, “මද්දරාජකුලතො වා” තිආදි වුත්තං. මද්දරට්ඨං කිර අභිරුපානං ඉත්ථිනං උප්පත්තිට්ඨානං. සණ්ඨානපාරිපුරියානි හත්ථපාදාදිසරිරාවයවානං සුසණ්ඨිතතාය. අවයවපාරිපුරියා හි සමුදායපාරිපුරිසිද්ධි. රූපන්ති සරිරං. දස්සනියානි සුරූපභාවෙන පස්සිතබ්බයුත්තා. සොමනස්සවසෙන චිත්තං පසාදෙති යොනිසො චිත්තෙන්තානං කම්මඵලසද්ධාය වසෙන. පසාදාවහත්තාති කාරණවචනෙන යථා පාසාදිකතාය වණ්ණපොක්ඛරතාසිද්ධි වුත්තා, එවං දස්සනියතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, අභිරුපතාය ව දස්සනියතාසිද්ධි වත්තබ්බාති නායං දස්සෙති. පටිලොමතො වා වණ්ණපොක්ඛරතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, පාසාදිකතාය දස්සනියතාසිද්ධි, දස්සනියතාය අභිරුපතාසිද්ධි යොජෙතබ්බා. එවං සරිරසම්පත්තිවසෙන අභිරුපතාදිකෙ දස්සෙත්වා ඉදානි සරිරෙ දොසාභාවවසෙනපි තෙ දස්සෙතුං, “අභිරුපා වා” තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා පමාණයුත්තා, එවං ආරොහපරිණාහයොගතො ව පාසාදිකා නාතිදිසතාදයො. එවං මනුස්සානං දිබ්බරූපතාසම්පත්තිපීති “අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණ” න්ති වුත්තං. කායච්ඡන්තියානි සරිරදොසස්ස. අභාවොති අච්චන්තමෙව දුරිභාවො.

සතච්ඡන්තස්සාති සතක්ඛන්තං චිහතස්ස. සතච්ඡන්තස්සාති ව ඉදං කප්පාසපිච්චවසෙන වුත්තං, තුලපිච්චනො පන චිහනනමෙව නත්ථි. කුඩ්ඛමතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ඵාති වතුප්පාති. තමාලතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ඵාතීති අපරෙ.

අග්ගිදඩ්ඨා වියානි ආසනගතෙන අග්ගිනා දඩ්ඨා විය. පඨමමෙවානි අඤ්ඤකිච්චතො පඨමමෙව, දස්සනසමකාලමෙවානි අත්ථො. තං තං අත්තනා රඤ්ඤො කාතබ්බකිච්චං කිං කරොමීති පුච්ඡිතබ්බතාය කිං කරණන්ති පටිස්සාවෙතීති කිඩ්ඛාරපටිස්සාවතී.

මාතුගාමො නාම යෙභුයොන සඨජාතිකො, ඉන්ටර්නතස්ස පන තං නත්ථිති දස්සෙතුං, “ස්වාස්සා” තිආදි වුත්තං. ගුණානි රූපගුණා වෙව ආචාරගුණා ව. පුරිමකම්මානුභාවෙනාති තස්සා පුරිමකම්මානුභාවෙන. ඉන්ටර්නතස්ස තබ්බාවසංවත්තනියපුරිමකම්මස්ස ආනුභාවෙන, වක්කවත්තිනොපි පරිවාරසංවත්තනියං පුඤ්ඤකම්මං තාදිසස්ස ඵලවිසෙසස්ස උපනිස්සයො හොතියෙව. තෙනාහ “වක්කවත්තිනො පුඤ්ඤං උපනිස්සායා” ති. එතෙන සෙසරතනෙසුපි තෙසං විසෙසානං තදුපනිස්සයනා විභාවිතා එවානි දට්ඨබ්බං. පුබ්බෙ එකදෙසවසෙන ලබ්භමානපාරිපුරි රඤ්ඤො වක්කවත්තිභාවුපගමනතො පට්ඨාය සබ්බාකාරපාරිපුරා ජාතා.

ගහපතිර්නතවණ්ණනා

පකතියාවාති සභාවෙනෙව, වක්කරතනපාතුභාවතො පුබ්බෙපි.

පරිණායකර්නතවණ්ණනා

නිස්සායානි උපනිස්සාය.

260. කටග්ගහො වුච්චති ජයග්ගහො සකානං පණානං කටභාවෙන අත්ථසිද්ධිවසෙන සඬගණ්හනන්ති කත්වා. තෙනාහ “ජයග්ගහෙනා” ති. එකප්පභාරෙනෙවානි එකප්පයොගෙනෙව සතසහස්සානි අධගච්ඡෙය්සානි යොජනා. සෙසං වුත්තනායත්තා සුච්ඤ්ඤෙය්සමෙව.

බාලපණ්ඩිතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. දෙවදුතසුත්තවණ්ණනා

261. ද්වෙ අගාරාතිආදීති ආදි-සද්දෙන “සද්දාරා...පෙ.... අනුච්චරන්තෙපි” ති එතමත්ථං සඬගණ්හනාති. එත්තකමෙව හි අස්සපුරසුත්තෙ (ම. නි. 1.432; ම. නි. අට්ඨ. 1.432) විත්ථාරිතං වෙදිතබ්බං. “දිබ්බෙන වක්ඛුනා” තිආදි පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.397) තථා විත්ථාරිතමපි සුත්තසංවණ්ණනා හොතීති කත්වා, “අස්සපුරසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙවා” ති වුත්තං.

262. නිරයතො පට්ඨාය දෙසනං දෙවලොකෙන ඔසාපෙතීති සංකිලෙසධම්මෙහි සංවෙජෙත්වා වොදානධම්මෙහි නිට්ඨාපෙත්තො. දුතියං පන වුත්තච්ඡරියායෙන වෙදිතබ්බං, තදිදං වෙනෙය්සජ්ඣාසයවිසිට්ඨන්ති දට්ඨබ්බං. ඉදානි සඬබ්බිත්වා වුත්තමත්ථං විචරිතුං, “සවෙ” තිආදි වුත්තං. සොති හගවා.

එකච්චෙ ථෙරාති (කථා. අනුට්. 866-868; අ. නි. ටී. 2.3.36) අන්ධකාදිකෙ, විඤ්ඤාණවාදිනො ව සන්ධාය වදති. තෙරයිකෙ නිරයෙ පාලෙන්ති තතො නිග්ගන්තුමප්පදානවසෙන රක්ඛන්තීති නිරයපාලා. තෙරයිකානං නරකදුක්ඛෙන පරියොනද්ධාය අලං සමත්ථාති වා නිරයපාලා. තන්ති “නත්ථි නිරයපාලා” තිච්චනං. පටිසෙධිතමෙවානි “අත්ථි නිරයෙ

නිරයපාලා, අත්ථි ව කාරණිකා”තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ (කථා. 866) පටිසෙධිතමෙව. යදි නිරයපාලා නාම න සිද්ධං, කම්මකාරණාපි න භවෙය්‍යා. සති හි කාරණිකෙ කම්මකාරණාය භවිතබ්බන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි. එත්ථාහ – “කිං පනෙන නිරයපාලා නෙරයිකා, උදාහු අනෙරයිකා”ති. කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව නෙරයිකා, ඉමෙ නිරයසංවත්තනියෙන කම්මුනා නිබ්බන්තාති සයම්පි නිරයදුක්ඛං අනුභවෙය්‍යං, තථා සති අඤ්ඤෙසං නෙරයිකානං යාතනාය අසමත්ථා සිද්ධං, “ඉමෙ නෙරයිකා, ඉමෙ නිරයපාලා”ති වචන්ථානඤ්ච න සියා, යෙ ව යෙ යාතෙන්ති, තෙහි සමානරූපබලප්පමාණෙහි ඉතරෙසං භයසන්තාසා න සිද්ධං. අථ අනෙරයිකා, නෙසං තත්ථ කථං සම්භවොති වුවිචනෙ – අනෙරයිකා නිරයපාලා අනිරයගතිසංවත්තනියකම්මනිබ්බන්තිතො. නිරයුපපත්තිසංවත්තනියකම්මතො හි අඤ්ඤෙනෙව කම්මුනා තෙ නිබ්බන්තන්ති රක්ඛසජාතිකත්තා. තථා හි වදන්ති සබ්බන්තිවාදිනො –

“කොධනා කුරුකම්මන්තා, පාපාහිරුචිනො සදා;
දුක්ඛිතෙසු ව නන්දන්ති, ජායන්ති යමරක්ඛසා”ති. (කථා. අනුට්. 866-868; අ. නි. ටී. 2.3.36);

තත්ථ යදෙකෙ වදන්ති “යාතනාදුක්ඛං පටිසංවෙදෙය්‍යං, අථ වා අඤ්ඤමඤ්ඤං යාතෙය්‍ය”න්තිආදි, තයිදං අසාරං නිරයපාලානං නෙරයිකභාවස්සෙව අභාවතො. යදිපි අනෙරයිකා නිරයපාලා, අයොමයාය පන ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජොතිභූතාය නිරයභූමියා පරික්කම්මානා කථං දාහදුක්ඛං නානුභවන්තිති? කම්මානුභාවතො. යථා හි ඉද්ධිමත්තො වෙතොවසිප්පත්තා මහාමොග්ගල්ලානාදයො නෙරයිකෙ අනුකම්පන්තා ඉද්ධිබලෙන නිරයභූමිං උපගතා දාහදුක්ඛෙන න බාධියන්ති, එවංසම්පදම්ඳං දට්ඨබ්බං.

ඉද්ධිවිසයස්ස අචිත්තෙය්‍යභාවතොති වෙ? ඉදම්පි තංසමානං කම්මවිපාකස්ස අචිත්තෙය්‍යභාවතො. තථාරූපෙන හි කම්මුනා තෙ නිබ්බන්තා. යථා නිරයදුක්ඛෙන අබාධිතා එව හුත්වා නෙරයිකෙ යාතෙන්ති, න චෙත්තකෙන බාහිරවිසයාභාවො යුජ්ජති ඉට්ඨානිට්ඨතාය පච්චෙකං ද්වාරපුරිසෙසු විභත්තසභාවත්තා. තථා හි එකච්චස්ස ද්වාරස්ස පුරිසස්ස ව ඉට්ඨං එකච්චස්ස අනිට්ඨං, එකච්චස්ස ව අනිට්ඨං එකච්චස්ස ඉට්ඨං හොති. එවඤ්ච කත්වා යදෙකෙ වදන්ති – “නත්ථි කම්මවසෙන තෙජසා පරුපනාපන”න්තිආදි, තදපාහතං හොති. යං පන වදන්ති – “අනෙරයිකානං නෙසං කථං තත්ථ සම්භවො”ති නිරයෙ නෙරයිකානං යාතනාසබ්භාවතො. නෙරයිකසත්තයාතනායොග්‍යඤ්ඤි අත්තභාවං නිබ්බන්තෙන්තං කම්මං තාදිසතිකන්තිවිනාමිතං නිරයට්ඨානෙයෙව නිබ්බන්තෙති. තෙ ව නෙරයිකෙහි අධිකතරබලාරොහපරිණාහා අතිවිය භයානකදස්සනා කුරුතරපයොගා ව හොන්ති. එතෙනෙව තත්ථ නෙරයිකානං විබාධකකාකසුනබාදිනම්පි නිබ්බන්ති සංවණ්ණිකාති දට්ඨබ්බං.

කථං අඤ්ඤගතිකෙහි අඤ්ඤගතිකබාධනන්ති ව න චත්තබ්බං අඤ්ඤත්ථාපි තථා දස්සනතො. යං පනෙකෙ වදන්ති – “අසත්තසභාවා එව නිරයපාලා නිරයසුනබාදයො වා”ති තම්පි තෙසං මතිමත්තං අඤ්ඤත්ථ තථා අදස්සනතො. න හි කාවි අත්ථි තාදිසි ධම්මප්පචන්ති, යා අසත්තසභාවා, සම්පතිසත්තෙහි අප්පයොජිතා ව සත්තකිච්චං සාධෙන්ති දිට්ඨසුබ්බා. පෙනානං පානීයනිවාරකානං දණ්ඩාදිහත්ථපුරිසානම්පි සබ්භාවෙ, අසත්තභාවෙ ව විසෙසකාරණං නත්ථි. සුපිනොපසානොපි අත්ථි, කිච්චසමත්ථතා පන අප්පමාණං දස්සනාදිමත්තෙනපි තදත්ථසිද්ධිතො. තථා හි සුපිනෙ ආහාරූපභොගාදිනා න අත්ථසිද්ධි, ඉද්ධිනිම්මානාරූපං පනෙත්ථ ලද්ධපරිහාරං ඉද්ධිවිසයස්ස අචිත්තෙය්‍යභාවතො. ඉධාපි කම්මවිපාකස්ස අචිත්තෙය්‍යභාවතොති වෙ? තං න, අසිද්ධන්තා. නෙරයිකානං කම්මවිපාකතො නිරයපාලාති අසිද්ධමෙතං, චුත්තනායෙන පන පාළිතො ව තෙසං සත්තභාවො එව සිද්ධොති. සක්කා හි වත්තුං, “සත්තසබ්බානා නිරයපාලසඤ්ඤා ධම්මප්පචන්ති සාහිසන්ධිකපරුපසාති අත්ථි කිච්චසබ්භාවතො ඔජාහාරාදිරක්ඛසසන්තති වියා”ති. අහිසන්ධිපුබ්බකතා චෙත්ථ න සක්කා පටික්ඛිපිතුං තථා තථා අහිසන්ධියා යාතනතො, තතො එව න සබ්භාතපබ්බතාදිහි අනෙකන්තිකතා. යෙ පන වදන්ති – “භූතවිසෙසා එව එතෙ වණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසවන්තො භෙරවාකාරා ‘නරකපාලා’ති සමඤ්ඤං ලභන්ති”ති. තදසිද්ධං උජුකමෙව පාළියං, – “අත්ථි නිරයෙසු නිරයපාලා”ති (කථා. 866) වාදස්ස පතිට්ඨාපිතත්තා.

අපිච යථා අරියචිතයෙ නරකපාලානං භූතමත්තතා අසිද්ධා, තථා පඤ්ඤන්තිමත්තවාදිනොපි තෙසං භූතමත්තතා අසිද්ධාව සබ්බෙසො රූපධම්මානං අත්ථි භාවස්සෙව අප්පටිජානනතො. න හි තස්ස භූතානි නාම පරමත්ථතො සන්ති. යදි පරමත්ථං ගහෙන්වා වොහරති, අථ කස්මා වක්ඛුරුපාදිනි පටික්ඛිපතිති? තිට්ඨතෙසා අනවට්ඨිතකක්කානං අප්පභිනසම්මොභවිපල්ලාසානං වාදවිමංසා, එවං, “අත්ථෙව නිරයෙ නිරයපාලා”ති නිට්ඨමෙත්ථ ගත්තබ්බං. සති ව නෙසං සබ්භාවෙ, අසතිපි බාහිරෙ විසයෙ නරකෙ විය දෙසාදිනියමො හොතිති වාදො න සිප්ඤ්ඤාති, සති එව පන බාහිරෙ විසයෙ දෙසාදිනියමොති දට්ඨබ්බං.

දෙවදුතසරාපනවසෙන සත්තෙ යථුපචිතෙ පුඤ්ඤකම්මෙ යමෙති නියමෙතිති යමො, තස්ස යමස්ස වෙමානිකපෙනානං රාජභාවතො රඤ්ඤො. තෙනාහ – “යමරාජා නාම වෙමානිකපෙනරාජා”ති. කම්මවිපාකන්ති අකුසලකම්මවිපාකං. වෙමානිකපෙනාති කණ්හසුක්කවසෙන මිස්සකකම්මං කත්වා විනිපාතිකදෙවතා විය සුක්කෙන කම්මුනා පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. තථා හි තෙ මග්ගඵලභාගිනොපි හොන්ති, පචන්තියං පන කම්මානුරූපං කදාපි පුඤ්ඤඵලං, කදාපි අපුඤ්ඤඵලං පච්චනුභවන්ති. යෙසං පන අරියමග්ගො උප්පජ්ජති, තෙසං මග්ගාධිගමතො පට්ඨාය පුඤ්ඤඵලමෙව උප්පජ්ජතිති දට්ඨබ්බං. අපුඤ්ඤඵලං පුබ්බෙ විය කටුකං න හොති. මනුස්සත්තභාවෙ ධීතානං

මුද්‍රකමෙව හොඳින් අපරෙ. ධම්මකො රාජාති එත්ථ තස්ස ධම්මකභාවො ධම්මදෙවපුත්තස්ස විය
උප්පත්තිනියමිතධම්මවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. ද්වාරෙසුති අවිච්ඡාදනකස්ස චතුසු ද්වාරෙසු.

ජාතිධම්මොති කම්මකිලෙසවසෙන ජාතිපකතිකො. තෙනාහ “ජාතිසභාවො”ති. සභාවො ච නාම තෙජොධාතුයා
උණ්හතා විය න කදාවිපි විගච්ඡතිති ආහ “අපරිමුක්තො ජාතියා”තිආදි.

263. ඉදානි ජාතියා දෙවදුතභාවං නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතුං, “දහරකුමාරො”තිආදි චුත්තං. අත්ථතො එවං වදනි
නාමාති වාචාය අවදන්තොපි අත්ථාපත්තිතො එවං වදන්තො විය හොති විඤ්ඤානන්ති අත්ථො. එවං තුම්භාකම්පි ජාති
ආගම්ස්සතිති එවං සංකිලිට්ඨජෙගුච්ඡඅසමත්ථදහරාවත්ථා ජාති තුම්භාකං ආගම්ස්සති. කාමඤ්ඤායං ආගතා එව, සා
පන අතීතානාගතාය උපරිපි ආගමනාය පයොගො ඉච්ඡිතබ්බො, අනාගතාය න ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ “ජාති
ආගම්ස්සති”ති. තෙනෙවාහ – “ඉති තස්සා...පෙ.... කරොථා”ති. තෙනාති තෙන කාරණෙන විඤ්ඤානං
වෙදවත්ථුභාවෙනාති අත්ථො.

ඌරුබලන්ති ඌරුබලී. තෙන දුරෙපි ගමනාගමනලඬිසනාදිසමත්ථතං දස්සෙති, බහුබලන්ති පන ඉමිනා හත්ථෙහි
කාතබ්බකිච්චසමත්ථතං, ජවග්ගහණෙන වෙගස්ස පවත්තිසමත්ථතං. අත්තරහිතා නට්ඨා. සෙසං පඨමදෙවදුතෙ
චුත්තනයමෙව.

විවිධං දුක්ඛං ආදහනීති බ්‍යාධි, විසෙසෙන වා ආධියති එතෙනාති බ්‍යාධි, තෙන බ්‍යාධිනා. අභිභතොති බාධිතො,
උපද්දුතොති අත්ථො.

265. කාරණා නාම “හත්ථච්ඡෙදාදිහෙදා අධිකපිළා කරියති එතායා”ති කත්වා යාතනා, සා එව කාරණකෙහි
කාතබ්බට්ඨෙන කම්මන්ති කම්මකාරණා යාතනාකම්මන්ති අත්ථො.

266. බහුං පාපං කතන්ති බහුසො පාපං කතං. තෙන පාපස්ස බහුලීකරණමාහ. බහුති වා මහන්තං. මහත්ථොපි හි
බහුසද්දො දිස්සති, “බහු වත කතං අස්සා”තිආදිසු, ගරුකන්ති චුත්තං හොති. සොති ගරුකං බහුලං වා පාපං කත්වා
ධිතො නිරයෙ නිබ්බත්තනියෙව, න යමපුරිසෙහි යමස්ස සන්තිකං නියති. පරිත්තන්ති පමාණපරිත්තතාය
කාලපරිත්තතාය ව පරිත්තං, පුරිමස්මිං පක්ඛෙ අගරුන්ති අත්ථො, දුතියස්මිං අබහුලන්ති. යථාචුත්තමත්ථං උපමාය
විභාවෙතුං, “යථා හී”තිආදි චුත්තං. කත්තබ්බමෙවොති දණ්ඩමෙව. අනුවිජ්ජිත්වා විමංසිත්වා. විනිච්ඡයට්ඨානන්ති
අට්ටකරණට්ඨානං. පරිත්තපාපකම්මාති දුබ්බලපාපකම්මා. තෙ හි පාපකම්මස්ස දුබ්බලභාවතො කතුපචිතස්ස ව
ඔකාසාරහකුසලකම්මස්ස බලවභාවතො අත්තතො ධම්මතායපි සරන්ති.

ආකාසවෙතියන්ති ගිරිසිබරෙ විවට්ඨගණෙ කතවෙතියං. අග්ගිජාලසද්දන්ති “පට්ඨො”ති පවත්තමානං
අග්ගිජාලාය සද්දං සුත්වා, “මයා තදා ආකාසවෙතියෙ පුජිතරත්තපටා වියා”ති අත්තතො පුජිතපටං අනුස්සරි. පඤ්චගිපි
න සරතීති බලවතා පාපකම්මෙන බ්‍යාමොහිතො පඤ්ච සඤ්ඤාණානි න ගණ්හාති. තුණ්හී හොති කම්මාරහො අයන්ති
තත්ථ පතීකාරං අපස්සන්තො.

267. අවිච්ඡාදනිරයො උබ්බෙධෙනපි යොජනසතමෙවාති වදන්ති. නවනවයොජනිකා හොති පුථුලතො.
මහානිරයස්ස මහන්තත්තා තථාපි හින්තිසතං යොජනසහස්සං හොතිති උස්සදස්ස සබ්බස්ස පරික්ඛෙපතො
“දසයොජනසහස්සං හොති”ති චුත්තං.

268. ක්‍රියාතීති පටිපාකතිකං හොති. තාදිසමෙවාති පුරිමසදිසත්තා “උබ්බතං සදිසමෙව හොති”ති එවං චුත්තං.
බහුසම්පත්තොති වා බහුට්ඨානං අතික්කම්ත්වා පුරන්ථිමද්වාරං සම්පත්තො හොති.

ජන්තං ජාලානන්ති චතුහි දිසාහි හෙට්ඨා උපරි ව උබ්බතානං ජන්තං ජාලානං. සත්තානං නිරන්තරතා
නිරයසංවත්තනියකම්මකතානඤ්ච බහුභාවතො ජාලානං තාව සත්තානඤ්ච නිරන්තරත්තා අවිච්ඡි හොතු; දුක්ඛස්ස පන
කථං නිරන්තරතාති තං දස්සෙන්නො, “කායද්වාරෙ...පෙ.... එකං දුක්ඛසහගත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආවජ්ජනං
සම්පට්ච්ඡනං සන්තීරණං වොට්ඨබ්බතං ද්වෙ තදාරම්මණවත්තානීති ඡ උපෙක්ඛාසහගතානි. එවං සන්තෙපිති යදිපි
තත්ථ උපෙක්ඛාසහගතවත්තානිපි පවත්තන්ති උපෙක්ඛාවෙදනාපි ලද්ධාවසරා; දුක්ඛවෙදනා පන බලවතරා
නිසිතනිසිතෙන තිබ්බණෙන සත්ථෙත නිරන්තරං සරිරං ඡිත්තන්ති විය දුක්ඛං උපනෙන්නී විය තා වෙදනා අභිභවන්ති
අජ්ඣාත්ථරන්ති උප්පජ්ජන්ති නිරන්තරා විය හොති. තෙනාහ “අනුදහනබලවතායා”තිආදි. උපෙක්ඛාවෙදනාති වා
තත්ථ අතිවිය අනිට්ඨඵලතාය අනිට්ඨාරම්මණා උපෙක්ඛාවෙදනා දුක්ඛාති වුව්චති, යථා ඉට්ඨඵලබහුතාය
ඉට්ඨාරම්මණා ක්‍රියානාදිපරියාපන්නෙ ව සුගතිභවෙ ව උපෙක්ඛාවෙදනා සුඛාති වුව්චති, එවං දුක්ඛස්ස නිරන්තරතාය
අවිච්ඡි වෙදිතබ්බං.

269. එකො පාදො මහානිරයෙ හොති, එකො ගුප්තනිරයෙ නිපතති, කම්මවෙගුක්ඛිත්තො අන්තරා පදමාවහති සෙසාරම්භතාය. හත්ථිගීවප්පමාණා පරිණාහෙන. එකදොණ්කනාවාප්පමාණා ආයාමෙන.

පොක්ඛරපත්තානීති බුරධාරාසදිසානි තිබ්ණග්ගානි අයොසුලමයානෙව පදුමපත්තානි. හෙට්ඨා බුරධාරානි හෙට්ඨාභූමියං නික්ඛිත්තා, වෙත්තලතායො ව තිබ්ණධාරකණ්ටකා අයොමයා එව. තෙනාහ – “සො තත්ථ දුක්ඛං”තිආදි. කුසතිණානීති කුසතිණජානිතාය තථා වුත්තානි. ඛරවාලිකානි ඛරා තිබ්ණකොටිකා සිඬ්ඝාටකසණ්ඨානා වාලිකා.

270. දන්තෙ සම්පුසෙතීති හෙට්ඨිමදන්තෙ යථා කිඤ්චි මුඛෙ පක්ඛිපිතුං න සක්කා, එවං සුපුසිතෙ කරොති. තම්බලොහපානතො පට්ඨායානි වුත්තකාරණතො පටිලොමතොපි එවං කම්මකාරණානං කාරණමාහ. දුතියෙනානි කුයාරිහි තච්ඡනෙන. තතියෙනානි වාසිහි තච්ඡනෙන. අවිජ්ඣිතමෙව සංවෙගහෙතුතාය ලොකස්ස මහතො අත්ථස්ස සංවත්තනතො.

271. භීතකායං භීතං වා අත්තභාවං උපගතා. උපාදානෙති චතුබ්බිධෙපි උපාදානෙ. තං අත්ථතො තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහොති ආහ “තණ්හාදිට්ඨිගහණෙ”ති. සම්භවති ජරාමරණං එතෙනානි සම්භවො, උපාදානන්ති ආහ – “ජාතියා මරණස්ස ව කාරණභූතෙ”ති. අනුපාදානි අනුපාදාය. තෙනාහ “අනුපාදිශිත්වා”ති.

සබ්බදුක්ඛාතික්කන්තා නාමානි සකලම්පි වට්ටදුක්ඛං අතික්කන්තා එව භොන්ති වරිමචිත්තනිරොධෙන වට්ටදුක්ඛලෙසස්සපි අසම්භවතො.

දෙවදුතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව සුඤ්ඤතවග්ගවණ්ණනා.

4. විභවීයවග්ගො

1. හද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

272. එකා රත්ති එකරත්තො, හද්දො එකරත්තො එතස්සාති හද්දෙකරත්තං, විපස්සනං පරිවුහන්තො පුග්ගලො. තෙනාහ – “විපස්සනානුයොගසමන්තාගතත්තා”ති. තං උද්දිස්ස පවත්තියා පන හද්දෙකරත්තසහවරණතො හද්දෙකරත්තො. තෙනාහ හගවා – “හද්දෙකරත්තස්ස වො, භික්ඛවෙ, උද්දෙසඤ්ච විභවීගඤ්ච දෙසෙස්සාමි”ති. දෙසෙතබ්බමත්ථං උද්දිස්සති එතෙනාති උද්දෙසො, සඬ්ඛෙපදෙසනා එව. යස්මා පන නිද්දෙසපදානං ජනනිට්ඨානෙ ධීතත්තා මාතා වියාති මාතිකාති වුවචති, තස්මාහ “උද්දෙසන්ති මාතික”න්ති. උද්දිට්ඨමත්ථං විභජති එතෙනාති විභවීගො විත්ථාරදෙසනා, තෙනාහ – “විත්ථාරභාජනිය”න්ති “යථාඋද්දිට්ඨමත්ථං විත්ථාරතො භාජෙති විභජති එතෙනා”ති කත්වා.

උප්පාදාදිබණ්ණත්තයං පත්වා අතික්කමං අතික්කත්තං අතීතං. තං පන අත්ථතො විගතං බන්ධපඤ්චකන්ති ආහ “අතීතෙ බන්ධපඤ්චකෙ”ති. තණ්හාදිට්ඨිහි නානුගව්ඡෙය්‍යාති තණ්හාදිට්ඨාහිනන්දනාහි නානුගවෙය්‍යා, නාහිනන්දෙය්‍යාති අත්ථො. යථා “නිව්ච”න්තිආදිනා විපරිතග්ගාහවසෙන අතීතෙසු රූපාදිසු මිච්ඡාඅභිනිවිසනං පරාමාසො දිට්ඨාහිනන්දනා; එවං “නිව්ච”න්තිආදිනා විපරිතග්ගාහවසෙන අනාගතෙසු රූපාදිසු මිච්ඡාඅභිනිවිසනං පරාමාසො දිට්ඨි කම්මසමාදානං දිට්ඨිපත්ථනාති තං පටික්ඛිපන්තො ආහ – “තණ්හාදිට්ඨිහි න පත්ථෙය්‍යා”ති. යදතීතන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “අපත්ත”න්ති පදං සඬගණ්හාති. තම්පි හි කාරණවචනං. තෙනාහ “යස්මා වා”ති. තත්ථායමධිප්පායො, “අතීතං තණ්හාදිවසෙන නාහිනන්දිතබ්බං සබ්බසො අවිජ්ජමානත්තා සසවිසාණං විය, තථා අනාගතම්පි න පත්ථෙතබ්බං”න්ති. තත්ථ සියා – අතීතං නාහිනන්දිතබ්බං අහිනන්දනාය නිජ්ජයොජනත්තා, අනාගතපත්ථනා පන සඵලාපි සියාති න සබ්බසො පටික්ඛිපිතබ්බාති? න, තස්සාපි සවිසාතභාවෙන පටික්ඛිපිතබ්බතො. තෙනාහ “යස්මා”තිආදි. තත්ථ පභීනන්ති නිස්සට්ඨසභාවං. නිරුද්ධන්ති භග්ගං. අත්ථඬගතන්ති විනාසං. අප්පත්තන්ති සභාවං උප්පාදාදිකං අසම්පත්තං. අජාතන්ති න ජාතං. අතිබ්බත්තන්ති තස්සෙව වෙවචනං.

යත්ථ යත්ථාති යස්මිං යස්මිං බණ්ණෙ, යස්මිං යස්මිං වා ධම්මපුඤ්ජෙ උප්පන්නං, තං සබ්බම්පි අසෙසෙත්වා. අරඤ්ඤාදිසු වාති වා-සද්දො අනියමත්ථො. තෙන අරඤ්ඤෙ වා රුක්ඛමුලෙ වා පබ්බතකන්දරාදිසු වාති යානනියමාභාවා අනුපස්සනාය සාතව්වකාරිතං දස්සෙති. යමකාදිවසෙන පරිවුහියමානා විපස්සනා විය පටිපක්ඛෙහි අකොපනියාව හොතීති ආහ – “අසංඝිරං අසංකුප්පන්ති ඉදං විපස්සනාපටිවිපස්සනාදස්සන්තං වුත්ත”න්ති. ගාථායමයමත්ථො විපස්සනාවසෙන යුජ්ජතිති ආහ – “විපස්සනා හී”තිආදි. කිං එතාය පරියායකථායාති නිජ්ජපරියායතොව අසංඝිරං අසංකුප්පං දස්සෙතුං, “අථ වා”තිආදි වුත්තං. කථං පන නිව්චස්ස නිබ්බානස්ස අනුමුහනා හොතීති ආහ “පුනප්පුන”න්තිආදි. එතෙන තදාරම්මණධම්මා බුහනාය, තෙසං ආරම්මණම්පි අත්ථතො අනුමුහිතං නාම හොති බහුලං මනසිකාරොනාති දස්සෙති.

ආදිතො තාපනං ආතාපනං, තෙන ආරම්භධාතුමාහ. පරිතො තාපනං පරිතාපනං, තෙන නික්කමධාතුපරක්කමධාතුයො වාති. තස්ස සෙනාති තස්ස මච්චුතො සහකරණවයෙන සෙනා වියාති සෙනා. සඬගරොතිආදිසු මිත්තාකාරග්ගහණෙන සාමපයොගමාහ. ලඤ්ජග්ගහණෙන ලඤ්ජදානං, තෙන දානප්පයොගං. බලරාසීති හත්ථිඅස්සාදිබලකායො. තෙන දණ්ඩහෙදානි වදති. හෙදොපි හි බලවතො එව ඉප්ඤ්ඤාති, ස්වායං චතුබ්බිධොපි උපායයොගෙන සම්පවත්තියති. තත්ථ තත්ථ ව සඬගං ආසත්තිං අරති දෙතිති සඬගරො පුබ්බභාගෙ වා සඬගරණවසෙන තස්ස පටිජානනවසෙන පවත්තනතො.

උට්ඨාහකං උට්ඨානවිරියසම්පන්නං. සපරහිතස්විතලක්ඛණෙන අසාධුභාවපරම්මුඛභාවගමනෙන වා සන්තො.

273. මනුඤ්ඤරූපවසෙනෙව එවංරූපො අහොසීන්ති අතීතං අත්ථාගමෙති තත්ථ නන්දියාසමන්වානායනතො. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. කුසලසුඛසොමනස්සවෙදනාවසෙනාති කුසලවෙදනාවසෙන සුඛවෙදනාවසෙන සොමනස්සවෙදනාවසෙනාති පටිවෙකං වෙදනාසද්දො යොජෙතබ්බො. තණ්හාහිනන්දනාය සති දිට්ඨාහිනන්දනා සිද්ධා එවාති – “තණ්හං සමන්වානෙති”ඉව්වෙව වුත්තං. භීතරූපාදි...පෙ.... න මඤ්ඤති අමනුඤ්ඤොපි සමානො සමනුඤ්ඤභාවස්සෙව වසෙන මඤ්ඤනාය පවත්තනතො. නානුපවත්තයති වික්ඛම්භනවසෙන නන්දියා දුරිකත්තත්තා.

274. උළාරසුන්දරභාවමුඛෙනෙව අනාගතෙසුපි රූපාදිසු තණ්හාදිට්ඨිකප්පනා පවත්තතිති ආහ – “එවංරූපො... පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

275. වත්තබ්බං සියාති යථා නන්දියා අසමන්වානායනජොතනං බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන පතිට්ඨපෙතුං, “අතීතං න න්වාගමෙය්‍යා”ති උද්දෙසස්ස, “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, අතීතං අත්ථාගමෙති”තිආදිනා (ම. නි. 3.273) විභවීගො වුත්තො, එවං “පච්චුප්පන්තඤ්ච යො ධම්ම”න්තිආදිකස්ස උද්දෙසස්ස බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන විභවීගෙ වුවිචමානෙ

විපස්සනාපටික්ඛෙපවසෙන, “කථඤ්ච...පෙ.... වත්තබ්බං සියා”ති වුත්තං. තයිදං පරමගම්භිරං සන්ථුදෙසනානායං අනුපධාරෙත්වා වොදිතං, යස්මා “පච්චුප්පන්තඤ්ච යො ධම්ම”න්තිආදිකස්ස උද්දෙසස්ස බ්‍යතිරෙකමුඛෙනෙව විපස්සනාපටික්ඛෙපවසෙන, “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, පච්චුප්පන්තෙසු”ති විභභිගදෙසනා සම්පවත්තති. තෙනාහ “යස්මා පනා”තිආදි. තත්ථ තස්සා එවාති විපස්සනාය එව. අභාවං දස්සෙතුං සංභීරනීති මාතිකං උද්ධරිත්වාති කථෙතුකමායනාය මාතිකාවසෙන පදුද්ධාරං කත්වා, “ඉධ, භික්ඛවෙ, අසුතවා සුතවා”ති ව ආදිනා විත්ථාරො වුත්තො. විපස්සනාය අභාවනොති විපස්සනාය අභාවිතතාය අවික්ඛම්භිතතාය තණ්හාදිට්ඨිහි සපත්තෙහි විය තත්ථ තත්ථ යපනාය ආකඩ්ඪියති, තත්ථ තත්ථ විසයෙ තතො එව අපායසමුද්දං සංසාරසමුද්දං ආනියති. සුක්කපක්ඛො වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

භද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. ආනන්දභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

276. බග්ගිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණතො නිවත්තෙත්වා එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ විත්තස්ස සම්මදෙව ලයනං අප්පනං පටිසල්ලානං, යො කොචි සමාපත්තිවිහාරො, ඉධ පන අරියවිහාරො අධිප්පෙතොති ආහ – “පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො”තිආදි. ජානන්තොව භගවා කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡී. වුත්තඤ්ඤෙතං – “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති”තිආදි (පාරා. 16).

278. සාධුකාරමදාසීති සාධුසද්දං සාවෙසී. තං පන පසංසා හොතීති පසංසත්ථො සාධුසද්දො. තෙනාහ “දෙසනං පසංසන්තො”ති. විජ්ජමානෙහි වණ්ණෙහි ගුණවත්තෙ උදග්ගතාකරණං සම්පභංසනං, කෙවලං ගුණසංකිත්තනවසෙන ථොමනා පසංසාති අයමෙතෙසං විසෙසො.

ආනන්දභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. මහාකච්චානභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

279. උණ්හභාවෙන තපනතො තපං උදකං එතස්සාති තපොදා, රහදො. තෙනාහ “තත්තොදකස්ස රහදස්සා”ති. සඬ්ඛෙපෙන වුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං, “වෙහාරපබ්බතස්සා”තිආදි වුත්තං. තතො උදකරහදතො, තං රහදං උපනිස්සායාති අත්ථො. නාගභවනාගතොපි හි සො රහදො තතො උපරි මනුස්සලොකෙ ජලාසයෙන සම්බද්ධො හොති. තෙන වුත්තං – “තපොදා නාම නදී සන්දති”ති. එදිසාති කුටීනා උණ්හා, අන්වත්ථනාමවසෙන තපොදාති ව වුච්චතීති අත්ථො. පෙතලොකොති පෙතානං වසනට්ඨානං පච්චෙකතිරයං සන්ධායාහ. ඉමස්ස පන ආරාමස්සාති තපොදාරාමස්ස. තතොති තපොදාසඬ්ඛානනදිතො. මහාඋදකරහදොති මහාඋදකභරිතං පල්ලං.

280. සම්ද්ධොති උළාරො, පරිපුණ්ණොයෙවාති අත්ථො. ආදිමිහි බ්‍රහ්මවරියමස්සාති ආදිබ්‍රහ්මවරියො, සො එව ආදිබ්‍රහ්මවරියකො. තෙනාහ “පුබ්බභාගප්පටිපත්තිභූතො”ති. “අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්ත”න්ති අද්ධභෙදමුඛෙන සඬ්ඛතධම්මබ්බොධවචනං.

282. කාමං බන්ධාදිවසෙන විභජනං සාධාරණං, පය්මදුතියවතුත්ථසුත්තෙසු පන බන්ධවසෙන විභජනං කත්වා ඉධ තථා අකත්වා එවං දෙසනාය යපනං තතො අඤ්ඤා ආයතනවසෙන විභජනත්ථං. එවං විභින්නා හි සඬ්ඛෙපවිත්ථාරතො අනවසෙසා සම්මසනුපගා ධම්මා විභජිත්වා දස්සිතා හොන්ති; අයං කිරෙත්ථ භගවතො අප්ඤ්ඤායො ථෙරෙන නයතො ගහිතොති දස්සෙතුං, “ඉමස්මිං කිරා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ද්වාදසායතනවසෙනෙව මාතිකං යපෙසීති ලොකියාති ද්වාදසායතනාති එව සන්ධාය මාතිකං යපෙසී, යථා තිසු සුත්තෙසු බන්ධවසෙන විභත්තං, එවං යදි භගවතා ඉධාපි විභජනං ඉච්ඡිතං සියා, තථා විභජෙය්‍යා, යස්මා පන තථා අවිභජිත්වා ගන්ධකුටිං පච්චියො, තස්මා ද්වාදසායතනවසෙනෙවෙත්ථ විභජනං භගවතා ව අධිප්පෙතන්ති නයග්ගාහෙ යත්වා ථෙරො විභජී. තෙනාහ – “නායං පටිලභිත්වා එවමාහා”ති. භාරියං කතන්ති දුක්කරං කතං. අපදෙ පදං දස්සිතං ආකාසෙ පදං කතං සාධාරණස්ස අත්ථස්ස විසිට්ඨවිසයතාය දස්සිතත්තා. නිකන්තිවිඤ්ඤාණන්ති නිකන්තිතණ්හාය සම්පයුත්තං විඤ්ඤාණං, “ජන්දරාගප්පට්ඨං හොති”ති වචනතො. මනොති භවභිග්චිත්තං මනොද්වාරිකජවනානං ද්වාරභූතං.

283. පත්ථනාවසෙන යපෙසීති පත්ථනාවසෙන විත්තං පවත්තෙසි.

මහාකච්චානභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා

සමත්තා.

4. ලොමසකකඩ්ඨියභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

286. සනනිවිතලොමො ලොමසො, අයං පන අප්පනාය ලොමසකොති ආහ – “ඊසකලොමසාකාරතායා”ති, ලොමසකො අඩිගිකො ලොමසකකඩ්ගියො, පඨමො ක-කාරො අප්පත්ථො, දුතියං පන පදවඩ්ඪනමෙව. රත්තකම්බලසිලායන්ති රත්තකම්බලවණ්ණසිලායං. ඔරුය්හාති ආකාසතො ඔතරිත්වා. පාටිභාරියං දිස්වා දින්නලාභසක්කාරස්ස අසාදියනතො මනුස්සපපෙ න වසන්ති.

දසභි වක්කවාළසහස්සෙභිති නිස්සක්කවචනතො ආගන්ත්වාති අධිප්පායො. සන්තිපතිතාභි දෙවතාභිති කරණවචනං. පඤ්ඤාපයොගමන්දතාය පටිච්ඡික්ඛිතං අසක්කොන්තානං දෙවානං ඤාණස්ස තික්ඛවිසදභාවාපාදනෙන සමුත්තෙජෙනුං සංවෙගජනනත්ථං...පෙ.... අභාසි. තත්ත්වං තස්මිං දෙවසන්තිපාතෙ, තිස්සං වා දෙසනායං. දෙවත්තස්සාති දෙවභාවස්ස, දිබ්බසම්පත්තියාති අත්ථො. හද්දෙකරත්තස්ස සුත්තස්ස ඵතාති හද්දෙකරත්තියා.

සවනමුඛෙන බ්‍යඤ්ජනසො අත්ථසො ව උපධාරණං උග්ගණ්හනන්ති ආහ – “තුණ්හිභුතො නිසිදිත්වා සුණන්තො උග්ගණ්හාති නාමා”ති. වාචුග්ගතකරණං පරියාපුණනන්ති ආහ – “වාචාය සප්ඤ්ඤායං කරොන්තො පරියාපුණාති නාමා”ති. ගත්ථස්ස පරිභණං ධාරණං, තං පන පරෙසු පතිට්ඨාපනං පාකටං හොතිති ආහ – “අඤ්ඤෙසං වාචෙන්තො ධාරෙති නාමා”ති. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

ලොමසකකඩ්ගියහද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා

සමත්තා.

5. චූළකම්මචිහඩගසුත්තවණ්ණනා

289. අඩගසුභතායාති අඩගානං හත්ථපාදාදිසරිරාවයවානං සුන්දරභාවෙන. යං අපච්චං කුච්ඡිතං මුද්ධං වා, තත්ථ ලොකෙ මාණවචොභාරො, යෙභුයොන සත්තා දහරකාලෙ සුද්ධධාතුකා හොන්තිති චුත්තං, “තරුණකාලෙ වොහරිංසු”ති. අධිපතිත්තාති ඉස්සරභාවතො.

සමාහාරන්ති සන්තිවයං. පණ්ඩිතො සරමාවසෙති යස්මා අප්පතරෙපි බ්‍යායමානෙ හොගා ධියන්ති, අප්පතරෙපි සඤ්ඤායමානෙ වඩ්ඪන්ති, තස්මා විඤ්ඤාජාතිකො කිඤ්චි බ්‍යායං අකත්වා අයමෙව උප්පාදෙන්තො සරාවාසං අනුතිට්ඨෙය්‍යාති ලොභාදෙසිතමත්ථං වදති.

ධනලොභෙන...පෙ.... නිබ්බත්තො. ලොභවසිකස්ස භි ගති නිරයො වා තිරච්ඡානායොති වා. චුත්තඤ්ඤෙන – “නිමිත්තස්සාදගථිතං වා, භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨති අනුබ්‍යඤ්ජනස්සාදගථිතං වා. තස්මිං සමයෙ කාලඩකරෙය්‍ය, ද්විත්තං ගතීනං අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමි – නිරයං වා තිරච්ඡානායොතිං වා”ති (සං. නි. 4.235). නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති කතොකාසස්ස කම්මස්ස පටිබාහිතං අසක්කුණෙය්‍යභාවතො.

පත්තක්ඛන්ධඅධොමුඛභාවං සන්ධාය “ඔනාමෙත්වා”ති චුත්තං. බ්‍රාහ්මණවාරිත්තස්ස භාවිතං සන්ධායාහ “බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො”ති. තං පචත්තිං පුච්ඡිති සුතමෙනං මයා, “මය්හං පිතා සුතබො හුන්වා නිබ්බත්තො”ති, එතං හොතා ගොතමෙන චුත්තන්ති. කිමිදං චුත්තන්ති ඉමං පචත්තිං පුච්ඡි.

තථෙව වත්ථාති යථා සුතබස්ස චුත්තං, තථෙව වත්ථා. අවිසංවාදනත්ථන්ති, “තොදෙය්‍යබ්‍රාහ්මණො සුතබො ජාතො”ති අත්තතො වචනස්ස අවිසංවාදනත්ථං, විසංවාදනාභාවදස්සනත්ථන්ති අධිප්පායො. ඤාතොම්හි ඉමිනාති ඉමිනා මම පුත්තෙන මය්හං පුරිමජාතියං පිතාති එවං ඤාතො අමිහිති ජානිත්වා. බුද්ධානුභාවෙන කිර සුතබො තථා දස්සෙති, න ජාතිස්සරතාය. භගවන්තං දිස්වා භුක්කරණං පන පුරිමජාතියිද්ධවාසනාය. භවපට්ඨජන්තන්ති භවන්තරභාවෙන පටිච්ඡන්තං. නාම-සද්දො සම්භාවෙන. පටිසන්ධිඅන්තරන්ති අඤ්ඤාජාතිපටිසන්ධිග්ගණෙන හෙට්ඨිමජාතං ගතිං. අඩගවිජ්ජාපායකො කිරෙස, තෙන අප්පායුකදීඝායුකතාදිවසෙන චුද්දස පඤ්ඤෙ අභිසඬ්ඛරි; එවං කිරස්ස අහොසි, “ඉමෙසං සත්තානං අප්පායුකතාදෙයො විසෙසා අඩගපට්ඨවිභවසෙන සල්ලක්ඛියන්ති. න බො පනෙනං යුත්තං ‘අඩගපට්ඨවිභවනි යාව තෙසං තෙසං කාරණ’න්ති; තස්මා භවිතබ්බමෙත්ථ අඤ්ඤෙන්ව කාරණෙන. සමණො ගොතමො තං කාරණං විහජිත්වා කථෙස්සති, එවායං සබ්බඤ්ඤාති නිච්ඡයො මෙ අපණ්ණකො භවිස්සති”ති. අපරෙ පන භණන්ති, “තිරච්ඡානගතං මනුස්සං වා ආවිසිත්වා ඉච්ඡිතත්ථකසාවනං නාම මහාමන්තවිජ්ජාවසෙන හොති; තස්මා න එත්තාවතා සමණස්ස ගොතමස්ස සබ්බඤ්ඤාතා සුනිච්ඡිතා හොති. යං නුනාහං කම්මඵලමස්ස උද්දිස්ස පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යං, තත්ථ ව මෙ චිත්තං ආරාධෙන්තො පඤ්ඤං බ්‍යාකරිස්සති. එවායං සබ්බඤ්ඤාති විනිච්ඡයො මෙ භවිස්සතිති තෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡති”ති.

භණ්ඩකන්ති සාපතෙය්‍යං, සත්තකන්ති අත්ථො. කම්මුතා දාතබ්බං ආදියන්තිති කම්මදායාදා, අත්තනා කතුපචිතකම්මඵලභාගීති අත්ථො. තං පන කම්මදායජ්ජං කාරණොපචාරෙන වදන්තො, “කම්මං එතෙසං දායජ්ජං භණ්ඩකන්ති අත්ථො”ති ආහ – යථා “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු එවමිදං පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති”ති (දී.

නි. 3.80). යවති එලං සභාවතො භික්ෂුමපි අභික්ෂුං විය මිස්සිතං හොති, එතෙනාති යොනීති ආහ – “කම්මං එතෙසං යොනි කාරණං”න්ති. මමන්තවසෙන ඛජ්ඣති සංඛජ්ඣතිති ඛන්ඬු, ඤාති සාලොභිතො ව. කම්මං පන එකන්තසම්බන්ධමෙවාති ආහ – “කම්මං එතෙසං ඛන්ඬු”ති. පතිට්ඨාති අවස්සයො. කම්මසදිසො හි සත්තානං අවස්සයො නත්ථි, අඤ්ඤො කොච ඉස්සරො බ්‍රහ්මා වා න කරොති තාදිසං කත්තුං සජ්ජිතුං අසමත්ථභාවතො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. කම්මමෙවාති කස්මා අවධාරිතං, නනු කිලෙසාපි සත්තානං භීතපණ්ණභාවකාරණං, න කෙවලන්ති ? සච්චමෙතං, කිලෙසපයොගෙන විපාකවට්ටං නිබ්බන්තං කම්මපවත්තිතමෙවාති කත්වා වුත්තං. “කථිකස්ස අත්ථං න සඤ්ජානාසී”ති සඬබෙපතො වත්වා නනු භගවා මහාකාරුණිකො පරෙසං ඤාපනත්ථමෙව ධම්මං දෙසෙතිති ආහ – “මානනිස්සිතො කිරෙසා”තිආදි.

290. සමන්තෙනාති පරියත්තෙන, යථා තං එලං දාතුං සමත්ථං හොති, එවං කතෙන, උපවිතෙනාති අත්ථො. තාදිසං පන අත්තතො කිච්චෙ අනුනං නාම හොතිති ආහ “පරිපුණ්ණෙනා”ති. සමාදිත්තෙනාති එත්ථ සමාදානං නාම තණ්හාදිට්ඨිති ගහණං පරාමසන්නති ආහ – “ගහිතෙන පරාමට්ඨෙනා”ති. පටිපජ්ජති එතාය සුගතිදුග්ගතිති පටිපදා, කම්මං. තථා හි තං “කම්මපථො”ති වුච්චති.

එසාති පටිපදා. දුබ්බලං උපසාතකමෙව සියාති උපපිළකස්ස විසයං දස්සෙතුං, “බලවකම්මෙනා”තිආදි වුත්තං. බලවකම්මෙනාති පුඤ්ඤකම්මෙන. වදති නාමාති වදන්තො විය හොති . නිබ්බන්තාපෙය්‍යන්ති කස්මා වුත්තං, නනු උපපිළකසභාවං කම්මං ජනකසභාවං න හොතිති? සබ්බමෙතං පරිකප්පනවචනං, යථා මනුස්සා පච්චත්ථිකං පටිපක්ඛං කිඤ්චි කාතුං අසමත්ථාපි කෙච් ආලම්බනවසෙන සමත්ථා විය අත්තානං දස්සෙත්ති, එවංසම්පදම්ඤන්ති කෙච්. අපරෙ පන භණන්ති – යස්සිදං කම්මස්සවිපාකං පිළෙති, සචෙ තස්මිං අනොකාසෙ එව සයං විපච්චිතුං ඔකාසං ලභෙය්‍ය, අපායෙසු එව තංසම්බ්ගිපුත්ගලං නිබ්බන්තාපෙය්‍ය, යස්මා තං කම්මං බලවං හුත්වා අවසෙසපච්චයසම්චායෙන විපච්චිතුං ආරද්ධං, තස්මා ඉතරං තස්ස විපාකං විබාධෙත්තං උපපිළකං නාම ජාතං. එතදත්ථමෙව චෙත්ථ “බලවකම්මෙන නිබ්බන්ත”න්ති බලවග්ගහණං කතං. කිච්චවසෙන හි තෙසං කම්මානං එතා සමඤ්ඤා, යදිදං උපපිළකං උපච්ඡෙදකං ජනකං උපත්ථම්භකන්ති, න කුසලාති විය උපත්ථම්භාති හොන්ති නිබ්බන්තත්ථාය. පිළෙත්ථාති විභෙදෙත්ථා පටිසාටනාදිවසෙන උච්ඡින්නෙලයන්තාදයො විය උච්ඡිතිලාදිකෙ විබාධෙත්ථා. නිරොජන්ති නිත්තෙජං. නියුසන්ති නිරසං. කසටන්ති නිස්සාරං. පරිස්සයන්ති උපද්දවං.

ඉදානි පරිස්සයස්ස උපතයනාකාරං දස්සෙත්තෙන තත්ථ, “දාරකස්සා”තිආදිං වත්වා හොගානං විනාසනාකාරං දස්සෙතුං, පුන “දාරකස්සා”තිආදි වුත්තං. කුම්භදොහනාති කුම්භපුරබිරා. ගොමණ්ඩලෙති ගොයුථෙ.

අට්ඨසභගමනං කත්ථාති අට්ඨඋසභප්පමාණං පදෙසං පච්චත්ථිකං උද්දිස්ස ධනුග්ගහො අනුයායිං කත්ථා. තන්ති සරං. අඤ්ඤොති පච්චත්ථිකො. තත්ථෙව පාතෙය්‍ය අවිවාසන්තං කත්ථා සරස්ස බිත්තත්තා. වාළමච්ඡොදකන්ති මකරාදිවාළමච්ඡවත්තං උදකං.

පටිසන්ධිතිබ්බන්තකං කම්මං ජනකකම්මං නාම පරිපුණ්ණවිපාකදායිභාවතො, න පවත්තිවිපාකමත්තනිබ්බන්තකං. හොගසම්පදාදීති ආදි-සද්දෙන ආරොග්‍යසම්පදාදි-පරිවාරසම්පදාදීති ගණ්හාති. න දීඝායුකතාදීති හි අප්පායුකතාසංවත්තනිකෙන කම්මුතා නිබ්බන්තාති; අඤ්ඤං දීඝායුකතාකරණෙන උපත්ථම්භෙතුං සක්කොති; න අතිදුබ්බණ්ණං අප්පෙසක්ඛං නිවකුලිනං දුප්පඤ්ඤං වා චණ්ණවත්තතාදිවසෙන. තථා හි වක්ඛති, “ඉමස්මිං පන පඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙ”තිආදි, තං පන නිදස්සනවසෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

පුරිමානීති උපපිළකොපච්ඡෙදකානි. උපපිළකුපසාතා නාම කුසලවිපාකපටිබාහකාති අධිප්පායෙන “ද්වෙ අකුසලානෙවා”ති වුත්තං. උපත්ථම්භකං කුසලමෙවාති එත්ථ යථා ජනකං උභයසභාවං, එවං ඉතරෙසමිපි උභයසභාවතාය වුච්චමානාය න කොචි විරොධො. දෙවදත්තාදීනඤ්චි නාගාදීනං ඉතො අනුප්පච්චිජ්ඣානං පෙතාදීනඤ්චි නරකාදීසු අකුසලකම්මවිපාකස්ස උපත්ථම්භනුපපිළනුපසාතනාති න න සම්භවන්ති. එවඤ්ච කත්ථා යා භෙට්ඨා බහුසු ආනන්තරියෙසු එකෙන ගහිතපටිසන්ධිකස්ස ඉතරෙසං තස්ස අනුබලප්පදායිතා වුත්තා, සාපි සමත්ථිතා හොති. යස්මිඤ්චි කම්මෙ කතෙ ජනකනිබ්බන්තං කුසලඵලං වා අකුසලඵලං වා බ්‍යාධිධාතූසමතාදිනිමිත්තං විබාධියති, තමුපත්ථම්භකං. යස්මිං පන කතෙ ජාතිසමත්ථස්ස පටිසන්ධියං පවත්තියඤ්ච විපාකකට්ඨතාරූපානං උප්පත්ති හොති, තං ජනකං. යස්මිං පන කතෙ අඤ්ඤෙන ජනිතස්ස ඉට්ඨස්ස වා අනිට්ඨස්ස වා එලස්ස විබාධාවිච්ඡෙදපච්චයානුප්පත්තියා උපබුහනපච්චයුප්පත්තියා ව ජනකසාමත්ථියානුරූපං පරිවුත්තිවිරතරපබන්ධා හොති, එතං උපත්ථම්භකං. තථා යස්මිං කතෙ ජනකනිබ්බන්තං කුසලඵලං අකුසලඵලං වා බ්‍යාධිධාතූසමතාදිනිමිත්තං විබාධියති, තං උපපිළකං. යස්මිං පන කතෙ ජනකසාමත්ථියවසෙන විරතරපබන්ධාරහමිපි සමානං එලං විච්ඡෙදකපච්චයුප්පත්තියා විච්ඡිජ්ජති, තං උපසාතකන්ති අයමෙත්ථ සාරො.

තත්ථාති තෙසු කම්මෙසු. උපච්ඡෙදකකම්මෙනාති ආයුතො උපසාතකකම්මෙන. ස්වායමුපසාතකභාවො ද්විධා ඉච්ඡිතබ්බොති තං දස්සෙතුං “පාණාතිපාතිනා”තිආදි වුත්තං. න සක්කොති පාණාතිපාතකම්මුතා සන්තානස්ස තථාහිසඬ්ඛන්තා. යස්මිඤ්චි සන්තානෙ නිබ්බන්තං, තස්ස තෙන අභිසඬ්ඛනතා අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බා තත්ථෙව තස්ස විපාකස්ස විනිබන්ධනතො. එතෙන කුසලස්ස කම්මස්ස ආයුහනක්ඛණෙයෙව පාණාතිපාතො තාදිසං සාමත්ථියුපසාතං

කරොතීති දස්සෙති, තතො කම්මං අප්පඵලං හොති. “දීඝායුකා”තිආදිනා උපසාතසාමත්ථියෙන බෙත්තෙ උප්පන්තසස්සං විය උපපත්තිනියාමකා ධම්මාති දස්සෙති. උපපත්ති නියතවිසෙසෙ විපවිච්ඡං ඔකාසෙ කරොන්තෙ එව කුසලකම්මෙ ආකඩ්ඪියමානපටිසන්ධිකං පාණාතිපාතකම්මං අප්පායුකත්ථාය නියමෙතිති ආහ – “පටිසන්ධිමෙව වා නියාමෙත්වා අප්පායුකං කරොති”ති. පාණාතිපාතවෙනනාය අවිචන්තකුට්ඨකවිපාකත්තා සන්තිට්ඨානවෙනනාය නිරයෙ නිබ්බත්තති තස්සා අත්ථස්ස ඛිණාභාවතො; ඉතරෙ පන න තථා භාරියාති ආහ – “පුබ්බා...පෙ.... හොති”ති. ඉධ පන යං හෙට්ඨා චුත්තසද්දිසං, තං චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

මනුස්සාමනුස්සපරිස්සයාති මානුසකා අමානුසකා ව උපද්දවා. පුරතොති පුබ්බද්ඨාරතො. පච්ඡතොති පච්ඡිමවත්ථුතො. පච්චට්ඨානාති පරිජනස්ස, දෙවනානං වා දෙසෙන පච්චට්ඨානා. පරෙතීති පුරාතනෙහි පරෙහි. සම්මුඛිභාවන්ති සාම්භාවවසෙන පච්චක්ඛන්තං. ආහරිත්වා දෙන්ති ඉණායිකා. කම්මන්තාති වණ්ජ්ජාදිකම්මාති. අපාණාතිපාතකම්මන්ති පාණාතිපාතස්ස පටිපක්ඛන්තං කම්මං; පාණාතිපාතා විරතිවසෙන පවත්තිතකම්මන්ති අත්ථො. දීඝායුකසංවත්තනිකං හොති විපාකස්ස කම්මසරික්ඛනාවතො . ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා අප්පායුකදීඝායුකසංවත්තනිකෙසු කම්මෙසු යථාචුත්තෙන තං සංවත්තනිකවිභාවනනයෙන.

විභෙදනකම්මාදීනිපීති පි-සද්දෙන කොධඉස්සාමනකම්මච්ඡෙරථද්ධඅවිද්දසුභාවවසෙන පවත්තිතකම්මාති සඬගණ්හාති. තථෙවාති යථා පාණාතිපාතකම්මං අත්ථතො එවං වදති නාමාති චුත්තං, තථෙව වදමානාති විය. “යං යදෙවාතිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන උබ්භතී”ති (චූ. පා. 8.10) වචනතො යථා සබ්බකුසලං සබ්බාසං සම්පත්තිනං උපනිස්සයො, එවං සබ්බං අකුසලං සබ්බාසං විපත්තිනං උපනිස්සයොති, “උපපිළනෙන නිබ්භොගතං ආපාදෙත්වා”තිආදි චුත්තං . තථා හි පාණාතිපාතකම්මවසෙනපි අයං නයො දස්සිතො. අවිභෙදනාදීනීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අක්කොධන-අනිස්සාමන-දාන-අනනිමාන-විද්දසුභාවෙන පවත්තකම්මාති සඬගණ්හාති.

293. ඉස්සා මනො එතස්සාති ඉස්සාමනකොති ආහ “ඉස්සාසම්පයුත්තචිත්තො”ති. උපක්කොසන්තොති අක්කොසවත්ථුති අක්කොසන්තො. ඉස්සං බන්ධනීති ඉස්සං අනුබන්ධනී ඉස්සාසහිතමෙව චිත්තං අනුපවත්තෙති. අප්පෙසක්ඛොති අප්පානුභාවො අප්පඤ්ඤාතො. තෙනාහ “න පඤ්ඤායතී”ති. සා පනස්ස අප්පානුභාවතා පරිවාරාභාවෙන පාකටා හොතිති ආහ “අප්පපරිවාරො”ති.

294. මච්ඡරියවසෙන න දාතා හොතීති සබ්බසො දෙයාධම්මස්ස අභාවෙන න දාතා න හොති. අමච්ඡරී හි පුග්ගලො සති දෙයාධම්මෙ යථාරහං දෙතිසෙව.

295. අභිවාදෙතබ්බං බෙත්තවසෙන මත්ථකප්පත්තං දස්සෙතුං, “බුද්ධං වා”තිආදි චුත්තං. අඤ්ඤෙපි මාතුපිතුපෙට්ඨාතරාදයො අභිවාදනාදිඅරහා සන්ති, තෙසු ථද්ධාදිවසෙන කරණං නිවකුලසංවත්තනිකමෙව. න හි පවත්තෙ සක්කා කාතුන්ති සම්බන්ධො. තෙන පවත්තිවිපාකදායිතො කම්මස්ස විසයො එසොති දස්සෙති. තෙනාහ “පටිසන්ධිමෙව පනා”තිආදි.

296. අපරිපුච්ඡනෙනාති අපරිපුච්ඡාමත්තෙන නිරයෙ න නිබ්බත්තති; අපරිපුච්ඡාහෙතු පන කත්තබ්බාකරණාදීහි සියා නිරයනිබ්බත්තීති පාළියං, “න පරිපුච්ඡිතා හොති”තිආදි චුත්තන්ති දස්සෙත්තො, “අපරිපුච්ඡකො පනා”තිආදිමාහ. යථානුසන්ධිං පාපෙසීති දෙසනං යථානුසන්ධිනිට්ඨානං පාපෙසි. සෙසං චුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

චූළකම්මවිභඩ්ගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. මහාකම්මවිභඩ්ගසුත්තවණ්ණනා

298. කම්මස්ස මොසභාවො නාම ඵලෙන තුව්ඡනා ඵලාභාවොති ආහ – “මොසන්ති තුව්ඡං අඵල”න්ති. තථං භුතන්ති සච්චසද්දස්ස අත්ථමාහ. පරිබ්බාජකො පන “සච්ච”න්ති ඉමිනා තමෙව සඵලන්ති වදති. සඵලඤ්ඤි කම්මං සත්ථු අභිමතමනොකම්මන්ති අධිප්පායො. ඉදඤ්ච “මොසං කායකම්ම”න්තිආදිවචනං. තං ගහෙත්වාති පරම්පරාය ගහෙත්වා. එසාති පොතලිපුත්තො පරිබ්බාජකො. අභිසඤ්ඤානිරොධකථං සන්ධාය වදති. සාපි හි තිත්ථියානං අන්තරෙ පාකටා ජාතාති. ථෙරොති සම්ඤ්ඤිත්ථෙරො. යථා භගවතා චුත්තං, තතො ව අඤ්ඤථාව දොසාරොපනභයෙන ගහෙත්වා තතො භගවත්තං ථෙරො රක්ඛතීති අධිප්පායෙන පරිබ්බාජකො, “පරිරක්ඛිතබ්බං මඤ්ඤිස්සති”ති අවොවාති ආහ – “පරිරක්ඛිතබ්බන්ති ගරහතො මොවනෙන රක්ඛිතබ්බ”න්ති. සඤ්චෙනනා අස්ස අත්ථීති සඤ්චෙනනිකං. කම්මන්ති සඤ්චෙනනිකස්සපි කම්මස්ස අත්තතො සමයෙ ඉච්ඡිතත්තා පරිබ්බාජකෙන චුත්තං.

සඬබ්බසඬබ්බාරතාය රූපමෙව “තිලමත්තම්පි සඬබ්බාර”න්ති චුත්තං. තෙනාහ – “මංසචක්ඛුනාව පස්සති”ති. සමාගමදස්සනං සන්ධායාති කත්ථවිපි තස්ස දස්සනං සන්ධාය, න පරිඤ්ඤාදස්සනං. තෙනාහ භගවා – “කුතො පනෙවරූපං කථාසල්ලාප”න්ති.

299. වට්ටුක්කන්ති සංසාරදුක්ඛං. කිලෙසදුක්ඛන්ති කිලෙසසම්භවරාගපරිලාභදුක්ඛං. සඛ්ඛාරදුක්ඛන්ති යදනිච්චං, තං දුක්ඛන්ති එවං චුත්තදුක්ඛං. සචෙ භාසිතං භවෙය්‍යාති ඉමං ඊදිසං දුක්ඛං සන්ධාය ආයස්මතා සමිද්ධිනා භාසිතං සියා නු භගවා, අවිභජිත්වා බ්‍යාකරණං යුත්තමෙවාති අධිප්පායො.

300. උම්මඛගන්ති උම්මුජ්ජනං, කථාමුළ්භෙන අන්තරා අඤ්ඤාණවිසයපඤ්ඤා උම්මඛගං. තෙනාහ – “පඤ්ඤාඋම්මඛග”න්ති නෙව දිබ්බවක්ඛුනාති කස්මා චුත්තං. න හි තං අයොනියො උම්මුජ්ජනං දිබ්බවක්ඛුච්චසයන්ති? කාමඤ්චෙනං න දිබ්බවක්ඛුච්චසයං, දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩඤ්ඤාවිසයං පන සියාති තථා චුත්තං. අධිප්පායෙනෙවාති උදායිත්ථෙරස්ස අධිප්පායෙනෙව ගය්භමානෙන තං අයොනියො උම්මුජ්ජනං අඤ්ඤාසි. සන්තිසිද්ධිං පුබ්බෙ නිසින්තාකාරෙන සන්තිසිද්ධිං න සක්කොති. සමිද්ධිත්ථෙරෙන අනභිසම්බන්ධස්සෙව අත්ථස්ස කථිතත්තා, “යං අභුතං, තදෙව කථෙස්සති”ති චුත්තං. තෙනාහ “අයොනියො උම්මුජ්ජිස්සති”ති. තිස්සො වෙදනා පුච්ඡිතා, “කිං සො වෙදියති”ති අවිභාගෙන වෙදියමානස්ස ජාතිතත්තා. සුඛාය වෙදනාය හිතන්ති සුඛවෙදනියං. තෙනාහ – “සුඛවෙදනාය පච්චයභුත”න්ති. සෙසෙසුති, “දුක්ඛවෙදනිය”න්ති ආදියු.

හෙට්ඨා තිකජ්ඣානවෙනනාති එත්ථ, “කුසලතො”ති අධිකාරතො රූපාවචරකුසලතො හෙට්ඨා තිකජ්ඣානවෙනනාති අත්ථො. එත්ථාති එතෙසු කාමාවචරරූපාවචරසුඛවෙදනියකම්මෙසු. අදුක්ඛමසුඛමපීති පි-සද්දෙන ඉට්ඨාරම්මණෙ සුඛමපීති ඉමමත්ථං සම්පිණ්ඩෙති.

යදි කායද්වාරෙ පවත්තතො අඤ්ඤත්ථ අදුක්ඛමසුඛං ජනෙති, අථ කස්මා, “දුක්ඛස්සෙව ජනනතො”ති චුත්තන්ති ආහ – “සා පන වෙදනා”ති ආදි.

චතුත්ථජ්ඣානවෙනනාති එත්ථ අරූපාවචරකුසලවෙනනාතිපි වත්තබ්බං. යථා හි “කායෙන වාචාය මනසා”ති එත්ථ යථාලාභග්ගභණ්ඩසෙන මනසා සුඛවෙදනියං අදුක්ඛමසුඛවෙදනියන්ති අයමත්ථො අරූපාවචරකුසලෙපි ලබ්භතිති සුඛමපී ජනෙති උක්කට්ඨස්ස ඤාණසම්පයුත්තකුසලස්ස සොළසවිපාකචිත්තනිබ්බන්තනතො, අයඤ්ච නයො හෙට්ඨා, “අදුක්ඛමසුඛමපී”ති එත්ථාපි වත්තබ්බං. පුබ්බෙ පරියායතො දුක්ඛවෙදනා චුත්තා, සුත්තන්තසංවණ්ණනා හෙසාති ඉදානි නිප්පරියායතො පුන දස්සෙතුං, “අපිවා”ති ආදි චුත්තං. තෙන එත්ථ දුක්ඛවෙදනියං පවත්තිවසෙනෙව වට්ටති. එතස්සාති දුක්ඛවෙදනියස්ස පවත්තිවසෙනෙව යුජ්ජමානත්තා එතස්ස වසෙන සබ්බං සුඛවෙදනියං අදුක්ඛමසුඛවෙදනියඤ්ච පවත්තිවසෙනෙව වත්තුං වට්ටති.

ආලයොති අභිරුචි. මහාකම්මවිභඩ්ගඤ්ඤාණන්ති මහති කම්මවිභජනෙ ඤාණං, මහන්තං වා කම්මවිභජනඤ්ඤාණං. භාජනං නාම නිද්දෙසො, අයං පන උද්දෙසොති කත්වා ආහ – “කතමෙ වත්තාරො...පෙ.... මාතිකාට්ඨපන”න්ති.

301. පාටියෙක්කො අනුසන්ධි යථාඋද්දිට්ඨස්ස මහාකම්මවිභඩ්ගඤ්ඤාණස්ස අභාජනභාවතො, පුච්ඡානුසන්ධිඅජ්ඣාසයානුසන්ධියු ව අනන්තොගධන්තා. තෙනාහ “ඉදං හී”ති ආදි. ඉදං ආරම්මණං කත්වාති ඉධ, “පාණානිපාතිං අදින්තාදායි”න්ති ආදිනා පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චුත්තං කම්මවිභඩ්ගං ආරබ්භ. ඉමං පච්චයං ලභිත්වාති තස්සෙව වෙච්චනං. ඉදං දස්සනං ගණ්හන්තිති ඉදං, “අත්ථි කිර, හො, පාපකානි කම්මානි, නත්ථි කිර, හො, පාපකානි කම්මානි”ති ව ආදිනි හත්ථිදස්සකඅන්ධාවිය දිට්ඨමත්තෙ එව යත්වා අවිත්තකදස්සනඤ්ච ගණ්හන්ති. විරියං කිලෙසානං ආතාපනවසෙන ආතප්පං, තදෙව පද්භවසෙන පධානං, පුනප්පුනං යුඤ්ජනවසෙන අනුයොගො, තථා භාවනාය තප්පමජ්ජති එතෙනාති අප්පමාදො, සම්මා යොනියො මනසි කරොති එතෙනාති සම්මාමනසිකාරොති චුච්චතිති අධිප්පායෙන, “පඤ්චපි විරියස්සෙව නාමානි”ති ආහ. අප්පමාදො වා සනියා අවිප්පවාසො. යස්මිං මනසිකාරෙ සති තස්ස දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං ඉජ්ඣති, අයමෙත්ථ සම්මාමනසිකාරොති එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. වෙනොසමාධිත්ති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණසහගතං චිත්තසමාධිං. තෙනාහ “දිබ්බවක්ඛුසමාධි”න්ති. අඤ්ඤාත්ති අකුසලකම්මකරණතො අඤ්ඤා, තං පන කුසලකම්මකරණං හොතිති ආහ – “යෙ දස්සන්තං කුසලානං කම්මපථානං පූරිතත්තා”ති දිට්ඨිපාමෙනාති දිට්ඨිවසෙන දිට්ඨිබලෙන. දිට්ඨිපරාමාසෙනාති දිට්ඨිවසෙන ධම්මසභාවං අතික්කම්ත්වා පරාමාසෙන. අධිට්ඨන්තිවාති, “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති අධිට්ඨාය අභිනිවිසිත්වා. ආදිසිත්වාති දළ්භග්ගාහං ගහෙත්වා. වොහරතිති අත්තතො ගහිතග්ගභණං පරෙසං දීපෙන්නො වොහරති.

302. තත්තානන්දාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. ඉදමපීති ඉදං වචනං. “තත්තානන්දා”ති එවමාදිවචනමපීති අත්ථො. න මහාකම්මවිභඩ්ගඤ්ඤාණස්ස භාජනං තස්ස අනිද්දෙසභාවතො. අස්සාති මහාකම්මවිභඩ්ගඤ්ඤාණස්ස මාතිකාට්ඨපනමෙව දිබ්බවක්ඛුකානං සමණබ්‍රාහ්මණානං වසෙන අනුඤ්ඤාතබ්බස්ස ව දස්සනවසෙන උද්දෙසභාවතො. තෙනාහ “එත්ථ පනා”ති ආදි. තත්ථ එත්ථ පනාති “තත්තානන්දා”ති ආදිපායෙ. එතෙසං දිබ්බවක්ඛුකානන්ති එතෙසං හෙට්ඨා චතුසුපි වාරෙසු ආගතානං දිබ්බවක්ඛුකානං. එත්තකාති එකච්චියා සච්චගිරා. අනුඤ්ඤාතාති අනුජානිතා. අනුඤ්ඤාතාති පටික්කෙපිතා. ඉධ අනුඤ්ඤාතමුඛෙන දිපිතං අනුඤ්ඤාතභාවමත්තං. තත්තානන්දාති ආදිකෙ තත්තාති නිද්ධාරණෙ භුම්මන්ති දස්සෙන්නො, “තෙසු චතුසු සමණබ්‍රාහ්මණෙසු”ති ආහ. ඉදං වචනං “අත්ථි කිර, හො...පෙ.... විපාකො”ති ඉදං එවං චුත්තං. අස්සාති තථාචාදිතො සමණබ්‍රාහ්මණස්ස. අඤ්ඤෙනාකාරෙනාති “යො කිර, හො”ති ආදිනා චුත්තකාරණතො අඤ්ඤෙන කාරණෙන. ද්විසු යානෙසුති “අත්ථි

කිර, හො...පෙ.... විපාකො”ති ව, “අපායං...පෙ.... නිරයං උපපන්න”න්ති ව ඉමෙසු ද්විසු පාඨපදෙසෙසු. අනුඤ්ඤාතා තදත්ථස්ස අත්ථිභාවතො. තිසු යානෙසුති “යො කිර, හො...පෙ.... නිරයං උපපජ්ජති”, “යම්පි සො... පෙ.... තෙ සඤ්ජානන්ති”, “යම්පි සො යදෙව...පෙ.... මොසමඤ්ඤ”න්ති ඉමෙසු තිසු පාඨපදෙසෙසු. අනුඤ්ඤාතා තදත්ථස්සානෙකන්තිකත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසතො ව. තෙනාහ භගවා – “අඤ්ඤාතා හි, ආනන්ද, තථාගතස්ස මහාකම්මවිහඩගඤ්ජාණ”න්ති. යථා තෙ අප්පහිනිවප්ප්ලාසා පදෙසඤ්ජාණසමානුභවමානා කම්මවිහඩගං සඤ්ජානන්ති, තතො අඤ්ඤාතා සබ්බසො පහිනිවප්ප්ලාසස්ස තථා ආගමනාදිඅත්ථෙත තථාගතස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස මහාකම්මවිහඩගඤ්ජාණං භොතිති අත්ථො.

303. ඉමිනා දිබ්බවක්ඛුකෙන යං කම්මං කරොන්තො දිට්ඨො, තතො පුබ්බෙති යොජනා. තතොති තතො කරියමානකම්මතො පුබ්බෙ. ඛන්දොති කුමාරො. සිවොති ඉස්සරො. පිතාමහොති බ්‍රහ්මා. ඉස්සරාදීති ඉස්සරබ්‍රහ්මපජාපතිආදීහි. විසට්ඨොති නිම්මිතො. මිච්ඡාදස්සනෙනාති මිච්ඡාදස්සනවසෙන. යන්ති යං කම්මං. තත්ථාති තෙසු පාණාතිපාතාදිවසෙන පවත්තකම්මෙසු. දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං පටිසංවෙදෙතිති යොජනා. උපපජ්ජන්තොති දුතියභවෙ නිබ්බන්තිත්වා. අපරස්මිං පරියායෙති අඤ්ඤස්මිං යත්ථ කත්ථවි භවෙ.

එකං කම්මරාසින්ති පාණාතිපාතාදිහෙදෙන එකං කම්මසමුදායං. එකං විපාකරාසින්ති තස්සෙව අඩ්ඨගෙන එකං විපාකසමුදායං. ඉමිනාති යථාචුත්තෙන දිබ්බවක්ඛුකෙන සමානෙත බ්‍රාහ්මණෙන වා අදිට්ඨා. තයොති “පුබ්බෙ වාස්ස තං කතං භොති”තිආදිනා චුත්තා තයො. ද්වෙ විපාකරාසීති දිට්ඨධම්මවෙදනියො අපරාපරියායවෙදනියොති ද්වෙ විපාකරාසී. උපපජ්ජවෙදනියං පන තෙන දිට්ඨං, තස්මා “ද්වෙ”ති චුත්තං. දිට්ඨො එකො, අදිට්ඨා තයොති දිට්ඨෙ ව අදිට්ඨෙ ව චත්තාරො කම්මරාසී, තථා දිට්ඨො එකො, අදිට්ඨා ද්වෙති තයො විපාකරාසී. ඉමාති සත්ත යානානීති යථාචුත්තාති සත්ත ඤාණස්ස පවත්තනට්ඨානාති. “ඉමස්ස නාම කම්මස්ස ඉදං ඵලං නිබ්බන්ත”න්ති කම්මස්ස, ඵලස්ස වා අදිට්ඨත්තා, “දුතියවාරෙ දිබ්බවක්ඛුකෙන කිඤ්චි න දිට්ඨ”න්ති චුත්තං. පයමං චුත්තනයෙන තයො කම්මරාසී වෙදිතබ්බා, ඉධ දිබ්බවක්ඛුකෙන දිට්ඨස්ස අභාවතො, “පච්චත්තට්ඨානානී”ති චුත්තං.

භවති වඩ්ඪති එතෙනාති භබ්බං, වඩ්ඪිතිමිත්තං. න භබ්බං අභබ්බන්ති ආහ “භුතවිරහිත”න්ති. අත්තතො ඵලෙ භාසනං දිබ්බතං ආභාසනන්ති ආහ – “ආභාසති අභිභවති පටිබාහනී”ති. බලවකම්මන්ති මහාසාවජ්ජං කම්මං. ගරුසමාසෙවිතාදිහෙදං. ආසන්නෙති මරණෙ, අභිණ්භං උපට්ඨානෙන වා තස්ස මරණචිත්තස්ස ආසන්නෙ. බලවකම්මන්ති ගරුසමාසෙවිතාදිවසෙන බලවං කුසලකම්මං. දුබ්බලකම්මස්සාති අත්තතො දුබ්බලස්ස. ආසන්නෙ කුසලං කතන්ති ඉධාපි ආසන්නතා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

උපට්ඨානාකාරොනාති මරණස්ස ආසන්නකාලෙ කම්මස්ස උපට්ඨානාකාරෙන. තස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස. නිබ්බන්තිකාරණභූතං හුත්වා උපට්ඨාති අකුසලන්ති යොජනා. තිත්ථියා කම්මන්තරවිපාකන්තරෙසු අකුසලතාය යං කිඤ්චි කම්මං යස්ස කස්සචි විපාකස්ස කාරණං කත්වා ගණ්හන්ති හත්ථිදස්සකඅන්ධාදයො විය දිට්ඨමත්තාහිනිවෙසිනොති, “අඤ්ඤතිත්ථියා...පෙ.... උපට්ඨාති”ති චුත්තං. ඉතරස්මින්ති භබ්බඤ්චෙව භබ්බාභාසඤ්ච, භබ්බං අභබ්බාභාසන්ති ඉමස්මිං ද්වයෙ . එසෙව තයො පයමදුතියපුග්ගලවසෙන පුරිමානං ද්විත්තං කම්මානං යොජනානෙයො චුත්තො උපට්ඨානාකාරවසෙන. අයමෙව තතියවතුත්ථපුග්ගලවසෙන පච්ඡිමානං ද්විත්තං කම්මානං යොජනානෙයො. තතියස්ස හි කම්මස්ස කුසලන්තා තස්ස ව සග්ගෙ නිබ්බන්තත්තා තත්ථ කාරණභූතං කුසලං හුත්වා උපට්ඨාති; තථා චතුත්ථස්සෙහි කම්මස්ස කුසලන්තා, තස්ස පන නිරයෙ නිබ්බන්තත්තා තත්ථ නිබ්බන්තිකාරණභූතං අඤ්ඤතිත්ථියානං අකුසලං හුත්වා උපට්ඨාතිති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිභන්තං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

මහාකම්මවිහඩගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. සලායතනවිහඩගසුත්තවණ්ණනා

304. වෙදිතබ්බානීති එත්ථ යථා විදිතාති ඡ අප්ඤ්ඤාතිකාති ආයතනාති වට්ටදුක්ඛසමතික්කමාය භොන්ති, තථා වෙදනං අධිප්පෙතන්ති ආහ – “සභවිපස්සනෙන මග්ගෙන ජාතිතබ්බානී”ති. තත්ථ විපස්සනාය ආරම්මණෙන මග්ගෙන අසම්මොහතො ජානනං දට්ඨබ්බං. සෙසපදෙසුපි එසෙව තයො. මනො සවිසෙසං උපවිවරති ආරම්මණෙ පවත්තති එතෙහිති මනොපවිවාරා, විතක්කවිවාරා. ආරම්මණෙ හි අභිනිරොපනානුමජ්ජනෙහි විතක්කවිවාරෙහි සභ විත්තං පවත්තති, න තබ්බිරහිතං. තෙනාහ “විතක්කවිවාරා”තිආදි. සත්තා පජ්ජන්ති එතෙහි යථාරහං වට්ටං විවට්ටඤ්චාති සත්තපදා , ගෙහනිස්සිතා වට්ටපදා. යොග්ගානං දමනආවරියා යොග්ගාවරියා. තෙනාහ “දමෙතබ්බදමකාන”න්ති. සෙසන්ති චුත්තාවසෙසං එකසත්තතිවිධවිඤ්ඤාණං සඵස්සරූපකස්සෙව අධිප්පෙතත්තා.

305. ඉධාති ඉමිස්සං ඡවිඤ්ඤාණකායදෙසනායං. මනොධාතුත්තයවිනිමුත්තමෙව මනොවිඤ්ඤාණධාතුති වෙදිතබ්බං.

වක්වූමහි සම්ප්‍රසාදයෙහි වක්වූ නිස්සංසාද උප්පත්තො සම්ප්‍රසාදයො. තෙනාහ –
“වක්වූවිඤ්ඤාණසම්ප්‍රසාදයෙහි සම්ප්‍රසාදයෙහි අධිවචන”න්ති.

යථා කෙවලෙන විඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනං න හොති, එවං කෙවලෙන වක්වූපසාදෙනපි චුත්තං
“වක්වූවිඤ්ඤාණෙනා”ති. තෙන පාළියං වක්වූතාති නිස්සංසාදමිඛෙන නිස්සංසාදකිව්වං චුත්තන්ති දස්සෙති.
ආරම්මණවසෙනාති ආරම්මණපච්චයභාවෙන. “උපච්චරති”විච්ච වක්වූ චුත්තං, නනු තත්ථ විතක්කඛ්‍යාපාරොපි
අත්ථිති? සච්චං අත්ථි. සො පනෙත්ථ තග්ගතිකොති ආහ – “විතක්කො තංසම්ප්‍රසාදො වා”ති.
සම්ප්‍රසාදධම්මානම්පි උපච්චරණං විතක්කච්චාරානංයෙවෙත්ථ කිව්චන්ති “විතක්කච්චාරසඬ්ඛාතා මනොපච්චාරා”ති
චුත්තං. සොමනස්සයුත්තො උපච්චාරො සොමනස්සපච්චාරො යථා “ආපඤ්ඤරො”ති ආහ “සොමනස්සෙන
සද්ධි”න්තිආදි.

306. උපච්චාරානං උපස්සයට්ඨෙන ගෙහං වියාති ගෙහං, රූපාදයොති ආහ – “ගෙහස්සිකානීති
කාමගුණනිස්සිකානී”ති. නිව්චසඤ්ඤාදිනික්ඛමනතො තෙක්ඛම්මං විපස්සනාති, “තෙක්ඛම්මස්සිකානීති
විපස්සනානිස්සිකානී”ති චුත්තං. ඉට්ඨානන්ති කසිවණ්ණප්පාදිවසෙන පරිධිට්ඨානන්ති ආහ “පරියෙසිතාන”න්ති.
පියභාවො පන කන්තසද්දෙනෙව කථිතොති කාමිකඛ්‍යාතං මනො රමෙතීති මනොරමානං. ලොකෙන ආමසීයතීති
ලොකාමිසං, තණ්හා, තාය ගහෙනඛ්‍යාතාය ඉට්ඨභාවාපාදනෙන පටිසඬ්ඛිතතාය ව පටිසංයුත්තානං. අතීතෙ කතං
උප්පජ්ජති ආරම්මණකඅනුභවනස්ස අසම්භවතොති අධිප්පායො. එදිසං අනුස්සරණං දිට්ඨග්ගහණානුස්සරෙන ව
හොතිති දස්සෙතුං, “යථාහ”න්තිආදි චුත්තං.

අනිච්චාකාරන්ති හුත්වා අභාවාකාරං. විපරිණාමවිරාගනිරොධන්ති ජරාය මරණෙන වාති ද්වේධා
විපරිණාමෙනඛ්‍යාතව්වෙව, තතො එව පලොකිතං භඬිගඤ්ච. අට්ඨකථායං පන යස්මා උප්පත්තං රූපං
තෙනෙවාකාරෙන න තිට්ඨති, අප්ථ ඛො උප්පාදාවත්ථාසඬ්ඛාතං පකතිං විජහති, විජහිතඤ්ච ජරාවත්ථාය තතො
විගච්ඡති, විගච්ඡන්තඤ්ච භඬිගුප්පත්තියා නිරුප්පිකතීති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං, “පකතිවිජහනෙනා”තිආදි චුත්තං.
කාමඤ්චෙත්ථ “යථාහුතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතො”ති චුත්තං, අනුබොධඤ්ඤාණං පන අධිප්පෙන විථිපට්ඨන්තාය
විපස්සනාය වසෙනාති “විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති චුත්තං උපච්චාරනිද්දෙසභාවතො. තථා හි වක්ඛති – “ඡසුද්ධාරෙසු
ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාටගතෙ”තිආදි. සඬ්ඛාරානං හෙදං පස්සතොති සඬ්ඛෙසං සඬ්ඛාරානං ඛණෙ ඛණෙ භිජ්ජනසභාවං
විථිපට්ඨන්තෙන විපස්සනාඤ්ඤාණෙන පස්සතො. තෙනාහ “සඬ්ඛාරගතමිහි තික්ඛෙ”තිආදි. තත්ථ සඬ්ඛාරගතමිහි
සඬ්ඛාරගතෙ විසයභූතෙ. තික්ඛෙති භාවනාඛලෙන ඉන්ද්‍රියානඤ්ච සමතාය තික්ඛෙ. සුරෙති පටිපක්ඛෙති අනභිභූතතාය,
තෙසඤ්ච අභිභවනසමත්ථතාය විසදෙ පටුභූතෙ පවත්තන්තෙ.

කිලෙසානං වික්ඛම්භනවසෙන චූපසන්තතාය සන්තචිත්තස්ස, සංසාරෙ භයස්ස ඉක්ඛන්තො භික්ඛුනො,
උත්තරිමනුස්සධම්මසන්තිස්සිතත්තා අමානුසී රතීති විචෙකරති තෙක්ඛම්මරති. යතො යතොති යථා යථා
තායවිපස්සනාදිසු යෙන යෙන සම්මසනාකාරෙනාති අත්ථො. ඛන්ධානං උදයඛ්‍යාතන්ති පඤ්චපාදානක්ඛන්ධානං
උප්පාදඤ්ච භඬිගඤ්ච. අමතන්තං විජානන්තන්ති විජානන්තානං විඤ්ඤානං ආරද්ධවිපස්සනානං තං පිනිපාමොජ්ජං
අමතාධිගමහෙතුතාය අමතන්ති වෙදිතඛ්‍යං.

ඡසු ද්ධාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාටගතෙති රූපාදිවසෙන ඡබ්බිධෙ ඉට්ඨාරම්මණෙ යථාරහං ඡසු ද්ධාරෙසු
ආපාටගතෙ. විසයෙ වෙනං භූමිමච්චනං.

307. පච්චුප්පන්තන්ති සන්තතිපච්චුප්පන්තං. අනුත්තරවිමොක්ඛො නාම අරහත්තං ඉධ අධිප්පෙනං
උක්ඛට්ඨනිද්දෙසෙන. කථං පන තත්ථ පිහං උපට්ඨපෙති, න හි අධිගතං අරහත්තං ආරම්මණං හොති, න ව තං ආරඬ්ඛ
පිහා පවත්තතීති? කො වා එවමාහ – “අරහත්තං ආරම්මණං කන්වා පිහං උපට්ඨපෙති”ති. අනුස්සුතිඋද්ධං පන
පරිකප්පසිද්ධං අරහත්තං උද්දිස්ස පත්ථනං යපෙති, තත්ථ විත්තං පණ්ණෙහති. තෙනාහ භගවා – “කුදාස්සු නාමාහං
තදායතනං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි”ති. ආයතනන්ති අරහත්තමෙව ඡළඬිගසමන්තාගමාදිකාරණභාවතො,
මනායතනධම්මායතනභාවතො ව තථා චුත්තං, තං පනෙතං දොමනස්සං පත්ථනං පට්ඨපෙත්තස්ස උප්පජ්ජති
පත්ථනාය සභාවත්තතො. න හි ලොභදොසානං සහ චුත්ති අත්ථි. පත්ථනාමූලකත්තාති ඉමිනා උපට්ඨාපයතො
පදස්ස හෙතුඅත්ථපොතකතමාහ. එවන්ති “කුදාස්සුනාමා”තිආදිනා චුත්තාකාරෙන. උස්සුක්කාපෙතුන්ති යථා
මග්ගෙන සටෙති, එවං උස්සුක්කාපෙනං.

308. අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාති අඤ්ඤාණසහිතා උපෙක්ඛා අසම්පෙක්ඛනපවත්තා. තෙන තෙන මග්ගොධිතා තස්ස
තස්ස අපායගමනියකිලෙසොධස්ස අනවසෙසතො ජිත්තතා ඛිණාසවො නිජ්ජරියායතො ඔධිජිනො නාම; තදභාවතො
පුට්ඨජ්ජනො නිජ්ජරියායතොව අනොධිජිනො නාම; සෙබො පන සියා පරියායතො ඔධිජිනොති. තමපි නිවත්තෙන්තො,
“අඛිණාසවස්සාති අත්ථො”ති ආහ. ආයතිං විපාකං ජිනිත්වාති අප්පවත්තිකරණවසෙන සඬ්ඛෙසො ආයතිං විපාකං
ජිනිත්වා ඨිත්තතා ඛිණාසවොව නිජ්ජරියායතො විපාකජිනො නාම; තදභාවතො පුට්ඨජ්ජනො නිජ්ජරියායතො
අවිපාකජිනො නාම; සෙබො පන සියා පරියායතො විපාකජිනොති. තමපි නිවත්තෙන්තො “අඛිණාසවස්සෙවාති

අත්ථො”ති ආහ. අපස්සන්තස්ස රූපන්ති පාළිතො පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. පාළියං පුබ්බෙ “පුපුඡ්ජනස්සා”ති වත්වා පුන “අස්සුතවතො පුපුඡ්ජනස්සා”ති වචනං අන්ධපුපුඡ්ජනස්සායං උපෙක්ඛා, න කල්‍යාණපුපුඡ්ජනස්සාති දස්සන්තං. ගෙහස්සිතා උපෙක්ඛා හි යං කිඤ්චි ආරම්මණවත්ථුං අපෙක්ඛස්සෙව, න නිරපෙක්ඛස්සාති ඉට්ඨෙ, ඉට්ඨමඡ්ඤාත්තෙ වා ආරම්මණෙ සියාති චුත්තං “ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාටගතෙ”ති. අඤ්ඤාණෙන පන තත්ථ අඡ්ඤාපෙක්ඛනාකාරප්පත්ති හොති. තෙනාහ “ගුළපිණ්ඩකෙ”තිආදි.

ඉට්ඨෙ අරඡ්ජන්තස්ස අනිට්ඨෙ අදුස්සන්තස්සාති ඉදං යෙහුයොන සත්තානං ඉට්ඨෙ රඡ්ජනං, අනිට්ඨෙ දුස්සන්තති කත්වා චුත්තං. අයොනියොමනසිකාරො හි තංතංආරම්මණවසෙන න කත්ථපි ජවනනියමං කරොතිති චුත්තවිපරිතෙපි ආරම්මණෙ රඡ්ජනදුස්සනං සම්භවති, තථාපිස්ස රඡ්ජනදුස්සනං අත්ථතො පටික්ඛිත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. අසමපෙක්ඛනෙති අසමං අයුත්තදස්සනෙ අයොනියො සම්මොහපුබ්බකං ආරම්මණස්ස ගහණෙ.

309. පවත්තනවසෙනාති උප්පාදනවසෙන වෙව බහුලිකරණවසෙන ව. නිස්සාය වෙව ආගම්ම වාති
ආගමනට්ඨානභූතෙ නිස්සයපච්චයභූතෙ ව කත්වා. අතික්කන්තාති නාම හොන්ති වික්ඛම්භනෙන උස්සාරෙන්තා සමුස්සාරෙන්තා.

සොමනස්සභාවසාමඤ්ඤං ගහෙන්වා, “සරික්ඛකෙනෙව සරික්ඛකං ජහාපෙන්වා”ති චුත්තං. ඉධාපි පභායකං නාම පහාතබ්බතො බලවමෙව, සංකිලෙසධම්මානං බලවභාවතො සාතිස්සං පන බලවභාවං සන්ධාය “ඉදාති බලවතා”තිආදි චුත්තං. බලවභාවතො වොදානධම්මානං අධිගමස්ස අධිජ්ජෙතත්තා හෙත්ථ තෙක්ඛම්මස්සිතදොමනස්සානම්පි පහානං ජොතිතං.

උපෙක්ඛාය පභායකභාවෙන අධිජ්ජෙතත්තා “උපෙක්ඛාකථා වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං. ඤානස්ස අලාභිනො ව ලාභිනො ව පකිණ්ණකසඬ්ඛාරසම්මසනං සන්ධාය, “සුද්ධසඬ්ඛාරෙ ව පාදකෙ කත්වා”ති. උපෙක්ඛාසහගතාති භාවනාය පගුණභාවං ආගම්ම කදාපි අඡ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනාපි හි සම්මසනං හොතිති. පාදකඡ්ඤානවසෙන, සම්මසිතධම්මවසෙන වා ආගමනවිපස්සනාය බහුලං සොමනස්සසහගතභාවතො “වුට්ඨානගාමීති පන විපස්සනා සොමනස්සසහගතවා”ති නියමෙන්වා චුත්තං. උපෙක්ඛාසහගතා හොතිති එත්ථාපි එසෙව නයො. චතුත්ථජ්ඤානාදීති ආදි-සද්දෙන අරූපජ්ඤානාති සඬ්ඛණ්හාති. පුරිමසද්දිසාවාති පුරිමසද්දිසා එව, උපෙක්ඛාසහගතා වා හොති සොමනස්සසහගතා වාති අත්ථො. ඉදං සන්ධායාති යං චතුත්ථජ්ඤානාදිපාදකතො එව උපෙක්ඛාසහගතං වුට්ඨානගාමීතිවිපස්සනං නිස්සාය සොමනස්සසහගතාය විපස්සනාය පහානං, ඉදං සන්ධාය. පහානන්ති වෙන්ථ සමතික්කමලක්ඛණං වෙදිතබ්බං.

එතං විසෙසං විපස්සනාය ආවජ්ජනට්ඨානභූතං. වුට්ඨානගාමීනියා ආසන්නෙ සමාපන්නජ්ඤානවිපස්සනා පාදකඡ්ඤානවිපස්සනා, සම්මසිතධම්මොති විපස්සනාය ආරම්මණභූතා බන්ධා. පුග්ගලජ්ඤාසයොති පාදකඡ්ඤානස්ස සම්මසිතජ්ඤානස්ස ව හෙදෙ සති පටිපඡ්ජනකස්ස පුග්ගලස්ස, “අහො වත මය්හං පඤ්චඩ්ඛිකං ඤානං භවෙය්‍යා චතුරඩ්ඛික”න්තිආදිනා පුබ්බෙ පවත්තඅජ්ඤාසයො. තෙසම්පි වාදෙති එත්ථ පඨමථෙරවාදෙ. අයමෙව...පෙ.... නියමෙති තතො තතො දුතියාදිපාදකඡ්ඤානතො උප්පන්නස්ස සඬ්ඛාරූපෙක්ඛාඤාණස්ස පාදකඡ්ඤානාතික්කන්තානං අඬ්ඛානං අසමාපජ්ජිතුකාමතා විරාගභාවනාභාවතො ඉතරස්ස ව අතබ්භාවතො. එතෙනෙව හි පඨමථෙරවාදෙ අපාදකපඨමජ්ඤානපාදකමග්ගා පඨමජ්ඤානිකාව හොන්ති, ඉතරෙ ව දුතියජ්ඤානිකාදිමග්ගා පාදකඡ්ඤානවිපස්සනානියමෙහි තංතංඤානිකාව. එවං සෙසවාදෙසුපි විපස්සනානියමො යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො. තෙනාහ – “තෙසම්පි වාදෙ අයමෙව පුබ්බභාගෙ වුට්ඨානගාමීතිවිපස්සනාව නියමෙති”ති. චුත්තාව, තස්මා න ඉධ වත්තබ්බාති අධිජ්ජායො.

310. නානත්තාදි කාමාවචරාදිකුසලාදිවිභාගතො නානාවිධා. තෙනාහ “අනෙකජ්ජකාරා”ති. නානත්තසිතාති
රූපසද්දාදිනානාරම්මණනිස්සයා. එකත්තා එකසභාවා ජාතිභූමිආදිවිභාගාභාවතො. එකාරම්මණනිස්සිතාති එකජ්ජකාරෙනෙව ආරම්මණෙ පවත්තා. හෙට්ඨා අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා චුත්තා “බාලස්ස මුල්භස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 3.308). උපරි ඡළඬ්භූපෙක්ඛා වක්ඛති “උපෙක්ඛකො විහරති”තිආදිනා (ම. නි. 3.311). ද්වෙ උපෙක්ඛා ගහිතා ද්විත්තම්පි එකත්තා, එකජ්ඤාං ගහෙතබ්බතො, නානත්තසිතාය උපෙක්ඛාය පකාසිතභාවතො ව.

අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා අඤ්ඤා සද්දාදිසු තත්ථ තත්ථෙව විජ්ජමානත්තා. රූපෙසුති ව ඉමිනා න කෙවලං රූපායතනවිසෙසා එව ගහිතා, අථ බො කසිණරූපානිති ආහ – “රූපෙ උපෙක්ඛාභාවඤ්ච අඤ්ඤා”තිආදි. එකත්තසිතභාවොපි ඉධ එකත්තවිසයසම්පයොගවසෙනෙව ඉවජිතො, න ආරම්මණවසෙන වාති දස්සෙතුං, “යස්මා පනා”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාහ “තත්ථා”තිආදි. සම්පයුත්තවසෙනාති සම්පයොගවසෙන. ආකාසානඤ්චායතනං නිස්සයනීති ආකාසානඤ්චායතනනිස්සිතා, ආකාසානඤ්චායතනබන්ධනිස්සිතා. සෙසාසුපිති විඤ්ඤාණඤ්චායතනනිස්සිතාදිසුපි.

අරූපාවචරවිපස්සනුපෙක්ඛායානි අරූපාවචරධම්මාරම්මණාය විපස්සනුපෙක්ඛාය. රූපාවචරවිපස්සනුපෙක්ඛන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. තාය කාමරූපාරූපභෙදාය තණ්හාය නිබ්බන්තානි තම්මියා, තෙභුමකධම්මා, තෙසං භාවො තම්මියතා, තණ්හා යස්ස ගුණස්ස වසෙන අත්ථෙ සද්දනිවෙසො, තද්භිධානකොති ආහ – “තම්මියතා නාම තණ්හා”ති . අතම්මියතා තම්මියතාය පටිපක්ඛොති කත්වා. විපස්සනුපෙක්ඛන්ති, “යදන්ථී යං භූතං, තං පජහති උපෙක්ඛං පටිලහති”ති (දී. නි. 3.71; අ. නි. 7.55) එවමාගතං සඬ්ඛාරවිචිතනෙ මජ්ඣිමනිකායෙ උපෙක්ඛං.

311. යදරියොති එත්ථ ද-කාරො පදසන්ධිකරො, උපයොගසුච්චවනෙ ව ය-සද්දොති දස්සෙන්තො, “යෙ සතිපට්ඨානෙ අරියො”ති ආහ. කාමං “අරියො”ති පදං සබ්බෙසම්මි පටිවිද්ධසච්චානං සාධාරණං, වක්ඛානස්ස පන විසෙසස්ස බුද්ධාවෙණිකත්තා, “අරියො සම්මාසම්බුද්ධො”ති චුත්තං. න හි පටිවෙකබුද්ධාදීනං අයමානුභාවො අත්ථී. තිස්ස යානෙසුති න සුස්සුසන්තිති වා, එකච්චෙ න සුස්සුසන්ති එකච්චෙ සුස්සුසන්තිති වා, සුස්සුසන්තිති වා, පටිපන්නාපටිපන්නානං සාවකානං පටිපත්තිසඬ්ඛාතෙසු තිස්ස සතිපට්ඨානෙසු. සතිං පට්ඨපෙන්තොති පටිසානුනායෙහි අනවස්සුතත්තා තදුභයනිවත්තත්තා සබ්බදා සතිං උපට්ඨපෙන්තො. බුද්ධානමෙව සා නිව්චං උපට්ඨිතසතිතා, න ඉතරෙසං ආවෙණිකධම්මභාවතො. ආදරෙන සොතුම්මිඡා ඉධ සුස්සුසාති තදභාවං දස්සෙන්තො, “සද්දහිත්වා සොතුං න ඉච්ඡන්ති”ති ආහ. න අඤ්ඤාති “න අඤ්ඤායා”ති වත්තබ්බෙ යකාරලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “න ජානන්තථායා”ති. සත්ථු ඔවාදස්ස අනාදියනමෙව වොක්කමනන්ති ආහ – “අතික්කම්චවා...පෙ.... මඤ්ඤන්ති”ති.

ගෙහස්සිතදොමනස්සවසෙනාති ඉදං ඉධ පටික්ඛිපිතබ්බමත්තදස්සනපදං දට්ඨබ්බං. නෙක්ඛම්මස්සිතදොමනස්සස්සපි සත්ථු පසඬගවසෙන “න වෙව අත්තමනො භොති”ති අත්තමනපටික්ඛෙපෙන අනත්තමනතා චුත්තා විය භොතිති තං පටිසෙධෙන්තො – “අප්පතීතො භොතීති න එවමත්ථො දට්ඨබ්බො”ති. තස්ස සෙතුසාතො හි තථාගතානං. යදි එවං කස්මා අත්තමනතාපටික්ඛෙපොති ආහ – “අප්පටිපන්නකෙසු පන අනත්තමනතාකාරණස්ස අභාවෙනෙතං චුත්ත”න්ති. පටිසඤ්චස්සවෙනාති ඡහි ද්වාරෙහි පටිසවිස්සන්දනෙන, පටිසප්පවත්තියාති අත්ථො. උප්පිලාවිතොති න එවමත්ථො දට්ඨබ්බො උප්පිලාවිතත්තස්ස බොධිමුලෙ එව පහීනත්තා. පටිපන්නකෙසුති ඉදං අධිකාරවසෙන චුත්තං, අප්පටිපන්නකෙසුපි තථාගතස්ස අනත්තමනතාකාරණං නත්ථෙව. එතං චුත්තන්ති එතං “අත්තමනො වෙව භොති”තිආදිවනං චුත්තං සාවකානං සම්මාපටිපත්තියා සත්ථු අනවජ්ජාය විත්තාරාධනාය සම්භවතො.

312. දම්තොති නිබ්බිසෙවනභාවාපාදනෙන සික්ඛාපිතො. ඉරියාපට්ඨවත්තනවසෙන අපරිවත්තිත්වා එකදිසාය එව සත්තදිසාවිධාවනස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා සාරිතානං හත්ථීදම්මාදීනං එකදිසාධාවනම්පි අනිවත්තනවසෙනෙව යුත්තන්ති ආහ – “අනිවත්තිත්වා ධාවන්තො එකංයෙව දිසං ධාවති”ති. කායෙන අනිවත්තිත්වාචාති කායෙන අපරිවත්තිත්වා එව. විමොක්ඛවසෙන අට්ඨ දිසා විධාවති, න පුරත්ථිමාදිදිසාවසෙන. එකප්පභාරෙතෙචාති එකනිභාරෙතෙව, එකස්මිංයෙව වා දිවසෙ එකභාගෙන. “පභාරො”ති හි දිවසස්ස තතියො භාගො චූචිති. විධාවනඤ්චෙත්ථ ඤානසමාපජ්ජනවසෙන අකලඬිකමප්පතිසාතං ජවනචිත්තපවත්තන්ති ආහ “සමාපජ්ජතියෙවා”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

සළායතනවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. උද්දෙසවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

313. දෙසෙනබ්බස්ස අත්ථස්ස උද්දිසනං උද්දෙසො, විහජනං විහඬගොති ආහ – “මානිකඤ්ච විහජනඤ්චා”ති තුලෙය්‍යාතිආදීනි වත්තාරිපි පදානි පඤ්ඤාවෙච්චනානි. අථ වා තුලෙය්‍යාති තුලනභූතාය පඤ්ඤාය තස්ස ධම්මස්ස පග්ගහාදිවිධිනා පරිතුලෙය්‍යා. තීරෙය්‍යාති තීරණභූතාය පඤ්ඤාය තත්ථ ඤාණකිරියාසමාපනවසෙන තීරෙය්‍යා. පරිග්ගණ්ණෙය්‍යාති තථාසමාපන්නො ආනිසංසෙ අස්සාදආදීනවෙ ව විචිනෙය්‍යා. පරිච්ඡින්නදෙය්‍යාති පරිච්ඡින්නදභූතෙන ඤාණෙන අත්ථං පරිච්ඡින්නදිත්වා ජානෙය්‍යා. ආරම්මණෙසුති රූපාදිසුච්චන්තාරම්මණෙසු. නිකන්තිවසෙනාති නිකාමනවසෙන අපෙක්ඛාවසෙන. තිට්ඨමානන්ති පවත්තමානං. ගොවරජ්ඣක්තෙති ඤානාරම්මණභූතෙ. තඤ්ඤි භාවනාචිත්තෙනාභිභූයා අවිස්සජ්ජිත්වා ගග්ගමානං අප්ඣක්තං විය භොතීති “ගොවරජ්ඣක්ත”න්ති චූචිති. භාවනං ආරද්ධස්ස භික්ඛුතො යදි භාවනාරම්මණෙ නිකන්ති උප්පජ්ජෙය්‍යා, තාය නිකන්තියා උපරි භාවනං විස්සජ්ජෙත්වා චිත්තසංකොච්චසෙන සණ්ඨිතං නාම, තදභාවෙන අසණ්ඨිතං නාම භොතීති, “අප්ඣක්තං අසණ්ඨිත”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙන්තො, “ගොවරජ්ඣක්තෙ නිකන්තිවසෙන අසණ්ඨිත”න්ති ආහ. තථා හි වක්ඛති – “නිකන්තිවසෙන හි අනිට්ඨමානං භානභාගියං න භොති, විසෙසභාගියමෙව භොති”ති. අග්ගභෙත්ථාති රූපාදිසු කිඤ්චි තණ්හාදග්ගභවසෙන අග්ගභෙත්ථා. තථා අග්ගභණෙනෙව හි තණ්හාපරිතාසාදිවසෙන න පරිතස්සෙය්‍යා. අවසෙසස්ස ව දුක්ඛස්සාති සොකාදිදුක්ඛස්ස. අවසෙසස්ස ව දුක්ඛස්සාති වා ජාතිජරාමරණසීසෙන විපාකදුක්ඛස්ස ගහිතත්තා කිලෙසදුක්ඛස්ස වෙව සංසාරදුක්ඛස්ස වාති අත්ථො.

316. රූපමෙව කිලෙසුප්පත්තියා කාරණභාවතො රූපනිමිත්තං. රාගාදිවසෙන තං අනුධාවතීති රූපනිමිත්තානුසාරී.

318. නිකන්තිවසෙන අසංඝිතනති අපෙක්ඛාවසෙන සංඝිතං නිකන්තිං පභාය පවත්තමානං උපරි විසෙසාවහතොති. තෙනාහ “නිකන්තිවසෙන හී”තිආදි.

320. අග්ගහෙත්වා අපරිතස්සනාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධො, “එතං මමා”තිආදිනා තණ්හාදිග්ගාහවසෙන උපාදිසිත්වා තණ්හාපරිතාසාදිවසෙන පරිතස්සනා, චූත්තවිපරියායෙන අග්ගහෙත්වා අපරිතස්සනා චෙදිතබ්බා. කථං පනෙසා අනුපාදාපරිතස්සනා හොතීති මහාථෙරස්ස අධිප්පායං විවරිතුං වොදනං සමුට්ඨපෙනි? උපාදානබ්බස්ස අභාවතොති තස්ස අනුපාදාපරිතස්සනාභාවෙ කාරණවචනං. යදි හීතිආදි තස්ස සමත්ථනං. උපාදාපරිතස්සනාව අස්ස තථා උපාදානබ්බස්ස තථෙව උපාදින්නත්තා. එවන්ති නිව්වාදිආකාරොන. උපාදින්නාපීති ගහිතපරාමට්ඨාපි. අනුපාදින්නාව හොත්ති අයොනියො ගහිතත්තා, විඤ්ඤුසු නිස්සාය ජානිතබ්බත්තා ව. දිට්ඨිවසෙනාති මිච්ඡාදිට්ඨියා ගහණාකාරවසෙන, තස්ස පන අයථාභූතගාහිතාය පරමත්ථතො ව අභාවතො. අත්ථතොති පරමත්ථතො. අනුපාදාපරිතස්සනායෙව නාම හොති උපාදානබ්බාකාරස්ස අභාවෙන තං අනුපාදිසිත්වා එව පරිතස්සනාති කත්වා.

පරිවත්තතීති න තදෙව රූපං අඤ්ඤාපචත්තං පරිවත්තති, අථ ඛො පකතිජහනෙන සභාවවිගමෙන නස්සති හිජ්ජති. විපරිණතන්ති අඤ්ඤාපත්තං ගතං විනට්ඨං. කම්මවිඤ්ඤාණන්ති අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං. “රූපං අත්තා”තිආදි මිච්ඡාගාහවසෙන විඤ්ඤාණස්ස රූපහෙදෙන චූත්තස්ස හෙදානුපරිවත්ති හොති. විපරිණාමං අනුගන්ත්වා විපරිවත්තනතං ආරබ්භ පවත්තං විපරිණාමානුපරිවත්තං; තතො සමුප්පන්නා පරිතස්සනා විපරිණාමානුපරිවත්තජා පරිතස්සනාති දස්සෙන්නො ආහ – “විපරිණාමස්ස...පෙ.... පරිතස්සනා”ති. අකුසලධම්මසමුප්පාදා වාති, “යං අභු වත මෙ, තං වත මෙ නත්ථී”තිආදිනා පවත්තා අකුසලචිත්තූප්පාදධම්මා. ඛෙපෙත්වාති පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන අනුප්පත්තිනිමිත්තතාය ඛෙපෙත්වා. භයතාසෙනාති භායනවසෙනපි චිත්තූත්රාසෙන. තණ්හාතාසෙනාති තස්සෙන. සවිසාතොති චිත්තවිසාතනවිසාතෙන සවිසාතො. තතො එව වෙනොදුක්ඛෙන සදුක්ඛො. මණ්හකරණ්ඩකසඤ්ඤායාති රිත්තකරණ්ඩංයෙව මණ්හපරිපුණ්ණකරණ්ඩොති උප්පන්නාසඤ්ඤාය. අග්ගහෙත්වා පරිතස්සනාති ගහෙනබ්බස්ස අභාවෙන ගහණම්පි අවිජ්ජමානපක්ඛියමෙවාති අග්ගහෙත්වා පරිතස්සනා නාම හොති.

321. කම්මවිඤ්ඤාණමෙව නත්ථී සති කම්මවිඤ්ඤාණෙ රූපහෙදානුපරිවත්ති සියාති කම්මවිඤ්ඤාණාභාවදස්සනමුඛෙන ඛිණාසවස්ස සබ්බසො කිලෙසාභාවං දස්සෙති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

උද්දෙසවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. අරණවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

323. ගෙහස්සිතවසෙනාති කිලෙසනිස්සිතවසෙන අනුරොධවසෙන. නෙව උක්ඛිපෙය්‍යාති න අනුග්ගණ්හෙය්‍යා. න අවක්ඛිපෙය්‍යාති ගෙහස්සිතවසෙන විරොධවසෙන න නිග්ගණ්හෙය්‍යා. අනුරොධෙන විනා සම්පහංසනවසෙන යථාභූතගුණකථනං නෙවුස්සාදනා වජ්ජාභාවතො; තථා විරොධෙන විනා විවෙචනවසෙන යථාභූතදොසකථනං න අපසාදනං. සභාවමෙවාති යථාභූතසභාවමෙව කස්සවි පුග්ගලස්ස අනාදෙසකරණවසෙන කථෙය්‍යා, සෙය්‍යාථාපි ආයස්මා සුභුතිත්ථෙරො. විනිවිජ්ජසුඛන්ති, “අප්ඤ්ඤානං අනවජ්ජ”න්තිආදිනා විසෙසතො විනිවිජ්ජසුඛාය හොති. පරම්මුඛො අවණ්ණන්ති ස්වායං රහොවාදො පෙසුඤ්ඤාපසංභාරවසෙන පවත්තො ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “පිසුණවාන්ති අත්ථො”ති. ඛිණාතීති ඛිණො, යො භාසති, යඤ්ථ උද්දිස්ස භාසති, ද්වෙපි හිංසති විබාධතීති අත්ථො, තං ඛිණවාදං. ස්වායං යස්මා කිලෙසෙහි ආකිණ්ණො සංකිලිට්ඨො එව ව හොති, තස්මා චූත්තං – “ආකිණ්ණං සංකිලිට්ඨං වාව”න්ති. තෙන අවසිට්ඨං තිව්ධම්පි වට්ඨිවචරිතමාහ. අධිට්ඨතිත්වාති, “ඉදමෙව සච්ච”න්ති අප්ඤ්ඤායාය. ආදායාති පග්ගස්භ. වොහරෙය්‍යාති සමුදාවරෙය්‍යා. ලොකසමඤ්ඤන්ති ලොකසංකිතො.

324. ආරම්මණතො සම්පයොගතො කාමෙහි පටිසංභිතත්තා කාමපට්ඨන්ධි, කාමසුඛං. තෙනාහ “කාමුපසංභිතෙන සුඛෙනා”ති. සදුක්ඛොති විපාකදුක්ඛෙන සංකිලෙසදුක්ඛෙන සදුක්ඛො. තථා සපරිළාහොති විපාකපරිළාහෙන වෙව කිලෙසපරිළාහෙන ව සපරිළාහො.

326. වට්ටතො නිස්සරිතුං අදත්වා තත්ථෙව සිදාපනතො මිච්ඡාපට්ඨපදාභාවෙන සත්තෙ සංයොජෙතීති සංයොජනං, විසෙසතො භවසංයොජනං තණ්හාති ආහ “තණ්හායෙතං නාම”න්ති. න තණ්හායෙව මානාදයොපි සංයොජනත්තං සාධෙන්නි නාම සබ්බසො සංයොජනතො සුට්ඨු බන්ධනතො. තෙන චූත්තං – “අවිජ්ජානිවරණානං, හික්ඛෙව, සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං”න්ති (සං. නි. 2.125-126).

ඉමං චතුක්කන්ති, “යෙ කාමපට්ඨන්ධිසුඛිනො සොමනස්සානුයොගං අනුයුත්තා, යෙ අත්තකිලමථානුයොගං අනුයුත්තා”ති එවමාගතං ඉමං චතුක්කං නිස්සාය. “එතදග්ගෙ යපිතො”ති, වත්වා තං නිස්සාය යපිතභාවං විත්ථාරතො දස්සෙතුං, “භගවතො හී”තිආදි චූත්තං. උස්සාදනාඅපසාදනා පඤ්ඤායන්ති තථාගතෙන විනෙතබ්බපුග්ගලවසෙන ධම්මදෙසනාය පවත්තෙතබ්බතො. අයං පුග්ගලො...පෙ.... ආචාරසම්පන්නොති වා නත්ථී පරෙසං අනුද්දෙසකවසෙන ධම්මදෙසනාය පවත්තතො.

329. පරමමුඛ අවශ්‍යතා නිර්දේශය සඳහා සහතිකයක් නිර්දේශය. න හි කදාව නිර්දේශය පසුබිමට හොඳින්, න පන කාලය සඳහා කටයුතුකරන බවට සහතිකයක්, “සුත්තපත්තකාලය සඳහා” නි. බිණවැදෙයි එසේ නොයො තස්ස රහොවාදෙන සමානායොගක්මත්තා.

330. සාතියනීති වධියනි. සද්දොසි හිප්පනි නස්සනි, හෙදො හොනිති අත්ථො. ගෙලඤ්ඤප්පත්තොති බෙදං පරිස්සමං පත්තො. අප්ප්ලබ්ධන්ති දොසෙහි අනනුපනිතං.

331. අභිනිවිස්ස වොහරතීති එවමෙන, න ඉතො අඤ්ඤාපාති නං ජනපදනිරුත්තිං අභිනිවිසිත්වා සමුදාවරති. අතිධාවනන්ති සමඤ්ඤං නාමෙන ලොකසංකප්පයාදිං පඤ්ඤාත්තීති පඤ්ඤාත්තිමත්තෙ අට්ඨන්වා පරමත්ථතො ථාමසා පරාමස්ස වොහරණං.

332. අපරාමසත්තොති අනභිනිවිසන්තො සමඤ්ඤාමත්තතොව වොහරති.

333. මරියාදහාපතියන්ති යථාචුත්තසම්මාපටිපදාය මිච්ඡාපටිපදාය ව අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංකරභාවච්ඡාජනං. රණන්ති සත්තා එතෙහි කන්දන්ති අකන්දන්තාපි කන්දනකාරණභාවතොති රණා; රාගදොසමොහා, දසපි වා කිලෙසා, සබ්බෙපි වා එකන්තාකුසලා, තෙහි නානප්පකාරදුක්ඛනිබ්බත්තකෙහි අභිභූතා සත්තා කන්දන්ති; සහ රණෙහිති සරණො. රණසද්දො වා රාගාදිරණසු නිරුජ්ඣො. තෙනාහ “සරණො සංකිලෙසො” නි. පාළියං පන “සදුක්ඛො එසො ධම්මො” නිආදිනා ආගතත්තා කාමසුඛානුයොගාදයොපි “සරණො” නි චුත්තාති දුක්ඛාදිනං රණභාවො තන්තිබ්බත්තකසභාවානං අකුසලානං සරණතා ව වෙදිතබ්බා. අරණොතිආදිනං පදානං චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

වත්ථුං සොධෙතීති නිරොධසමාපජ්ජනෙන මහජ්ඣලභාවකරණෙන දක්ඛිණෙයාවත්ථුහුතං අත්තානං විසොධෙති; නිරොධසමාපත්තියා වත්ථුවිසොධනං නිරොධං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨිතානං පච්චෙකඤ්ඤානං මහාකස්සපත්ථෙරාදිනං දින්නදක්ඛිණාවිසුද්ධියා දිපෙතබ්බං. තෙනාහ “තථා හි” නිආදි. තථෙවාති ඉමිනා “පිණ්ඩාය වරන්තො” නිආදිං උපසංහරති. මෙත්තාභාවනාය මුදුහුත්තත්තඛණ්ඩානුච්ඡිකං දෙන්තීති, “සුභුතිත්ථෙරො දක්ඛිණං විසොධෙති” නි චුත්තං. තෙන දායකතොපි දක්ඛිණාවිසුද්ධිං දස්සෙති. වත්ථුවිසොධනං පන පටිභාගතො. එවං පන කාතුං සක්කාති සාවකානම්පි කිමෙවං ලහුචුට්ඨානාධිට්ඨානං සාවකෙසු විණ්ණවසිභාවො සම්භවතීති ප්‍රච්ඡති. ඉතරො අග්ගසාවකමහාසාවකෙසු කිං වත්තබ්බං, පකතිසාවකෙසුපි වසිප්පත්තෙසු ලබ්භතීති තෙ දස්සන්තො, “ආම සක්කා” නිආදිමාහ. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

අරණවිභවගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. ධාතුච්ඡිකසුත්තවණ්ණනා

342. අපරික්ඛිණායුකං පුක්කසාතිකුලපුත්තං උද්දිස්ස ගමනන්ති කන්වා චුත්තං “තුරිතගමනවාරික” නීති. මම වාසුපගමනෙන තව චිත්තස්ස අභාසුකං අනිට්ඨං සවෙ තත්ථී. සොති පුබ්බපගතො. දින්නං දින්නමෙව වට්ටනීති එකවාරං දින්නං දින්නමෙව යුත්තං, න පුන දාතබ්බන්ති අධිප්පායො. කතං කතමෙවාති සංඛගත්ථං කතං අනුච්ඡිකකම්මං කතමෙව, න තං පුන විපරිවත්තෙතබ්බන්ති අධිප්පායො.

පුක්කසාතිමිති උභයථාපි කුලපුත්තභාවො පරිපුණ්ණො එවාති ආහ – “ජාතිකුලපුත්තොපි ආචාරකුලපුත්තොපි” නි. තත්‍රාති තස්මිං තක්කසිලතො ආගමනෙ. අධිකෙ නිපන්නදාරකං විය ජනං තොසෙති තුට්ඨී. පාපෙති. රතනාති උප්පජ්ජන්ති පබ්බතසමුද්දාදිසන්නිස්සිතත්තා පච්චන්තදෙසස්ස. දස්සනීයන්ති දස්සනෙනෙව සුඛාවහං. එවරුපන්ති දස්සනීයං සවනීයඤ්ඤා.

අනග්ගකම්මලෙ මහග්ගකම්මලෙ. සාරකරණ්ඩකෙති වන්දනසාරාදිසාරමයකරණ්ඩකෙ. ලිඛාපෙත්වා උක්කිරාපෙත්වා. ලාබාය වට්ටාපෙත්වාති මුඛං පිදහිත්වා ලාබාපරිකම්මං කාරෙත්වා.

අත්තො දුස්සහණ්ඩකං අත්ථීති අඤ්ඤාසි නාතිගරුකභාවතො. අනග්ගා අහෙසුන්ති වණ්ණසම්පත්තිඵස්සසම්පත්තිපමාණමහත්තදුන්නිමිමාපියතාති මහග්ගා අහෙසුං, මහාපුඤ්ඤො රාජා තස්ස අත්ථෙවාති අධිප්පායො.

යදි එවං, “කින්නු බො පෙසෙමි” නි කස්මා විමංසං ආපජ්ජිති ආහ – “අපිව බො පනා” නිආදි. සොති බිම්බිසාරො රාජා. විචිතිතුං ආරද්ධො රතනස්ස අනෙකවිධත්තා උත්තරුත්තරිඤ්ඤා පණ්ණිනරාදිභාවතො. සුවණ්ණරජනාදීති සුවණ්ණරජනපවාළමණිමුත්තාවෙචරියාදි. ඉන්ද්‍රියබද්ධන්ති වක්ඛාදිඉන්ද්‍රියපටිබද්ධං. පදෙසන්ති ගුණවසෙන එකදෙසං න පාපුණාති.

සාමාන්‍ය සම්මතයට අනුකූලව සාමාන්‍යයෙන්, “බුද්ධරතනමය ද්‍රව්‍ය” නම් වූයේ. බුද්ධරතනමය රතනං නාම තත්ථි, යස්මා පන ඉමස්මි ලොකෙ පරස්මි වා පන බුද්ධො සද්ධො න විජ්ජති. පටිමබ්බොධියං යෙව පවත්නති කත්වා වූයේ “සොසොපි” නිසාදී.

රාජා තුට්ඨො විත්තෙසි, “තත්ථ අවිජ්ජමානං යෙව පෙසෙතුං ලද්ධ” නම්. තස්මාති යස්මා පරිපුණ්ණං එකදිවසමිති තස්මිං පදෙසෙ බුද්ධානං ආවාසපරිග්ගහො නත්ථි, තස්මා. පුබ්බදිසාමුක්ඛති පුබ්බදිසාමුක්ඛං සිහපඤ්ජරං. තෙනස්ස සුචිතාලොකනං දස්සෙති.

එවං අනඤ්ඤාධාරණස්ස භගවතො ඊදිසො සමුදාගමොති දස්සෙතුං, “එවං දස පාරමිසො පුරෙත්වා” නිසාදී වූයේ. එවං සම්පන්නසමුදාගමස්ස තදනුරූපා අයං ඵලසම්පදාති දස්සෙතුං, “තුසිතභවනතො” නිසාදී වූයේ.

අරියධම්මො නාම අරියමග්ගප්පධානො, අරියමග්ගො ව සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියසංගහො, තෙ ව උද්දෙසමත්තෙනෙව ගතිතාති ආහ – “සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියෙ එකදෙසෙන ලිඛිත්වා” නි. වුළුසිලාදීති බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.8-9) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බාති. ඡද්දාරාසංවරං සතිසම්පජඤ්ඤාති මනවිජ්ජිතං ද්වාරානං සංවරණවසෙන සත්තට්ඨානිකං සතිසම්පජඤ්ඤං. ද්වාරදසප්පහෙදං විවරාදිවතුප්පව්වයසන්තොසං. අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදීනඤ්ච විහඬිගං භාවනානුකූලං සෙනාසනං. “අභිජ්ඣං ලොකෙ පභායා” නිසාදීනා වූයේ නිවරණප්පභානං. පරිකම්මන්ති කසිණාදිපරිකම්මං. පාළියං ආගතනයෙන අට්ඨතිංස කම්මට්ඨානාති. විසුද්ධිපටිපාටියා යාව ආසවක්ඛයා ඉමං පටිපත්තිං එකදෙසෙන ලිඛි. සොළසවිධන්ති සොළසවිධභාවනාය පයොගං.

කිලඤ්ජමයෙති නානාවිධභිත්තිවිභත්තෙ සංඝභසුබ්බරතනපරිසිඛිතෙ කිලඤ්ජමයසමුග්ගෙ. බහි වත්ථෙන වෙදෙත්වාති පටිපාටියං සුබ්බකම්මලෙන වෙදෙත්වා පටිපාටියා තෙත්තිංසාය සමුග්ගෙසු පක්ඛිපිත්වා තතො බහි සුබ්බමචත්ථෙන වෙදෙත්වා ඡාදෙත්වා. තිණගච්ඡපභානසම්මජ්ජනාදිනා සොධිතමත්තකමෙව හොතු, කදලිපුණ්ණසංඝට්ඨපනධිපටාකුස්සාපනාදිඅලඬිකරණෙන මා නිට්ඨාපෙථාති අත්ථො. රාජානුභාවෙන පටියාදෙථාති මම රාජානුරූපං සජ්ජෙථ, අලඬිකරොථාති අත්ථො. අන්තරහොගිකානන්ති අනුයුත්තරාපමභාමත්තානං. ජවනදුක්ඛිති චිජ්ජං ගච්ඡන්තකුසුත්තපුරිසෙ. තාලෙහි සහ අවචරන්තිති තාලාවචරා.

රඤ්ඤා පණ්ණාකාරං උද්දිස්ස කතපුජාසක්කාරස්ස අමච්චතො සුතත්තා පණ්ණාකාරං උච්චට්ඨානෙ යපෙත්වා සයං නිවාසෙන නිසිත්තො. නායං අඤ්ඤස්ස රතනස්ස භවිස්සතිති අයං පරිහාරො අඤ්ඤස්ස මණ්ඩුත්තාදිහෙදස්ස රතනස්ස න භවිස්සති මණ්ඩුත්තාදිහි අභිසංඛිතත්තා. බලවසොමනස්සං උජ්ජජ්ජි විරතනකාලං බුද්ධසාසනෙ භාවිතභාවනාය වාසිතවාසනාය සංචෙදිපො විය අභිගන්තරෙ එව සමුජ්ජලමානපරිපක්කතිහෙතුකභාවතො.

ධාරෙමිති ඉච්ඡාමි, ගණ්භාමිති අත්ථො. ද්වෙජ්ඣවචනන්ති ද්වෙජ්ඣකභාවො. අන්තරං කරොතිති ද්විත්තං පාදානං අන්තරං තං ලෙඛං කරොති, එකෙන පාදෙන අතික්කමිති අත්ථො. තස්සා ගතමග්ගෙනාති තාය දෙවියා විචට්ටමානාය නාසිතාය ගතමග්ගෙන. තං පන ලෙඛන්ති පුක්කුසාතිනා කතලෙඛං. පණ්ණවිජ්ජන්තකන්ති තාලපත්තමුට්ඨිං.

සත්ථුගාරවෙනාති සත්ථරි උජ්ජන්නපසාදපෙමබ්‍රමානසම්භවෙන. තදා සත්ථාරං යෙව මනසි කත්වා තත්තීන්තභාවෙන ගච්ඡන්තො, “පුච්ඡිස්සාමි” තිති විත්තං න උජ්ජාදෙසි, “එත්ථ නු බො සත්ථා වසති” ති පරිචිතක්කස්සෙව අභාවතො; රාජගහං පන පත්ථා රඤ්ඤො පෙසිතසාසනවසෙන තත්ථ ව විහාරස්ස බ්‍රහ්මභාවතො සත්ථා කහං වසතිති පුච්ඡි. සත්ථු එකකස්සෙව නික්ඛමනං පඤ්චවත්තාලිය යොජනාති පදසා ගමනඤ්ච ධම්මපුජාවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. ධම්මපුජාය ව බුද්ධානං ආවිණ්ණභාවො භෙට්ඨා විත්ථාරිතො යෙව. බුද්ධසොහං පන පටිච්ඡාදෙත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන තත්ථ ගමනං තස්ස කුලපුත්තස්ස විස්සත්ථවසෙන මග්ගදරථපටිපස්සමිහනත්ථං. අප්පටිපස්සද්ධමග්ගදරථො හි ධම්මදෙසනාය භාජනං න හොතිති. තථාහි වක්ඛති, “නනු ව භගවා” නිසාදී.

උරුද්ධන්ති විසාලන්ති කෙවි. අතිරෙකතියොජනසත්තීආදිනා අන්වයතො බ්‍යතිරෙකතො ව මච්ඡෙරවිනයෙන සබ්බමචාරිතං ඔවාදදානං. අච්චන්තසුබ්බාලොතිආදිනා සත්ථු ධම්මගාරවෙන සද්ධිං කුලපුත්තස්සපි ධම්මගාරවං සංසන්දති සමෙතිති දස්සෙති. තෙන භගවතො කතස්ස පච්චුග්ගමනස්ස ධානගතභාවං විභාවෙන්තො අඤ්ඤෙසමිති භබ්බරූපානං කුලපුත්තානං යථාරහං සංගහො කාතබ්බොති දස්සෙති.

බ්‍රහ්මලොකප්පමාණන්ති උච්චභාවෙන. ආනුභාවෙනාති ඉද්ධානුභාවෙන යථා සො සොතපථං න උපගච්ඡති, එවං වුළුසමෙතුං සක්කොති. අච්චන්තසත්තීති විබ්භමරහිතං නිල්ලොලුප්පං. “භාවනාපුංසකං පනෙත” නම් වත්ථා තස්ස විචරණත්ථං, “පාසාදිකෙන ඉරියාපට්ඨනා” නි වූයේ. ඉත්ථමිහුතලක්ඛණෙ එතං කරණවචනං දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “යථා ඉරියතො” නිසාදී. අමනාපො හොති පස්සන්තානං. සිහසෙය්‍යාය නිපන්නස්සපි හි එකවිචෙ සරිරාවයවා අධොබිත්තවික්ඛිත්තා විය දිස්සන්ති. කටියං ද්විත්තං උරුසන්ධිතං ද්විත්තඤ්ච ජාණුසන්ධිතං වසෙන

වතුසන්ධිකපල්ලඛකං. න පතිට්ඨානීති නප්පවත්තති, “කංසි ත්ව”න්තිආදිනා අප්පච්ඡිනෙ කථාපවත්ති එව න හොති. අප්පතිට්ඨිකාය කථාය න සඤ්ජායතීති තථා පන පුච්ඡාචසෙන කථාය අප්පවත්තිතාය උපරි ධම්මකථා න සඤ්ජායති න උප්පජ්ජති. ඉතීති තස්මා. කථාපතිට්ඨාපනත්ථං කථාපවත්තනත්ථං කථාසමුට්ඨාපනත්ථං වා පුච්ඡි.

සභාවමෙව කථෙතීති අත්තනො භගවතො අදිට්ඨපුබ්බත්තා “අදිට්ඨපුබ්බකං කථමහං ජානෙය්‍ය”න්ති සභාවමෙව කෙවලං අත්තනො අප්ඤ්ඤායමෙව කථෙති; න පන සදෙවකස්ස ලොකස්ස සුපාකටං සභාවසිද්ධං බුද්ධරූපකායසභාවං. අථ වා සභාවමෙව කථෙතීති “ඉදමෙව”න්ති ජානන්තොපි තදා භගවතො රුචියා තථාපවත්තමානං රූපකායසභාවමෙව කථෙති අප්පවික්ඛම්භන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ – “තථා හි න”න්තිආදි, විපස්සනාලක්ඛණමෙව පටිපදන්ති අධිප්පායො.

343. “පුබ්බභාගපටිපදං අකථෙත්වා”ති වත්වා පුබ්බභාගපටිපදාය අකථනෙ කාරණං පුබ්බභාගපටිපදඤ්ච සරූපතො දස්සෙතුං, “යස්ස හී”තිආදි වුත්තං. අපරිසුද්ධායපි පුබ්බභාගපටිපදාය විපස්සනා තථා න කිච්චකාරී, පගෙව අවිජ්ජමානායාති, “යස්ස හී...පෙ.... අපරිසුද්ධා හොති”විචෙව වුත්තං. පුබ්බභාගපටිපදා ව නාම සඬ්ඛෙපතො පන්තරස වරණධම්මාති ආහ – “සීලසංවරං...පෙ.... ඉමං පුබ්බභාගපටිපදං ආචික්ඛති”ති. යානකිච්චං සාධෙති මග්ගමනෙන අකිලන්තභාවසාධනත්තා. චිරකාලං පරිභාවිතාය පරිපක්කගතාය හෙතුසම්පදාය උපට්ඨාපිතං සාමණෙරසීලම්පි පරිපුණ්ණං අඛණ්ඩාදිභාවජ්ජත්තියා, යං පුබ්බහෙතුත්තා “සීල”න්ති වුච්චති.

ධාතුයො පරමත්ථතො විජ්ජමානා, පඤ්ඤත්තිමත්ථො පුරිසො අවිජ්ජමානො. අථ කස්මා භගවා අරහත්තස්ස පදට්ඨානභූතං විපස්සනං කථෙත්තො “ඡධාතුරො”ති අවිජ්ජමානප්පධානං දෙසනං ආරභීති ආහ – “භගවා හී”තිආදි. කත්ථවි “තෙවිජ්ජො ඡළභිඤ්ඤො”තිආදිසු විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙති. කත්ථවි – “ඉත්ථිරූපං, භික්ඛවෙ, පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති”තිආදිසු (අ. නි. 1.1) අවිජ්ජමානෙන විජ්ජමානං දස්සෙති. කත්ථවි “චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං සොතච්ඤ්ඤාණං”න්තිආදිසු (විහ. 121) විජ්ජමානෙන විජ්ජමානං දස්සෙති. කත්ථවි – “ඛත්තියක්ඛමාරො බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙති”තිආදිසු (දී. නි. 1.275) අවිජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙති. ඉධ පන විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙති. “ඡධාතුරො”ති හි සමාසත්ථො අවිජ්ජමානො පුග්ගලවිසයත්තා, තස්ස පදස්ස අවයවත්ථො පන අප්පධානත්ථො විජ්ජමානො, සො සද්දක්කමෙන අප්පධානොපි අත්ථක්කමෙන පධානොති ආහ – “විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙත්තො”ති. පුග්ගලාධිට්ඨානායෙත්ථ දෙසනාය කාරණං දස්සෙතුං, “සචෙ හී”තිආදි වුත්තං. උපට්ඨාපෙය්‍යාති – “ධාතුයො”ඉච්චෙව කුලපුත්තස්ස චිත්තං නිවෙසෙය්‍යා තථා සඤ්ජානෙය්‍යා, එවං ධම්මං දෙසෙය්‍යාති අත්ථො. සන්දෙහං කරෙය්‍යාති අසති පුරිසෙ කො කරොති? කො පටිසංවෙදෙති, ධාතුයො එවාති කිං නු ඛො ඉදං, කථං නු ඛො ඉදන්ති සංසයං උප්පාදෙය්‍යා? සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍යාති චතුර්ඛිගසමන්තාගතෙ අත්ථකාරෙ වත්තමානං. විය දෙසියමානෙ අත්ථෙ සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍යා . තථාභූතො ව දෙසනාය අභාජනභූතත්තා දෙසනං සම්පට්චිඡිතුං න සක්කුණෙය්‍යා. එවමාහාති එවං “ඡධාතුරො”ති ආහ.

යං ත්වං පුරිසොති සඤ්ජානාසීති යං රූපාරූපධම්මසමූහං පඛන්ධවසෙන පවත්තමානං අධිට්ඨානවිසෙසවිසිට්ඨං – “පුරිසො සත්තො ඉත්ථී”තිආදිනා ත්වං සඤ්ජානාසී, සො ඡධාතුරො. සත්තෙසුපි ඡධාතුචිතිමුත්තෙසු ධාත්වන්තරෙසු සුඛාවග්ගහණත්ථං තථා වුත්තං තග්ගහණෙනෙව ව තෙසං ගහෙනබ්බතො, ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා දස්සිතො එව. සෙසපදෙසුති “ඡප්පස්සායතනො”තිආදිපදෙසුපි. වත්තාරි අධිට්ඨානාති වතස්සො පතිට්ඨා එතස්සාති චතුරාධිට්ඨානො, අධිතිට්ඨති පතිට්ඨහති එතෙනාති අධිට්ඨානං, යෙසු පතිට්ඨාය උත්තමත්ථං අරහත්තං අධිගච්ඡති, තෙසං පඤ්ඤාදිනං එතං අධිවචනං. තෙනාහ “ස්වායං භික්ඛු”තිආදි. එත්තොති වට්ටතො. විචට්ටිත්වාති විනිවට්ටිත්වා අපසක්කිත්වා. එත්තොති වා එතෙහි ඡධාතුආදිහි. එත්ථ හි නිට්ඨිට්ඨස්ස ආයත්තස්ස උත්තමාය සිද්ධියා අසම්භවොති. පතිට්ඨිතන්ති අරියමග්ගාධිගමවසෙන සුප්පතිට්ඨිතං. එවඤ්චි සබ්බසො පටිපක්ඛසමුච්ඡින්නෙන තත්ථ පතිට්ඨිතො හොති. මඤ්ඤස්සවා නප්පවත්තන්තිති ඡහිපි ද්වාරෙහි පවත්තමානසොනාය මග්ගෙන විසොසිතාය සබ්බසො විගතාය සබ්බසො විච්ඡෙදජ්ජත්තියා න සන්දන්ති. තෙනාහ “නප්පවත්තන්ති”ති. යස්මා මානෙ සබ්බසො සමුච්ඡින්නො අසමුච්ඡින්නො අනුපසන්තො කිලෙසො නාම නත්ථී, තස්මා ආහ – “මුති සන්තොති වුච්චති”ති රාගග්ගිආදිනං නිබ්බානෙන නිබ්බුතො.

පඤ්ඤං නප්පමජ්ජෙය්‍යාති, “දිවසං වඬ්කමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති”තිආදිනාප්පවත්තාය (ම. නි. 1.423; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 3.15; විහ. 519; මහානි. 161) අප්පමාදජ්ජපිත්තියා සමාධිවිපස්සනාපඤ්ඤං නප්පමජ්ජෙය්‍යා. එතෙන පුබ්බභාගියං සමථවිපස්සනාභාවනමාහ. සච්චමනුරක්ඛෙය්‍යාති සච්චානුරක්ඛනාපදෙසෙන සීලවිසොධනමාහ; සච්චෙ යිතො සමාදින්නසීලං අවිකොපෙත්වා පරිපුරන්තො සමාධිසංවත්තනියතං කරොති. තෙනාහ “චච්ඡව්චං රක්ඛෙය්‍යා”ති. කිලෙසපරිච්චාගං බුභෙය්‍යාති තදඛිගාදිවසෙන කිලෙසානං පරිච්චජනවිධිං වඬ්චෙය්‍යා. කිලෙසවූපසමනං සික්ඛෙය්‍යාති යථා තෙ කිලෙසා තදඛිගාදිවසෙන පරිච්චත්තා යථාසමුදාචාරජ්ජවත්තියා සන්තානෙ පරිලාහං න ඡනෙත්ති; එවං කිලෙසානං වූපසමනවිධිං සික්ඛෙය්‍යා පඤ්ඤාධිට්ඨානාදිනන්ති ලොකුත්තරානං පඤ්ඤාධිට්ඨානාදිනං. අධිගමත්ථායාති පටිලාහත්ථාය.

347. පුබ්බෙ චුත්තානන්ති, “චතුරාධිට්ඨානො, යත්ථ ඨිතං මඤ්ඤස්සවා නප්පවත්තන්ති”ති (ම. නි. 3.343) එවං පුබ්බෙ චුත්තානං.

348. වත්තබ්බං භවෙය්‍යාති නිද්දෙසවසෙන වත්තබ්බං භවෙය්‍යා. ආදීහීති එවමාදීහි. කිච්චං නත්ථි කිච්චාභාවතො. උප්පට්ඨාට්ඨාතුකන්ති අයථානුපුබ්බිකං. යථාධම්මවසෙනෙවාති දෙසෙනබ්බධම්මානං යථාසභාවෙනෙව. සප්පායං ධුතඬගන්ති අත්තනො කිලෙසනිග්ගණ්හනායොග්ගං ධුතඬගං. චිත්තරුචිතන්ති අත්තනො චිත්තපකතියා ආචරියෙහි විරොචෙනබ්බං, වරියානුකුලන්ති අත්ථො. භත්ථිපදොපමසුත්තාදීසුති ආදි-සද්දෙන විසුද්ධිමග්ගොකුචිභඩ්ගාදිං සඬගණ්හාති.

354. අයම්පෙත්ථාති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන “අථාපරං උපෙක්ඛායෙව අවසිස්සති”ති උපරිදෙසනං සම්පිණ්ඩෙති. සොපි හි පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති. නනු වායං යථාඋද්දිට්ඨාය විඤ්ඤාණධාතුයා නිද්දෙසොපි භවිස්සතිති යථානුසන්ධිතයො විජ්ජතිති? න, විඤ්ඤාණධාතුවනිද්දෙසනායෙන දෙසනාය අප්පවත්තන්තා තෙනාහ “භෙට්ඨතො”තිආදි. යං වා පනාතිආදිනා පන දෙසනාය සානුසන්ධිතං විභාවෙති. න හි බුද්ධා භගවත්තො අනනුසන්ධිකං දෙසනං දෙසෙන්නි. ආගමනීයවිපස්සනාවසෙනාති යස්සා පුබ්බෙ පවත්තන්තා ආගමනීයට්ඨානෙ ඨිතා විපස්සනා, තස්සා වසෙන. කම්මකාරකවිඤ්ඤාණන්ති “නෙතං මම නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති එවං විපස්සනාකිච්චකාරකං විපස්සනාසහිතං විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණධාතුවසෙනාති යථාඋද්දිට්ඨාය විඤ්ඤාණධාතුයා භාජනවසෙන. සත්ථු කථනත්ථායාති සත්ථාරා උද්දෙසමෙව කත්වා යපිතන්තා නිද්දෙසවසෙන කථනත්ථාය. අකථිතභාවො එව හිස්ස අවසිට්ඨතා කථනත්ථාය පටිවිජ්ඣනත්ථාය ව. පටිපක්ඛවිගමෙන තස්ස චිත්තස්ස පරිසුද්ධතාති ආහ “නිරුපක්කිලෙස”න්ති. උපක්කිලෙසානං පන පහිනභාවතො පරියොදානං. සමුදයවසෙන උදයදස්සනත්ථඤ්චෙව පච්චයනිරොධවසෙන අත්ථඬගමදස්සනත්ථඤ්ච. කාරණභාවෙන සුඛාය වෙදනාය හිතන්ති සුඛවෙදනීයං. තෙනාහ “සුඛවෙදනාය පච්චයභුත”න්ති.

360. රූපකම්මට්ඨානම්පි චතුර්ධාතුවචත්ථානවසෙන, අරූපකම්මට්ඨානම්පි සුඛදුක්ඛවෙදනාමුඛෙන පගුණං ඡාතං.

සත්ථු කථනත්ථංයෙව අවසිස්සතිති, “කුලපුත්තස්ස පටිවිජ්ඣනත්ථ”න්ති චුත්තමෙවත්ථං නිසෙධෙති, තස්මා චුත්තමෙවත්ථං සමත්ථෙතුං, “ඉමස්මිං හී”තිආදි චුත්තං. කුලපුත්තස්ස රූපාවචරජ්ඣානෙති කුලපුත්තෙන අධිගතරූපාවචරජ්ඣානෙ. තෙනාහ – “හික්ඛු පගුණං තව ඉදං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣාන”න්ති. යං කිඤ්චි සුවණ්ණතාපනායොග්ගං අඬිගාරභාජනං ඉධ “උක්කා”ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “අඬිගාරකපල්ල”න්ති. සප්පෙය්‍යාති යථා තත්ථ පක්ඛිත්තසුවණ්ණඤ්ච තප්පති, එවං පටියාදියෙය්‍යා. නිභට්ඨොසන්ති විගතිභුතකාළකං. අපනිතකසාවන්ති අපගතසුඛමකාළකං.

අරියමග්ගෙ පනිට්ඨාපෙතුකාමෙන නාම සබ්බස්මිම්පි ලොකීයධම්මෙ විරජ්ජනත්ථාය ධම්මො කථෙතබ්බොති අධිප්පායෙන, “කස්මා පනා”තිආදිනා වොදනා කතා. විනෙය්‍යදම්මතකුසලෙන භගවතා වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයවසෙන තාව චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛාය වණ්ණො කථිතොති තස්ස පරිභාරං වදන්තො, “කුලපුත්තස්සා”තිආදිමාහ.

361. තදනුධම්මන්ති තස්ස අරූපාවචරස්ස කුසලස්ස අනුරූපධම්මං, යාය පටිපදාය තස්ස අධිගමො භොති, තස්ස පුබ්බභාගපටිපදන්ති අත්ථො. තෙනාහ “රූපාවචරජ්ඣාන”න්ති. තග්ගහණාති තස්ස ගහණෙන තස්සා පටිපත්තියා පටිපජ්ජමානෙන. ඉතො උත්තරින්ති “විඤ්ඤාණඤ්චායතන”න්තිආදීසු.

362. තස්සෙවාති අරූපාවචරජ්ඣානාස්ස. එතං පන සවිපාකං අරූපාවචරජ්ඣානං සමෙච්ච සම්භුය්‍ය පච්චයෙහි කතන්තා සඬබ්බං. පකප්පිතන්ති පච්චයවසෙන සවිහිතං. ආයුහිතන්ති සම්පිණ්ඩිතං. කරොන්තෙන කරියතීති පටිපජ්ජනකෙන පටිපජ්ජීයති සඬබ්බරියති. නිබ්බානං විය න නිච්චං න සස්සනං. අථ බො ඛණෙ ඛණෙ හිජ්ජනසභාවතාය තාවකාලිකං. තතො එව චචනාදිසභාවන්ති සබ්බමෙතං රූපාවචරධම්මෙසු ආදීනවචිභාවනං. දුක්ඛෙ පනිට්ඨිතන්ති සඬබ්බරදුක්ඛෙ පනිට්ඨිතං. අතාණන්ති වචනසභාවාදිතාය තාණරහිතං. අලෙණන්ති තතො අරක්ඛන්තා ලියනට්ඨානරහිතං. අසරණන්ති අප්පට්ඨසරණං. අසරණිභුතන්ති සබ්බකාලම්පි අප්පට්ඨසරණං.

සමත්තපත්තවිසෙ බන්ධාදීසු ගහිතෙ දුත්තිකිච්ඡා සියාති, “බන්ධං වා සීසං වා ගහෙතුං අදත්වා”ති චුත්තං. එවමෙවාති එත්ථායං උපමාසංසන්දනා – ඡෙකො හිසක්කො විය සම්මාසම්බුද්ධො. විසච්චාරො විය කිලෙසදුක්ඛානුබන්ධො, හිසක්කස්ස විසං යානතො වාවෙන්වා උපරි ආරොපනං විය භගවතො දෙසනානුභාවෙන කුලපුත්තස්ස කාමභවෙ නිකන්තිං පරියාදාය අරූපජ්ඣානෙ භවනං. හිසක්කස්ස විසං ඔතාරෙන්වා පථවියං පාතනං විය කුලපුත්තස්ස ඔරම්භාගීයකිලෙසදුක්ඛාපනයනං.

අසම්පත්තස්සාති අරූපාවචරජ්ඣානං අනධිගතස්ස. අප්පට්ඨද්ධස්සෙවාති තස්ස වෙච්චනං. සබ්බමෙතන්ති “අනිච්චං අධුච”න්තිආදිනා චිත්ථාරතො චුත්තං සබ්බමෙතං ආදීනවං. එකපදෙනෙව “සඬබ්බමෙත”න්ති කථෙසි සඬබ්බතපදෙනෙව තස්ස අත්ථස්ස අනවසෙසතො පරියාදින්තන්තා.

නායුහනිති හවකාරණවෙනනාවසෙන ධ්‍යාපාරං න සමුහෙනි න සමිපිණ්ඨෙනි. තෙනාහ – “න රාසිං කරොති”ති. අභිසඬ්ඛරණං නාම වෙනනාධ්‍යාපාරොති ආහ – “න අභිසඤ්චෙනයති”ති. තං පන ඵලප්පාදනසමත්ථතාය ඵලෙන කප්පනන්ති ආහ “න කප්පෙනී”ති. සචෙ අභිසඬ්ඛාරවෙනනා උළාරා, ඵලමහත්තසඬ්ඛාතාය වුඩ්ඪියා හොති, අනුළාරා ව අවුඩ්ඪියාති ආහ – “වුඩ්ඪියා වා පරිභානියා වා”ති. බුද්ධච්ඡයෙ යත්වාති හගවා අත්තනො බුද්ධසුබුද්ධතාය සිහසමානවුත්තිතාය ව දෙසනං උක්කංසතො සාවකෙහි පත්තබ්බං විසෙසං අනවසෙසෙන්නො තථා වදති, න සාවකච්ඡයං අතික්කමිත්වා අත්තනො බුද්ධච්ඡයමෙව දෙසෙන්නො. තෙනාහ – “අරහත්තනිකුටං ගණ්ඨී”ති. යදි කුලපුත්තො අත්තනො...පෙ.... පටිච්ඡ්ඤ්ඤි, අප් කස්මා හගවා දෙසනාය අරහත්තනිකුටං ගණ්ඨිති ආහ “යථා නාමා”තිආදි.

ඉතො පුබ්බෙනි ඉතො අනාගාමිඵලාධිගමතො උත්තරි උපරි. අස්සාති කුලපුත්තස්ස. කථෙත්තස්ස හගවතො ධම්මෙ නෙව කඬ්ඛා න විමති පයමමග්ගෙනෙව කඬ්ඛාය සමුච්ඡින්නත්තා. එකච්චෙසු යානෙසුති තථා විනෙයායානෙසු. තථා හි අයමිපි කුලපුත්තො අනාගාමිඵලං පත්වා හගවත්තං සඤ්ජාති. තෙන වුත්තං “යතො අනෙතා”තිආදි.

363. අනප්ඤ්ඤාසිතාති අනප්ඤ්ඤාසනියාති අයමත්ථොති ආහ – “ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා ගහෙතුං න යුත්තා”ති.

364. රාගොව අනුසයො රාගානුසයො, සො ව පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනාරහොති වත්තබ්බතං ලහනීති වුත්තං – “සුඛවෙදනං ආරබ්භ රාගානුසයො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති. න පන තස්ස උප්පාදනං අත්ථි ඛණත්තයසමායොගාසම්භවතො. එස නයො සෙසෙසුපි. ඉතරන්ති අදුක්ඛමසුඛවෙදනං. විසංයුත්තොති කෙනවි සඤ්ඤොජනෙන අසංයුත්තතාය ඵව නියතච්ඡපයුත්තො. කායස්ස කොටි පරමො අත්තො එතස්සාති කායකොටිකං. දුතියපදෙති “ජීවිතපරියන්තික”න්ති ඉමස්මිං පදෙ. විසෙවනස්සාති උපාදානස්ස. සිනිභවිස්සන්තිති පදස්ස “නිරුජ්ඣස්සන්ති”ති අත්ථො වුත්තො, කථං පන වෙදයිතානං ද්වාදසසු ආයතනෙසු නිරුජ්ඣනං සිනිභාවස්පන්තිති වොදනං සන්ධායාහ – “කිලෙසා හී”තිආදි. සමුදයපඤ්ඤෙනාති මහාසතිපට්ඨානෙ (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133) සමුදයසච්චනිරොධපඤ්ඤෙන. නනු සබ්බසො කිලෙසපරිලාභවිගමෙ සිනිභාවො නාම වෙදනානිරොධමත්තෙන අධිප්පෙනො; තෙන ඉධ වෙදයිතාති වුත්තාති, න කිලෙසාති වෙදයිතානං අච්චන්තනිරොධසඬ්ඛාතො සිනිභාවොපි කිලෙසසමුච්ඡෙදෙනෙවාති ආහ “වෙදයිතානිපි”තිආදි.

365. ඉදං ඔපමමසංසන්දනන්ති එත්ථ සඤ්ඤොජනා දීපසිඛා විය, අධිට්ඨානකපල්ලිකා විය වෙදනාය නිස්සයභූතා වත්තාරො ඛන්ධා, තෙලං විය කිලෙසා, වට්ටි විය කම්මවට්ටං, උපහරණකපුරිසො විය වට්ටගාමී පුටුප්පනො, තස්ස සිසච්ඡෙදකපුරිසො විය අරහත්තමග්ගො සන්තානස්ස සමුච්ඡෙදකරණතො, අනාභාරාය දීපසිඛාය නිබ්බායනං විය කම්මකිලෙසානං අනන්තරපච්චයතො අනාභාරාය වෙදනාය අනුපාදිසෙසවසෙන නිබ්බායනං.

ආදිමිති සමාධිවිපස්සනාපඤ්ඤාහීති පුබ්බභාගපටිපදාභූතා තයා පගුණසමාධිතො අරහත්තස්ස පදට්ඨානභූතවිපස්සනාපඤ්ඤාතො ව. උත්තරිතරාති විසිට්ඨතරා. එවං සමන්තාගතොති එත්ථ එවං-සද්දො ඉදංසද්දත්ථවවනොති ආහ – “ඉමිනා උත්තමෙන අරහත්තඵලපඤ්ඤාධිට්ඨානෙනා”ති. සබ්බං වට්ටදුක්ඛං බෙපෙතීති සබ්බදුක්ඛක්ඛයො, අග්ගමග්ගො, තංපරියාපන්නතාය තත්ථ ඤාණන්ති ආහ – “සබ්බදුක්ඛක්ඛයෙ ඤාණං නාම අරහත්තමග්ගෙ ඤාණං”න්ති. අරහත්තඵලෙ ඤාණං අධිප්පෙන වුත්තනයෙන සබ්බදුක්ඛක්ඛයෙ සන්තෙ තන්තිමිත්තං වා උප්පන්නඤාණන්ති කත්වා. තස්සාති, “එවං සමන්තාගතො හික්ඛු ඉමිනා පරමෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන සමන්තාගතො හොති”ති වුත්තහික්ඛුතො.

366. හීති යස්මා. විමුක්තිති අරහත්තඵලවිමුත්ති, තස්මා සබ්බදුක්ඛක්ඛයෙ ඤාණන්ති අරහත්තඵලඤාණං අධිප්පෙනං. සච්චන්ති පරමත්ථසච්චං නිබ්බානං, න මග්ගසච්චං. කාමං අරහත්තඵලවිමුත්ති පටිපක්ඛෙහි අකොපනියතාය අකුප්පා, “සච්චෙ ඨිතා”ති පන වචනතො, “අකුප්පාරම්මණකරණෙන අකුප්පාති වුත්තා”ති ආහ. විතථන්ති තට්ඨං, ජරාය මරණෙන ව විපරිණාමෙතබ්බතාය යාදිසං උප්පාදාවත්ථාය ජාතං, තතො අඤ්ඤාදිසන්ති අත්ථො. තථා හි තං ජරාමරණෙහි පරිමුසිතබ්බරූපතාය “මුසා”ති වුත්තං. තෙනාහ – “මොසධම්මන්ති තස්සනසභාව”න්ති. තං අච්චන්ති තං වුත්තනයෙන අච්චන්තං නාම, තං සභාවො සබ්බකාලං තෙනෙව ලබ්භනතො. සමට්ථිපස්සනාවසෙන වච්ඡිසච්චතොති සමට්ථිපස්සනාවසෙන යං විසුද්ධිමත්තං වච්ඡිසච්චං, තතො. දුක්ඛසච්චසමුදයසච්චෙහි තච්ඡවිපල්ලාසභූතසභාවෙහි. ඉති නෙසං යථාසකං සභාවෙන අච්චන්භාවෙ අමොසධම්මතාය තෙහිපි අච්චන්භාවා පරමත්ථසච්චං නිබ්බානමෙව උත්තරිතරං. තස්මාති නිබ්බානස්සෙව උත්තරිතරභාවතො.

367. උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධි, ඛන්ධා කාමගුණා ව. උපදහන්ති දුක්ඛන්ති උපධි, කිලෙසාහිසඬ්ඛාරා. පරිපූරා ගහිතා පරාමට්ඨාති පරියත්තභාවෙන තණ්හාය ගහිතා දිට්ඨියා පරාමට්ඨා. සමට්ථිපස්සනාවසෙන කිලෙසපරිච්චාගතොති වික්ඛම්භනාවසෙන තද්ධිගප්පහනාවසෙන ව කිලෙසානං පරිච්චජනතො. උත්තරිතරො විසිට්ඨතරස්ස පහානප්පකාරස්ස අභාවතො.

368. ආසාදකරණවසෙනාති වෙනසිකාසාතස්ස උප්පජ්ජනවසෙන. ඛ්‍යාපජ්ජනවසෙනාති චිත්තස්ස විපත්තිභාවවසෙන. සම්පද්‍රස්සනවසෙනාති සබ්බසො දුස්සනවසෙන. තීභි පදෙහි යදි අරහත්තමග්ගෙන කිලෙසානං පරිච්චාගො වාගාධිට්ඨානං, අරහත්තමග්ගෙනෙව නෙසං චූපසමො උපසමාධිට්ඨානං හොතිති දස්සෙති. එත්ථ විසෙසෙන පරිච්චාගො සම්පජ්ජනං අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං වාගො, තථා පන පරිච්චාගෙන යො සො නෙසං තදා චූපසන්නතාය අභාවො, අයං උපසමොති අයමෙනෙසං විසෙසො.

369. මඤ්ඤිතන්ති මඤ්ඤනා, “එතං මම” තිආදිනා කප්පනාති අත්ථො. අවිජ්ජාවිබන්ධනතණ්හාගාභාදිනං සාධාරණභාවතො අයමහන්ති එත්ථ අහන්ති දිට්ඨිමඤ්ඤනාදස්සනං, සා පන දිට්ඨි මානමඤ්ඤනාය අත්තනියගාහවසෙන හොතිති ස්වෙව “අය”න්ති ඉමිනා ගහිතොති ආහ – “අයමහන්ති එකං තණ්හාමඤ්ඤිතමෙව වට්ටති”ති. ආබාධට්ඨෙතාති පටිපිළනට්ඨෙත. මඤ්ඤනාවසෙන හි සත්තානං තථා හොති. අත්තොදොසට්ඨෙතාති අබ්භන්තරදුට්ඨභාවෙන. මඤ්ඤනාදුසිතත්තා හි සත්තානං අත්තභාවො දුක්ඛතාමුලායත්තො, කිලෙසාසුචිපග්ගරණතො උප්පාදතිරොධගඬිගෙහි උද්ධමුද්ධං පක්කපහින්තො හොතිති ඵලූපචාරෙන “මඤ්ඤිතං ගණ්ඨො”ති චූත්තො. අනුපච්චිට්ඨෙතාති අනුපච්චිත්තවා හදයමාහව්ව අධිට්ඨානෙන. මඤ්ඤිතඤ්ඤි පිළාපනනතො අත්තොතුදනතො දුරුද්ධරණතො සල්ලං. ඛිණ්ණසවමුනි සබ්බසො කිලෙසානං සත්තත්තා, තතො එව පරිලාභානං පරිනිබ්බුතත්තා චූපසන්නත්තා සත්තො උපසන්නො නිබ්බුතොති චූච්චති. යත්ථ ඨිතන්ති යස්මිං අසෙක්ඛභූමියං ඨිතං. යදි හගවා අත්තතො දෙසනාඤ්ඤාණානුරූපං දෙසනං පචත්තාපෙයා, මහාපථවිං පත්ථරන්තස්ස විය, ආකාසං පසාරන්තස්ස විය, අනන්තාපරිමෙයාලොකධාතුයො පටිච්ච තෙසං ඨිතාකාරං අනුප්පුරං විචින්නත්තස්ස විය දෙසනා පරියොසානං න ගච්ඡෙයා. යස්මා පනස්ස විනෙයාප්ඣාසයානුරූපමෙව දෙසනා පචත්ති, න තතො පරං අණුමත්තමිපි වඩ්ඪති. තස්මා චූත්තං – “සබ්බාපි ධම්මදෙසනා සංඛිත්තාව, විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථි”ති. නනු සත්තපකරණදෙසනා විත්ථාරකථාති? න සාපි විත්ථාරකථාති ආහ – “සමන්තපට්ඨානකථාපි සංඛිත්තායෙව”ති. සන්නිපතිතදෙවපරිසාය අප්ඣාසයානුරූපමෙව හි තස්සාපි පචත්ති, න සත්ථුදෙසනාඤ්ඤාණානුරූපත්ති. යථානුසන්ධිං පාපෙසි යථාඋද්දිට්ඨෙ අනුපුබ්බෙන අනවසෙසතො විහජනවසෙන දෙසනාය නිට්ඨාපිතත්තා. විපඤ්චිතඤ්ඤ...පෙ.... කථෙසි නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරවසෙන දෙසිතත්තා.

370. අට්ඨන්තං පරික්ඛාරානන්ති නයිදමනවසෙසපරියාදානං, ලක්ඛණවචනං පනෙතං, අඤ්ඤතරස්සාති වචනසෙසො. තථා හි, “මය්හං ඉද්ධිමයපරික්ඛාරලාභාය පච්චයො හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා පත්තවීරං, පත්තං, වීරමෙව වා දින්නෙ වරිමහවෙ ඉද්ධිමයපරික්ඛාරො නිබ්බත්තති වදන්ති. අදින්නත්තාති කෙට්ඨාදො, තෙනාහ “කුලපුත්තො”තිආදි. ඔකාසාභාවතොති උපසම්පදාලක්ඛණස්ස අසම්භවතො. තෙනාහ – “කුලපුත්තස්ස ආයුපරික්ඛිණ්”න්ති. උදකතිත්ථ...පෙ.... ආරද්ධො පරමජ්ජිවිජ්ජාවතො.

විබ්භන්තාති හන්තවිත්තා. සිඬගෙන විජ්ඣිත්වා සාතෙසි පුරිමජාතිබද්ධාසාතතායාති වදන්ති.

මානුසං යොගන්ති මනුස්සත්තභාවං. අත්තභාවො හි යුජ්ජති කම්මකිලෙසෙහිති “යොගො”ති චූච්චති. උපච්චගුන්ති උපගච්ඡංසු. උපකොතිආදි තෙසං නාමාති.

ගන්ධකට්ඨෙහිති වන්දනාගරුසලලදෙවදාරුආදිහි ගන්ධදාරුහි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ධාතුචිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

11. සච්චචිහඬගසුත්තවණ්ණනා

371. ආචික්ඛනාති – “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං, අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනි පටිපදා අරියසච්ච”න්ති ආදිතො කථනං. දෙසනාති තස්සෙව අත්ථස්ස අතිසජ්ජනං පබොධනං. පඤ්ඤාපනාති පකාරෙහි ඤාපනා, සා පන යස්මා ඉත්ථමීදන්ති වෙනෙයානං පච්චික්ඛතො දස්සනා, තෙසං වා සත්තානෙ පතිට්ඨාපනා හොති, තස්මා ආහ – “දුක්ඛසච්චාදිනං යපනා”ති. පට්ඨපනාති පතිට්ඨාපනා. යස්මා පට්ඨපියමානසභාවා දෙසනා භාජනං උපගච්ඡන්ති විය හොති, තස්මා චූත්තං – “පඤ්ඤාපනා”ති, ජානාපනාති අත්ථො. විවට්ඨකරණාති දෙසියමානස්ස අත්ථස්ස විවට්ඨභාවකරණං. විභාගකිරියාති යථාචූත්තස්ස අත්ථවිභාගස්ස විත්ථාරකරණං. පාකට්ඨභාවකරණන්ති අගමිහිරභාවාපාදනං. අපරො නයො – චතුසච්චසඤ්ඤිතස්ස අත්ථස්ස පච්චෙකං සරූපතො දස්සනවසෙන ඉදන්ති ආදිතො සික්ඛාපනං කථනං ආචික්ඛනා, එවං පරසන්නානෙ පබොධනවසෙන පචත්තාපනා දෙසනා, එවං විනෙයානං විත්තපරිතොසජනනෙ තෙසං බුද්ධිපරිපාචනං “පඤ්ඤාපනා”ති චූච්චති. එවං පඤ්ඤාපෙන්නි ව සා දෙසියමානං අත්ථං වෙනෙයාසන්නානෙ පකාරතො යපෙති පතිට්ඨපෙතිති “පට්ඨපනා”ති චූච්චති. පකාරතො යපෙන්නි පන සංඛිත්තස්ස විත්ථාරතො පටිචුත්තස්ස පුනාහිධානතො “වීරණා”ති, තස්සෙවත්ථස්ස විභාගකරණතො “විහජනා”ති, චූත්තස්ස විත්ථාරොනාහිධානතො විහත්තස්ස හෙතුදාහරණදස්සනතො, “උත්තානිකම්ම”න්ති චූච්චති. තෙනාහ – “පාකට්ඨභාවකරණ”න්ති, හෙතුපමාවසෙනත්ථස්ස පාකට්ඨභාවකරණතොති අත්ථො.

අනුග්‍රහයකාරී අනුග්‍රහණිතකාමා. ස්වායමනුග්‍රහණ සභිගවත්ථුවසෙන පාකටො හොතිති ආහ “ආමිසසභිගහෙනා”තිආදි. ජනෙනා ජනෙන්තිති ආහ “ජනිකා මාකා”ති. වුද්ධිං පරිසං ආපාදෙතිති ආපාදෙනා. තෙනාහ “පොසෙනා”ති. ඉදානි ද්විත්තං මහාටෙරානං යථාක්කමං සබ්බග්ගොරිතං භගවතා වුත්තෙහි ජනිකපොසිකමාතුට්ඨානියෙහි සභිගහකතං චිත්ථාරතො දස්සෙනුං, “ජනිකමාකා හී”තිආදි වුත්තං. පරතොසොසෙන චිත්තාපි උපරිමග්ගාධගමො හොතිති “පච්චත්තපුරිසකාරෙනා”ති වුත්තං. පඨමමග්ගො එව හි සාවකානං එකන්තතො සොසාපෙක්ඛෙති. පත්තෙසුපිති පි-සද්දෙන පගෙව අප්පත්තෙසුති දස්සෙති. භවස්ස අප්පමත්තකතා නාම ඉත්තරකාලතායාති ආහ “අච්ඡරාසභිසාතමත්තමිපි”ති. ජනෙනා ජනකො, ටෙරො පන අරියාය ජනයිතා. ආපාදෙනාති වඩ්ඪෙතා පරිබුහෙනා. පුරිමස්මිං සච්චද්වයෙ සම්මසනග්ගහණං ලොකියත්තා තස්ස, ඉත්තරස්මිං තස්ස අග්ගහණං ලොකුත්තරත්තා.

කාමෙහි නික්ඛන්තො සභිකප්පො තෙක්ඛමමසභිකප්පො. ස්වායමස්ස තතො නික්ඛමනත්ථො තෙසං පටිපක්ඛිතාවතො තෙහි විසංසග්ගතො විරජ්ජනතො සමුච්ඡින්නදනතො සබ්බසො විචිත්තභාවතො ව හොතිති දස්සෙනුං, “කාමපච්චනිකට්ඨෙතා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කාමපදසාතන්ති යථා කාමො පදං පතිට්ඨං න ලභති, එවං භනනං, කාමසමුච්ඡෙදන්ති අත්ථො. කාමෙහි සබ්බසො විචිත්තත්තා කාමවිචිත්තො, අරියමග්ගො, තස්ස අත්තො, අරියඵලං, තස්මිං කාමවිචිත්තත්තෙ. එසෙව නයොති ඉමිනා “ඛ්‍යාපාදපච්චනිකට්ඨෙතා”තිආදියොජනං අතිදිසති. සබ්බෙ වෙතෙ තෙක්ඛමමසභිකප්පාදයො නානාවිත්තෙසු ලබ්භන්තිති යොජනා. යදි එකචිත්තෙ ලබ්භන්ති, කථං තිව්ධමිච්ඡාසභිකප්පානං සමුග්ගාතොති ආහ “තත්‍ර හී”තිආදි. න නානා ලබ්භන්ති ඉමිනා තිව්ධකිච්චකාරිතං සම්මාසභිකප්පස්ස දස්සෙති. කිච්චවසෙන හි තස්ස නාමස්ස ලාභො. සම්මාචාචාදිනමිපි මග්ගක්ඛණෙ එකචිත්තෙ ලබ්භමානානමිපි වතුකිච්චකාරිතාය වතුබ්බිධනාමාදිනා වෙදිතබ්බා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සච්චචිහභිගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

12. දක්ඛිණාවිහභිගසුත්තවණ්ණනා

376. මහාපජාපතිගොතමීති එත්ථ ගොතමීති තස්ස ගොතමගොත්තතො ආගතං නාමං, මහාපජාපති පන ගුණතො. තං විවරිතුං, “නාමකරණදිවසෙ පනස්සා”තිආදි වුත්තං. මහතිං උළාරං පජං ජනනපොසනෙහි පරිරක්ඛන්ති මහාපජාපති. පරිභොගවසෙන න භඤ්ඤාතිති අහතං. සිප්පිකානන්ති තත්තවායානං. වායනට්ඨානන්ති චිත්තට්ඨානං. තානි මං න තොසෙන්ති කායිකස්ස පුඤ්ඤස්ස අභාවතො. තෙනාහ – “සහත්ථා කතමෙව මං තොසෙහි”ති. පිසිත්වා නිබ්බත්තනං කත්වා. පොථෙත්ථාති සුබ්බමහාවාපාදනත්ථං ධනුකෙන තෙත්ථා. කාලානුකාලඤ්ච ධානිගණපරිවුතා ගන්ත්වා වෙමකොටිං අග්ගහෙසි එකදිවසන්ති අධිප්පායො. එවඤ්ඤි “එකදිවසං පන...පෙ.... අකාසි”ති පුරිමවචනෙන තං න විරුජ්ඣෙය්‍යා.

ඡ වෙතනාති ඡබ්බිධා වෙතනා. න හි තා ඡයෙව වෙතනාති. සභිසෙ ගොතමී දෙහි...පෙ.... සභිසො වානි ඉදමෙව සුත්තපදං. සභිසෙ ගොතමී දෙහිති සභිසස්ස දානාය නියොපෙසි, තස්මා සභිසොව දක්ඛිණෙය්‍යතරොති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. යදි එවන්තිආදිනා තත්ථ ඛ්‍යාතිවාරං දස්සෙති. රාජමහාමත්තාදයොතිආදිනා තත්ථ ඛ්‍යාතිරෙකතො නිදස්සනං ආහ. මහත්තතරා භවෙය්‍යුන්ති ආනුභාවාදිනා මහත්තතරා භවෙය්‍යුං, න ව තං අත්ථීති. තස්මාති යස්මා ගුණවිසිට්ඨහෙතුකං දක්ඛිණෙය්‍යතං අනපෙක්ඛිත්ථා අත්තතො දියමානස්ස දාපනං ලභති, තස්මා. මා එවං ගණ්හාති සම්මාසම්බුද්ධතො සභිසොව දක්ඛිණෙය්‍යා”ති මා ගණ්හ.

තත්ථ නිච්ඡයසාධකං සුත්තපදං දස්සෙන්තො, “නයිමස්මිං ලොකෙ...පෙ.... විපුලඵලෙසින”න්ති ආහ. ස්වායමත්ථො රතනසුත්තෙ (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226), “යං කිඤ්චි චිත්ත”න්ති ගාථාය, අග්ගපසාදසුත්තාදිහි (ඉතිවු. 90) ව විභාවෙතබ්බෙති. තෙනාහ – “සත්ථාරා උත්තරිතරො දක්ඛිණෙය්‍යා නාම නත්ථී”ති.

ගොතමීයා අන්තිමභවිකතාය දානස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය අනුප්පාදනතො න තං ගරුතරං සභිසස්ස පාදාපනෙ කාරණන්ති ආහ – “පච්ඡිමාය ජනතායා”තිආදි. වචනතොපිති තස්ස වත්ථයුගස්ස සත්ථු එව පටිග්ගහණාය වචනතොපි. තෙනාහ “න හී”තිආදි.

සත්ථා සභිසපරියාපන්තොව ඊදිසෙ යානෙ අග්ගඵලට්ඨතාය අට්ඨ-අරියපුග්ගලභාවතො, සවෙ පනස්ස න සයං සභිසපරියාපන්තනා, කථං සභිසෙ පුජිතෙ සත්ථා පුජිතො නාම සියාති අධිප්පායො. කීණි සරණගමනානි තයො එව අග්ගපසාදානි වක්ඛන්ති අධිප්පායො. අභිධෙය්‍යානුරූපානි හි ලිඛිතවචනානි. න රුහති අයාථාවපටිපත්තිභාවතො, න ගිහිවෙසග්ගහණාදිනා ගිහිභාවස්ස පටික්ඛිපිතත්තා. න වත්තබ්බමෙතං “සත්ථා සභිසපරියාපන්තො”ති සත්ථුභාවතො. සාවකසමුහො හි සභිසො . සභිසගණෙ හි සත්ථා උත්තරිතරො අනඤ්ඤසාධාරණගුණෙහි සමන්තාගතභාවතො මූලරතනභාවතො ව.

377. සම්පතිජාතස්ස මහාසත්තස්ස සත්තපදවිතිභාරගමනං ධම්මතාවසෙන ජාතං, පරං තදඤ්ඤදහරසදිසි පටිපත්තිති ආහ – “හත්ථපාදකිච්චං අසාධෙත්තෙසු”ති.

378. පච්චුපකාරං න සුකරං වදාමි අනුවච්ඡවිකකිරියාය කාතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. අභිවාදෙන්ති එතෙනාති අභිවාදනං. වන්දමානෙහි අත්තෙවාසිකෙහි ආවරියං “සුඛි හොතු”ති ආදිනා අභිවාදෙන්ති නාම. තෙන චුත්තං “අභිවාදන”න්ති. තදභිමුඛො...පෙ.... වන්දිත්වා නිපජ්ජති, සෙය්‍යාපාපි ආයස්මා සාරිපුත්තො. කාලානුකාලං උපට්ඨානං ඛිජයනපාදසම්බාහනාදි අනුවච්ඡවිකකම්මස්ස කරණං නාම. අනුවච්ඡවිකං කිරියං කාතුං න සක්කොති යෙව, යස්මා ආවරියෙන කතස්ස ධම්මානුග්ගහස්ස අත්තෙවාසිනා කරියමානො ආමිසානුග්ගහො සඛිබම්පි කලම්පි කලභාගම්පි න උපෙති යෙවාති. තෙන චුත්තං “න සුජ්ජතිකාරං වදාමි”ති.

379. පාටිපුග්ගලිකං දක්ඛිණං ආරබ්භ සමුට්ඨිකං, “තං මෙ භගවා පටිග්ගණ්හතු”ති මහාපජාපතිගොතමියා වචනං නිමිත්තං කත්වා දෙසනාය උට්ඨිත්තා. න කෙවලඤ්ඤ වස්සා එව වචනං, අප්ථං බො ආනන්දත්ථෙරොපි...පෙ.... සමාදපෙසි, තස්මා විභාගතො චුද්දසසු...පෙ.... හොතිති දස්සෙතුං, ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ පතිපච්චෙකං පුග්ගලං දියතිති පාටිපුග්ගලිකං. පට්ඨසද්දො යථා අග්ගත්ථො, එවං සෙට්ඨපරියායොපිති ආහ “පෙට්ඨකවසෙනපි”ති. අග්ගා උත්තමෙ ඛෙත්තෙ පවත්තත්තා. දුතියතතියාපි පරමදක්ඛිණායෙව සබ්බසො සම්මාවක්ඛම්භිතරාගාදිකිලෙසත්තා. රාගාදයො හි අදක්ඛිණෙය්‍යභාවස්ස කාරණං. තෙනෙවාහ – “තිණදොසානි ඛෙත්තානි, රාගදොසා අයං පජා”ති ආදි (ධ. ප. 356). යස්මා පන සවාසනං සබ්බසො සමුච්ඡින්නතිලෙසෙහි තතො එව සබ්බසො අප්පටිභතඤ්ඤාණවාරෙහි අනන්තාපරිමෙය්‍යගුණගුණාධාරෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි සදිසො සදෙවකෙ ලොකෙ කොච්ඡි දක්ඛිණෙය්‍යා නත්ථි. තස්මා “පරමදක්ඛිණායෙවා”ති සාසඬකං වදති. යස්මා පඤ්චාභිඤ්ඤො අට්ඨසමාපත්තිලාභී එව හොති ලොකියාභිඤ්ඤානං අට්ඨසමාපත්තිඅට්ඨානත්තා, තස්මා “ලොකියපඤ්චාභිඤ්ඤො”ඉවෙව චුත්තං, න “අට්ඨසමාපත්තිලාභිමිති”ති තාය අචුත්තසිද්ධත්තා. ගොසීලධාතුකොති ගොසීලසභාවො, සීලවතා සදිසසීලොති අත්ථො. තෙනාහ “අසයො”ති ආදි. තෙන න අලජ්ජිධාතුකො පකතිසිද්ධො ඉධ පුට්ඨජනසීලවාති අධිප්පෙතොති දස්සෙති.

පරිච්ඡින්නත්තොති එත්තකොති පච්චෙකප්පමාණතො තතො එව අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬකරතොව පරිච්ඡින්නත්තො. කථං පන අසඬබොය්‍යභාවෙන චුච්චමානො විපාකො පරිච්ඡින්නො හොති? සොපි තස්ස පරිච්ඡෙදො එව ඉතරෙහි අසංකිණ්ණභාවදීපනතො, එතදත්ථමෙව සුබ්බෙ අසඬකරග්ගහණං කතං. ගුණවසෙනාති ලක්ඛණසම්පන්නාදිගුණවසෙන. උපකාරවසෙනාති භොගරක්ඛාදිඋපකාරවසෙන. යං පොසනත්ථං දින්නං, ඉදං න ගහිතං දානලක්ඛණායොගතො. අනුග්ගහපුජනිච්ඡාවසෙන හි අත්තතො දෙය්‍යවත්ථුපරිච්චාගො දානං භයරාගලද්ධුකාමකුලාදිවසෙන සාවජ්ජාභාවතො. තම්පි න ගහිතං අයාවදත්ථතාඅපරිපුණ්ණභාවෙන යථාධිප්පෙතඵලදානාසමත්ථභාවතො. සම්පත්තස්සානි සන්නිකාගතස්ස. තෙන සම්පත්තිපයොජනෙ අනපෙක්ඛනං දස්සෙති. එලං පටිකඬිඛිත්වාති “ඉදං මෙ දානමයං පුඤ්ඤං ආයතිං සුබ්භිතභාවාය හොතු”ති ආදිනා එලං පච්චාසීසිත්වා. තෙනස්ස ඵලදානෙ නමියතං දස්සෙති, යාවදත්ථන්ති ඉමිනා පරිපුණ්ණඵලතං. සතගුණානි එත්ථ ගුණසද්දො න “ගුණෙන නාමං උද්ධරෙය්‍ය”න්ති ආදීසු (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.76; තෙත්ති. අට්ඨ. 4.38) විය සම්පත්තිඅත්ථො, “තද්දිගුණ”න්ති ආදීසු විය න වඩ්ඪනත්ථො, “පඤ්ච කාමගුණා ලොකෙ, මනොජට්ඨා පචෙදිනා”ති ආදීසු (සු. නි. 173) විය න කොට්ඨාසත්ථො, “අන්තං අන්තගුණ”න්ති ආදීසු (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; චූ. පා. 3) විය න අන්තභාගත්ථො, අප්ථං බො ආනිසංසත්ථොති දස්සෙත්තො, “සතානිසංසා”ති ආහ, තෙ ආනිසංසෙ සරූපතො දස්සෙතුං, “ආයුසත”න්ති ආදි චුත්තං. සතගුණානි වා සතවඩ්ඪිකානි එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. නිජ්ජරිතසං කරොතිති ආයුආදිනං ආනිසංසානං අපරිත්තාසං කරොති. අප්ථං වා නිජ්ජරිතසං කරොතිති ආයුආදිනිමිත්තං අපරිත්තාසං කරොති. අප්ථං වා නිජ්ජරිතසං කරොතිති ආයුආදිනි තතො උත්තරිමිපි ආභාරාදිහෙතු අපරිත්තාසං කරොති. අත්තභාවවිනිමුත්තසඤ්චරණස්ස අභාවා, “භවසතෙපි චුත්තෙ අයමෙවත්ථො”ති චුත්තං. සබ්බත්ථානි, “පුට්ඨජනදුස්සීලෙ”ති ආදීසු සබ්බවාරෙසු. නයො නෙතබ්බොති, “ආයුසහස්සං වණ්ණසහස්සං”න්ති ආදිකො නයො.

සාසනාවතරණං නාම යාවදෙව වට්ඨකුක්ඛන්ත්ථරණත්ථං, තඤ්ච මග්ගපට්චෙධනං, තස්මා නිබ්බේධභාගියසරණගමනං සික්ඛාපදසමාදානං පබ්බජ්ජා උපසම්පදා සීලපරිපූරණං අධිවිත්තසික්ඛානුයොගො විපස්සනාභාවනානි සබ්බාපෙසා සොනාපත්තිඵලසම්පිකිරියාය පටිපත්ති එව හොතිති ආහ – “තිසරණං ගතො උපාසකොපි”ති ආදි. තත්ථ යථා නිබ්බේධභාගියො සමාධි තාව නාම පරම්පරාය අරියමග්ගාධිගමස්ස පච්චයභාවතො උපනිස්සයො; තථා නිබ්බේධභාගියං සීලපරිපූරණං උපසම්පදා පබ්බජ්ජා උපාසකස්ස දසසු පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨානං අන්තමසො සරණාදිගමනම්පි නිබ්බේධභාගියං අරියමග්ගාධිගමස්ස උපනිස්සයො හොතියෙවාති, “සබ්බාපෙසා සොනාපත්තිඵලසම්පිකිරියාය පටිපත්ති”ති චුත්තා. තත්ථ අනඤ්ඤාසාධාරණ-විජ්ජාවරණාදි-අසඬබොය්‍යඅපරිමෙය්‍ය-ගුණ-සමුදයපුරිතෙ භගවති සද්ධම්මෙ අරියසඬ්ඨෙ උළාරතරබ්බුමානගාරවතං ගතො. “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාධාතො ධම්මො, සුජ්ජට්ඨන්තො සඬ්ඨො”ති තජ්ජරායණාදිආකාරජ්ජත්තො ඤාණපරිසොධිතො පසාදො සරණගමනන්ති තෙන වත්ථුගතෙන පසාදෙන පරිභාවිතෙ සන්නාතො කතං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තසම්පත්තියා මහජ්ජලං මහානිසංසමෙව හොතිති ආහ – “තස්මිං දින්නදානම්පි අසඬබොය්‍යං අප්පමෙය්‍ය”න්ති. තයිදං සරණං වත්ථුත්තයෙ පසාදභාවෙන අප්ඤ්ඤාසමපත්තිමත්තං, තාදිසස්ස පන පඤ්චසීලං අප්ඤ්ඤාසමපත්තිඋපට්ඨිතො කායවච්ඡංගමොති තත්ථ දින්නං තතො උත්තරි මහජ්ජලන්ති, දසසීලං පන පරිපුණ්ණුපොසට්ඨිලං, තත්ථ දින්නං

මහජ්වලන්ති, “තනො උත්තරි මහජ්වල”න්ති වුත්තං. සාමණෙරසිලාදිනං පන උත්තරි විසිට්ඨකරාදිභාවනො තත්ථ තත්ථ දින්නස්ස විසෙසමහජ්වලතා වුත්තා.

මග්ගසමඬගිතා නාම මග්ගවිත්තක්ඛණපරිච්ඡින්නා, තස්මිඤ්ච බණෙ කථං දාතුං පටිග්ගහෙනුඤ්ච සම්භවතිති වොදෙති “කිං පන මග්ගසමඬගිස්ස සක්කා දානං දාතු”න්ති. ඉතරො තාදිසෙ සති සමයෙති දස්සෙන්නො, “ආම සක්කා”ති පටිජානිත්වා, “ආරද්ධවිපස්සකො”ති ආදිනා තමත්ථං විවරති. තස්මිං බණෙති තස්මිං පක්ඛිපනක්ඛණෙ. යදි අට්ඨමකස්ස සොනාපන්නස්ස දින්නදානං ඵලතො අසඬබොයාමෙව, කො නෙසං විසෙසොති ආහ “තත්ථා”ති ආදි. තෙන සතිපි අසඬබොයාභාවසාමඤ්ඤෙ අත්ථි නෙසං අප්පබහුභාවො සංවට්ටට්ඨායී අසඬබොයාමහාකප්පාසඬබොයානං වියාති දස්සෙති. මග්ගසමඬගිනං තෙන තෙන ඕධිනා සංකිලෙසධම්මානං පභියමානත්තා වොදානධම්මානං වඩ්ඪමානත්තා අපරියොසිතකිච්චත්තා අපරිපුණ්ණගුණතා, පරියොසිතකිච්චත්තා ඵලසමඬගිනං පරිපුණ්ණගුණතාති තංතංමග්ගට්ඨෙහි ඵලට්ඨානං බෙත්තාතිසයතා වෙදිතබ්බා. හෙට්ඨිමහෙට්ඨිමෙහි පන මග්ගට්ඨෙහි උපරිමානං මග්ගට්ඨානං ඵලට්ඨෙහි ඵලට්ඨානං උත්තරිතරතා පාකටා ඵව. තථා හි උපරිමානං දින්නදානස්ස මහජ්වලතා වුත්තා.

380. කාමඤ්චෙන්ථ බුද්ධප්පමුඛෙ උභතොසඬසෙ කෙවලෙ ව භික්ඛුසඬසෙ දානං අත්ථි ඵව, න පන බුද්ධප්පමුඛෙ භික්ඛුසඬසෙ, තං පන බුද්ධප්පමුඛඋභතොසඬසෙනෙව සඬගහිතන්ති අවිරුද්ධං. න පාපුණන්ති මහජ්වලභාවෙන සදිසතම්පි, කුතො අධිකතං.

“තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ උභතොසඬසස්ස” ඉව්වෙව වුත්තත්තා – “කිං පනා”ති ආදිනා වොදෙති . ඉතරො පරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ තං උද්දිස්ස ගන්ධපුප්ඵාදිපරිච්චාගො විය විචරාදිපරිච්චාගොපි මහජ්වලො හොතියෙවාති කත්වා පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙතුං, “උභතොසඬසස්සා”ති ආදි වුත්තං. “ඵත්තකායෙව, භික්ඛු උද්දිසථා”ති ඵවං පරිච්ඡෙදස්ස අකරණෙන උපචාරසීමාපරියාපන්නානං බෙත්තපරියාපන්නානං වසෙන අපරිච්ඡින්නකමහාභික්ඛුසඬසෙ.

ගොත්තං වුව්වති සාධාරණනාමං, මත්තසද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, තස්මා සමණාති ගොත්තමත්තං අනුභවන්ති ධාරෙන්තිති ගොත්තභුතො. තෙනාහ “නාමමත්තසමණා”ති. දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤෙන සංහතො සමණගණො සඬසො, තස්මා සඬසො දුස්සිලො නාම නත්ථි. ගුණසඬබායාති ආනිසංසගණනාය, මහජ්වලතායාති අත්ථො. කාසාව...පෙ.... අසඬබොයායාති වුත්තා සඬසං උද්දිස්ස දින්නත්තා. යථා පන සඬසං උද්දිස්ස දානං හොති, තං විධිං දස්සෙතුං, “සඬසගතා දක්ඛණා”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ විත්තිකාරන්ති ගාරවං.

සඬසතො න පුග්ගලතො. අඤ්ඤථත්තං ආපජ්ජතිති “ඉමස්ස මයා දින්නං සඬසස්ස දින්නං හොති”ති ඵවං විත්තං අනුප්පාදෙන්වා, “සඬසස්ස දස්සාමි”ති දෙයාධම්මං පටියාදෙන්වා සාමණෙරස්ස නාම දාතබ්බං ජාතන්ති අඤ්ඤථත්තං ආපජ්ජති; තස්මා තස්ස දක්ඛණා සඬසගතා න හොතියෙව පුග්ගලවසෙන විත්තස්ස පරිණාමිතත්තා. නිබ්බෙමතිකො හුත්වාති “කිං නු බො මයා ඉමස්ස දින්නං හොති වා න වා”ති විමතිං අනුප්පාදෙන්වා, “යො පනා”ති ආදිනා වුත්තාකාරෙන කරොති.

තත්ථාති ආදිනා වුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකටකරණත්ථං වත්ථුං නිදස්සෙති, “පරසමුද්දවාසිනො”ති ආදිනා. ඔපුඤ්ජාපෙන්වා පරිහණ්ඩං කාරෙන්වා, හරිතගොමයෙන උපලිම්පිත්වාති අත්ථො. කාසාවකණ්ඨසඬසස්සාති කාසාවකණ්ඨසමුහස්ස. කො සොධෙතිති මහජ්වලභාවකරණෙන කො විසොධෙති. මහජ්වලභාවාපත්තියා හි දක්ඛණා විසුප්ඤ්ඤාති නාම. තත්ථ යෙසං හත්ථෙ දින්නං, තෙසං වසෙන පටිග්ගහකතො දක්ඛණාය විසුද්ධත්තා, – “තදාපාහං, ආනන්ද, සඬසගතං දක්ඛණං අසඬබොයාං අප්පමෙයාං වදාමි”ති (ම. නි. 3.380) ව වුත්තං, තස්මා කම්මවසෙනෙව දක්ඛණාවිසුද්ධිං පුච්ඡති. ඉතරො අරියසඬසෙ දින්නදක්ඛණාය නිබ්බිසිට්ඨං කත්වා වුත්තත්තා මත්ථකප්පත්තස්සෙව අරියසඬසස්ස වසෙන දක්ඛණාවිසුද්ධිං දස්සෙන්නො, “සාරිපුත්ත...පෙ.... සොධෙන්නි”ති වත්වා පුන, “යෙ කෙවි අරහන්තො සොධෙන්නි”ති දස්සෙන්නො, “අපිවා”ති ආදිමාහ. ථෙරා විරපරිනිබ්බුතාති ඉදං අප්පන්නානම්පි අරියානං සාවකතං දස්සෙන්නෙන මග්ගසොධනවසෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, න උද්දිස්ස පුඤ්ඤකරණෙ සති අකරණප්පත්තියා. ඵවඤ්ඤි “අසිතිමහාථෙරා සොධෙන්නි”ති ඉදං සුචුත්තං හොති, න අඤ්ඤථා.

“සඬසගතාය දක්ඛණායා”ති කාමඤ්චෙන සාධාරණවචනං, තථාපි තත්ථ තත්ථ පුග්ගලවිසෙසො ඤාතබ්බොති දස්සෙන්නො, “අත්ථි බුද්ධප්පමුඛො සඬසො”ති ආදිමාහ. න උපනෙතබ්බො හගවතො කාලෙ භික්ඛුනං අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාගුණවසෙන අතිවිය උළාරභාවතො, ඵතරහි තදභාවතො. ඵතරහි සඬසො...පෙ.... න උපනෙතබ්බොති ඵත්ථ නයානුසාරෙන අත්ථො වත්තබ්බො. තෙන තෙනෙව සමයෙනාති තස්ස තස්ස කාලස්ස සම්පත්තිවිපත්තිමුඛෙන පටිපත්තියා උළාරතං අනුළාරතඤ්ච උල්ලිඬිගෙති. යත්ථ හි භික්ඛු ගුණෙහි සබ්බසො පරිපුණ්ණා හොන්ති, තස්මිං සමයෙ සඬසගතා දක්ඛණා ඉතරස්මිං සමයෙ දක්ඛණතො මහජ්වලතරාති දට්ඨබ්බා. සඬසෙ විත්තිකාරං කාතුං සක්කොන්තස්සාති සුප්පටිපන්නාදිං සඬසෙ ආවජ්ජිත්වා සඬසගතෙන පසාදෙන සඬසස්ස සම්මුඛා විය තස්මිං පුග්ගලෙ ව ගාරවවසෙන දෙන්තස්ස පුපුප්ජනසමණෙ දින්නං මහජ්වලතරං සඬසතො උද්දිස්සිත්වා ගහිතත්තා, “සඬසස්ස දෙමි”තියෙව දින්නත්තා ව.

එසෙව නයොති ඉමිනා, “සොතාපන්නෙ දින්නං මහප්ඵලතර”න්ති එවමාදිං අතිදිසති. ආදි-සද්දෙන උද්දිසිත්වා ගතිතො සකදාගාමී, පාටිපුග්ගලිකො අනාගාමීති එවමාදි සඬගතිනං. මහප්ඵලතරමෙව. තෙනාහ භගවා – “න ත්වෙවාහං, ආනන්ද, කෙනවි පරියායෙන සඬසගතාය දක්ඛිණාය පාටිපුග්ගලිකං දානං මහප්ඵලතරං වදාමි”ති (ම. නි. 3.380). යදි ඛිණාසවෙ දින්නදානතො සඬසතො උද්දිසිත්වා ගතිතදුස්සිලෙපි දින්නදානං මහප්ඵලං, එවං සන්නෙ – “සිලවතො, මහාරාජ, දින්නං මහප්ඵලං, නො තථා දුස්සිලෙ”ති ඉදං කථන්ති ආහ – “කං ඉමං නයං ගහායා”තිආදි. සඬසතො උද්දිසිත්වා ගහණවිධිං පහාය දුස්සිලස්සෙව ගහණවසෙන චුත්තං. ඉමස්මිං චතුක්කෙ දට්ඨබ්බන්ති ඉමස්ස පදස්ස වසෙන දට්ඨබ්බං. තත්ථ හි “පටිග්ගාහකා හොන්ති දුස්සිලා පාපධම්මා”ති ආගතං.

381. විසුජ්ඣන්ති න කිලිස්සති, මහාජුතිකාරී මහාවිජ්ජාරා හොතිති අත්ථො. සුවිධම්මොති රාගාදිඅසුචිවිධමනෙන සුවිසභාවො. න පාපධම්මොති න නිහීනසභාවො පාපකිරියාය. අකුසලධම්මො හි එකන්තනිහීනො. ජුජ්ඣො සිලවා කල්‍යාණධම්මො න හොති. තස්ස මහාබොධිසත්තස්ස අත්තනො පුත්තදානං දානපාරමියා මත්ථකං ගණන්තං මහාපථිකම්පනසමත්ථං ජාතං, ස්වායං දානගුණො වෙස්සන්තරමහාරක්ඛ්ඤා කථෙතබ්බොති.

උද්ධරතීති බහුලං කතපාපකම්මවසෙන උද්ධවිනිපාතතො උද්ධරති. තස්මා නත්ථි මය්හං කිඤ්චි චිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තන්ති අධිප්පායො.

පෙතදක්ඛිණන්ති පෙනෙ උද්දිස්ස දාතබ්බදක්ඛිණං. පාපිතකාලෙයෙවාති, “ඉදං දානං අසුකස්ස පෙතස්ස හොතු”ති උද්දිසනවසෙන පත්තෙ පාපිතකාලෙයෙව. අස්සාති පෙතස්ස. පාපුණිති ඵලසමාපත්තියා වසෙන පාපුණි. අයඤ්ථි පෙනෙ උද්දිස්ස දානෙ ධම්මතා.

තදා කොසලරක්ඛ්ඤො පරිච්චාගවසෙන අතිවිය උළාරජ්ඣාසයනං, බුද්ධප්පමුඛස්ස ව හික්ඛුසඬසස්ස උක්කංසගතගුණවිසිට්ඨතං සන්ධායාහ, “අසදිසදානං කථෙතබ්බ”න්ති.

අසාරම්පි බෙත්තන්ති සාරහීනං දුක්ඛෙත්තං. සමයෙති කසනාරහෙ කාලෙ. පංසුං අපනෙත්වාති නිස්සාරං පංසුං නිහරිත්වා. සාරඛිජානීති සභාවතො අභිසඬ්ඛාරතො ව සාරභුතානි ඛිජානි. පතිට්ඨපෙත්වාති වපිත්වා. එවන්ති යථා කස්සකො අත්තනො පයොගසම්පත්තියා අසාරම්පි බෙත්තෙ ඵලං අධිගච්ඡති. එවං සිලවා අත්තනො පයොගසම්පත්තියා දුස්සිලස්සපි දත්වා ඵලං මහන්තං අධිගච්ඡති. ඉමිනා උපායෙනාති ඉමිනා පඨමපදෙ චුත්තනයෙන. සබ්බපදෙසුති සබ්බකොට්ඨාසෙසු විසුජ්ඣනං චුත්තං, තතියපදෙ පන විසුජ්ඣනං පටික්ඛිත්තමෙව.

382. අරහතො දින්නදානමෙව අග්ගං දානවෙනතාය කෙනවි උපක්කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨත්තා, පටිග්ගාහකස්ස අග්ගදක්ඛිණෙයාත්තා. තෙනාහ – “භවාලයස්ස භවපත්ථනාය අභාවතො”ති, “උභින්නම්පි”ති වචනසෙසො. ඛිණාසවො දානඵලං න සද්දහතීති ඉදං තස්ස අප්පහිනකිලෙසජනස්ස විය කම්මකම්මඵලානං සද්දහනාකාරෙන පවත්ති තත්ථීති කත්වා චුත්තං, යතො අරහා “අසද්ධො අකතඤ්ඤු ව...පෙ.... පොරිසො”ති (ධ. ප. 97) ථොමියති. අසද්දහනං අනුමානපක්ඛිකං, අනුමානඤ්ච සංසයපුබ්බකං, නිස්සන්දිද්ධො ව කම්මකම්මඵලෙසු පච්චක්ඛිතාවං ගතො. තමෙව හි නිව්ඡිතභාවසිද්ධං නිස්සන්දිද්ධතං සන්ධාය – “දානඵලං සද්දහන්තා”තිආදි චුත්තං. යදි එවං තෙන කතකම්මං කම්මලක්ඛණප්පත්තං හොතිති ආහ “ඛිණාසවො”තිආදි. තෙනෙවාහ – “නිව්ඡන්දරාගන්තා”ති, එතඤ්ච ලක්ඛණවචනං, කෙනවි කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨත්තාති අධිප්පායො. අස්සාති ඛිණාසවස්ස දානං.

කිං පන සම්මාසම්බුද්ධෙනාතිආදිනා දායකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධි වොදිනා, සාරිපුත්තත්ථෙරෙනාතිආදිනා පන පටිග්ගාහකතොති වදන්ති; තදුසුත්තං, සාවකස්ස මහප්ඵලභාවෙ සංසයාභාවතො, හෙට්ඨා නිව්ඡිතත්තා ව, තස්මා උභයෙනපි දායකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධි එව වොදිනා. සා හි ඉධ සාධාරණවසෙන නිව්ඡිතත්තා සංසයවත්ථු. තෙනාහ – “සම්මාසම්බුද්ධෙන...පෙ.... වදන්ති”ති. සම්මාසම්බුද්ධං භීතිආදි යථාචුත්තඅත්ථස්ස කාරණවචනං. අඤ්ඤො දානස්ස විපාකං ජානිතුං සමත්ථො නාම තත්ථි සබ්බසො සත්තානං කම්මවිපාකවිභාගජානනඤ්ඤාණස්ස අනනුඤ්ඤාත්තා. තෙනාහ භගවා – “යස්මා ව බො, හික්ඛෙව, සත්තා න ජානන්ති, දානසංවිභාගස්ස විපාකං යථාහං ජානාමි, තස්මා අදත්වා භුඤ්ජන්ති”තිආදි (ඉතිවු. 26). එතෙන එත්ථ ඤාණවිසොධනං නාම කමිනං, න දක්ඛිණාය විසුද්ධි නාම දායකතො පටිග්ගාහකතො ව වසෙන හොතිති; සම්මාසම්බුද්ධෙන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස දින්නදානං සබ්බසො උපක්කිලෙසවිසුද්ධියා ඤාණස්ස ව අතිවිය උළාරත්තා මහානුභාවං නාම සියා මහාතෙජවත්තඤ්ච; න මහප්ඵලං තෙසං සන්නානෙ පරිපුණ්ණඵලස්ස අසම්භවතො. යදි දින්නදානං පරිපුණ්ණඵලං න හොති උභයවිපාකදානාභාවතො, පවත්තිවිපාකදායි පන හොතිති දස්සෙන්නො, “දානං භී”තිආදිමාහ.

චතුභීති සහයොගෙ කරණවචනං, චතුභි සම්පදාහි සහගතා සහිතං කත්වාති අත්ථො. ඉමා චතස්සො සම්පදා සබ්බසාධාරණවසෙන චුත්තා, න යථාධිගතපුග්ගලවසෙන. තෙනාහ – “දෙය්‍යධම්මස්ස ධම්මෙනා”තිආදි. තස්මිංයෙව අත්තභාවෙති යස්මිං අත්තභාවෙ තං දානමයං පුඤ්ඤං උප්පන්නං, තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙති, වෙනනාය මහන්තත්තා දිට්ඨධම්මවෙදනියං හුත්වා විපච්චන්ති අත්ථො. පුබ්බචෙතනාදිවසෙනාති සන්නිට්ඨාපකප්පනවිථිතො පුබ්බාපරවිථිචෙතනාවසෙන, අඤ්ඤා සන්නිට්ඨාපකවිථියංයෙව පුබ්බචෙතනාදිවසෙනාති චත්තබ්බං සියා. සා හි

වෙනනා දිව්‍යධම්මවෙදනියභූතා තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙනි, න ඉතරා. මහත්තතාති පුබ්බාභිසංඛාරවසෙන ඤාණසම්පයොගාදිවසෙන වෙනනාය උළාරතා. බිණ්ණසවභාවෙනාති යස්ස දෙනි, තස්ස බිණ්ණසවභාවෙන. වත්ථුසම්පන්නතාති එත්ථ යථා පටිසසඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤානං විගමෙන දිබ්බවිහාරානං වසෙන, ඛ්‍යාපාදසඤ්ඤාදීනං විගමෙන බ්‍රහ්මවිහාරානං වසෙන, සබ්බසො රූපසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤානං විගමෙන ආනෙඤ්ජවිහාරානං වසෙන සබ්බසො නිව්වසඤ්ඤාදීනං පටිප්පස්සද්ධියා සබ්බසංඛාරවිමුක්තාය අරියවිහාරානං වසෙන වත්ථුසම්පන්නතා ඉච්ඡිතා. තංතංසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන සන්තානස්ස නිරොධසාධනතා තං දිවසං නිරොධස්ස සාධනතා නාම. වත්ථුසම්පන්නතාති සබ්බසො නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන වත්ථුසම්පන්නතා ඉච්ඡිතා; න සබ්බසො අනවසෙසසඤ්ඤානිරොධතායාති ආහ - “තං දිවසං නිරොධකො වුට්ඨිතභාවෙන වත්ථුසම්පන්නතා”ති. සඤ්ඤානිරොධස්ස වෙන්ථ අව්වාසන්නතං සන්ධාය, “තං දිවසං”න්ති වුත්තං. යං පනෙන්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

දක්ඛිණාවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව විහඬගවග්ගවණ්ණනා.

5. සලායතනවග්ගො

1. අනාථපිණ්ඩිකොවාදසුත්තවණ්ණනා

383. අධිමත්තගිලානොති අධිකාය මත්තාය මරණස්ස ආසන්නතාය අතිවිය ගිලානොති අත්ථො. තෙනාහ “මරණසෙය්‍යං උපගතො”ති. අබණ්ඩං අකාසි ගහපතීනො සත්ථරි පරමපෙමත්තා. යත්තකං වස්සානි, “සකිං වා ද්වික්ඛත්තුං වා”ති වුත්තං යත්තකං අස්ස ගහපතිස්ස.

384. ඔසක්කන්තීති පරිභායන්ති. ඔත්ථරන්තීති අභිභවන්ති. උස්මා නාම කම්මජතෙජොධාතු, සා සහ ජීවිතින්ද්‍රියනිරොධා පරියාදියති, යාව තා ආයුඋස්මා වත්තන්ති, තාව මරණන්තිකා වෙදනා වත්තන්තෙව විඤ්ඤාණස්ස අතිරුද්ධත්තා. තෙනාහ “යාව උස්මා”තිආදි.

385. තීහි ගාහෙහීති තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහෙහි. පටිබාහිතුං වික්ඛම්භෙතුං. වක්ඛුං තීහි ගාහෙහි න ගණ්භිස්සාමීති මානග්ගාහපටික්ඛෙපමුඛෙන වක්ඛුස්මිං අනිච්චානුපස්සනාති දස්සෙති. අනිච්චානුපස්සනාය හි සති අප්පතිට්ඨො මානග්ගාහො, දුක්ඛානුපස්සනාය සති අප්පතිට්ඨො තණ්හාග්ගාහො, අනත්තානුපස්සනාය සති අප්පතිට්ඨො දිට්ඨිග්ගාහොති, ගාහො ව නාම ඔළාරිකො, තස්මිං විගතෙපි නිකන්ති තිට්ඨෙය්‍යාති තං විජ්‍යාපෙතුකාමෙන, – “න ව මෙ වක්ඛුතිස්සිතං විඤ්ඤාණං භවිස්සති”ති වුත්තන්ති ආහ – “විඤ්ඤාණඤ්චාපි මෙ වක්ඛුතිස්සිතං න භවිස්සති”ති. සබ්බං කාමභවරූපන්ති කාමභූමිපරියාපන්තං සබ්බං රූපක්ඛන්ධමාහ – “කාමරූපභවරූප”න්ති වා පායො. සො යුත්තො ඉමස්ස වාරස්ස එව අනවසෙසපඤ්චවොකාරභවපරියාපන්තතො. තථා හි උපරි වතුචොකාරභවො අනවසෙසතො වුත්තො.

386. ඉධලොකන්ති එත්ථ සඬබාරලොකවිසයොති අධිප්පායෙන, “වසනට්ඨානං වා”තිආදි වුත්තං, තඤ්ච බො පයමදුනියවාරෙහි ඉධලොකො ගහිතොති කත්වා. පයමදුනියවාරෙහි පන ඉධලොකො පරලොකොති විභාගෙන විනා පඤ්චවොකාරභවො ගහිතො; තථා තතියවාරෙ පඤ්චවොකාරභවො වතුචොකාරභවො ව ගහිතොති පුන දිට්ඨධම්මසම්පරායවසෙන තං විහජිත්වා දස්සෙතුං, “න ඉධලොක”න්තිආදි වුත්තං. ඉධලොකන්ති ව සත්තසඬබාරවසෙනෙව ගහිතං. සබ්බමිපි සඬබාරවසෙන පරිග්ගහෙත්වා දස්සෙතුං, “යම්පි මෙ දිට්ඨ”න්තිආදි වුත්තන්ති කෙවි. අපරිතස්සනත්ථං තණ්හාපරිතස්සනාය අනුප්පාදනත්ථං. යස්ස දිට්ඨධම්මොති වුව්චති, තස්ස පන අභාවතො, “මනුස්සලොකං යපෙත්වා සෙසා පරලොකා නාමා”ති වුත්තං. යෙසං පන “ඉධලොක”න්ති ඉමිනා සත්තලොකස්සපි ගහණං ඉච්ඡිතං. තෙසං මනෙන, “මනුස්සලොකං යපෙත්වා”ති යොජනා.

387. අල්ලියසීති අත්තභාවෙ භොගෙසු ව අපෙක්ඛං කරොසීති අත්ථො. එවරුපීති යාදිසී තදා ධම්මසෙනාපතිනා කට්ඨා, එවරුපී. ධම්මකථා න සුතපුබ්බාති යථාකට්ඨාකාරමෙව සන්ධාය පටික්ඛෙපො, න සුමුමගම්භීරසුඤ්ඤාතාපටිසංයුත්තතාසාමඤ්ඤං. තෙනාහ “එවං පනා”තිආදි.

මයා ගතමග්ගමෙව අනුගච්ඡිති දානමයපුඤ්ඤභාවසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා වදති, න බොධිසත්තදානභූතං දානපාරමිතං. න පටිභාතීති රුව්චනවසෙන විත්තෙ න උපතිට්ඨති. තෙනාහ “න රුව්චති”ති. තථා භෙස වට්ඨාහිරතොති. උජුමග්ගාචා විපස්සනා භගවතා පනස්ස කට්ඨපුබ්බා.

388. එසිතගුණත්තා එසියමානගුණත්තා ව ඉසි, අසෙක්ඛා සෙක්ඛා කල්‍යාණපුපුඤ්ජනා ව, ඉසීනං සඬ්ඝො, තෙන නිසෙවිතන්ති ඉසිසඬ්ඝනිසෙවිතං. කාමං තස්ස විභාරස්ස ගන්ධකුට්ඨාසාදකුට්ඨාගාරාදිවසෙන නිසිදනනිපජ්ජනාය රුක්ඛලතාදිවසෙන භූමිසයාදිවසෙන ව අනඤ්ඤාසාධාරණා මහති රමණීයතා අත්ථෙව, සා පන ගෙහස්සිතභාවෙන අරියානං විත්තං තථා න තොසෙති; යථා අරියානං නිසෙවිතභාවෙනාති ආහ – “පයමගාථාය ජෙනවනස්ස වණ්ණං කථෙත්වා”ති. තෙනාහ භගවා – “යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙය්‍යක”න්ති (ධ. ප. 98; ථෙරගා. 991; සං. නි. 1.261). අපවයගාමීති වෙනනා සත්තානං සුද්ධිමාවහනීති ආහ – “කම්මන්ති මග්ගවෙනනා”ති. වතුන්තං අරියසච්චානං විදිතකරණට්ඨෙන කිලෙසානං වික්ඛම්භනට්ඨෙන ව විජ්ජා, මග්ගසම්මාදිට්ඨිති ආහ – “විජ්ජාති මග්ගපඤ්ඤා”ති. සමාධිපක්ඛිකො ධම්මො නාම සම්මාචායාමසතිසමාධයො. තථා හි විජ්ජාභාගියො සමාධිපි සමාධිපක්ඛිකො. සීලං තස්ස අත්ථිති සීලන්ති ආහ – “සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස ජීවිතං උත්තම”න්ති. දිට්ඨිසඬ්ඝකප්පොති සම්මාසඬ්ඝකප්පො. තත්ථ සම්මාසඬ්ඝකප්පස්ස උපකාරකභාවෙන විජ්ජාභාගො. තථා හි සො පඤ්ඤාක්ඛන්ධසඬ්ඝගිතොති වුව්චති, යථා සම්මාසඬ්ඝකප්පො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සඬ්ඝගිතො, එවං වායාමසතියො සමාධික්ඛන්ධසඬ්ඝගිතාති. තෙනාහ – “ධම්මොති වායාමසතිසමාධයො”ති. “ධම්මො”ති හි ඉධ සම්මාසමාධි අධිප්පෙතො, – “එවං ධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3.198; සං. නි. 5.378) විය. වාචාකම්මන්තාජීවාති සම්මාචාචාකම්මන්තාජීවා මග්ගපරියාපන්තා එව, තෙ සබ්බෙපි ගහිතාති. තෙනාහ – “එතෙන අට්ඨධිගිකෙන මග්ගෙනා”ති.

උපායෙනාති යෙන විධිනා අරියමග්ගො භාවෙනබ්බො, තෙන සමාධිපක්ඛියං විපස්සනාධම්මඤ්චෙව මග්ගධම්මඤ්ච. “අරියං වො, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාර”න්ති (ම. නි. 3.136) හි වචනතො සම්මාසමාධිආදයො මග්ගධම්මාපි සමාධිපක්ඛියා. විචිනෙය්‍යාති විමංසෙය්‍ය, භාවෙය්‍යාති අත්ථො. තත්ථාති හෙතුමිති භූමිමවචනං. අරියමග්ගහෙතුකා හි සත්තානං විසුද්ධි. තෙනාහ – “තස්මිං අරියමග්ගෙ විසුජ්ඣති”ති. පඤ්චක්ඛන්ධධම්මං විචිනෙය්‍ය, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධො විපස්සෙය්‍ය. තෙසු හි විපස්සියමානෙසු විපස්සනා උක්කංසගතා. යදග්ගෙන දුක්ඛසච්චං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙවොධෙන පටිවිජ්ඣියති, තදග්ගෙන සමුදයසච්චං පභානපට්ඨෙවොධෙන නිරොධසච්චං සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙවොධෙන, මග්ගසච්චං භාවනාපට්ඨෙවොධෙන පටිවිජ්ඣියති, එවං අවිචන්තවිසුද්ධියා සුජ්ඣති. තෙනාහ – “එවං තෙසු චතුසු සච්චෙසු විසුජ්ඣති”ති. ඉධාපි නිමිත්තත්ථෙ භූමිමවචනං. සච්චෙසු වා පටිවිජ්ඣියමානෙසුති වචනසෙසො.

අවධාරණවචනන්ති වචන්ථාපනවචනං, අවධාරණන්ති අත්ථො. සාරිපුත්තොවාති ව අවධාරණං තස්ස සාවකභාවතො සාවකෙසු සාරිපුත්තොව සෙය්‍යොති ඉමමත්ථං දීපෙති. කිලෙසඋපසමෙනාති ඉමිනා මහාථෙරස්ස තාදිසො කිලෙසුපසමොති දස්සෙති, යස්ස සාවකස්ස විසයෙ පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්ති අහොසි. යදි එවං – “යොපි පාරඨගතො භික්ඛු, එතාවපරමො සියා”ති ඉදං කථන්ති? තෙසං තෙසං බුද්ධානං සාසනෙ පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්තසාවකවසෙනෙතං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අථ වා – “නත්ථි චිත්තනියා නානත්ත”න්ති (දී. නි. ටී. 3.141; විභ. මූලටී. සුත්තන්තභාජනියවණ්ණනා) වචනතො සාවකෙහි චිත්තන්තපඤ්ඤාමත්තං සන්ධායෙන චුත්තං. තෙනාහ – “පාරඨගතොති නිබ්බානං ගතො”තිආදි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අනාථපිණ්ඩිකොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලිතත්ථප්පකාසනා සමන්තා.

2. ඡන්තොවාදසුත්තවණ්ණනා

389. ඡන්තොති ඉදං තස්ස නාමන්ති ආහ “එවංනාමකො ථෙරො”ති. යස්ස පන සත්ථාරා පරිනිබ්බානකාලෙ බ්‍රහ්මදණ්ඩො ආණත්තො, අයං සො න භොතිති දස්සෙන්තො ආහ – “න අභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තත්ථෙරො”ති, ලොකනාථස්ස අභිනික්ඛමනකාලෙ කපිලපුරතො නික්ඛන්තොති අත්ථො. ගිලානපුච්ඡකාති ගිලානස්ස පුච්ඡනකා, ගිලානභාවස්ස අවන්ථං සොතුකාමාති අත්ථො. සසනතො හිංසනතො සත්ථන්ති ආහ “ජීවිතභාරකසත්ථ”න්ති.

390. උපවජ්ජං එතස්ස නත්ථිති අනුපවජ්ජං, කරජකායං කත්වා ආයතිං උප්පත්තිරභිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අනුප්පත්තික”න්ති.

391. බයවයං ඤක්ඛාති සඬබාරගතං බණ්ණඬගං නෙත්වා ඤාණෙන යාථාවතො ඤක්ඛා. නෙතං මමාති දුක්ඛතො සමනුපස්සනා සඬබාරෙසු දිට්ඨෙසු මමංකාරාභාවතො. නෙසොභමස්මිති අනිච්චතො සමනුපස්සනා අනිච්චතො තෙසු දිට්ඨෙසු අභංකාරාභාවතො. න මෙසො අත්තාති අනත්තතො සමනුපස්සනා අනත්තතො තෙසු දිට්ඨෙසු අත්තග්ගාභාවතොති ආහ – “නෙතං මම...පෙ.... අත්තාති සමනුපස්සාමි”ති.

393. තස්මා පුපුජ්ජනොති යස්මා අරියො සබ්බෙයො පරිඤ්ඤාතවත්ථුකො දුක්ඛවෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො නාම නත්ථි, තස්මා පුපුජ්ජනො, කෙවලං පන අධිමානෙනෙව – “නාභිකඬබාමි ජීවිතං, පරිච්ඡේණො මෙ සත්ථා, නිරොධං දිස්වා”ති වදන්ති අධිප්පායො. ඉදම්පිති ඉදම්පි, “නිස්සිතස්ස වලිත”න්තිආදි. තණ්හානිස්සිතභාවෙන හි ආයස්මා ඡන්තො මාරණන්තිකං වෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ඉතො චිතො පරිවත්තන්තො වලති විජ්ජන්දති, තස්මා “නිස්සිතස්ස වලිත”න්තිආදි මනසිකාතබ්බං, තෙන ඉදං සබ්බං තං විජ්ජන්දිතං න භවිස්සති අධිප්පායො. කප්පසද්දො කාලපරියායොපි භොති, න කාලවිසෙසවාචකො එවාති ආහ – “නිව්චකප්පන්ති නිව්චකාල”න්ති. යථා අප්පභීනතණ්හාදිට්ඨිකො පුග්ගලො තංනිස්සිතො අල්ලිතො, එවං තාභිපි නිස්සිතො අමුත්තභාවතොති ආහ – “තණ්හාදිට්ඨිහි නිස්සිතස්සා”ති. වලිතන්ති යථා යථා අසමාරද්ධාය සම්මාපට්ඨන්තියා ආදීනවවසෙන වලන්තං පන යස්මා අරියස්ස විනයෙ චිරුපං වලිතං නාම භොති, තස්මා ආහ – “විජ්ජන්දිතං භොති”ති. තාදිසෙ පන පපඤ්චවික්ඛමනවසෙන චිත්තස්ස වලිතෙ අසති භාවනාය වීථිපට්ඨන්තාය කිලෙසපට්ඨපස්සද්ධි එව භොතිති ආහ “වලිතෙ අසති පස්සද්ධි”ති. තෙන චුත්තං – “කිලෙසපස්සද්ධි නාම භොති”ති.

භවන්තරං දිස්වා නමනට්ඨෙන නති. තෙනාහ – “නතියා අසතිති භවන්ථාය ආලයනිකන්තිපරිශුච්ඡානෙසු අසති”ති. පටිසන්ධිවසෙන ආගති නාමාති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන භවන්තරතො ඉධෙව ආගමනං නාම, චූතිවසෙන වචනවසෙන ඉතො භවන්තරස්ස ගමනං නාම න භොති ආගතිගතියා අසති කතුපචිතස්සපි කම්මස්ස උප්පත්තිපරිකප්පවසෙන පවත්තියා අභාවතො. වචනවසෙනාති නිබ්බන්තභවතො වචනවසෙන චූති, ආයතිං උපපජ්ජනවසෙන උපපාතො න භොති. යතො ගති ආගති වචනං උපපාතො න භොති, තතො එව නෙවිධ, න හුරං, න උභයමන්තරෙන, කායස්ස ගතියා ආගතියා ව අභාවතො සබ්බෙයො චූතුපපාතො නත්ථි; තෙන න ඉධලොකෙ ධීතොති වත්තබ්බො. න පරලොකෙ ධීතොති වත්තබ්බො, න උභයමන්තරෙන ධීතොති වත්තබ්බො. තෙනාහ “නයිධ ලොකෙ”තිආදි. තත්ථ ඉධලොකපරලොකචිත්තස්ස සංසරණපදෙසස්ස අභාවතො, “න උභයමන්තරෙනා”ති

වුත්තොති උභයපරියාපන්නො න හොතිති පටික්ඛිපන්නො, “න උභයත්ථ හොති”ති ආහ. අයමෙව අන්තොති යො ඉධලොකෙ පරලොකෙ ව අභාවො අවිජ්ජමානනා අනුප්පජ්ජනං, අයමෙව සකලස්ස දුක්ඛමූලස්ස අන්තො පරියොසානං.

394. කණ්ණිකාලිං ඡිත්තීති නාලිං ඡිත්තීතං ආරභි. තස්මිං ඡිත්තීතං ආරද්ධක්ඛණෙ ඡෙදො ව චත්තති; මරණභයඤ්ච ඔක්කම් අවිතරාගභාවතො, තතො ඵච ගතිනිමිත්තං උපට්ඨාති. “සොපි නාම සබ්බමචාරිනං අනුපවජ්ජනං ඛ්‍යාකරිත්වා සරාගමරණං මරිස්සති”ති සංවිග්ගමානසො සඬබ්බොරෙ අනිච්චාදිවසෙන පරිග්ගණ්හන්තො. අරහත්තං පත්වාති පුබ්බෙ බහුසො විපස්සනාය උදයබ්බයඤාණං පාවිතත්තා තාවදෙව අරහත්තං පත්වා අරහත්තඵලපච්චවෙක්ඛණානන්තරං කණ්ණිකාලිවිජෙදපච්චයා ජීවිතනිරොධෙන සමසීඨි හුත්වා පරිනිබ්බායි. න හි අන්තිමභවිකස්ස අරහත්තං අප්පත්වා ජීවිතන්තරායො හොති. ථෙරස්සාති ආයස්මතො ඡන්තන්ථෙරස්ස. ඛ්‍යාකරණෙනාති හෙතුම්භි කරණවචනං “ඛ්‍යාකරණෙන හෙතුනා”ති. තන්තිමිත්තඤ්භි ථෙරො වීරියං පරිග්ගණ්හන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙති. ඉමිනාති, “අත්ථි, හන්තෙ”ති ආදිවචනෙන. ථෙරොති ආයස්මා සාරිපුත්තන්ථෙරො. පුච්ඡතීති, හන්තෙ, තථා කුලසංසග්ගපසුතො කථං පරිනිබ්බායිස්සතීති පුච්ඡති. “පුබ්බෙ කුලෙසු සංසට්ඨචාරී”ති සබ්බමචාරිනං පඤ්ඤාතස්සපි ඉමස්මිං “හොන්ති හෙතෙ සාරිපුත්තා”ති ආදිනා ගභවතො වුත්ත-ට්ඨානෙන අසංසට්ඨභාවො පාකටො අහොසි. පක්කම්පි නිපක්කං විය සම්මාපට්පජ්ජමානාපි කෙච් අසඤ්ඤාතා උපට්ඨහන්ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

ඡන්තොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. පුණ්ණොවාදසුත්තවණ්ණනා

395. අනන්තරසුත්තෙ “පටිසල්ලානාති ඵලසමාපත්තිතො”ති වුත්තං, තත්ථ ධම්මසෙනාපතිතො අරියවිහාරස්ස අධිප්පෙතත්තා, ඉධ පන අකතකිච්චස්ස පටිසල්ලානං නාම කායච්චෙකොති ආහ – “පටිසල්ලානාති ඵකිභාවා”ති. “චක්ඛුච්ඤ්ඤායා රූපා”ති පනෙත්ථ විඤ්ඤායාරූපං විජානන්තස්ස ද්වාරභූතං චක්ඛුත්ති උභයං අප්පිකුත්තිකං බාහිරඤ්ච ආයතනං අභිනන්දිතාදිසාමඤ්ඤෙන තඤ්චෙති ඵත්ථ තං-සද්දෙන ඵකප්පිකං පච්චාමට්ඨන්ති ආහ – “තඤ්චෙති තං චක්ඛුඤ්චෙව රූපඤ්චා”ති. යං පනෙත්ථ විඤ්ඤායාසද්දෙන ජොතිතං විඤ්ඤාණං තං සම්පයුත්තධම්මාති තදුභයං, “මනොවිඤ්ඤායා ධම්මා”ති පදෙන කථිතමෙවාති ඉධ න ගතිනං. එස නයො සෙසෙසුපි. සමොධානෙනාති සභාවට්ඨානෙන, විත්තෙන නන්දියා තණ්හාය සහ පවත්තියා විත්තසහුප්පත්තියාති අත්ථො. තෙනාහ – “උප්පජ්ජති නන්දී”ති. පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛස්ස සමොධානන්ති පඤ්චක්ඛන්ධසඬබ්බාතස්ස දුක්ඛසච්චස්ස පච්චවොකාරෙ සහස්පවත්ති හොති. යස්මා දුක්ඛං උප්පජ්ජමානං ඡන්තං ද්වාරානංයෙව වසෙන උප්පජ්ජති, තථා සමුදයොති, තස්මා ආහ – “ඉති ඡස්ස ද්වාරෙසු”ති ආදි. කිලෙසවට්ඨස්ස කම්මවට්ඨස්ස විපාකවට්ඨස්ස ව කථිතත්තා ආහ – “වට්ඨං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති”ති. දුතියනයෙති “සන්ති ව බො”ති ආදිනා වුත්තෙ දුතියෙ දෙසනානායෙ. පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති න යථානුසන්ධි නාපි අප්පිකාසයානුසන්ධිති අධිප්පායො, පුච්ඡානුසන්ධිස්ස පන ඉධ සම්භවො ඵච නත්ථිති. සත්තසු යානෙසුති අක්කොසනෙ පරිභාසනෙ පාණිප්පහාරෙ ලෙඩ්ධුප්පහාරෙ දණ්ඩප්පහාරෙ සත්ථප්පහාරෙ ජීවිතාවොරොපනෙති ඉමෙසු සත්තසු. “හද්දකා චතිමෙ”ති ආදිනා බන්තිපට්ඨසංයුත්තං සිහනාදං නදාපෙතුං.

396. වණ්ණධාති කොධනා, තෙන දුස්සිතවිත්තතාය දුට්ඨාති වුත්තා. කිබ්බිසාති පාපා. ඵරුසාති ඊසකම්පි පසාදසිනෙභාභාවෙන ලුද්දා. ඵරුසවචනතාය වා ඵරුසා, තථාභූතා පන ලුද්දා නාම හොන්ති, තස්මා වුත්තං “කක්ඛළා”ති. ඉදඤ්ච තෙති, “හත්ථවිජෙදං නාසිකවිජෙදං”න්ති ඵචමාදිං ඉදඤ්ච අනිට්ඨං කරිස්සාමාති භයදස්සනෙන තප්පස්සන්ති.

සට්ඨකමුග්ගරොනාති දණ්ණධානං කිර අග්ගපස්සෙ සට්ඨකාරං දස්සෙන්නි, තෙන සො “සට්ඨකමුග්ගරො”ති වුච්චති. එකතොධාරාදිනා සත්ථෙත කරවාලබ්ගාදිනා. “ඉන්ද්‍රියසංවරාදිනං එතං නාම”න්ති වත්වා යත්ථ යත්ථ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයො “දමො”ති වුත්තා, තං පාඨපදෙසං දස්සෙන්නො “සච්චෙනා”ති ආදිමාහ . මනවිජට්ඨාති ඉන්ද්‍රියාති දමෙති සංවරෙතීති ඉන්ද්‍රියසංවරො, දමො. රාගාදිපාපධම්මෙ දමෙති උපසමෙතීති දමො, පඤ්ඤා. පාණාතිපාතාදිකම්මකිලෙසෙ දමෙති උපසමෙති වික්ඛම්භෙතීති දමො උපොසට්ඨො. ඛ්‍යාපාදවිභෙසාදිකෙ දමෙති විනෙතීති දමොති ආහ – “ඉමස්මිං පන සුත්තෙ බන්ති ‘දමො’ති වෙදිතබ්බා”ති. උපසමොති තස්සෙව දමස්ස වෙච්චනං, තස්මා දමො ව සො ඛ්‍යාපාදාදිනං විනයනට්ඨෙන තෙසංයෙව උපසමනට්ඨෙන උපසමො වාති දමුපසමො, අධිවාසනබන්ති.

397. තත්ථ බන්තියං කතාධිකාරො තං ජනපදං ගන්ත්වා මහාජනස්ස අවස්සයො හොති, තස්මා තදස්ස අපදානං සමුදාගමතො පට්ඨාය විභාවෙතුං, “කො පනෙස පුණ්ණො”ති ආදි ආරද්ධං. ඵත්ථාති එතස්මිං සුනාපරන්තජනපදෙ. අසප්පායවිහාරන්ති භාවනාභියොගස්ස න සප්පායං විහාරං.

ද්වේ භාතරොති අවිහත්තසාපනෙය්‍යා අවිහත්තවොහාරසංයොගා. තෙනාහ “තෙසු”තිආදි. ජනපදවාරිකං වරන්තො හණ්ඩං ගහෙන්වා ජනපදෙසු වික්කයං කරොන්තො.

“බුද්ධපුජං ධම්මපුජං සඬ්ඝපුජං කරිස්සාමා”ති තන්තින්තා. අට්ඨිමිඤ්ජං ආභවිව අට්ඨාසිති, “බුද්ධො”ති වචනං අස්සුතපුබ්බං සොතපථං උපගතං අනප්පකං පිතිසොමනස්සං සමුට්ඨාපෙන්තං පිතිසමුට්ඨානපණ්ණරුපෙති ජව්වම්මාදිති ඡිත්තදිත්වා අට්ඨිමිඤ්ජං ආභවිව අට්ඨාසි. විස්සජ්ජිතන්ති වික්කිණනවසෙන විනියොජිතං. කම්මට්ඨානං න උපට්ඨාතීති භාවනාවිථිං න ඔතරති. මය්හං අසප්පායොති මය්හං කම්මට්ඨානභාවනාය සප්පායො උපකාරො න හොති.

කොච්ච චඩ්කම්තුං සමත්ථො නාම නත්ථි මහතා සමුද්දව්විසද්දෙන උපද්දුතත්තා භාවනාමනසිකාරස්ස අනභිසම්භුණ්ණතො. තෙනාහ “සමුද්දව්වියො”තිආදි. සොති මකුළුවිහාරො.

උත්තමජවෙන ගව්ජමානා යථාධිප්පෙනං මග්ගං අතික්කම්ත්වා අඤ්ඤතරං දීපකං පාපුණි.

උප්පාදිකං උට්ඨාපෙන්වාති මහාවතමණ්ඩලසමුට්ඨාපනෙන තස්මිං පදෙසෙ මහාසමුද්දං සංඛොහෙන්තො මහන්තං උප්පාදං උට්ඨාපෙන්වා.

ථෙරො, “අම්හෙ ආවජ්ජෙය්‍යාථා”ති කතිට්ඨස්ස වචනං සරිත්වා අන්තරන්තරා ආවජ්ජෙති, තස්මා තදාපි ආවජ්ජෙති, තං සන්ධාය චුත්තං – “තස්මිංයෙව ඛණෙ ආවජ්ජිත්වා”ති. සම්මුඛෙති සිසට්ඨානෙන. පට්ඨෙදෙසුන්ති පථෙදෙසු, උපාසකා මයන්ති පටිජානිංසු. ඉමිතාති ඉමිනා මය්හං පරිච්චත්තකොට්ඨාසෙන. මණ්ඩලමාළන්ති මුණ්ඩමණ්ඩලමාළසදිසං පටිස්සයං. පරිවාරකාති අවසෙසගාමිනො.

සච්චබන්ධස්ස ඔකාසං කරොන්තො “එකුතපඤ්චසතාන”න්ති ආහ. තං දිවසං...පෙ.... අග්ගහෙසි, තෙන සො ථෙරො පඨමං සලාකං ගණ්හන්තානං එතදග්ගෙ යපිතො.

වාණිජගාමං ගන්ත්වාති වාණිජගාමසමීපං ගන්ත්වා. බුද්ධකොලාහලන්ති බුද්ධානං උපගම්ම සත්තානං උප්පජ්ජනකුතුහලං.

මහාගන්ධකුටියංයෙවාති ජෙතවනමහාවිහාරෙ මහාගන්ධකුටියංයෙව. පරිවරිතබ්බන්ති උපට්ඨාතබ්බං.

ගන්ධකට්ඨාතීති වන්දනඅගරුසලලාදිති සුගන්ධකට්ඨාතී. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

පුණ්ණොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

4. නන්දකොවාදසුත්තවණ්ණනා

398. සඬ්ඝස්ස භාරං අකාසි උපායෙන නන්දකත්ථෙරස්ස ඔවාදෙන විනෙතබ්බානං භික්ඛුනිනං විනයත්ථං. තෙනාහ “ඉමං පනා”තිආදි. පරියායති පවත්තතීති පරියායො, පටිපාටිති ආහ – “පරියායෙනාති වාරෙනා”ති. අස්සාති නන්දකත්ථෙරස්ස. වදාපෙසි අඤ්ඤෙහි අත්තනො අනොකාසභාවං. පරියායෙන ඔවදන්තීති ඔවදිතුං සමත්ථා භික්ඛුනියො වාරෙන ඔවදන්ති. ඉදං පරියායෙන ඔවදනං. විත්තං එකග්ගං හොති පසිදති පුබ්බවරියසිද්ධෙන ගාරවබ්බුමානෙන ගෙහස්සිතපෙමවසෙන.

ගොතමීති මහාපජාපතිගොතමී. සෙට්ඨිස්සාති ඛාරාණසිසෙට්ඨිනො.

තෙති පච්චෙකබුද්ධො. කිං නු ඛොති පුච්ඡි වීරතරකාලං පුඤ්ඤකිරියාය පරිභාවිතසන්තානතාය, පච්චෙකබුද්ධෙසු ව ගාරවබ්බුමානතාය. දුග්ගතෙහිපි සක්කා කාතුන්ති දුග්ගතෙහිපි යථාවිභවං කතා කුටි තුම්භාකං වසිතුං සක්කාති පුච්ඡි.

හත්ථකම්මං දෙථාති හත්ථකම්මං කත්වා දෙථාති අත්ථො. ආනිසංසං ආචික්ඛිත්වාති “තාදිසානං මහෙසීනං කතං වෙය්‍යාවච්චං අම්භාකම්පි දීඝරත්තං හිතාය හොති. ආවාසදානඤ්ච නාම මහජ්ජලං මහානිසංසං නිබ්බන්තට්ඨානෙ මහාසම්පත්තිආවහං හවිස්සති”තිආදිනා ආනිසංසං ආචික්ඛිත්වා. ගාළුහෙන ඔවාදෙන තජ්ජෙන්වාති, “ඉමෙසු නාම කරොන්තෙසු ත්වං කස්මා න කරොසි, මම ජෙට්ඨකදාසස්ස හරියභාවං න ජානාසි. සබ්බෙහිපි කරියමානස්ස හත්ථකම්මස්ස අකරණෙ තුය්හං ඉදඤ්චිදඤ්ච දුක්ඛං ආගමිස්සති”ති හයෙන තජ්ජෙන්වා. සතං සතං හුත්වාති සතං සතං දාසපුත්තා එකජ්ඣං හුත්වා එකඤ්ච එකඤ්ච කුටිං කත්වා අදාසි. වඩ්කමනාදිපරිවාරන්ති වඩ්කමනරත්තිට්ඨානදිවට්ඨානභොජනාදිපරිවාරට්ඨානසහිතං. ජග්ගිත්වා උපට්ඨාපෙන්වා. විස්සජ්ජාපෙසිති පරිච්චජාපෙසි. පරිච්චතාපෙන්වාති වෙනාපෙන්වා. තිච්චරානීති සහස්සග්ගනිකානි තිච්චරානි කත්වා අදාසි. කාලෙන කාලන්ති කාලෙ කාලෙ, කිස්මිඤ්චි කාලෙති අත්ථො. රජ්ජෙ ඨිතස්සාති සබ්බභූතූපකාරරජ්ජෙ ඨිතස්ස.

නන්දකත්ථෙරොපීති තදා ජෙට්ඨකදාසො එතරහි නන්දකත්ථෙරො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො.
ජෙට්ඨකදාසීධිතා ...පෙ.... අග්ගමහෙසිට්ඨානො ධීතාති මහාපජාපතිගොතමීං සන්ධාය වදන්ති. අයමායස්මා නන්දකොති
අයමෙව සමුදාගමනො ආයස්මා නන්දකත්ථෙරො. එතාව තා භික්ඛුනියොති එතාවතා සමුදාගමනො පඤ්චසතා
භික්ඛුනියො.

399. හෙතුනාති ඤායෙන අවිපරිතපටිපත්තියා. පුබ්බභාගා හි පුරිමා පුරිමා පටිපදා පච්ඡිමාය කාරණං.
යාථාවසරසකො දිට්ඨන්ති යාථාභූතසභාවතො පච්චක්ඛං විය.

401. තං සභාවං තංසභාවන්ති තස්සා වෙදනාය පච්චයභාවෙන අනුරූපං.

403. පයමතරංයෙව අනිච්චාති තස්සාපි ඡායාය අනිච්චභාවො පයමතරංයෙව සිද්ධො. න හි කදාවි අනිච්චං
නිස්සාය පවත්තං කිඤ්චි නිච්චං නාම අත්ථිති.

404. අනුපහනිත්වාති අවිනාසෙත්වා. කථං පන මංසකායං චම්මකායඤ්ච අවිනාසෙත්වා ඉතරෙසං කන්තනං
භොතිති බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං, “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. චම්මං අල්ලියාපෙන්නොති චම්මෙ ලග්ගාපෙන්නො
චම්මපටිබද්ධං කරොත්තො. චම්මං බද්ධං කත්වාති විවරකාලෙ න ථාලෙන්නො චම්මබද්ධෙ කත්වා. එවං අකත්වාති
එවං මංසචම්මකායානං විනාසනං අකත්වා, විලිමංසාදිවිකන්තනෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤං විවෙචෙත්වා. තත්ථ විලිමංසන්ති
චම්මනිස්සිතමංසං, පටිච්ඡන්තකිලොමකන්ති ච වදන්ති. න්හාරුති සුඛමන්හාරු. බන්ධනන්ති චම්මමංසානං
සම්බන්ධං. තෙනාහ – “සබ්බචම්මෙ ලග්ගවිලිපනමංසමෙවා”ති. අන්තරකිලෙසමෙවාති අන්තරෙ විත්තෙ ජාතත්තා
සත්තසන්තානන්තොගධනාය අබ්‍යන්තරභූතකිලෙසමෙව.

405. තප්පං වායාමන්ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. තථා හි පුරිසෙන කුඨාරිනා ජෙප්පං ඡින්දිතෙ ජෙප්පට්ඨානස්ස
සල්ලක්ඛණං ඉච්ඡිතබ්බං, තස්ස පටිසාතභාවො ඉච්ඡිතබ්බො, කායපරිලාභාභාවො ඉච්ඡිතබ්බො, තස්ස අවට්ඨානං
ඉච්ඡිතබ්බං, කිව්චන්තරෙ අප්ප්ලපෙක්ඛණං ඉච්ඡිතබ්බං, එවං පඤ්ඤාය කිලෙසෙ ඡින්දන්තස්ස යොගිනො
වීරියබලෙන සද්ධිං සති-පිති-පස්සද්ධි-සමාධි-උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගිං ඉච්ඡිතබ්බන්ති ආහ – “එවං න විනා ඡහි...
පෙ.... සක්කොති”ති.

407. තෙන කාරණෙනාති යෙන තාසං භික්ඛුනීනං සා ධම්මදෙසනා සප්පායා, ආසෙවනමන්දනාය පන
අප්ප්ලපෙයන පරිපුණ්ණසඤ්ඤාපජා න ජාතායෙව; පුත තථා දෙසනාය සති ආසෙවනබලවතාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤාපජා
භවිස්සන්ති; තෙන කාරණෙන ත්වම්පි තා භික්ඛුනියො තෙනෙව ඔවාදෙන ඔවදෙය්‍යාසීති.

415. සබ්බපච්ඡිකාති සබ්බාසං කනිට්ඨා සොතාපන්නා, අනරියා තත්ථ කාවි නත්ථිති අත්ථො. තෙනාහ –
“සෙසා පන...පෙ.... බිණ්ණාසවා වා”ති. යදි එවන්ති අබිණ්ණාසවාපි තාදිසා භික්ඛුනී අත්ථි. එවං සති
සුක්ඛවිපස්සකභාවෙනපි සති බිණ්ණාසභාවෙ අරියස්ස විනයෙ අපරිපුණ්ණසඤ්ඤාපජාවාති අධිප්පායෙන වොදෙති,
“කථං පරිපුණ්ණසඤ්ඤාපජා”ති? ඉතරො අප්ප්ලපෙයපාරිපුරියාති කාරණං වත්වා, “යස්ස හි”තිආදිනා තමත්ථං විවරති.
අප්ප්ලපෙයපාරිපුරියාති තත්ථ අධිප්පායපාරිපුරියා, න සබ්බසො ගුණපාරිපුරියාති අධිප්පායො. තෙනාහ “කදා නු
බො”තිආදි. එතෙන පාදකප්ප්ලපෙයසම්මසිතප්ප්ලපෙයානං විසදිසතාය පුග්ගලස්ස විපස්සනාකාලෙ
පවත්තඅප්ප්ලපෙයවසෙන අරියමග්ගෙ බොජ්ඣංගිමග්ගභික්ඛුනානං විසෙසනාති අයමත්ථො දීපිතොති
වෙදිතබ්බො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

නන්දකොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. රාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

416. විමුක්තිං පරිපාවෙන්ති කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තිභූතං අරහත්තං සබ්බසො පාවෙන්ති සාධෙන්නි
නිබ්බාපෙන්නිති විමුක්තිපරිපාවතියා. ධම්මාති කාරණධම්මා. තෙනාහ – “විසුද්ධිකාරණවසෙතා”ති,
අරහත්තසඤ්ඤාතාය විසුද්ධියා සම්පාදනවසෙතාති අත්ථො. සද්ධිත්ථියාදයො විසුද්ධිමානා මග්ගපටිපාටියාව සබ්බසො
අස්සද්ධියාදිහි විත්තං විමොචෙන්තා අග්ගඵලවිමුක්තිං සම්පාදෙන්ති. තෙසං පන විසුද්ධි බාලපරිවජ්ජනෙන
පණ්ඩිතපසිරුපාසනෙන පසාදාවහධම්මපච්චවෙක්ඛණාය ව භොති. තතො ඉධ පන්තරස ධම්මා අධිප්පෙතාති
දස්සෙන්නො, “චුත්තඤ්ඤා”න්තිආදිභාහ.

තත්ථ අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙති සද්ධාරහිතෙ පුග්ගලෙ. තෙ හි නිස්සාය න කදාවි සද්ධා සම්භවති, තෙසං පන
දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන අඤ්ඤාදත්ථ අස්සද්ධියමෙව වඩ්ඪති, තස්මා තෙ පටිභයමග්ගො විය දුරතො වජ්ජෙනබ්බා.
අස්සද්ධියන්ති ච සද්ධාය පටිපක්ඛභූතා අස්සද්ධියාවත්ථස්මිං අධිමුච්චනාකාරෙන පවත්තා සංකිලෙසධම්මා
වෙදිතබ්බා. සද්ධෙ පුග්ගලෙති සද්ධාසම්පන්නෙ පුග්ගලෙ. තෙ හි නිස්සාය සද්ධියාවත්ථස්මිං අනුප්පන්නා

උප්පජ්ජති, උප්පන්නා භියොසාභාවං වෙසුල්ලං ආපජ්ජති. සද්ධෙය්‍යවත්ථුති ව බුද්ධාදීනි රතනානි කම්මකම්මඵලානි ව. සෙවතොති ලබ්භමානං සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතුං වඩ්ඪෙත්තුඤ්ච නිසෙවතො. සෙසපදානි තස්සෙව වෙවචනානි. අථ වා සෙවතො උපසංඝකමතො. භජතො තෙසං පටිපත්තියං භත්තිං කුබ්බතො. පශිරුපාසතොති තෙසං ඔවාදානුසාසනිකරණවසෙන උපට්ඨහතො. පසාදනීයසුත්තන්තා නාම බුද්ධාදිගුණපටිසංයුත්තා පසාදාවහා සම්පසාදනීයසුත්තාදයො. තෙ හි පච්චචෙක්ඛතො බුද්ධාදීසු අනුප්පන්නා පසන්නා උපජ්ජති, උප්පන්නා භියොසාභාවං වෙසුල්ලං ආපජ්ජති. ඉමෙහි තිභාකාරෙහිති ඉමෙහි යථාචුත්තෙහි තිහි කාරණෙහි. පටිපක්ඛද්දරිභාවතො පච්චෙකං සුපහාරතො ව ආසෙවනං භාවනං ලහන්ති. සද්ධිත්ථියං විසුජ්ඣති මග්ගඵලාවහභාවෙන අවිජ්ජි විසුද්ධිං පාපුණාති. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අයං පන විසෙසො – කුසීතෙති අලසෙ සම්මාපටිපත්තියං නික්ඛිත්තධුරෙ. ආරද්ධවීරියෙති පග්ගහිතවීරියෙ සම්මාපටිපත්තෙ. සම්මප්පධානෙති අනුප්පන්නානං අකුසලානං අනුප්පාදනාදිවසෙන පවත්තෙ වත්තාරො උපායප්පධානෙ. පච්චචෙක්ඛතො පටිපත්තිං අවෙක්ඛතො. තෙ හි පච්චචෙක්ඛතො ලීනං අභිභවිත්වා සම්මදෙව ආරම්භධාතුආදි අනුප්පන්නානං විධිනා සතිසම්පදාය උප්පාදාය භියොසාභාවාය සංවත්තති. අසමාහිතෙ භන්තම්ගහන්තගොණසප්පටිභාගෙ විබ්භන්තවිත්තෙ. සමාහිතෙ උපචාරසමාධිනා අප්පනාසමාධිනා ව සම්මදෙව සමාහිතවිත්තෙ. කුසානවිමොක්ඛෙති සවිතක්කසච්චාරාදිකුසානානි පඨමාදිවිමොක්ඛෙ ව. තෙසඤ්ඤි පච්චචෙක්ඛිණා උපරුපරි අච්චන්තමෙව සමාධානාය සංවත්තති. දුප්පඤ්ඤෙති නිප්පඤ්ඤෙ, අරියධම්මස්ස උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනසම්මසනාභාවෙන සබ්බසො පඤ්ඤාරහිතෙ ව. පඤ්ඤවත්තෙති විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙව මග්ගපඤ්ඤාය ව සමන්තාගතෙ. ගම්භීරඤ්ඤාණවරියන්ති ගම්භීරං ඛන්ධායතනධාතුසච්චපට්චවසමුප්පාදාදිහෙදං ඤාණස්ස චරිතබ්බට්ඨානං, යත්ථ වා ගම්භීරඤ්ඤාණස්ස චරියං පවත්තති. තත්ථ හි පච්චචෙක්ඛිණා සම්මොහං විධමති, අනුප්පන්නාය පඤ්ඤාය උප්පාදාය භියොසාභාවාය සංවත්තති. සුත්තන්තක්ඛන්ධෙති සුත්තසමුභෙ.

පුබ්බෙ සද්ධිත්ථියාදීනං විසුද්ධිකාරණානි, “විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා”ති චුත්තානිති ඉධ සද්ධාදිකෙ අඤ්ඤෙ ව ධම්මෙ දස්සෙන්නො, “අපරෙඡ්ඡි”තිආදිමාහ. තත්ථ සද්ධාදීනං විමුත්තිපරිපාචනියතා දස්සිතා ඵව, අනිච්චසඤ්ඤාදීනං පන විමුත්තිපරිපාචනියතාය වත්තබ්බමෙව නත්ථි විපස්සනාභාවතො. තෙනාහ – “ඉමෙ පඤ්ච නිබ්බෙධභාගියා සඤ්ඤා”ති. කල්‍යාණමිත්තතාදයොති කල්‍යාණමිත්තතා සීලසංවරො අභිසල්ලෙකථා වීරියාරම්භො නිබ්බෙධිකා පඤ්ඤා ඉමෙ කල්‍යාණමිත්තතාදයො පඤ්ච ධම්මා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන “මෙසියසුත්තසංවණ්ණනායං” (උදා. අට්ඨ. 31) චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො. ලොකං වොලොකෙන්තස්සාති බුද්ධචෙතොයාසත්තලොකං බුද්ධවක්ඛුනා විසෙසතො ඔලොකෙන්තස්ස.

419. ආයස්මතො රාහුලස්ස ඉන්ද්‍රියානං පරිපක්කත්තා සද්ධිං පට්ඨපිතපත්ථනා දෙවතා උදික්ඛමානා තිට්ඨන්ති, – “කදා නු බො උත්තරි ආසවානං බයෙ විනෙස්සති”ති. යදා පන සත්ථා ඵවං පරිචිතක්කෙසි, තාවදෙව සමානථිකුසාසනාය සබ්බකාලං තඩ්ඛණං ආගමෙන්තියො තා දෙවතායො තං සමවායං දිස්වා එකස්මිං අන්ධවනස්මිංයෙව සන්නිපතිතා. උපාලිස්ස ගහපතිනො දීඝනඛපරිබ්බාජකස්ස චතුසච්චධම්මෙසු දස්සනකිච්චෙන පවත්තො සොනාපත්තිමග්ගොති තෙසු සුත්තෙසු (පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.30) පඨමමග්ගො “ධම්මවක්ඛු”න්ති චුත්තො, තස්ස දස්සනත්ථස්ස සාතිසයත්තා, බ්‍රහ්මායුනො පන ඵලඤ්ඤාණානි හෙට්ඨිමානි තිණි සාතිසයානිති බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ(ම. නි. 2.383 ආදයො) තිණි ඵලානි “ධම්මවක්ඛු”න්ති චුත්තානි. ඉදං පනෙන්ථ ආයස්මතො රාහුලස්ස මග්ගඤ්ඤාණං ඵලඤ්ඤාණඤ්ච දස්සනත්ථො සාතිසයො, තාහි ව දෙවතාහි යං ඤාණං අධිගතං, තං සාතිසයමෙවාති චුත්තං – “ඉමස්මිං සුත්තෙ වත්තාරො මග්ගා, වත්තාරි ව ඵලානි ධම්මවක්ඛුන්ති වෙදිතබ්බානි”ති. කිං පන සාවකානං සච්චාහිසමයඤ්ඤාණෙ අත්ථි කොචි විසෙසොති? ආම අත්ථි. සො ව බො පුබ්බභාගෙ චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාය පවත්තිසාකාරවිසෙසෙන ලභෙය්‍ය කාචි විසෙසමත්තා. ස්වායමත්ථො අභිධම්මෙ “නො ව බො යථා දිට්ඨිප්පත්තස්සා”ති සද්ධාවිමුත්තතො දිට්ඨිප්පත්තස්ස කිලෙසප්පහානං පති විසෙසකිත්තතො දීපෙනබ්බො. කිං පන ආයස්මා රාහුලො විය තා දෙවතා සබ්බා එකචිත්තා පගෙව වත්තාරි ඵලානි අධිගණ්හිංසුති? නොති දස්සෙන්නො “තත්ථ හි”තිආදිමාහ. කිත්තකා පන තා දෙවතානි ආහ “තාසඤ්ච පනා”තිආදි.

රාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. ජජක්කසුත්තවණ්ණනා

420. ආදිම්භි කල්‍යාණන්ති ආදිකොට්ඨාසෙ කල්‍යාණං එතස්සාති වා ආදිකල්‍යාණො, තං ආදිකල්‍යාණං, ආදිකල්‍යාණභාවො ව දොසවිගමෙන ඉච්ඡිතබ්බො. යඤ්ඤි සබ්බසො විගතදොසං, තං පරිපුණ්ණගුණමෙව හොතිති “නිද්දොස”න්ති චුත්තං. කත්ථානි ව පදං, “කල්‍යාණං කත්ථා හද්දකං කත්ථා”ති පුරිමපද්දවයෙනපි යොජෙතබ්බං. දෙසනාකාරො හි ඉධ කල්‍යාණසද්දෙන ගහිතො. තෙනෙවාහ – “දෙසෙතබ්බධම්මස්ස කල්‍යාණතා දස්සිතා හොති”ති, දුතියෙ පන අත්ථවිකප්පෙ දෙසෙතබ්බධම්මස්ස කල්‍යාණතා මුබ්බානෙව කථිතා ඉතරස්ස අත්ථාපත්තිතො. මජ්ඣිකකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. අයඤ්ච දෙසනාය ථොමනා බුද්ධානං

ආවිණ්ණසමාවිණ්ණාවාති දස්සෙතුං, “ඉති භගවා අරියවංස”න්ති ආදි වුත්තං. ධම්මග්ගහණමිපි දෙසනාය ථොමනා එවාති “නවහි පදෙහි”ති වුත්තං.

වෙදනා යාථාවතො ජානනං, තඤ්ච මග්ගකිව්වං, තස්ස උපායො විපස්සනාති ආහ – “සභවිපස්සනෙන මග්ගෙන ජානිතබ්බාති”ති. පරිඤ්ඤාභිසමයාදිකිව්වෙන නිබ්බන්ති යා අසම්මොහතො ව පටිච්ඡික්ඛිතබ්බො. තෙභුමකචිත්තමෙව කථිතං සම්මසනට්ඨානස්ස අධිප්පෙතත්තා. එස නයො ධම්මායතනාදිසුපි. ධම්මායතනස්ස වා ආයතනභාවතො බහිද්ධාගහණං, න සබ්බසො අනප්ඤ්ඤාත්තභාවතො. විපාකවෙදනාපච්චයා ජවනක්ඛණෙ උප්පන්නතණ්හාති ඡන්තිංසවිපාකවෙදනං නිස්සාය එවං අස්සාදෙන්ති අනුභවෙයාන්ති අකුසලජවනක්ඛණතො උප්පන්නතණ්හා.

422. පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති යථානුසන්ධිආදිනං අසම්භවතොති අධිප්පායෙන වුත්තං. හෙට්ඨාති විඤ්ඤාණඵස්සවෙදනාතණ්හානං පච්චයායත්තවුත්තිතාදස්සනෙන වක්ඛායතනාදිනං රුපායතනාදිනඤ්ච පච්චයායත්තවුත්තිතා දිපිතා අපච්චයුප්පන්නස්ස පච්චයාභාවතො, යඤ්ච පච්චයායත්තවුත්තිකං, තං අනිච්චං උප්පාදසම්භවතො, යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තාති බන්ධපඤ්චකෙ ව ඡන්තං ඡක්කානං වසෙන සනවිනිබ්භොගකරණෙන අත්ථතො අනත්තලක්ඛණං විභාවිතං. න සරුපතොති සරුපතොපි තං විභාවෙනුකාමො තෙනෙව ඡක්කානං වසෙන සනවිනිබ්භොගනායෙන බ්බතිරෙකතො ව අත්ථයතො ව දස්සෙන්නො භගවා – “වක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍යා”ති ආදිමාහාති යථානුසන්ධිකාව දෙසනා විභාවිතා. තෙනාහ “හෙට්ඨා කථිතානං හී”ති ආදි. හෙට්ඨා පන ඡන්තං ඡක්කානං වසෙන විනිබ්භොගදස්සනමත්තං, න අනත්තලක්ඛණං විභාවිතං, ඉධ පන සරුපතො අනත්තලක්ඛණං විභාවිතත්ති අධිප්පායෙන අනුසන්ධන්තරභාවජොතනා. යදිපි අනත්තභාවො නාම චතුසුපි සච්චෙසු ලබ්භතෙව, සබ්බෙපි හි ධම්මා අනත්තා, ඉමෙ පනෙත්ථ ද්වෙපි නයා සම්මසනවසෙන පවත්තාති වුත්තං – “ද්විත්තං සච්චානං අනත්තභාවදස්සනත්ථ”න්ති. න උපපජ්ජති උපපත්තිසංඛාතයුත්ති යා න සමෙතිති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “න යුජ්ජති”ති. අත්තවාදිනා – “නිච්චො ධූවො සස්සතො”ති අභිමතො, වක්ඛුඤ්ච උප්පාදවත්තතාය අනිච්චං, යං පච්චයායත්තවුත්තිතා, තස්මා “වක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍යා, තං න උපපජ්ජති”ති ආදි. සක්කායවත්ථු වක්ඛු අනත්තා අනිච්චභාවතො සෙය්‍යාථාපි සටො, වක්ඛු අනිච්චං පච්චයායත්තවුත්තිභාවතො සෙය්‍යාථාපි සටො, වක්ඛු පච්චයායත්තවුත්ති උප්පාදාදිසම්භවතො සෙය්‍යාථාපි සටො. විගච්ඡති හි භද්දප්පත්ති යා සභාවාටිගමෙන විගච්ඡති. තෙනාහ “නිරුජ්ඣති”ති.

424. යස්මා කිලෙසවට්ටමූලකං කම්මවට්ටං, කම්මවට්ටමූලකඤ්ච විපාකවට්ටං. කිලෙසුප්පත්ති ව තණ්හාදිග්ගහපුබ්බිකා, තස්මා “තිණ්ණං වා ගාහානං වසෙන වට්ටං දස්සෙතු”න්ති ආහ. යස්මා පන තණ්හාපක්ඛිකා ධම්මා සමුදයසච්චං, වක්ඛාදයො දුක්ඛසච්චං, තස්මා වුත්තං – “ද්විත්තං සච්චානං වසෙන වට්ටං දස්සෙතු”න්ති. තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගහාව වෙදිතබ්බා සක්කායගාමිතිපටිපදාය අධිප්පෙතත්තා. “එතං මමා”ති ආදිනා ගහණමෙවෙත්ථ අනුපස්සනාති ආහ – “ගාහත්තයවසෙන පස්සති”ති.

තිණ්ණං ගාහානං පටිපක්ඛවසෙනාති තණ්හාදිග්ගහපටිපක්ඛභුතානං දුක්ඛානිච්චානත්තානුපස්සනානං වසෙන, තාහි වා තිණ්ණං ගාහානං පටිපක්ඛවසෙන විනිවේදනවසෙන අනුප්පාදනවසෙනාති අත්ථො. පටිපක්ඛවසෙන විවට්ටං දස්සෙතුන්ති යොජනා. සක්කායනිරොධගාමිති පටිපදාති එත්ථ නිරොධධම්මො සරුපෙනෙව දස්සිතොති ආහ – “නිරොධො...පෙ.... දස්සෙතු”න්ති. පටිසෙධවචනාතිති පටික්ඛෙපවචනාති.

425. තණ්හාදිනං අනුපාදියනවචනාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව වුත්තාති තණ්හාදිට්ඨිනංයෙව අභිනන්දනාදිවසෙන පවත්තිසබ්භාවතො. අප්පහිනත්ථො අනුසයත්ථොති ආහ – “අනුසෙතිති අප්පහිනො හොති”ති අරියමග්ගෙන හි අප්පහිනො ථාමගතො රාගාදිකිලෙසො අනුසයො කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරභභාවතො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. වට්ටදුක්ඛකිලෙසදුක්ඛස්සාති වට්ටදුක්ඛස්ස වෙව කිලෙසදුක්ඛස්ස ව. සඋපාදිසෙසනිබ්බානඤ්ච කිලෙසදුක්ඛස්ස අත්තකරණං, අනුපාදිසෙසනිබ්බානං වට්ටදුක්ඛස්ස.

426. තෙසන්ති අනුසයානං. පටික්ඛෙපවසෙනාති පජ්ඣනවසෙන, අප්පවත්තිකරණවසෙනාති අත්ථො. අවිජ්ජං පජ්ඣිත්ථාති අනවසෙසතො අවිජ්ජං අප්පවත්තිධම්මතං ආපාදෙන්වා. කාමං හෙට්ඨිමග්ගඤ්ඤාණමිපි අවිජ්ජාපහායිති විජ්ජා එව, තං පන ඤාණං අවිජ්ජාය අනවසෙසප්පහායකං න හොති, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණෙ පන උප්පන්නෙ අවිජ්ජාය ලෙසොපි නාවසිස්සතිති තදෙව අවිජ්ජාය පහායකන්ති ආහ – “අරහත්තමග්ගවිජ්ජං උප්පාදෙන්වා”ති.

427. සයමෙව තථාගතෙ අත්තනො බුද්ධානුභාවෙන දෙසෙන්නෙ සට්ඨි හික්ඛු අරහත්තං පත්තාති අනව්ඡරියමෙතං, අථ කිං අව්ඡරියන්ති ආහ “ඉම”න්ති ආදි. කථෙත්තෙපිති එත්ථ ඉතිසද්දො පකාරත්ථො, ඉමිනාව පකාරොනාති අත්ථො. පත්තා එවාති සට්ඨි හික්ඛු අරහත්තං පත්තා එවාති යොජනා. එතම්පි අනව්ඡරියං, සත්ථු සම්මුඛා සාවකා සමුදාගමා මහාහිඤ්ඤා පහින්නපටිසම්භිදා තථා තථා සප්පාටිහාරියං ධම්මං දෙසෙන්නිති. තෙනාහ – “මහාහිඤ්ඤාප්පත්තා හි තෙ සාවකා”ති.

මහාමණ්ඩපෙනි ලොහපාසාදස්ස පුරතො එව මහාභික්ඛුසන්තිපාතො ජාතොති තෙසං පහොනකවසෙන කතෙ මහති සාණ්ණමණ්ඩපෙනි වදන්ති. තෙසුපි යානෙසුති තෙසු යථාචුත්තමහාමණ්ඩපාදිසු යානෙසු. මහාථෙරො අත්ථීති පදං ආනන්තවා සම්බන්ධිතබ්බං. දෙවත්ථෙරස්ස ගුණෙ සුත්වා පසන්තමානසො මහාථෙරො, තථාපි චත්ථසම්පත්තියා පසිදිත්වා “ත්වං පන ත්භාපෙහී”ති ආහ.

හෙට්ඨාපාසාදෙනි ච කල්‍යාණියමහාවිහාරෙ උපොසථාගාරෙ හෙට්ඨාපාසාදෙ එකදා උපරිපාසාදෙ එකදා, කථෙසිති. චූළනාගස්ස තථා මහති පරිසා දෙවනානුභාවෙන අභිඤ්ඤාපාදනං අහොසිති කෙච් . ථෙරො පන මහිද්ධිකො අහොසි, තස්මා තාව මහතිං පරිසං අභිඤ්ඤාපෙසිති අපරෙ.

තතො තතොති තස්සං තස්සං දිසායං. එකොවාති එකච්චො එව, න බහුසො, කතිපයාව පුථුජ්ජනා අහෙසුන්ති අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤායාමෙව.

ජෂ්ක්කසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

7. මහාසලායතනිකසුත්තවණ්ණනා

428. මහන්තාති සලායතනාති අධිකිච්ච පවත්තත්තා මහාසලායතනිකං, මහන්තතා ච තෙසං මහන්තං ලොකසන්තිවාසං අභිබ්බාපෙත්වා ධීතත්තා අයොනියො ගය්හමානානං මහතො අනත්ථාය සංචත්තනතො, යොනියො ගය්හමානානං මහතො අත්ථාය භිතාය සුබාය සංචත්තනතො ච දට්ඨබ්බා. ජොතකන්ති බොධකං.

429. සිබාප්පත්තාය විපස්සනාය ජානනම්පි යථාභූතජානනමෙව මග්ගෙන ජානනස්ස ආසන්නකාරණභාවතොති ආහ – “සභවිපස්සනෙන මග්ගෙන අජානන්තො”ති. චුඩ්ඪිං ගච්ඡන්තිති පච්චයසමොධානෙන භවයොනිගතිධීතිසත්තාවාසපාළියා අපරාපරං පරිචුද්ධිං ගච්ඡන්ති. එවංභූතා පගුණභාවමාපාදිතා සමථවිපස්සනාධම්මා විය සුචුද්ධතරං වසීභාවං පාපිතා ඤානාභිඤ්ඤා විය ව වසීභූතා හුත්වා උපරුපරි බුහෙත්තිති ආහ – “වසීභාවං ගච්ඡන්ති”ති. තථා හි තෙ කදාචි භවපත්ථනාය අනුප්පාදිතායපි අප්පභීනභාවෙනෙවස්සා තිට්ඨන්ති. අකුසලා ධම්මාව යෙභුයොන දස්සනායතනෙන විනාසදස්සනතො පවත්තන්ති පරිවඩ්ඪන්ති ව. පඤ්චද්වාරිකදරථාති පඤ්චද්වාරිකජවනසභගතා අකුසලදරථා. එවං මනොද්වාරිකදරථා වෙදිතබ්බා. සන්තාපාති දරථෙහි බලවන්තො සම්පයුත්තධම්මානං නිස්සයස්ස ව සන්තාපනකරා. පරිලාභාති තතොපි බලවතරා තෙසංයෙව පරිදහනකරා.

430. පඤ්චද්වාරිකසුබ්බං, න කායප්පසාදසන්තිස්සිතසුබ්බමෙව. මනොද්වාරිකසුබ්බන්ති මනොද්වාරිකචිත්තසන්තිස්සිතසුබ්බං, න යං කිඤ්චි වෙතසිකසුබ්බං තස්ස කායිකසුබ්බග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා. පඤ්චද්වාරිකජවනෙන සමාපජ්ජනං වා චුට්ඨානං වා නත්ථීති ඉදං මනොද්වාරිකජවනෙන තස්ස සම්භවං දස්සෙතුං, මග්ගස්ස වසෙන චුත්තං, න පන තප්පසඛගසඛකානිචත්තනත්ථං. විඤ්ඤත්තිමත්තම්පි ජනෙතුං අසමත්ථං සමාපජ්ජනස්ස කථං පච්චයො හොති, බුද්ධානං පන භගවත්තානං හොතිති වෙ? තථාපි තස්ස ආසන්නට්ඨානෙ පඤ්චද්වාරිකචිත්තජවත්තියා අසම්භවො එව තාදිසස්ස පුබ්බාභොගස්ස තස්මිං කාලෙ අසම්භවතො. එතෙනෙව යා කෙසඤ්චි අරියධම්මෙ අකොච්චානං සට්ඨභාවාදිසු බුද්ධිතුල්‍යකාරිතාපත්තිවොදනා; සා පටික්ඛිත්තාති දට්ඨබ්බා තංතංපුරිමාභොගවසෙන තෙන තෙන පඤ්චද්වාරිකාභිනියතමනොවිඤ්ඤාණස්ස පරතො පවත්තමානමනොවිඤ්ඤාණෙන තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ වණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසස්ස විනිවිජ්ජිතබ්බතො. උප්පන්තමත්තකමෙව හොතිති පඤ්චද්වාරිකජවනං තාදිසං කිඤ්චි අත්ථනිවිජයකිච්චං කාතුං න සක්කොති, කෙචලං උප්පන්තමත්තමෙව හොති. අයන්ති “ආදිනවානුපස්සිතො”තිආදිනා චුත්තා.

431. කුසලචිත්ත...පෙ.... භූතස්සාති චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාසභගතකුසලචිත්තස්ස සම්පයුත්තවෙනොසුබ්බසම්භිභූතස්ස. පුබ්බසුද්ධිකාති මග්ගප්පත්තිතො, විපස්සනාරම්භතොපි වා පුබ්බෙව සුද්ධා. තෙනාහ – “ආදිතො පට්ඨාය පරිසුද්ධාව හොන්ති”ති. සබ්බත්ථකකාරාපකඛගානිති සීලවිසොධනස්ස චිත්තසමාධානස්ස විපස්සනාභියොගස්ස මග්ගෙන පහාතබ්බකිලෙසපහානස්සාති සබ්බස්සපි මග්ගසම්භාරකිච්චස්ස කාරාපකඛගානි. අට්ඨකිගිකො වානි පට්ඨකිගිකො වා අට්ඨකිගිකො, දුතියප්ඤ්ඤානිකො වා සත්තඛිගිකො හොති.

ඉමමෙව සුත්තපදෙසං ගහෙත්වානි, “යා තථාභූතස්ස දිට්ඨි”තිආදිනා සම්මාදිට්ඨිආදිනං පඤ්චන්තංයෙව තස්මිං යානෙ ගහිතත්තා ලොකුත්තරමග්ගො පඤ්චඛිගිකොති වදති. සොති තථා වදන්තො විතණ්ඩවාදි. අනන්තරවචනෙනෙවානි, “යා තථාභූතස්ස දිට්ඨි”තිආදිවචනස්ස, “එවමස්සාය”න්තිආදිනා අනන්තරවචනෙන. පටිසෙධිතබ්බොති පටික්ඛිපිතබ්බො. “අරියො අට්ඨකිගිකො මග්ගො”ති හි ඉදං වචනං අරියමග්ගස්ස පඤ්චඛිගිකභාවං උජුකමෙව පටික්ඛිපති. යදි එවං “යා තථාභූතස්ස දිට්ඨි”තිආදිනා තත්ථ පඤ්චන්තං එව අඛිගානං ගහණං කිමත්ථියන්ති ආහ “උත්තරි වා”තිආදි. සම්මාවාවං භාවෙති අරියමග්ගසමඛි. තෙනාහ “මිච්ඡාවාවං පජහති”ති. යස්මිඤ්භි බණෙ සම්මාවාවා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති, තස්මිංයෙව මිච්ඡාවාවා පජහියති. සභෙව විරතියා පුරෝන්ති සමුච්ඡෙදවිරතියා විනා දුක්ඛපරිඤ්ඤාදිනං අසම්භවතො. ආදිතො පට්ඨාය පරිසුද්ධානෙව වට්ටන්ති පරිසුද්ධෙ සීලෙ

පතිට්ඨිතස්සෙව භාවනාය ඉප්ඤ්ඤානො. යථාචුත්තමත්ථං ගන්ථන්තරොනපි සමත්ථෙතුං, “සුභද්දසුත්තෙපි වා”තිආදි චුත්තං. අනෙකෙසු සුත්තසතෙසු අට්ඨකිගිකොව මග්ගො ආගතො, න පඤ්චකිගිකොති අධිප්පායො.

සම්මාසනි මග්ගක්ඛණේ කායානුපස්සනාදිවතුකිව්වසාධිකා භොතීති තං වතුබ්බිධං කත්වා දස්සෙන්නො, “මග්ගසම්පයුත්තාව චත්තාරො සනිපට්ඨානා”ති ආහ. න වතුමග්ගසම්පයුත්තාවසෙන. එස නයො සම්මප්පධානාදීසුපි. අඤ්ඤාමඤ්ඤානනිචත්තමානා යුගනද්ධා යුත්තා විය අරියමග්ගයුගනද්ධා අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිබද්ධාති යුගනද්ධා. තෙනාහ – “එකක්ඛණියුගනන්ධා”ති අරියමග්ගක්ඛණේ එව හි සමට්ථිපස්සනා එකක්ඛණිකා හුත්වා සමධුරං චත්තන්ති. තෙනෙවාහ “එතෙ හී”තිආදි. අඤ්ඤාස්මිං ඛණේ සමාපත්ති, අඤ්ඤාස්මිං විපස්සනාති ඉදං තෙසං තත්ථ තත්ථ කිව්වතො අධිකභාවං සන්ධාය චුත්තං, න අඤ්ඤාපා. න හි පඤ්ඤාරහිතා සමාපත්ති, සමාධිරහිතා ච විපස්සනා අත්ථි. අරියමග්ගෙ පන එකක්ඛණිකා සමධුරතාය එකරසභාවෙනාති අත්ථො. එලච්චුත්තීති අරහත්තඵලච්චුත්තී. සෙසං භෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

මහාසලායතනිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. නගරචින්දෙයාසුත්තවණ්ණනා

435. සමච්ඡමං වරන්තීති කායසමාදිං සමඤ්ඤෙව, කායවිසමාදිං විසමඤ්ඤෙව වරන්ති කරොන්ති පටිපජ්ජන්ති. තං පන සමච්ඡමං අඤ්ඤාමඤ්ඤං විරුද්ධත්තා විසදිසත්තා න එකස්මිං කාලෙ සම්භවතීති ආහ – “කාලෙන සමං කාලෙන විසම”න්ති. සමච්චරියමපි හි එතන්ති පුබ්බෙ සමච්චරියාය ජොතිතත්තා චුත්තං.

437. ආකරොන්ති අධිප්පෙතමත්ථං ඤාපෙන්නි පබ්බාදෙන්තීති ආකාරා, ඤාපකකාරණන්ති ආහ – “කෙ ආකාරාති කාති කාරණාති”ති. අනුබුද්ධියොති අනුමානඤාණාති. තඤ්ඤි යථාදිට්ඨමත්ථං දිට්ඨභාවෙන අන්වෙති අනුගච්ඡතීති “අන්වයා”ති චුච්චති. හරිතතිණුවම්පකවනාදිවසෙනාති හරිතකම්බලාදිසදිසතිණාදිවසෙන විත්ථාරිතකතකපටාදිසදිවිකසිතවම්පකවනාදිවසෙන. ආදිසද්දෙන චෙත්ථ කිවකවෙණුසද්දමධුරසඵලාඵලවසෙන සද්දරසානං අත්ථිභාවො වෙදිතබ්බොති. වම්පකවසෙනෙව පන එස්සගන්ධානම්පි අත්ථිභාවො චුත්තොති. තෙනාහ – “රූපාදයො පඤ්ච කාමගුණා අත්ථි”ති. “ඉත්ථීරූපාදීනි සන්ධායෙතං කථිත”න්ති චත්වා ඉත්ථියබද්ධා වා භොන්තු රූපාදයො අනිත්ථියබද්ධා වා, සබ්බෙපි වෙතෙ කිලෙසුප්පත්තිනිමිත්තතාය කාමගුණා එවාති වොදනං සන්ධාය විසභාගිත්ථිගතා රූපාදයො සවිසෙසං කිලෙසුප්පත්තිනිමිත්තන්ති දස්සෙන්නො, “තානි හී”තිආදිමාහ.

තත්ථ තානීති රූපාදීනි. හි-සද්දො භෙතුඅත්ථො. තෙන යථාචුත්තමත්ථං සමත්ථෙති, “යස්මා පුරිසස්ස විත්තං පරියාදාය නිට්ඨන්ති, තස්මා ඉත්ථීරූපාදීනි සන්ධාය එතං කථිත”න්ති. පුරිසස්ස විත්තන්ති පුරිසස්ස වතුභුමකං කුසලචිත්තං පරියාදාය ගහෙත්වා අන්තොමුට්ඨිගතං විය කත්වා. “හත්ථිකායං පරියාදිසිත්වා”තිආදිසු (සං. නි. 1.126) හි ගහණං පරියාදානං නාම, “අනිච්චසඤ්ඤා භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති”තිආදිසු (සං. නි. 3.102) බෙපනං පරියාදානං, ඉධ උභයමපි වට්ටති. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං සුත්තෙනෙව සාධෙතුං, “යථාහා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “නාහං, හික්ඛවෙ”තිආදිසු න-කාරො පටිසෙධන්ථො. අහන්ති හගවා අත්තානං නිද්දිසති. හික්ඛවෙති හික්ඛු ආලපති. අඤ්ඤන්ති ඉදානි චත්තබ්බං ඉත්ථීරූපතො අඤ්ඤං. එකරූපමිපිති එකමිපි රූපං. සමනුපස්සාමිති ඤාණස්ස සමනුපස්සනා අධිප්පෙතා, භෙට්ඨා න-කාරං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – “අහං, හික්ඛවෙ, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සබ්බයො ඔලොකෙන්තො අඤ්ඤං එකරූපමිපි න සමනුපස්සාමි”ති. යං එවං පුරිසස්ස විත්තං පරියාදාය නිට්ඨන්ති යං රූපං රූපගරුකස්ස පුරිසස්ස සබ්බමිපි කුසලචිත්තං පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන පරියාදිසිත්වා ගහෙත්වා බෙපෙත්වා ව නිට්ඨති. යථාදිදං ඉත්ථීරූපන්ති ඉත්ථියා රූපකායං. රූපසද්දො බන්ධාදිඅනෙකත්ථාවකො, ඉධ පන ඉත්ථියා වතුසමුට්ඨානෙ රූපායතනෙ වණ්ණධාතුයං දට්ඨබ්බො. “ඉත්ථීරූපං, හික්ඛවෙ, පුරිසස්ස විත්තං පරියාදාය නිට්ඨන්ති”ති ඉදං පුරිමස්සෙව දළ්භිකරණත්ථං චුත්තං. පුරිමං “යථාදිදං, හික්ඛවෙ, ඉත්ථීරූප”න්ති ඉදං ඔපම්මවසෙන චුත්තං, ඉදං පරියාදානභාවෙ නිදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

නගරචින්දෙයාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධිසුත්තවණ්ණනා

438. ධම්මසෙනාපතීනො පටිසල්ලියනස්ස අධිප්පෙතත්තා, උපරි ව පාළියං, “සුඤ්ඤාතාච්ඡාරොන බො අහං, හන්තෙ, එතරහි බහුලං විහරාමි”ති (ම. නි. 3.438) චුත්තත්තා “පටිසල්ලානාති ඵලසමාපත්තිතො”ති ආහ.

විප්පසන්තානීති විසෙසතො පසන්තානි. ඔකාසවසෙනාති ඉන්ද්‍රියානං පතිට්ඨිතොකාසවසෙන. නනු තානි ඉන්ද්‍රියානි සභාවතො විප්පසන්තානි භොන්තීති? සච්චං භොන්ති. න හිදං තාදිසං පසන්තනං සන්ධාය චුත්තං, ඉදං පන සන්තප්ඤ්ඤාසමාපත්තිසමුට්ඨිතානං පච්චුපට්ඨිතානං විත්තජරූපානං වසෙන සෙසතිසන්තතිරූපානං සෙට්ඨතරං පඤ්ඤාභාවාපත්තිං සන්ධාය චුත්තං. ඵලසමාපත්තිතොති සුඤ්ඤාතානුපස්සනාවසෙන සමාපන්නඵලසමාපත්තිතො.

මහත්තානං බුද්ධාදීනං සුරිසානං විහාරො මහාසුරිසවිහාරො. තෙනාහ – “බුද්ධං...පෙ.... විහාරො”ති. විහාරතො පටියායාති පරික්ඛිත්තෙ ව විහාරෙ පරික්ඛෙපතො පටියාය, අපරික්ඛිත්තෙ ව පරික්ඛෙපාරහටියානතො පටියාය. කෙවි පන “විහාරබ්ගත්තරතො පටියායා”ති වදන්ති. යාව ගාමස්ස ඉන්ද්‍රිලාති ගාමස්ස අබ්ගත්තරින්ද්‍රිලො. ගෙහපටිපාටියාවරින්වාති පිණ්ඩාය වරින්වා. යාව නගරද්වාරොන නික්ඛමනාති නගරද්වාරොන යාව නික්ඛමනපදෙසා. යාව විහාරාති යාව විහාරබ්ගත්තරා. පටික්කන්තමග්ගොති නිවත්තනමග්ගො. ආරම්මණෙ පටිහඤ්ඤනාකාරොන පවත්තමානම්පි පටිසසම්පයුත්තං චිත්තෙ පටිහනන්තං විය පවත්තතිති ආහ – “චිත්තෙ පටිහඤ්ඤනාකිලෙසජාත”න්ති. දිවසඤ්ච රත්තිඤ්ච අනුසික්ඛන්තෙනාති එතංයෙව රාගාදිප්පහායිනිං සම්මාපටිපත්තිං දිවා ව රත්තිඤ්ච අනු අනු සික්ඛන්තෙන උපරුපරි වඩිසේන්තෙන.

440. පභීනා නු බො මෙ පඤ්ච කාමගුණාති එත්ථ කාමගුණප්පභානං නාම තප්පට්ඨද්ධජන්දරාගප්පභානං. තථා හි චුත්තං – “තිට්ඨන්ති චිත්‍රාති තට්ථ ලොකෙ, අට්ඨන්තං ධීරා විනයන්ති ඡන්ද”න්ති. එකභික්ඛුස්ස පච්චචෙක්ඛණා නානාති එකස්සෙව භික්ඛුනො, “පභීනා නු බො මෙ පඤ්ච කාමගුණා”තිආදිනා පාළියං ආගතා නානාපච්චචෙක්ඛණා හොන්ති. නානාභික්ඛුනන්ති විසුං විසුං අනෙකෙසං භික්ඛුනං. පච්චචෙක්ඛණා නානාති චුත්තනානාපච්චචෙක්ඛණා. ඉදාති තමෙව සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං, “කථ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ “පච්චචෙක්ඛති”ති චුත්තං, කථං පන පච්චචෙක්ඛතිති ආහ “පභීනා නු බො”තිආදි. චීරියං පග්ගස්භාති චතුබ්බිධසම්මප්පධානචීරියං ආරභින්වා විපස්සනං වඩිසීත්වා. මග්ගානන්තරං අනාගාමිඵලං පත්වාති වචනසෙසො. ඵලානන්තරං මග්ගන්ති තස්මිං අනාගාමිමග්ගෙ ධීතො ඵලසමාපත්තිතො චුටියාය අග්ගමග්ගත්ථාය විපස්සනං ආරභින්වා තස්මිංයෙව ආසනෙ න චිරෙනෙව විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තමග්ගං ගණ්හන්තො නිරොධධම්මානුප්පත්තියා විපස්සනාපරිවාසාභාවතො ඵලානන්තරං මග්ගප්පත්තො නාම හොතිති කත්වා.

තතො චුටියායාති මග්ගානන්තරඵලතො චුටියාය. මග්ගානන්තරතො හි චුට්ඨිතො මග්ගතො චුට්ඨිතො විය හොතිති තථා චුත්තං. “ඵලානන්තරං මග්ග”න්ති එත්ථ ඵලං අනන්තරං එතස්සාති ඵලානන්තරං. “ඵලානන්තරං මග්ග”න්ති පදද්වයෙනපි අනාගාමිමග්ගඵලාති වෙව වදන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. නීවරණාදීසුපි එසෙව නයොති එත්ථ, “පභීනා නු බො මෙ පඤ්ච නීවරණා”තිආදිනා යොජනා වෙදිතබ්බා. එතෙසන්ති එත්ථ එතෙසං නීවරණපඤ්චුපාදානක්ඛන්ධසනිපටියානාදීනං. පභානාදීනීති පභානපරිඤ්ඤාභාවනාසව්ජිකිරියා. නානාපච්චචෙක්ඛණා හොතිති තා පච්චචෙක්ඛණා නානාති අධිප්පායො. එතාසු පන පච්චචෙක්ඛණාසුති එතාසු කාමගුණපච්චචෙක්ඛණාදීසු ද්වාදසසු පච්චචෙක්ඛණාසු. එකං පච්චචෙක්ඛණං පච්චචෙක්ඛති ද්වාදසසු නයෙසු එකෙනෙව කිව්වසිද්ධිතො. අඤ්ඤො භික්ඛු. එකන්ති අඤ්ඤං පච්චචෙක්ඛති. අඤ්ඤත්ථො හි අයං එකසද්දො “ඉත්ථෙකෙ”තිආදීසු (ම. නි. 3.21, 27) වියාති. නානාභික්ඛුනං පන එකා පච්චචෙක්ඛණා, නානාභික්ඛුනං නානාපච්චචෙක්ඛණාති එව චතුක්කපච්චචෙක්ඛණම්පි එත්ථ සම්භවති. ඉමස්ස පන ද්වයස්ස වසෙන අභිසමයො නත්ථීති තදුභයං අට්ඨකථායං න උද්ධටං. සෙසං සුචිඤ්ඤයාමෙව.

පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තවණ්ණනා

453. එවංනාමකෙති “ගජ්ඣගලා”ති එවං ඉන්ද්‍රිලිඬගවසෙන උද්ධනාමකෙ මජ්ඣිමපදෙසස්ස මරියාදට්ඨානභූතෙ නිගමෙ. සුචෙඵ නාම නිව්ලරුක්ඛොති වදන්ති. තතො අඤ්ඤං එවාති පන අධිප්පායෙන “එකා රුක්ඛජාති”ති චුත්තං. චක්ඛුසොතානං යථාසකවිසයතො නිවාරණං දමනං ඉන්ද්‍රියභාවනා, තඤ්ච බො සබ්බසො අදස්සනෙන අසවනෙනාති ආහ – “චක්ඛුනා රූපං න පස්සති, සොතෙන සද්දං න සුණාති”ති. සති හි දස්සනෙ සවනෙ ව තාති අදන්තාති අභාවිතානෙවාති අධිප්පායො. චක්ඛුසොතාති ව අසම්පත්තග්ගාභිතාය දුරක්ඛිතානීති බ්‍රාහ්මණො තෙසංයෙව විසයග්ගහණං පටික්ඛිපි. අසදිසායාති අඤ්ඤතිත්ථියසමයෙහි අසාධාරණාය. ආලයන්ති කට්ඨකාමතාකාරන්ති අත්ථො.

454. විපස්සනුපෙක්ඛාති ආරද්ධවිපස්සකස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණෙන ලක්ඛණත්තයෙ දිට්ඨෙ සඬ්ඛාරානං අනිව්චභාවාදිවිචනෙන මජ්ඣිත්තභූතා විපස්සනාසඬ්ඛාරා උපෙක්ඛා. සා පන යස්මා භාවනාවිසෙසප්පත්තියා හෙට්ඨිමෙහි විපස්සනාවාරෙහි සන්තා වෙව පණිතා ව, පගෙව චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදිසහගතාහි උපෙක්ඛාහි, තස්මා ආහ – “එසා සන්තා එසා පණිතා”ති. අතප්පිකාති සන්තපණිතභාවනාරසවසෙන තිත්තිං න ජනෙති. තෙනෙවාහ –

“සුඤ්ඤාගාරං පටිට්ඨස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;
අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති. (ධ. ප. 373);

ඉතීති එවං චක්ඛමානාකාරෙනාති අත්ථො. අයං භික්ඛුති අයං ආරද්ධවිපස්සකො භික්ඛුති යොජනා. චක්ඛුද්වාරෙ රූපාරම්මණම්භීති චක්ඛුද්වාරෙ ආපාඨගතෙ රූපාරම්මණෙ. මනාපන්ති මනාපභාවෙන පවත්තනකං. මජ්ඣිත්තෙ මනාපාමනාපන්ති ඉට්ඨමජ්ඣිත්තෙ මනාපභාවෙන අමනාපභාවෙන ව පවත්තනකං මනාපාමනාපං නාමාති. තෙනාහ

(“නෙව මනාපං න අමනාප”න්ති). ඉමිනා මනාපභාවො ගතිතො, “නෙව මනාප”න්ති ඉමිනා මනාපභාවො මජ්ඣිමනිකායෙ උභයං එකදෙසෙනො ලබ්භතිති, “මනාපාමනාප”න්ති චූත්තං. එවං ආරම්මණෙ ලබ්භමානවිසෙසවසෙන තදාරම්මණස්ස චිත්තස්ස පාකතිකං පචත්තිආකාරං දස්සෙත්වා ඉදානි තප්පට්ඨසෙධෙන අරියස්ස චිතයෙ අනුත්තරං ඉන්ද්‍රියභාවනං දස්සෙතුං, “තස්ස රජ්ජිතුං වා”තිආදි චූත්තං. තත්‍රායං යොජනා – තස්ස චිත්තං ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ රජ්ජිතුං වා අනිට්ඨෙ ආරම්මණෙ දුස්සිතුං වා මජ්ඣිමනෙ ආරම්මණෙ මුය්හිතුං වා. අදත්ථාති නිසෙධෙත්වා. පරිග්ගහෙත්වාති පරිජානනවසෙන ඤාණෙන ගහෙත්වා ඤාතතිරණපභානපරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. විපස්සනං මජ්ඣිමනෙ යපෙතීති අනුක්කමෙන විපස්සනුපෙක්ඛං නිබ්බන්තෙත්වා තං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛං පාපෙත්වා යපෙති. චක්ඛුමාති න පසාදචක්ඛුනො අත්ථිතාමත්තපොතනං; අථ ඛො තස්ස අතිසයෙන අත්ථිතාපොතනං, “සීලවා”තිආදියු වියාති ආහ – “චක්ඛුමාති සම්පන්නචක්ඛු විසුද්ධනෙත්තො”ති.

456. ඊසකං පොණෙති මජ්ඣෙ උච්චං හුත්වා ඊසකං පොණෙ, න අන්තත්තෙන වඩ්ඤ. තෙනාහ – “රජීසා විය උට්ඨහිත්වා සීතෙ”ති.

461. පටිකුලෙති අමනුස්සෙ ආරම්මණෙ. අප්පටිකුලසඤ්ඤීති න පටිකුලසඤ්ඤී. තං පන අප්පටිකුලසඤ්ඤීතං දස්සෙතුං, “මෙත්තාචරණෙන වා”තිආදි චූත්තං. තත්ථ පටිකුලෙ අනිට්ඨෙ චත්ථස්මිං සත්තසඤ්ඤීතෙ මෙත්තාචරණෙන වා ධාතුසො උපසංභාරෙන වා සඬ්ඛාරසඤ්ඤීතෙ පන ධාතුසො උපසංභාරෙන වාති යොජෙතබ්බං. අප්පටිකුලසඤ්ඤී විහරතීති හිතෙසිත්තාය ධම්මසභාවචිත්තනාය ව නප්පටිකුලසඤ්ඤී හුත්වා ඉරියාපට්ඨිතාරෙන විහරති. අප්පටිකුලෙ ඉට්ඨෙ චත්ථස්මිං සත්තසඤ්ඤීතෙ කෙසාදිඅසුචිකොට්ඨාසමත්තමෙවාති අසුභචරණෙන වාති අසුභතො මනසිකාරවසෙන. ඉදං රූපාරූපමත්තං අනිච්චං සඬ්ඛන්ති අනිච්චතො උපසංභාරෙන වා. තතො එව, “දුක්ඛං විපරිණාමධම්ම”න්ති මනසි කරොත්තො පටිකුලසඤ්ඤී විහරති. සෙසපදෙසුති, “පටිකුලෙ ව අප්පටිකුලෙ වා”තිආදිනා ආගතෙසු සෙසෙසු ද්විසු පදෙසු. තත්ථ හි ඉට්ඨානිට්ඨවත්ථුනි එකජ්ඣං ගහෙත්වා චූත්තං යථා සත්තානං පයමං පටිකුලතො උපට්ඨිතමෙව පච්ඡා ගහණාකාරවසෙන අවත්ථන්තරෙන වා අප්පටිකුලතො උපට්ඨාති. යඤ්ච අප්පටිකුලතො උපට්ඨිතමෙව පච්ඡා පටිකුලතො උපට්ඨාති, තදුභයෙපි ඛිණාසවො සචෙ ආකඬ්ඛති, චූත්තනායෙන අප්පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙයා පටිකුලසඤ්ඤී වාති.

තදුභයං අහිනිවජ්ජෙත්වාති සභාවතො භාවනානුභාවතො ව උපට්ඨිතං ආරම්මණං පටිකුලසභාවං අප්පටිකුලසභාවං වාති තං උභයං පභාය අග්ගහෙත්වා. සබ්බස්මිං චත්ථස්මිං පන, “මජ්ඣිමනො හුත්වා විහරිතුකාමො කිං කරොති”ති, චත්ථා තත්ථ පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙත්තො, “ඉට්ඨානිට්ඨෙසු...පෙ.... දොමනස්සිතො හොති”ති ආහ. ඉදානි යථාචූත්තමත්ථං පටිසම්භිදාමග්ගපාළියා විභාවෙතුං, “චූත්තං හෙත”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චූත්තනායො එව. සතොති සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා සතිමා. සම්පජානොති පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා සම්පජානකාරී. චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කාරණවසෙන චක්ඛුති ලද්ධවොහාරෙන රූපදස්සනසමත්ථෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන, චක්ඛුනා වා කරණභූතෙන රූපං පස්සිත්වා. නෙව සුමතො හොති ගෙහස්සිතසොමනස්සපටික්ඛෙපෙන නෙක්ඛම්මපක්ඛිකාය කිරියාසොමනස්සවෙදනාය.

ඉමෙසු වාති “අඤ්ඤාථා ව පනානන්ද, අරියස්ස චිතයෙ අනුත්තරා ඉන්ද්‍රියභාවනා හොති”තිආදිනා (ම. නි. 3.453), – “කථඤ්ඤානන්ද, සෙඛො හොති පටිපදො”තිආදිනා (ම. නි. 3.460); – “කථඤ්ඤානන්ද, අරියො හොති භාවිතින්ද්‍රියො”තිආදිනා (ම. නි. 3.461) ව ආගතෙසු තිව්ධෙසු නයෙසු. මනාපං අමනාපං මනාපාමනාපන්ති එත්ථ මනාපග්ගහණෙන සොමනස්සයුත්තකුසලාකුසලානං, අමනාපග්ගහණෙන දොමනස්සයුත්තඅකුසලානං, මනාපාමනාපග්ගහණෙන තබ්බිධුරුපෙක්ඛායුත්තානං සඬ්ඛගිත්තා පයමනායෙ “සංකිලෙසං වට්ටති, නික්කිලෙසං වට්ටති”ති චූත්තං. පයමනායෙ හි පුට්ඨජ්ජනස්ස අධිප්පෙතත්තා සංකිලෙසකිලෙසවිප්පයුත්තම්පි යුජ්ජති. දුතියනායෙ පන “සො...පෙ.... අඩ්ඨියති”තිආදිවචනතො “පයමං සංකිලෙසං වට්ටති”ති චූත්තං. සෙක්ඛස්ස අධිප්පෙතත්තා වස්ස අප්පහිනකිලෙසවසෙන, “සංකිලෙසම්පි වට්ටති”ති චූත්තං. තතියනායෙ අරහතො අධිප්පෙතත්තා, “තතියං නික්කිලෙසමෙව වට්ටති”ති චූත්තං. සෙක්ඛවාරෙ පන “චක්ඛුමා පුරිසො”තිආදිකා උපමා එකමෙව අත්ථං ඤාපෙතුං ආහ. තස්මා චක්ඛුද්ධාරස්ස උප්පන්නෙ රාගාදිකෙ වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනුපෙක්ඛාය පතිට්ඨානං අරියා ඉන්ද්‍රියභාවනාති. පයමනායො විපස්සකවසෙන ආගතො, දුතියො සෙක්ඛස්ස වසෙන, පයමදුතියො ව සෙක්ඛපුට්ඨජ්ජනානං මූලකම්මට්ඨානවසෙන, තතියො ඛිණාසවස්ස අරියවිහාරවසෙන ආගතො. පයමනායෙ ව පුට්ඨජ්ජනස්ස වසෙන, දුතියනායෙ සෙක්ඛස්ස වසෙන කුසලං චූත්තං, තතියනායෙ අසෙක්ඛස්ස වසෙන කිරියාබ්‍යාකතං චූත්තන්ති අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

පපඤ්චසුද්දතියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව සළායතනවග්ගවණ්ණනා.

උපරිපණ්ණාසට්ඨකා සමත්තා.

